

المرکز اللمی دیس

4 JAN 2006

فَلَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ عَلَّامِينَ

درین بامینیت تو امان بعد انخالق الارواح و فالتق الاصبح جلد ثانی

26973

معراج صلاح منهاج فلاح

در

4 JAN 2006

مکاسب و معاملات

زبان کشمیری

مترجمہ جناب معالی القاب عالم عامل و فاضل کامل حامی دین نبوی و ناصر
ملت مرتضو فخر الحاج جناب الشیخ محمد الموسوی الصفوی مدظلہم اہم سالی

مطبع مسالہ لا زوق طبع شد
دارن مفید لاہور

بربرنگرانی ذرہ حقہ کردانی علی محمد علی بخش فی ۳۳۲ ۴۸۸

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for **14 days**. An over - due charge will be levied at the rate of **10 Paise** for each day the book is kept over - time.

[illegible]

کتاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد وعلیه السلام
تجارات و معاملات منہاج صلاح و معراج منہاج بیت منہج چاک مقدمہ تہ نواب عقدہ منہج
کسب معاش تہ منہج تر فضل فصل اول چہ در احکام کسب معاش چہ واجب یہ و زہ پنہ تہ پنہ واجب
عیالک گذران سپنہ کسبہ سوا کا نہ و ماہ آسنہ سپنہ بایت سنت چہ یکسب یکہ کر زہ معاش عال
فراخ سپنہ بایت یہ محتاجن صدقہ ذہ بایت یہ چہ مباح یکسب یکہ کر زہ غنی است تہ ضرورت است
بہ چہ کسب مکروہ سہ چہ یلہ سی کار آسنہ زہ نہ نشہ اجتناب کرن چہ ہتر مثل صرافی تہ کفن فروشی تہ طعام
فروشی تہ بندہ فروشی تہ کار و رج حیوانات تہ سرکار بہ جامست ہش شرط کرت ضرور یہ و انہ کار
بہ شرط کرت ضرور یہ و و و کار تہ زہ بر ماہ ملن بہ یہ ضرور قرآن تعلیم کرہ پنہ تہ لکھنچ بہ تجارت ماہ زہ
تہ منہ آسنہ دریاس پھیرن بہ آختہ کرن حیوان بہ معاملہ کرن ظالمین تہ کمینن خنسن تہ فرجین
تہ کردن سیت بہ معاملہ کرن تہ عیبہ و الس سیت زہ ہتر اسس ایچنام بہ معاملہ کرن با کتالی مثل
یہود تہ نصاری بہ مجوس بہ تجارت کرن لی طفل مال طفل بہ سندنن الس زہ حرام نہ آسنہ
پرہیز کران بہ الماک کنن مگر لیتہ الس بہ ہکاہ بیاک تہ ختہ جان بہ یہ و رای چہ پنہ جان
مذکور حرام کسب پنہ یہ تہ بیان فصل دوم سنت چہ رضا و ن معاش حلال تہ منہ چہ پشاہ
فقیلت تہ بڈ ثواب منقول چہ از حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم زہ فرمودن اکاذب علی عیال

كَالْجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَعْنِي سِرْكَاه رُخ تَلَان تُجِبْنِي عِيَالِه بَابِت سِرْكَاه سِرْكَاه زِه جِهَاد كِرَان
 بِجِهَادِيَه سِرْكَاه وَتِه بِجِهَادِيَه زِه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه
 الْأَمِين يَتِي خُدَا چِه دُوسْت تَهَاوَان تِه صِلَا حَسْبِ سِرْكَاه زِه اِيْن اَسِه تِه كِه فِرْمُوْن تَكَا رِت كِرُو بَرَكْت
 دِيُو خُدَا يَتِي تِه دُوسْت اَز رُسُوْل خُدَا صَلِي اَللّٰهُ عَلَيْهِ اَلْوَاسَلْم وَرُزِي چِه دِه جِرُو دُوسْت تِه جِهَادِيَه سِرْكَاه
 كَارِيَن سِرْكَاه كِه فِرْمُوْن زِه خُدَا يَتِي چِه دُوسْت تَهَاوَان بَغَرِت كِرِيَن وَرِي تَهَاوَان سِرْكَاه چِه اَخِرْت
 صَادِق عَلَيْهِ اَلْوَاسَلْم زِه فِرْمُوْدُوسْت چِسْ بِسِ چِه مَرُوْس يِي كِه اِه زِه ضِلَاغ تَهَاوِه عِيَالِ سِرْكَاه فِرْمُوْدُوسْت رُسُوْل
 صَلِي اَللّٰهُ عَلَيْهِ اَلْوَاسَلْم مَلْعُوْنٌ مَلْعُوْنٌ مَلْعُوْنٌ مَلْعُوْنٌ مَلْعُوْنٌ مَلْعُوْنٌ مَلْعُوْنٌ مَلْعُوْنٌ مَلْعُوْنٌ مَلْعُوْنٌ
 بِجِهَادِيَه اَخِرْت كَا ظِم عَلَيْهِ اَلْوَاسَلْم سِرْكَاه فِرْمُوْن اَعْمَلْ لِيْلْدُنْيَا كَا نَا كَا تَعْلِيْلْ بَدَلْ دَا عَمَلْ لِاِخِرْتِك
 كَا نَا كَا تَمُوْتُ عَدَا يَتِي كَا كِرِيَن يَتِي بَابِت زِه بِهِيَه زِه اَسْك كَا كِرِيَن اَخِرْتِه بَابِت زِه مَرَكِيَه كِه بِهِيَه
 فِرْمُوْدُوسْت رُسُوْل صَلِي اَللّٰهُ عَلَيْهِ اَلْوَاسَلْم زِه اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِيْ اَمْتِي فِيْ بَكُوْرِيَهَا يَتِي بَار خُدَا يَارَكْت دِه بِهِيَه
 دِر اَوَّل وَرِيْلَه كِه اِه اَسِه كِفِيَه صَحِي زِه بِهِيَه بَابِت كِرِيَه دُوسْتِي تُوْر نَدُوْر چِه دِه مَكَا سِب زِه زَان زِه خُدَا كِرِيَه تَا يَتِي
 رُوْزِي تَهَاوْن چِه سِرْكَاه بِهِيَه كِه وَتِه كِرِيَه زَان اَسِه اَوْجِبْ اِجَابَات تِه اَقْرِبْ قُرَابَات بِهِيَه اَسْل طَاعَات تِه عِبَادَات
 تِكِه اِه زِه كَا نِه عِبَادَات تِه طَاعَات چِه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه سِرْكَاه
 فِرْمُوْدُوسْت چِسْ تَتِ تَتِ چِسْ قَسْم يَاد كِرْمَت تِه كِه اِه دِر قُرْآن فِرْمُوْن دَفِي اَلسَّمَاءِ رِزْقَكُمُ وَمَا تُوعِدُوْنَ
 دِر آسْمَان چِه رُوْزِي تَهِيَه تِه يِه وَعْدِه دِه يُوَان چِه دُوسْتِ اَلسَّمَاءِ وَالاَرْضِ اَنَّهُ لَكُمْ مِثْلُ مَا اَنْتُمْ
 تَنْطَلِقُوْنَ قَسْم يِه پُرُوْگَار آسْمَان زِمِيَن زِه دُوسْتِ اَيُوْتِه رُوْزِيَه تِه مَوْعُوْدِيَه مَتُوْر بِهِيَه حَق تِه رَاسْت تِه مَلَكْت
 زِه كِه چِه كِرَان يَتِي تِه كِه سَكَا ه چِه نَوْنِه تِه كِه كِرِيَن سِرْكَاه چِه اَمُوْر نَدُوْر ه حَق اَسْمَان سِرْكَاه اَسْمَان اَمْر كِرْمَت
 رُوْزِي تَهَاوْن مِيَانِه رُوْزِي هِنْدِه طُوْرِه نِه حِرْصِه تِه جِدُوْجِدِكِه طُوْرِه بَلَكِه حِرْصَتِ جِدُوْجِدِسْ سِرْكَاه اَسْمَان
 پُرُوْگَار اَخِرْت تَهَاوْن تِه عِبَادَات كِرِيَن سِرْكَاه مَجْنِبْت چِه بَا خُدَا اَمْر چِسْ كِرْمَت تَخِيْل مَعَاش كِرِيَن
 مِيَانِه رُوْزِي هِنْدِه طُوْرِه كِه مَصْلَحَتِ اَوَّل نَظْم اَمْر نِيَا تِه اَعَانَت كِرِيَه بَابِت اَك اَك اَك دُوسْت شَكْتِ نَفْسِ سِرْكَاه
 بِهِيَه خُدَا سِرْكَاه عِبَادَات كِرِيَه بَابِت بِهِيَه يِه دِر اِي چِه عَمْدِه چِه تَتِ سِرْكَاه حَرَامِه نَشِه پُرُوْدُوسْت تَهَاوْن

نشدن بدین کوتاه چه زه حرام چه زه حرام چنانچه در راجحه یوان کوتاه چه زه حلال چه مشقت بهم سپان
 ته کمتر راجحه یوان ته شبهه چنانچه پس عمده امتحان الی چه در تحصیل معاش ته غالب ممالک چه زه مردم
 چس هلاک کرم از زمان حضرت آدم و نوحان می نگه زه معیشت بابت کرختی سلطنت یا حکومت
 یاریات دیگر و توبه کرک بخور ته زنگه زنگه کرک غمایتان سجاد اباب کفر تا الحاقه خلل در دین شرع
 ته فتنه فساد و کین دین ته سپنه سیت تیه کنه مخفی چینه پوشندس پ بلکه از اخبار چه ظاهر سپان زه
 کسب حرام چه بدتر چیزه ته آمت چه زه کسب حرام چه ظاهر سپان در ذریت ته نسل یعنی حرام لقمه چه کینه
 یوان ته شر چه از لقمه های حرام هم سپان زه اک قسم چه چه حرام از کی منز به بی زه گوشت بدن بلکه کل جبه
 زه از حرام ته لقمه حرام آسم هم گوشت بنده زه چینه سوا آسم بیاک جاسس بهشت چه طیب از نه ت مگر طیب
 غالب فتنه فساد و زه در زمین چه سپان مازنه منز جان ته مننه ته لوله گزیننه منز به نام ته ناموس ته اسپر گزیننه
 منز عیال اطفال ته خراب چینه منز شهر اسوری چه حقوق که لوکن بنده ته تحصیل کر نه مکه اموال ته بدتر حلال
 ته آمت چه و آیات ته اخبار بلکه چه چه آمت ته شاید چه گوشت ته ظاهر چه حقوق ناس به بدو منز کران
 چه کران هم در دنیا ته و عقبی اما حقوق خدا تعالی مثل نماز ته روزه پس ته تشده چه نه تیاره خدا چه کریم ته آرم
 من کل رحیم اما حق الناس پس عدالت حکومت الی چه مانع بخش ته غالباً پس زه پورا تمام سپنه زه نیکو
 من حلال حرام به ساری شرایط ته احکام ته مراعات کر نه منز زانه سیت از حرام پور پا در حدیث چه آمت
 از آیه علیهم السلام زه بنه بازرس منز زه زانه خرید و فروخت ته تا بر چه فاجر فاجر چه بنس منز کر نه تاجر
 زه حق ربه ته حق دیر ته فرمودت چک زه اول زه زه فقه تجارت رن یاده اده کرن تجارت ته البته اول کر و
 فقه تجارت تحصیل ته چه کر و تجارت بخدا قسم راس چه بیت امثر منز حرکاه رخفی حرکت کر نه خورج حری سخت صا
 کنه پت ته فرمودت چک زه اک دهم با چه بدتر سیت مرتبه زانکر نه خته باجه سیت ته بنه سیت ته پیه سیت ته
 ماسه سیت کعبس اندر ته بدید ته تحلیف چه از آیه شاه آمت توت زه به چه با پس منز حرام کینکس ته حرام تحصیل
 کره مکتس بحق الناس مشغول در سپنس منز ته پابندی کر نه ته مراعات کر نه ته تن منز منکر به چه به چه
 و فلان دکیه با سه خوب ته کیه با سه بدت کتاب منز زان زه تجارت چه کیه سباه شاه جان ته مضمون روای

در مکاسب
 در مکاسب
 در مکاسب

در مکاسب
 در مکاسب

[illegible]

طاهر بول سگین مفت است جایز چه کنن با پاک گوشت چیز بقابل تطهیر آسه شرط است بی زه خبر کرده
 نجس چچه ته جایز چه کنن شکار بدون ماعدای سگ شکاری کنن چینه معلوم زه جایز چچه دویم چه کاره کرن
 زه حرام چچه حرام آسه مقصود تکمیل کرن هته کنن هته بخش به به شکله ته چلیپا زه کافر چچه بن پرستش
 کران حرام چهیم تیار کرن ته چچن بی قبیله چه آلات لهو لعب مثل نقاره ته سرنا بیدوف ته ساز بیه تیار
 ته طنبور بیه یمن به چچه تو چیر و منزه زه نفع چه لبان توجیه حرام ته تندس چشمتس آسه قیمت هرگاه تکس
 به شمس قیمت آسه کنسه ته هته به چچه نه بابت هرگاه اطمینان آسه به شمر نه نیک ظاهر چینه مانع کنسه ته
 بنس احوط ته چچه زه گده به به چچه نه داده کنسه بلکه حیثیاط نشسته کنن نه اته مثل آلات لهو لعب چچه
 آلات قمار ته زده شطرنج ته به یمن به چه یعنی به چه به رسنه ته سندن بانه کرن خصوصاً یله مراد اسم است
 کرن حرام چه معامله کرن ته چیز زه تمسک سپنه بر حرام یاری کنن هته بخش به ته کرایه دن به چیزه سلاح
 دشمن و نیکن متنی به چچه یت منزه زن ته به تهند یت منزه چینه تفاوت در سلاح شمشیره ته نیزس یت
 چیزس منزه ماران ته زخم دوان چچه به یت چیزس منزه آسه از قبیل زره ته سپر ته خود زه محافظت چچه
 کران او هرگاه در جنگ گاه دوی جواهر آسن سلمان مانع چینه یمن دنون جواهرن دلس زره ته سپر ته یمن
 چچه زه محافظت چه کران کنسه پاؤه و تینک یا بیه کنه پاؤه اما و یکنه شمشیر ته نیزه به تن به چه نه کنسه پاؤه به
 پاؤه هرگاه سلاح کنه و نیکن دشمن او ی زه تم کرن جنگ بین دشمن و نیکن سیت ته دفع شر کرن سلمان نشسته ته
 اصلاً چکنه جنگ سلمان سیت ته تهند ضرر و آسه سلمان مانع چینه به چه حرام توطیه یعنی تهر اون با غیر
 خریداری زه حاضر سپنه کنسه زه ته و په به بهیمیش به یت خریداری سیت تطلس زه یلع زه حرام چچه
 به کرن باعس تن تریمس ته ته پاؤه چه حرام خریدارس توطیه کرن یعنی غیر باعس و په بی زه سه و په خریدارس
 به کنی تیبی یت یلع گول کچه به چه حرام کرایه دنه جایه ته ناوه ته چارپا حرام کاره بابت مثلاً کرنه بابت
 قمارخانه یا شرابخانه یا شراب بیس جایه نه بابت به به یمن به چه به چه حرام کنن و چچه یا موز یا حسنه
 به به یمن به چچه متنی زه شراب چچه کران یا مسکر هرگاه کنزک ته کرنه بابت هرگاه کنسه ته بابت اما یقین چس
 زه شراب کره بن معلوم چینه زه یت صور منزه چه حرام کنن تم اما احتیاط سپنه ترک اما هرگاه زانان آسن

زه شراب کرن تت ضرر چینه ته کنس يت هئش چیه جماعه زه ولان چیه ابرشي لباس پائيد شرع نه کنس
 ته يوان چيه تم تل هوين چيه تي هرگاه کنس ول زانه پائش ولن کت چيه هو ان کنکنه يت تان نئس هرگاه
 بيع ته زانه بکه راس گرش زه زمان کت چيه هو ان مانعا چينه کنس تيه پائيه چيه حال تن چين بند
 زه فواشن ته زانگارن بنده زنيه بايت آسه تيه پائيه چيه بنده کارک آلات يابين بنده کارک فاسقوته
 ظالمونزه خلاصه چيه لي زه يس خيرا زه تمه معامله کرن آسه بر حرام اعانت حرام چيه معامله کرن تمه کنسه
 يا بنشته يا بيه کنه هرگاه زانه زه گناه ته اعانت چيه هرگاه ته زانه بيا چينه معامله کره نئس تمه اما در مقام
 زه بکه سپنه ته گمان اس احوط ته اولي چيه تناب بلکه محض احتمال ته هرگاه ترک کره شايد که وجها
 بهتر نگاه زه مراتب تقوى چيه متفاوت ته در دين چيه سرج ته يت تان گناه آسن ته اعانت بر گناه
 آسن ثابت آسنه مواخذة ته عقابا چيه تېکم چيه لي زه حرام چيه معامله کرن بحشرات ارض مثل نه اربابه
 مارتة عقرب بيه يه يمين بيه چيه تو چيز ومنزه زه تت نفعاه چيکنه زه عاقلن نشه آسه صحيح معامله کرن تو تله
 ته نه موضه مالا رئن يا تن عوض حقه رئن بلکه تو معامله کره نئس چيه بے عقلی گنزان اما هرگاه نفعاه گنزان
 لایق اسک تمه زگنده معامله تو کره نئس آسن نه سعاهت گنزان مانعا چينه ته جائز چيه مل من شافله
 بياک حيواناه زه تل هو ان چيه تش داله بايت هرگاه قابل تذکيه آسه بيه تو نفعو بايت زه تمه مالکن نفعن به
 آسن قبي سيله زه نفع ملان آسن تنزه اذجه ياتندس و غنس حرام گوشت گاومش زه روغن ته نه چيه ناو
 بايت يا تراگو بايت تراوان ته جائز چينه کنس ته مل هئن غرس ته بوزينه ته يم حيوان يمين بيه چيه لهو ته لعبه
 بايت ممنوع چيه ته شرعا مانع چينه کنس سباع ته درنده ته گربه داله بايت ته لگرنه بايت ته تهو نفعو
 بايت مانعا چينه تت اما ناز زانزه کرت دالس منرتندس زه ماز ته نه چينه حلال سواست خرخال
 ته سنجاب اما ولت زانزه اوسى نه پاک چيه هرگاه ذبح کره نئس تيرسند پاچه ژورم چيه سباه زه حرام چيه بدات
 تمى منزه چيه قمار ته زان زان زه يس مخداه زه شرط آسه تت منر کنيه تمى کن آسه تت منر زين ته هارن ته سا
 چيه قمار ته زار ته حرام سواست تير اندازی ته شمشير بازی ته شتر دوانی ته اسب دوانی فیل ته الا چيه ملحق
 تن مین بيارن منر چينه گرو بندي حرام يو وراسه يس گندن آسه گرو بندي چيه حرام يت گندنس منر زين

پاس تو کنه پس کنه تل و الت نه مانعا چینه هرگاه واقعا کنن نه شرط کنن نه کنش منزه تو کنه پس
 تس تجاوه زه یه شرط است چه اشکال بلکه بناهند آسه بیع واقعی زه مال سپنه تنه منتقل بشی
 نه مشتری چه خستیا کنش نه کنش نه تنه یس یا یس نه کنه یا یس نه آسه خستیا زه بازگشت نه
 هرگاه تس کنه خلاصه چیه بی زه شرط سپنه بازگشت نه کنه طرفه نه از طرف بیع نه از مشتری نه سازنی چیه
 به آسه بی صورت نه چیه بیع بازگشت تل بین یس و شکر که کنه چیه هرگاه بلف تل هیه قرض کنه
 نشه نه قرض یس نه کنه تجاوه زه هرگاه قرض و یکیشراه بلف کنه شرط تمیت و الت بین هیده بلف
 کنه خسته بایست قرض نه بشرط قرض حرام چیه هرگاه بین هیده تمیت آسه ضرر چینه کنه چیه اشرفی و دوا
 زب هوان تل بلف یا نسبه یا امیکس چه کران ادی نه نفع کنه نه چیه غلطه فاسد بلکه حرام نه تجاوه
 طلایه نقره کنش نه بیس نه چیه در مجلس بیض کن شرط هرگاه صحیح نکشدین نه زریاه دن زریه قرض
 یا سخر یا امیکس کن زه زریه یا سخر دن عوض سیاه تجاوه بین صورتش منزه چیه قرض مجلس
 نه مثل بل سیاه چیه بی اجناس غیر طلایه نقره کنش چیه نافه منزه اعتقاد زه منفعت بین چیه مال بین
 ده یه چیه غلط بلکه مال صاحب بین چیه هرگاه تبرع کره حلال چیه نه چیه حرام کنه چیه شرط کرایه دن
 شاه کرایه صحیح زانان مثلاً زه ده رپه چیه کرایه بین بین کرایه تنه تا بقیس سپنه دست بردار
 قرض عوض بیست چه سالان زانان هرگاه و پیه زه سارسی بین دست بردار قرض عوض حرام زانان فحش
 زه دوی چیه حرام گانه فرق چیه بحسب تو اعد شرعی هرگاه هم معلوم گے پس ان خدا کرنی نمایند زه
 بایست قرض چیه بی زه قرض و نفع شرط کرت نه نفع یه آسه بدی زن صحیح آسه شکست عوض یا بهتر
 بعوض غیر تبرع یا غل یا صنعت بدی مثل قرات قران آسه تو چیز منزه زه مالی چیه نه تنه برابر چیه بال سال
 کثیر و چیه دست ندرت منفعت شرطی چیه حرام مثنی چیه زه قرض بی هرگاه قرض و هم یا چیزه کنه بی
 یه بین هیه احوط چیه ترک بدی دن بین چیه حرام آسن معلوم چینه حرام چیه بی زه نفع سپنه عاید
 قرض ده نه هرگاه عاید قرض گیدی بیهوت سپنه تنه چیه کنه حرام زانان ترک یک نه چیه مثل سابق احوط
 معلوم الحقه نه اما قرض بین بشرط بین یا ضمان یا کفیل نه قرضه بایست پس سال چیه باتفاق نه آیه

درکاسبی

قرض بابت احوط چنانچه بابت اماربای معامله پس ته گوسا دهنه کرن جنبهات جنس زیادتی است اگر
 ته زیادتی پس چیز آسه تهی جنبه اتن یا به جنبه یا عمل یا بیکیه یک شرطیه احکام چنین در مع بیان بیچیه
 اگر سبها حرام احتکاری ته گوی زه بند کرن کنک یا دکنه یا حسره یا موز یا روغن بلکه زیت ته نون ته بنا
 احوط ته کنش ته تان ته گیران سپنه ته کارگره بر مرقم نگ نه آسه بیکانه زه کنی یا وفانه کر نه کنش ته
 مردم آس محتاج کنش ته اکاه چیه ملعون بلکه آرزوی گرانی آس تهی یا ته دوست تهاونه تهی چیه نه گنگا
 بلکه ملعون چیه کسب طاهر یا هرگاه جس گرانی بابت آسه ته لوکن آسه تسنده کنه محتاج تها زه به
 آس زه کمان آس تو ماه زه لوکن آس کافی بلکه بند کره کسب آس بی زه تسند خبر آس نه جوان یا هرگاه
 جوان آس ته چخراوت آس جوان ته نقصان گرش ته ضرر و الت حسره یا فروختن ضرر ته صورت ضرر نه
 مانع دفع ضرر خرید و فروخت کره پانس نشه یدی زن ته ضرر آس سر نه مانع چیه زه به ضرر ته
 کره دفع زیادتی نه زه خواهشه زه دفع ضرر ته حصول انتفاع تسند آست صورت ضرر نه دینه آوز مردم آس
 محتاج تسند کنش ته آرزوی گرانی آس نه به آست چیه اصل گندم فروشی ته جو فروشی ته به چیز نه و تنای
 دور چیه زه مکروه چیه اوی زه تن ضرر دست کار کره تن چیه صوبت تهیم زه ون ساری تهیت صورت ضرر نه
 مردم آس نه مضطر گمیت تها زه هرگاه مضطر گمیت آس بی چیزه اضطرار تهیت کرن حاصل گوشت
 واجب چیه ضرر کره تن آس نه تهت کرن چیه مضطر گوشت ته تن کده اضطرار نه زه به یخه چیه خاص بچه
 ته گندم ته جو ته خرما ته روغنی بلکه ساری چیه یی حکم ماکولاتن ته ملبوساتن ته و ون ته عتاقین ته به یو
 سوا چیه به آسه ته مضطر تن کرن آسه تهی ضرر حرمت چیه کسب شرع به رنگه اضطرار راه زه آسه
 زه دفع سپنه تهیت چیه دخل یا احتکاری به چیه حرام کسب و نه زه رشوه رش حکم کر نه بابت موافق شرع
 ته حکم کره یدی زن بر رشوده حکم کره تها زه صاحب رشوده رضا اوس تهیت نه زه چیه حکم
 ته حکم کره تسنده بابت ته ون چیه راضی به مال کنش آست بی زه رشوده رش چیه حرام در هر حال تهیکه
 چیه رشوده ته حرام کران ته تم لوک ته زه اعانت چیه کران ته واسطه چیه پیمان و رش رشوه رش ضرر
 ظالم و رش نه نکلا و نه بابت حق من رش نه یا رش نه مانع چیه هرگاه بهینه اینه نکلا و نه بطلیم آسه

در مکاسب عام

کار دیوان کردن کن به حرام آسند یا برادران بی باکره برابر به چه حرام کسب منزه غش کردن صورت اندن
 به حیوان یا کردن تم به در معاملات غش کردن تم به چیزه زه کیتواه آسند مکبشت روزه تن اکس زه جابل
 آسند نکس حالس یا غافل تم نشه دوس آب ملون به یا پمعلن بهر تحف منر سون به به موی غیره
 موی زن یا کینر وزن به حتی در مثل خاک نکس ملون زه کنه به زه غافلانه بیت غافلانه یا جابلانه ایس
 بلکه ظاهرا غش نشه به چه احتراز کردن احوط بخیا زه مومن چنه غش کردن به چه حرام کسب منزه سحر ته جود
 سه چه گره ته گنداه ته کتاه زه پرن ته کهن ته یا عملاه زه کرن ته تاثیر در بدن انسان گره یا کس
 منر تندس یا عقل منر تنزه کیشرفتها و طلسمات ته نیر خجالت ته خدش ازین ملائکه ته جن ته شیاطین
 به تم والن در کشف غیب هاته امثال یهند چه سحر منزه گنر مت ته سحر باطل کردن چه جایز بقرآن ذکر
 ته یمن به چه نه سحر نهیت به چه حرام کسب منزه غنا یعنی گون یمنی زن در حدی شتران غیره
 ته قرآن پره منر ته مرثیه شهید پره منر آسند و مرثیه نو حکری یهند متمم پره منر چنه مانع قرآن
 پرن ته چه ته کنه بصوت حسن ته طریق خن بلکه ممدوح چه ته ثواب پس به چه حرام غیبت شیعین منر
 کردن یا بجز کردن تمن ته استغلام چه گوشت غیبت حرام آسند منزه بی زه هرگاه کانسه پش ظلم وارد
 سپمنت آسند تظلم گره یعنی مظلومی منر کره اظهار تن نشه زه ظلم دفع کره میسکس تن نشه به ته کنه
 هرگاه کانزاه کانسه بیت مشوره کره به باب نکاح ته و المادی کره منر یا مسیت معلله کره منر یا مس
 قرض منر ته تمن حیزن منر زه منر به چه پس مانع چنه زه هرگاه عیبا آسند زه شخص آسند آگاهت ته مشوره
 کردن دل آسند آگاهت ته هرگاه اظهار کره بیم آسند تن ضرر عا ننگ پس اظهار کره مانع چنه به ته کنه
 هرگاه کانزاه از اهل بدعت آسند یا اعتقاد آسند ته کشت تهاوس زه بیم آسند گمراه کره ننگ
 مردم سه اوی زه تم آسند نه آگاه تندس حالس یا آگاه آسند نه زه ته چه بدعت یا سه اعتقاد چه بد پس
 هرگاه کانسه تندس حالس پش اطلاع آسند ته معلوم آسند بی تم به مجمع ته اعتقاد ضرور کره اظهار
 یثربیت تندکانه کهینه نه از انجمله چنبی زه هرگاه کانسه اهلیت اجتهاد ته فتوی پرخ قابلیت آسند
 ته لوکن باوه زه تک اهل پس یس آگاه آسند نه اهل چنه سه تک پزه زه اظهار کره میو درای ته چک

منه حرام

منه حرام

منه حرام

منه حرام

منه حرام

منه حرام

منه حرام

منه حرام

منه حرام

صلوات بر نبی و آل نبی و پیغمبر و آله و انبیاء و ائمه و اولاد و اعدایک من ان
 اظلم او اظلم و اعوذ بک من صفت خاسره و بین کاذبه بکثیرا و اعدایک من ان
 مرتبه در شهادتین و تربیه و پیغمبر و آله و انبیاء و ائمه و اولاد و اعدایک من ان
 مرتبه در شهادتین و تربیه و پیغمبر و آله و انبیاء و ائمه و اولاد و اعدایک من ان
 حیوانه همه من دین الله قلند اطولها حیوة و اکثرها منفعة و خیرها عافیة بکثیرا و اعدایک من ان
 همه مرتبه در شهادتین و تربیه و پیغمبر و آله و انبیاء و ائمه و اولاد و اعدایک من ان
 غنی ذلک فاضر فی غنا الی الذی هو خیر لک منها فانک تعلم و لا اعلم و تقدر و لا
 اقدر و انت علام الغیوب بکثیرا و اعدایک من ان
 متبرع بک برابری از جنس و در معنی تفاوت نه تفاوت در جنس اما عاقلین و جاهلون تفاوت در فضیلت و
 علم بابت پس حایر چه بکثیرا و اعدایک من ان
 بنی و بکثیرا و اعدایک من ان
 شهر من و بکثیرا و اعدایک من ان
 پشاکتفا و بکثیرا و اعدایک من ان
 آس و بکثیرا و اعدایک من ان
 یعنی اسراف کرده و بکثیرا و اعدایک من ان
 کانه هدیه این عوض پس بکثیرا و اعدایک من ان
 نشسته و بکثیرا و اعدایک من ان
 شهر من و بکثیرا و اعدایک من ان
 بکثیرا و اعدایک من ان
 مکرده و بکثیرا و اعدایک من ان
 نه کردن و بکثیرا و اعدایک من ان

در احکام و آداب تجارت

طلب کردن

کهن مگر احتیاج که تیر کند تر اکر زه وعده احسان چنبر کرمست بیه بن تهاون جان ته زبایه تهاون
 بچنه متاع هرگاه بدی تمح محسوس آیه هرگاه محسوس آیه اظهار چه واجب تیر کند بیان گو بیه عقده تیر کم
 کرن بیه متاع کمن تاریک جایه تیر عیب گزیده بن بیه میت زیاده کرن فریاد گزیده و دلال بلکه صبر کرده تان
 دلال تیر بیکو اوده کرده زیاده بیه طالی کرن شهر باشه سز بیه شهرک سنده بایه زه زمان چنه بیه شهر که متاع
 قیمت بیه مین تهاون تر اکر سنده زه زمان چنه تیر کم تیر زیاد کنش منز با من آیهی بیه وکیل مین چیزه کن
 متکمل سنده بایه تیر کند مل مین وکیل یانس کت چیزه زه وکیل چیه مین کنش حکم طلال چیه حکم وکیل بیه و خریه
 فروخت کالی کرن بیه افنه پایکار پانه کرن بلکه پانه سپنه بدن کارن متوجه مل مین هر ملک تیر بنده بیه
 بازرس بیاید و میرن بیه کارها سطله توجه کرن بیه شراب خوار مین کرن بیه متاع نرس منز مین تجارت
 سیه چیه صلیع گزیده نخ جای بیه نفع نقصان باصل مایه شوب کرن تیر کند زه ویه اصل مایه چیه میه سلامت
 وینار ویه دینار چیه اک دینار نفع مخمان بلکه هرگاه مع مرا بیکره وین مول چیم ست دینار نفع همه و دینار
 بیه تجارت بایه سفر ویا کرن هرگاه ظن سلامتی غالب آیه معنی موج خیزی نه آسند وزه تیر طلال نه آسند
 بیه خرمیا دن منز با یع تفاوت تها ویه سنده بایه تفاوت گیر چیه قبول تفاوت کره بیه بیکار شاه پیرن
 بیه تمالس تجارت کرن زه احتمال حرام آیس تر اکر سنده مال به زه ربا خوار آیه یا جا مل آیه تمه مالکس
 حالس بیه مل سیکه و قه غلام تیر کینز مل مین وچین بیه متاعش شپس زیت دن ییت بخیرا گره رغبت تیر
 بیکانه مؤمن سندس خرید و فروختس منز اژن ترا دن نه سیه زبج کربی بیه سودا گرنه برونه گرن آیهی مذکور
 بیه مل یا تیرس کنه حد تک چیه روز مسخ معنی کراست چیه ژور فرسخه خسته کنس منز تجاره زه ژور فرسخه تیر
 تمه زیاده چیه تجارت سفر محرات تجارت سپن بیان بیه چیه سرام تجارت بایه سفر دریا کرن خوف
 ملاکت است یعنی طلاله تیر موج خیزی وزه بلاصول چیه دراکن مع تم چیه تراقل چیه صینه یی
 زبان کرن سیه چیه ایجاب تیر قبول ایجاب گوزه کمن وول تیر کنه ژره یه ژاد و مثلاً وین رپین قبول گوزه
 خریدار وچ قبول گرم سیه یا ویم یابیکانه لفظاه زه معنی قبول آیه صینه سیت چیه مع مال خریدار سپان
 مل مین با یع باتفاق باقی شرایط معنی تهاوت پس بی صینه معامله کرن تیر پانه زه بیه سودیه بیع خریدار

وایکانی

مل ویه خریدار بایعین زبان گزیده سوا کینشن نهان نشه چینه صحیح بیع بی صیغه زده معاملات چهره ان آمو
چیزه صحیح چیه ته ملکیت چیه افاده کران بیعین شرطه واصل عقد ذکر سپنه جایز شرط منزه آسه معلوم
بیع گزینیه مع یا مل ته نامعلوم بیع آسنه منافی مقتضای عقد لازم چیه زده بجا ان ته جا مه چلین به
ته ت رنگ کرن به ته سون به به یه ته به چیه هرگاه شرط منافی مقتضای عقد آسه ته ته ته
بیع هرگاه گانه اگاه غضب کره یا ژوریه بیع ویه پیرت مل یه شرط چیه باطل یس شرطه فاسد آسنه
منافی مقتضای عقد آسنه یا موجب غرر ته بهالت عارضین آسنه عقد ته سپنه فاسد آسنه هرگاه بیع شرط
کره قرضه یا اجل شن ته ته سوا یا اضافی بیع صحیح چیه ویه هرکن چیه بیع ته مشتری شرطه
پرت اگاه ته منزه بیع آسن بیع عاقل بیع ملک بیع آسن ته مشتری ملک بشن یا آسه پرت اگاه ته منزه
یا اگاه وکیل صاحب مال بشرط مکالت یا ولی آسنه مثل پرت ته جد پوری ته وصی تهند یا حاکم شرع
ایم حاکم شرع یا مؤنان سبه تصرف پرت ته بدب چیه معنی ته جاری شرعا فرزند نسبت چو آستن
یا کوریت تان بالغ ته رشید آسنه پین مت ته ته زده عاقل بالغ ته رشید پین تن نشه رشیده ولایت آسنه ته نشه
گزه بر طوطی ولین و مال صنف تصرف کره تن گزه تن کر صلحت آسن هرگاه ته آسنه بیعت ته تن تن
هست آسنه مال پین مل ته زان تن کت مل هست اما وصی پرت ته وصی جد پوری پس معنی چیه تصرف آسنه
پرت ته جد پرت ته اما تصرف حاکم شرع ته ایم حاکم شرع پس مل ته چیه صحیح زده صاحب مال آسنه تمیم یا دیوانه
یا شخص پ آسنه حق واجب ته و دان آسنه ته دن آسنه موقوف آسنه مل کنش پ یا آسنه صاحب مال
سفیه زده پین مال تنه اصلاح کت کیتواه آسنه زده صنف کره غیر صحیح غرض نه ته ته امرس زده لایق آسنه
تندس حاکم اتوی چیه زده فرق چینه میان سفیه ته دیوانه یه فرزند ولی چیه تن نه حاکم شرع ته نامیب حاکم شرع
یا بعد ول مؤنین نه آسنه ته پرت ته جد ته وصی تهند فرق آسنه سوات دیوانگی ته سفیه نه نه نه نه
آسنه بلوغ بر نه ته ته ته پس صحیح چینه خریدیه فروخت نابالغ دیوانه اذن مل ته و ته ته ویه ته گنه چینه
خریدیه فروخت مست ته غفنه به بهوش صحیح اذن مل به بهوش نه ته ته بیدار گزینیه ته تم دن به چیه شرط
خریدیه فروخت تم بضا کرن پس باطل چیه هرگاه بهیتره اکره خریدیه فروخت کره نا واکب ته شراه سپنه حاصل ته

اما هرگاه بعد زوال اگر اه اجازت دید صحیح چنانچه هرگاه جیره و نه قصیدع کومت آس هرگاه صورتی است
 آس قصیدع بیع اجازت به سپن صحیح رعایت احتیاط کرن چیه بهتر مبطل چیه تیه اجازنا مشروع پس
 هرگاه حاکم شرع جبر کرده بر خرید تیه فروخت یا بیه کنه معاملت بیع صحیح چیه یزدی زن جبراً آس به عمل است تیه زه
 جبراً کنه اوس مال قرض نکه و النذات یا واجب نفقه و نذات یا بنده کافره مسلمان سپنه یا نس
 کافرس زه مسلمان آس بل است یا قرآن بیه یمن بیه چیه اما هرگاه بیع تیه مشتری نه آس مالک تیه نه ولی
 مالک بلکه فضولی کنه میند مال یا بل بیه یالا پس کت مشهور چیه بی زه صحیح چیه بیع بی معنی زه هرگاه صد
 مال آگاه سپنه زه بی کن مال یون پانه یا بی است فلان مال مکت پانه تیه راضی گره تیه تیره دیه بیع سپنه
 مال تهنده مل تهن
 فضولی مل تهن
 هرگاه شرطاه گومت آس تیه
 کانه تیره تیه
 اصل آس احتیاط کرن اقوی تی چیه لازم چیه دوم طرف اجازت و نه برونه می عقد فضولی کرکانه بندس
 مالس منزهی عقد کرن تیه صیغه پنهانی یوت چیه جائزین اما مال زاننه و تیه رضایه رخصت مالک هرگاه
 بی رخصت دیک غصب چیه بیه حرام ساری قاعده غصب چیه جاری تیه منزله گریس بیه کنه که خاطر جمع است
 زه تیه مالک مالک چیه راضی و نس تیه کنه راضی چیه کنش یه فضولی پس اکیس کنه بیه بی کن کنن تیه زه
 یه کنن چیه فضولی یه بی ن خاطر جمع آس نه مالک مالک چیه ارضی کنش تیه زه آگاه سپنت سه هرگاه دو
 زه راضی چیه بیه کنش جرم چون اوس بجای یایی زه جرم چون کر نه کنه لازم مه پت البته اختیار پنه مالک
 چس زه بیع فضولی ویه بریم هرگاه فضولی تسلیم کومت آس تیه ویه راضی تسلیم چیه تیه تسلیم کرده نس پ
 سپن جاری احکام غصب و از جمله بیع فضولی چیه تی زه حکام یا شور یا عالم یا بی لوک چیه مال توان نظم تیه
 عدوان تی چیه خان پنه بایت یا بیک معامله چیه کران هرگاه صاحب مال آگاه سپنت معاملت و افعال
 سپنه راضی تیه صحیح چیه البته سه کنن سه معامله سه مال سه در ملک خریدار تیه معامل و بیه مال سپنه تهن

هرگاه رضایه امضای صاحب مال حاصل سپید بیع معامله رد کردن برونه اما هرگاه نه حاصل سپید بیع
 رد کردن تیره پس صحیح است بیع معامله چنانچه خالی از وجه پس عایت احتیاط کردن سپید ترک بیه چنانچه شرط مشتری
 مصحف مسلمان است بیه تیره کنه مشتری بنده مسلمان مگر لیست پ آزاد سپید مثل پدرت مادر بیه فرزند هرگاه
 کارشاه من ملک تیره بنده ملک کنه بیع ملک بیع چنانچه بنیک ملک چنانچه مختار زه راضی سپید اجازت ده
 یا فسخ کرده یا فسخ کرده ملک غیر بیع خریدار پس تیره و تیره فسخ کردن اوده هرگاه خریدار فسخ کردن بهاء پچالو و دو
 لیکن بنده من بعد پ یا کارشاه بنده ملک کنه تیره خریدار پس بیه به تصرف ملک بیه عین مال من خریدار کرده
 رجوع بایس کن تیره بهاء بابت زه و تیره چنانچه بیه تیره نقصان بابت زه تیره من گوس خرج عمارت به هرگاه
 آسنه زونت زه غضب چنانچه تیره من گوس چنانچه بیع تیره من واجب چنانچه من آسن ملک بیه آسنه نقصان تیره ملک من
 من پس صحیح چنانچه وقف کنن مگر لیست خراب سپید بیه سپید سبب خلاف بیع ممکن آسنه بیه تیره من بیه تیره اتم و له
 یثان فرزند زنده چنانچه مگر لیست خواجه تیره من فسخ آسنه تیره بهاء تیره آسنه بیه برون لیست بیه آسنه خواجه فوت گومت
 بیه کره بیع طلب بیه چنانچه صحیح بیع من مگر تیره من سنده اوده بیه چنانچه واجب زه قدرت آسنه بتلیم بیع تیره من هرگاه
 مشخص است پس درست چنانچه بنده گرنه تیره کنن صحیح چنانچه کنن تیره هرگاه کنن من تیره بیت تهادن بایک
 خیراه زه صحیح آسنه بیع ملک یث تیره کنن تیره قبض بنده سپید تیره من خریدار پس چنانچه کان رجوع بایس پ
 از خریدار من تیره سور می چنانچه برابرت زه من چنانچه من بیع صحیح چنانچه پنداه کنن لیست عادت آسنه پیرت بیک
 بیه چنانچه واجب قدر بیع تیره من آسنه معلوم پس هرگاه کنه خرما یا جولیه زه معلوم آسنه کومت چنانچه یث بیه خیراه
 اکس چنانچه منکن منزه یا پین منزه مثلاً زه معلوم آسنه کیت تیره کره چنانچه صحیح چنانچه منزه شاهد تیره آسنه یث خیراه زه
 ینان چنانچه یث تولان چنانچه یا گز ان چنانچه قدر تیره تیره کنن معلوم آسن پس هرگاه یث منزه کنن کنن تیره چنانچه صحیح چنانچه
 و چنانچه تیره کافی چنانچه مشاهده در بیع زمین تیره جامه پیمایش کرده چنانچه احتیاج بیه یث خیراه زه مقصود چنانچه منزه
 مزه یا بوی ناچاره چنانچه زه تیره من یا بوی من هرگاه بوصف کنن جایز چنانچه پس هرگاه عیب دار تیره تیره
 و تیره پیرت دیس یا ارش پس هرگاه دست زده آسنه پیرت زاننده دت ارش بیه بیه تیره کنن یث خیراه زه
 آزاده گره فاسد خرزه به تیره خیار به هرگاه عیب دار تیره تیره تیره بریان گومت تیره بیه بیع ملک

چھ باطل خریدار نہ از باع بہا بہریت تہ کنہ چھ واجب نہ میع تہ ثمن منزه پرت اکاہ آسہ معلوم بشاہدہ یا تہ
 وصفہ سیت زہ نامعلوم آسہ منزه نیرہ ہر گاہ بوصف کنن خریدار س چھ خیار ہر گاہ تہ وصفہ نیرہ نہ جائز چھ چیز
 مشاع کنن معلوم چیزہ منزه وصف بہ تہ ثلث بہ جائز چھ کنن سچہ و شکم تہ شیر و پستان بیہ پوست برشت گوشت
 تہ اسی و نسیان جائز چھ پیر برشت گوشت کنن بیہ شک در نافہ و مژرمت تہ آسہ بیہ کم کرن بانہ مثل شکہ اعل تہ
 روغن توامہ زہ احتمال نہیں باب دوم چھ در انواع میع تم چھ تراقل چھ غلہ تہ میوہ بیہ یمن بہ چھ بیہ سیر
 اقوی چھ بی زہ جائز چھ یم کنن ظاہر گر نہ برونہ تہ لایق گر نہ برونہ ہر گاہ کہ در ہفتہ ترس یا بیس چیز سیت
 یا رنگہ شرطہ کنک ہر گاہ تر شمس منفقاہ عاقلانہ آسہ پس جائز چھ کنن یم ظاہر گر نہ برونہ میوہ تر و صورت و سوا انا
 کنن یم ظاہر گر نہ لایق گر نہ برونہ تو صورت و و رای پس مکروہ چھ تہ کنش و چھ تہ جائز تہ و مت ظہور صلاح چھ
 خرمن منری زہ رنگ ثن تہ در انخوری زہ غورہ کندہ بین میون منری زہ پہلی ہرہ تہ دانہ گرہ سخت سیرین
 مثل لیرہ وانگن بیہ سیر نہ تہ ہاک تہ یہ تہ چھ ظہور صلاح چھ بی زہ پن تہ ظاہر گر نہ جائز چھ زعت
 کنن بیہ ہلہ امت آسہ لونہ آست تہ لونہ آست بیہ لیر نہ برونہ بی شرطہ زہ لونہ یا تھاوس لونہ کس
 و قس تان بیہ کنن ہاک تہ سیرہ اک اتھوار تہ تر تہ بیہ لیر تہ تل اک پور تہ اک چھان تہ زیادہ تہ بیہ زعت
 خلیل کنہ زہ خریدار لونہ تہ بیہ غورہ تہ میوہ زہ تر واجب چھ برشتی زہ لونہ تہ تر ہر گاہ تر نہ بایس
 و تہ ترن یا بیس اجرت دویم چھ حیوانات آدمی تہ غیر آدمی اما آدمی پس مالک چھ چھان پس بیہ لیر
 پس سبب کفر اصلی تہ تہ کرہ بندگی سرایت شدن و لادن تہ ذہ تر منر مسلمان تی پنن یت تان نہ آزاد کنن
 تہ تہ چھ قتل سپنہ تہ در ملک زنہ ملک سپنان مالک چھ سپنان مرد پرت خوشی پس بیکانں کہوڑ و سوا پد
 تہ مادر بیہ پدری تہ مادری جدس تہ نانہ ہیرم تہ آسہ بیہ فرزندس سچو آستن یا کور بیہ سر سندس شر سیم تی
 آسہ بیہ نہ تہ نہ تہ باوزہ بیہ پپہ تہ ماسہ یس مرداہ مالک سپنہ بیہ منزه کانسہ تہ سپنہ پس پ آزاد مالک
 سپنہ زنانہ پرت اکس مالس تہ ماجہ سوا بیہ بد بیں نانہ سوا ہیرم تہ آسہ بیہ فرزندس سوا بنم تہ آسہ مکروہ
 چھ یس خوشاہ میوہ چھ حکم خوشان رضاعی چھ حکم نسبی یہ از دار الحرب رٹان چھ بے اذن امام آدمی تہ
 غیر آدمی تہ سورمی چھ مال امام خاص اما رخصت چھ شعیں و در زمان غیبت تہ مالک پنن تہ و طی کرن تمام تی

و بیع غلہ میوہ

و بیع حیوان

چهارم صحیح و در صحیح بی زه و دوی آسن بوعده بیع چنانچه صحیح بلیه چیزه کنن ته کانه شرطه کرن نه یا شرط
کرن زه شش نه و عده آسن شش چیه نقد هرگاه و عده شش شرط کرن لازم چیه هرگاه و عده مضبوط آسیه هرگاه
و عده مضبوط آسن بیع چیه باطل هرگاه چیزه نبسیه کنن ته تن و عده برونه مل در عقد اول ته شرط کرنه سوا
ژرس یا کنن بقدا و عده بیع چیه صحیح واجب چیه بهاء و عده برونه دن هرگاه دیه واجب چیه بر بیع
رثن و عده پته چیه دن ته واجب رثن ته پس هرگاه رثنه بجا کم شرع دیه پس هرگاه تلف گزیه کانه حاکم نشیه
بے تقصیر بیع سنده طرفه چیه تیه کنه چیه پرت حق حال قرص ته مانده قرص زه صاحب تک رثنه جایزه
زه نقد بهاس کره نیسه زیاده کره سیت ته منز جایزه زه نیس کره نقد بی سیت زه کثیره کره ته منز
کم و دوم فصل چیه در بیع سلم سه گوئی زه در بیع آسیه و عده ته چیه ته شرط اول عقد و ویتسین بیع
ته وصف کرن ته زنگه زه ما معلوم آسنه منز نیره تیه کنه معین کرن پیمان یا وزن بلیه ته بیونزه
اگر سیت بمنه دن آسن کران توصیه قبض کرن بیع بهاس مجلس منز پس هرگاه اک اکس نشیه جدا اگر
قبض کرنه برونه باطل چیه هرگاه کثیرش قبض کرن بی زه ته برابر بیع صحیح چیه ته منز و در تعین و عده
ته زنگه زه احتمال کم و زیاده آسنه پس هرگاه دیه تار سیدن غله یا حاجیان صحیح چیه یا توصیه بیع سلم سه
و عده و اتنه و زه پس صحیح چیه میوه بابت و قاه و عده کرن زه ته و قه سینه یافت ششیم بی زه نسبت بیع
کره نه معین جایزه معین محل کرن پس هرگاه کنه غله تیه کنه معین زمین اگر هند یا معین کل اک یاغ اک صحیح چیه تیه
کنه کرثر یا معین زانیه اگر هنر یافت معین اگر شخصه سند یا میر معین کجلاک اما تسلیم کره پنج جاس ذکر کرن پس شرط
چونه هرگاه ته شرط کرن لازم سینه ته تسلیم کرن هرگاه شرط کرنه تسلیم چیه لازم بجای عقد هرگاه بیع و عده ته
تسلیم کرنه مشتری چیه مخیر زه تس کره الزام تسلیم یا بعس کره فتح ته بهاء کره طلب بیس چیزه وصف زانرن شخص کره
سلم چیه ته منز صحیح مثل حیوانات ته غله بیه میوه ته جامه بیه بویه از شک ته غیره زعفران بیه شیر ته روغن بیه
عقاقیر بیه در زمان ته گوشت ته پوست بیه جواهر ته مروارید بیه ده ته زمین جایزه چیه کنن بیع و عده برونه
جایزه چیه ته و عده پته قبض کرنه برونه هرگاه بیع ته مشتری اختلاف کرن نه مجلس منز سبب بیسین نه قبول کرن
تس کنه قول نه دعوا س قبض کره با سوگند یرم فصل چیه در بیع مساومه ته مراجه بیه مواضعه ته تولیه مساومه بیه

چهارم

کنه مایه ذکر کر نه سوا بیع مراحجه گوئی زه کنه بیع بیع تیس کل تهن ت پش نفع کهارت بیع مواضعه گوئی زه
 تیس تهن ت والت کنس بیع تولیه گوئی زه تهن ت برابر کنس نه کر نفع نه نقصان واجب چیه
 مراحجه مواضعه راس المال یعنی مول کحت چیه مقدار کنه نقد کنه ذکر کرن تیه کنه ذکر کرن نفع نقصان
 پس و پش دینار س تهن کل دهن دینار نهنه نفعه کنم هرگاه ت متاعس منر عملاه ته صنعتاه کر مراس و پ
 راس المال چیه یوت میتس کر م کار ت منر هرگاه ت منر با جاره کار کر مت آس جاز چیه و پیه ی متاع میتس
 پومت هرگاه ار شاه بهمت آس راس المال تیه والت تیس چیز کل تهن جاز چیه کنه ت راس یا کنس نقد
 یا بنیه هرگاه ت چیز میان یا تولان آس مکرده چیه زه قبض برو نه کنن ت بلکه در بیع مراحجه چیه ت چیز
 قبض برو نه خصوصاً هرگاه خوراک کنک به ته و شک بهش هرگاه نون گوزه راس المال اوس کم تیه خته زه و ن
 مختار چیه خریدار پهرت و تیس یا تهن ت پش راضی سینتن هرگاه بنیه کل تهن ت آس پزه زه خبر که
 تمج پس هرگاه ته زه یا به تهاوه واته خریدار س زه زه و کره یا رته تیه کنه تهن نز و اکثر فقهاء تیه کنه از اخبار تیه چیه مستفاد
 زورم باب چیه و خیار تم چیه است اول خیار مجلس یعنی بیع فسخ کرنگ خستیار یه چیه حاصل پش
 منر با بعین حینر یار س یوت کال اک اکس نشه جدا گیت آسننه پنه اختیاره بیه آسکنه خیار ساقط کر مت
 عقد س منر تیه بیع آسکنه لازم کر مت تیه ته هرگاه اک لازم کره تسدی یوت خیار چیه ساقط و سیم چیه خیار حیوان
 یه چیه حاصل خریدار س هرگاه تهن غیر حیوان آس نه ته چیه و دون کت حاصل هرگاه تهن ته حیوان آس نه
 کت چیه هرگاه تهن آس نه حیوان ته بیع بیه کینه یعنی بم اک در بیع حیوان نوز انبیع فسخ کر مت ته حیوان پهرت
 از وقت عقد ترن دهن تان هرگاه خیار تهاودن نه ساقط کرن عقد ته یا صاحب خیار کره تصرفه و حیوان
 خیار سینه ساقط و سیم چیه خیار شرط یه چیه حاصل تس اسنده بابت زه شرط کره با بیع خریدار س منر بیه
 بیگانش منر یعنی شرط کره بیع ته مشتری یا اکاه تمو منر زه خیار فسخ چیه میتس کالس یا فلانس کت چیه خیار فسخ میتس
 کالس نه آس نه بیع نه خریدار واجب چیه زه سه مدت کرن مضبوط ته زه کمی ته زیاد تی سنده آس نه احتمال
 پس ت ت دلت منر چیه تس خیار فسخ ته ته سینه بیع لازم بیه چیه جاز زه شرط کرن مداه زه هرگاه بیع ته منر
 کل پهرت و سیم بیع نیه واپس خریدار س پش آس نه واجب کل تهن تیه بیع پهرت دن ت مدت منر و و پ

نکته

نکته حیوان

نکته

خیار عین

خیار فسخ

خیار واپس

عیب

و

خیار عین عین گوی زه کا ترا ه کنه چیزه کس تمه خسته زه کیه یا مل بهیه ترس تمه خسته زه لیه تفاوت آسبه تیرزه تیره
تفاوت آسبه کا ترا ه عادتا راضی گرهان هرگاه زیان زده زانان اوسنه قیمت بیع وزه تسکیت چیه خیار فسخ بازه
چیه خیار تاخیر پس کا ه چیزه کنه بیع نقد نه سیه ته خریدار کر نه قبض بیع تبایع کر نه قبض بهاس بیع چیه لازم
ترن دهن تان هرگاه خریدار بن ترن دهن منزه بها ان واجب چیه بالعین زه بیع کر نه تسلیم تس هرگاه تر دهن گدی
ته خریدارن ائه بها بالعین ائه زه فسخ بیع کره یا تا و ته بحال پس چیزه جلد چیه فاسد سپان شام تان چیه
ملک بیع لازم تمه ته چیه بالعین خیار هرگاه تمه برونه فاسد سپنه تک خیار چیه تر برونه شیم چیه خیار و
یم اک چیزه اهل است بوصف یا می زه برونه اوس و جهمت بیع ته یله و جهن تمه صفی ائه نو عه زه برونه اوس
و جهمت آسبه تس و ائه زه بیع کره فسخ ته کنه باع زه چیزه بوصف یا می زه برونه اوس و جهمت کنه تمه ته
یله و جهن زیاده آسبه تمه خسته و ائه تس زه فسخ کره ستم چیه خیار عیب سه سپنه در باب علیحه بیان زان زه
خیار شرط چیه پرت عقد س منزه ثابت سوابی نکاح ته وقف بیه ابراء ته طلاق بیه عتق ساقط چیه سپان
تصرف کر نه پس هرگاه دوی تصرف کرن یا اکی بسنده اذنه دوشون هند خیار سپنه ساقط بیه هرگاه اکی
تصرف کره خیار تسندی یوت سپنه ساقط بیه چیه خیار میراث تران پس هرگاه صاحب خیار مره تسدن اشن
چیه خیار بیه چیه خریدار مالک بیع سپان بیع سیت نه خیار گذرنه بیه هرگاه بیع فسخ سپنه تمه ته زه بیع نشه
آسبه نفع حاصل گومت تر صفویه ته دوه حیوان نشه بیه میوه همه کل منزه بیه سوا بیع دیه بهیرت سه نفع
چیه مال خریدار پس بیع قبض برونه تلف سپنه از مال باع کو قبض ته ته خیار گذرنه ته بگو تلف از مال خریدار کو
هرگاه دسایم خیار گوتس اکنند گوزه تس چیه خیار هرگاه دوشون خیار آسبه دور چیه ت صورت منزه از مال
باع گوتس امار عایت حسیاط کرن چیه ته بهتر یا تر م باب چیه و عیب سه چیه زیادتی یا نقصان زه خلاف
مقتضای طبیعت عیب دار آسبه هرگاه شرط کرن زه بیع کره میوه وصفه آسن یله نه تمه وصفه لبنه بیه خریدار
و ائه زه فسخ کره عیب ته آسبه سه وصفه نه آسن تس پس هرگاه نه گره بیع منزه عیباه زه عقد برونه آس
اوسمت خریدار س و ائه زه رد کرس یا ارش پس ارش چیه مناه بهار منزه زه نسبت چیه تس سارس بهاس
سیت تر نسبت تفاوت چیه صحیح کس قمتس ته عیب دار کس قمتس منزه مثلاً با ساه من تل آخن دیارن بازه لیه

صحیح است ده دینار عیب دار است فلان عیب پانز و نیارمین بازاری دون قیمت منزه چہ تفاوت نصف
 تجارہ پانز چہ دہن ہند نصف تہ کم و نہوختہ نصف پس ارش چہ تہ آہن دینار ہند نصف و در دینار تہ
 کتہ یہ ارش زانہ بین صورت منرا تا ارش چہ خبر عین تہ لازم چہ پانہ ثمن منزه دن بلکہ زان زہ سہ تفاوت
 دیدہ کتہ منزه ہر گاہ بایع کل عیب کتہ اظہار عیب کرت محل پاچہ یا مفصل پاچہ یا زانہ خریدار عیب عقدہ وزہ
 یا کرہ خیانت ساقط یا رسنیہ ساقط ہر گاہ خریدار تصرف کرہ رد سنیہ ساقط ارش و ایش ہر گاہ مل بہت گاہ
 دین و دوا دس بن منر سمیرت تھو دمت شش و اتہ زہ گہ کرہ رد دومت دین سپنہ مانع تہ عیبہ کہ رد
 کرہ بن ہر گاہ عیب تبض برو نہ پیدہ سپنہ خریدار س اتہ رد کرن ارش منر چہ خلاف ہر گاہ عیب مع کس
 کثیر منظر ہر گزہ خریدار س و اتہ ارش یا سور می پھیرت دن نہ عیب داری یوت پھیرت دن منر عیبہ پانہ
 چہ درنگی جائز خریدار س و اتہ پھیرت دن برو نہ عیبہ پانہ تاخیر تہ کومت اس عیب زانت یت تان جیا
 اس ساقط کومت حاضر استن حضم یا نہ بیہ چہ عیب گریز پالی قدیم بیہ حضم نہ اس شش رتن شش زمان زہ
 محل حضم اسہ بیہ بول کرن بندہ زہ شر اسنہ در جامہ پھیرت دن بندہ بسبب یوانگی تہ جذام بیہ برص
 زہ پیدہ گزہ از وقت عقد اکس و رہس تان تہ کتہ کثیر قرنہ کتہ چہ جائز یلہ نہ تصرف کومت اس ہر گاہ
 تصرف کومت اس ارش چہ خاص پاچہ اما سنج کرن روی بیہ پیوند کرن روی بیہ نابگری عیب چہ
 اما ہر گاہ شرط کومت اسہ با کرہ اسنہ و در چہ جاری کرن حکم خیار عیب شیم باب چہ در ربای معاملہ
 تہ حرام اسنہ چہ از قرآن تہ حدیث معلوم حاصل چہ بیان سہ مگر دون چیز منر زہ از یک جنس اسنہ
 یلہ اکاہ تمونہ بیس کنن زیادہ است اک ہر گاہ تم بینش تہ تونس منرا اثر ان اسنہ کتہ بیہ بیہ دان تہ
 تل بیہ بیہ خر مہ ہر صنف مختلف اسنہ نیز تہ از یک جنس اسنہ منر پرن تہ زگ اسنہ ہر تل پس کتہ
 اوٹ چہ از یک جنس بیہ خر مہ تہ شیرہ تک چہ الی جنس تہ کتہ انگور تہ موز بیہ دواؤم تہ زانت تہ گرس تہ کتہ
 جان تہ بچہ پرت جنک ساری و چہ چہ الی جنس بیہ گوشت کاد تہ گادیش چہ الی جنس گوشت گاد تہ
 تو چہ زہ جنس گوشت حیوان وحشی چہ حیوان انسی سندہ جنسہ کتہ تہ و شکہ چہ بیت بایس منرا الی جنس
 دوس چہ حکم گوشت پرت چیزہ چہ با اصل خود الی جنس دوتہ ہن تہ گوہہ تک تہ کتہ چہ تل تہ تل تک

درجارتہ رباعی معاملہ

درجارتہ رباعی معاملہ

پس جایز چینه کنن دویو چیز و منزه زه از یک جنس آسن اک تو منزه بیس اک تهنه ژر آست بعین کنن به کنگاک
 من تمکن دُون منن یا بکلم کنن به اک من کنگاک بوعده مکس نقدی اکس منن جایز چینه رطب خرمن کنن
 بیه انکور موزیه بیه گوشت تازه گوشت قاق تیه کنه یمن به چیه اما به نه در پیانه ته وزن اژه ربا چینه ته
 پس جایز چیه اک جامه کنن دُون جامن بیه اک تور دُون تیرن بیه اک طحول دُون طحولن کینرو چیه دُپیت لیس
 چیزاه زه در شمار بیه ربا چیه تنز جایز چیه کنن اک در هم ته اک دیار دُون دیارن ته دُون در هم تیه کنن
 اک من خرمن ته اک در هم دُون منن یا دُون در هم تیه کنه یمن به چیه بیه چینه ربا مالس ته فرزندس منز بیه چوم
 ته بندس منز بیه میان شوهر ته زوجه بیه میان سلمان ته کافر حر بی بی زه زیادتی بیه کافرس تس وینه قول
 اقرب چیه بی زه ربا چیه ثابت میان سلمان ته ذمی ستم باب چیه در تسلیم و قبض واجب چیه بالعین پاره
 بیع کره تسلیم ته خریدارس پاره تسلیم منن کره اکره نقد میه سوا یله نه کنه اکس بیع ته بهاد منزه شرط پس منن
 آیه هرگاه عقدس منز اکره عده شرط پس منن آیه واجب چیه بیاک تسلیم کرن یعنی قبض دُون قبض دن
 چیه در منقول مثل قماش ته متاع بیه زیری زه اتس کیت دن حیوان منز بی زه منز لیس لدن در مثل خانه ته دوکان
 بی زه خالی کرن هرگاه بیع غصب کرن ته دستی آینه ته بھیرت ته واته خریدارس زه بیع کره فسخ یا
 کره جبر اجرت سوا هرگاه بایع بیع تسلیم کره نش پشینه لازم اجرت نه ذیکن دهن بھیرس بیع قبض برونه
 تلف کره مال بایع چیه ته به حاصل سینه بیع منزه قبض برونه ته چیه مال خریدارس به اصل قبض برونه تلف
 سینه خریدار سنگه منن ته حاصلی بیع هرگاه بیع مزوج سینه بیسیت تمه زنگه زه اک اکس نشه زانزه جد اکره
 خریدارس واته زه شر یک سینه یا فسخ کره هرگاه قبض برونه تلف سینه قبض بیع زه منن منزه آیه حقه
 اک بنده به دویو چیز و منزه خریدارس اینه زه بیع کره فسخ یا باقی ره پنفس حصص بهاء منزه هرگاه حصه آسته بهاء
 منزه دست بنده به خریدارس واته زه رو کره یا ارش بهیه احوط چینه کنن چیزاه زه مل متمت آیس ته و نه آس
 قبض کرمت هرگاه خوراک آس بیع تولیه سوا هرگاه کنه چیزاه سیرانه منزه ته مهره منزه ته به ته به چیه زه قبض
 آسینه و نه کرمت صحیح چیه بیع خریدار تلف کرن چیه مثل قبض ته تلف کره منن منزه جنسی ته بایع چینه فسخ
 اما خریدار چیه منزه فسخ کره یا کره طلب قیمت بیع ته اجنبی یله تلف کره بایع منگه تس مثل باقیمت احوط

تجب
 و عده

شرکیس
چینه

بغیر شرک کینه پس دانه زه ت رت گشت گشت شرطه اول پی زه شرک است و یو خ
 شرکاه و یو نمره حصه نمره کینه است پس شرکیس و ات زه شفعه رت سوئی بیع هرگاه
 شدن و ارش دانه زه شفعه کرن طلب هرگاه و آرت شفعه نشه گذره باقی و ارش دانه سوئی
 دویم پی زه حصه سینیست نقل پس هرگاه نقل سینه بی کینه تملیکه نیست یا سینه کینه عقد
 نه است شفعه چینه و سیمی زه بیع آسبه غیر منقول مثل گره تیغ ت زمین پس شفعه چینه ت خیر
 آسبه مثل حیوانات ته آلات بیه اسباب ته متاع شفعه چینه کلن از زمینچه تحیره نیون منکرکس پی آس
 ث و دمی زه صحیح آسبه با کرن ته پس شفعه چینه ت خیر منزه با کرن چینه صحیح مثل خام ته گره سینه
 تنگ و ته هرگاه و ته نه با کرن صحیح آسبه تملکس آسبه ضرر شفعه چینه ت منزه از قرض پی زه
 آسبه شاع جزوس منزه پس هرگاه با گرت کینه شفعه چینه اما هرگاه در منزه یا راه یا آبخانه شرک است آس
 شفعه تملکس منزه با گرت چینه تملکس شرک است که شفعه پی زه شفعه یعنی پس شفعه را و قادر بر
 پس هرگاه عاجز آسبه تملکس کرد یا شفعه سینه باطل هرگاه دعوی کرده زه بها چیم غایب
 ترن دهن پس هرگاه حاضر کینه شفعه گره باطل هرگاه و پیه زه بها چیم پس شهرس نهالت و پس
 تان بیه ترن دهن تان زه خریدار و این ضرر مستقیم پی زه فی الحال گره شفعه طلب پس
 گره قادر است شفعه سینه باطل هرگاه اجمال کرده کینه عذر نه کینه کانه بکیل کیت یا او سینه عالم
 پس ت یا کره گمان زه بها چیم یا کره گمان زه بها چیم نقد معین یا جنس معین شفعه سینه باطل
 اکاه مجوس آسبه کینه حق بابت سه او اگر پس آسبه عاجز معذور چینه هرگاه عاجز آسبه شفعه چینه باطل
 ته شرعیه حذوریه ولی اجمال کرده مصلحتی باطل اجمال کرده شفعه سینه باطل هرگاه
 آسبه حاضر شفعه ت بیه کانه شاه وکیل کرده پس حاضر سینه ت که پیه پس و ات زه شفعه را و گواه
 زمت آسبه بر طلب شفعه بابت جلد کن یا عاده خت زیاده بیه نماز ترک کرن وقت ت بیه
 ترک کرن اهل سیمی زه شفعه آسبه مسلمان یا شفعه را و مسلمان سینه یا پس شفعه چینه
 ذمی آسبه بر مسلمان مستبارة چینه یا پس مسلمان کافر پس شفعه بر ذمی و یوم فصل چینه در احکام

غایب
چینه
شرک

شفیع چیه بیعت بیع رفس جحد ارا از وقت بیع هرگاه با ایس خیار آسبه مرغی نهادن فسخ کنن نه خیار گذرت ر
 بیه پزه زه تمام بیع ربه یا تراوه تمام بیه ربه تمام بهاس کینترن قیمتین برابرته آسبه ته خریدار آسبه زره نشه گذرت
 حیلن یات بیت شفعه ساقط سینه هرگاه چیزاه زه شفعه چیه ت منرت چیزس سیت زه شفعه چیه ت منرت
 اکی بیه شفعه سینه تی زه شفعه چیه ت منرت بهاس منزه تیس زه ت برابر چیه پس هرگاه بهاس مثل آسبه شفعه ویه
 مثل نه ویه قیمت بهاس زه آسب عقد که دهبه اما شفعه ثابت آسن ت صورت منرت زه من آسبه قیمتی از شکل
 چینه خالی هرگاه بیع فسخ کرن شفعه سینه باطل هرگاه مشتری کینه ت شفعه چیه منرت زه از مشتری اذل کره
 طلب یادویم شفعه سینه مالک و پنه پی زه رهم یا مالک پیش یا تسلیم کره من

یدی زن مشتری را منی آسبه زه من آسبه ذمه من واجب چینه بر مشتری بیع دن بیت تان من بعضا نه
 بیت تان من بعضا نه هرگاه من بوجمل آسبه شفعین واته زه فی الحال ربه من بوجمل پس هرگاه شفعه غنی آسبه
 ضامن دیه هرگاه زمین نفع زانته هست ذراعت که من واته تاخیر مطا لبه کرن تا وقت درو هرگاه مشتری
 زمین کل دوه پزه زه پانه کده هرگاه کده نه شفعین واته زه کده ته آسب تیه شفعه چیه بیراث گزبان مالک
 پا لحه جایز چیه زه مصالحه کینه چیزه هرگاه شفعه نصیب بن کینه شفعه سینه ساقط یته کینه سینه ساقط هرگاه
 ته ترا دون ترک کره عالم است بیع عذره سوا شفعه نشه گذریع برونه فسخ سیت ته ابطال بیع کره سیت
 چینه شفعه باطل سپان هرگاه مشتری ته شفعه اختلاف کرن دست در من قبول کرن ته معتبر زن
 قول مشتری با سوگند و الله اعلم **باب بیعت صدقه بیه سگنی ته عمری ته وقت**
 باب اول چیه در بیه شرط چیه عقدت مطا اته ته چیه کافی عقد چیه ایجاب ته قبول ایجاب گویتی زه بیه
 بخشم زه یا بیه کرم زه یا مالک کرم سیت یادویم زه قبول گویی زه دیه مالک پیش یا قبول کرم یا بیت
 چیه شرط چیه بیه قبض وایسبه سنده اذنه در مجلس عقد ته آسبه پس هرگاه من منزه اکاه مره قبض کره نه برونه
 سینه باطل اذ من قبض و نه یته ته بیه هرگاه کانه چیزاه بخشه زه اتس منرت چیه من احتیاج چینه بیه اذن
 و نه ته قبضه کره کرم برونه من قبض چیه کافی بیه شرط وایسب ته تهیب د نوبی بالغ آسن بیه عاقل بیه جایز
 آسن در مال من تصرف کرن شرعا لیس واته بیه قبول کرن ته قبض ت کرن شر سنده طرفه عبطه است هرگاه

ولی زن مال شریک نباشد چنانچه بایک کره ایجاب است قبول هرگاه دین بخشنش زه زه نشد که زن
 فایده ابر او به دور چنانچه حاجت قبول آید هرگاه دین بخشنش قول او چنانچه چنانچه کثیر و چنانچه دولت بقبض سپند
 لازم به قول چنانچه اقوی به چنانچه جایز به شاع نصف خانه به تقبض کردن است شریک سنده چنانچه درست
 هرگاه شریک شریک وکیل کرده نشد در دست چنانچه هرگاه شریک وکیل سینه نه اذن و به نه حاکم کرده بیا
 نصب است ساری کرده تقبض اگر نصف امانت به نصف شریک سنده بایست جایز چنانچه از به رجوع کردن
 قبض برونه نه به چنانچه جایز چنانچه رجوع از به فرزند باجماع شده کنه بین شریک خوش نه به نشد در زوج نه زوج
 چنانچه اقوی نه پیرن به از به بیکانه به متهمین عوض آید و است یا است شریک تقبض کردست به پیرن چنانچه
 جایز است تصرف کردن مثل سواری مرکب به پیرن در خانه نه و لن جامه مانع رجوع آید چنانچه معلوم به چنانچه
 بی زه متهم مرن چنانچه مانع رجوع هرگاه در به شریک است آید عوض نه شخص گوشت متهم چنانچه پیرن
 منزله عوض و به یا کره به رد هرگاه شخص گوشت آید به خوش کرده متهمین نه و به پس هرگاه و امشب
 مت عوض سینه مخیر چنانچه متهم زه به کرده رد یا مثل تمک و به هرگاه متهم عوض چنانچه و امشب کرده رجوع
 به به پس هرگاه تلف گوشت آید یا اس نقصان پیدا کرد متهم چنانچه ضامن است نه کنه چنانچه حال
 پرت بتک زه کرده است آید کنه حاجت بایست مثل گذاردن نه می نه نکاح ترا و دن به به و زه عادت کنند به
 آید اقوی چنانچه بی زه به کنه ب عقد چنانچه کافی هرگاه و امشب کرده رجوع به به زه در موهوب آید عیاه پیدا
 گوشت آید چنانچه بر متهم مگر در به معوضه حاصلی به چنانچه دو به نه در موهوب مال متهم به کنه چنانچه است
 زه اولاد کنه شش برابر گیر استن یا کور کرده چنانچه کثیرن زیاده دن هرگاه و امشب کنه به به کنه هرگاه
 به لازم آید به باطل هرگاه لازم آید یا فاسد آید به چنانچه صحیح دویم باب چنانچه صدقه شرط
 چنانچه مت منرا ایجاب به قبول به نیت قریه به تقبض کردن مالک سنده اذن نه به زه شریک استن تمام جایز
 رجوع است منرا اصلا از خوش و بیکانه تصرف کردست استن یا نه صدقه پنهانی چنانچه فضل زن را و نه
 خسته مگر به نیت زده آید زه تارک صدقه چنانچه اما صدقه واجب پس سینه کنه چنانچه فضل صدقه زن
 زکا زاندره حرام چنانچه بر بنی هاشم مگر به صدقه دهنده آید شوی منزله یا تن آید ضرورت نه احتیاج بایست

۲
ایسه

و

چھ تین پٹ صدقہ سنت تہ واجب غیر زکوٰۃ تاکہ چھ صدقہ سنت دن ماہ رمضان ہسین پٹ
 صدقہ کرن چھ بہتر بگائیں ہندہ حقہ جائز چھ صدقہ بر دمی کرن بگائے تے آسہ بیہ بر مخالف مگر رہا ہی
 مکروہ چھ زہ صدقہ دیہ سوئی ل مگر لیہ صبراء آسہ او سنت تہ عیالاء آسہ نہ تہ کنہ چھ زہ یس گاہ عیال
 بابت محتاج آسہ سنت چھ تہ صدقہ کرن ترم باب چھ و سکنی تہ شہہ تک زہ عمری تہ رقی چھ بیہ
 جس غرض چھ تہ منزہ مسلط کرن کوثر اہ کنہ خیرس نفع تلمس پٹ چارہ چھ تہ منز از ایجاب تہ قبول
 بیہ قبض تھئی زہ ساکن کر تک شہہ تہ جایہ منز عمرہ چھ بیہ یا کس و پس یالی زہ شہہ کت چھ تہ گرس
 منزہن یوت کال باقی آسک شہہ یازندہ آسک شہہ یا باقی آسہ بیہ یازندہ آسہ بیہ یا مدت یکسال پس
 بہ عمر قید کرنہ بیہ تہ چھ عمری وہان ہر گاہ قید کرنہ بیہ مدتہ اکہ سیت تہ چھ رقی وہان ہر گاہ بیہ مدتہ
 قید کرنہ بیہ تہ تہ چھ سکنی وہان بعد قبول قبض سپنہ لازم پس ہر گاہ مدتہ تہ عمرہ معین گوشت چھ تہ کس
 و اتہ بیرون کرن سہ یلہ شہہ ہر گاہ معین گوشت چھ مدتہ تہ عمرہ جائز چھ مالکس قبض آست بیرون کرن سہ
 سہ مدت یا سہ عمر گذرنہ بیرونہ پس ہر گاہ قید کرنہ آست آسہ مدتہ اکہ سیت یا مالکہ منزہ عمرہ سیت تہ ساکن
 کرہ وفات تسدن وارثن کت چھ مسکن تا آخر مدت یا عمر مالک ہر گاہ قید کرنہ آست آسہ ساکن منزہ
 عمرہ سیت یا مدتہ اکہ تہ مالک مرہ وارثن تسدن و اتہ ساکن بیرون کرن مرہ بیرونہ یا مدت سورہ
 بیرونہ اوہ یلہ ساکن مرہ تسدن وارثن و اتہ ہن تہ ساکنس و اتہ زہ پانہ بیہ تہ باہل تہ عیال بیہ ہما
 میہ وزہ معین ہن سٹ آسہ ساکنی یوت ہن تہ و اتہ زہ بیس ہباوہ مگر مالکہ سندہ اذنہ واجب چھ
 تقسیم موینزہ کانسہ اکس پٹ جائز چھ منع کرن تہ چیرس زہ ضرر کرنہ یس چیزہ صحیح چھ وقف کرن
 صحیح چھ بجز بیوی و ن سہ ازوہ تہ زمین بیہ حیوان تہ یہ تمہ سوا چھ جائز چھ حبس کرن گرہ تہ و ونٹ دراہ
 خدایتحالیہ بیہ بندہ خدشس منز مسجدہ اکہ ہندس یا مشہدہ اکہ کس لازم سپنہ عقدہ تہ از ملک مالک
 نیر نہ نبر ہر گاہ کانراہ حبس کرہ چیزہ شخصس پٹ تہ مدتہ کرہ معین لازم سپنہ تہ مدتہ پتہ و اتہ باگشت
 تہ یا تسدن وارثن ہر گاہ مدتہ معین کرنہ تہ و اتہ زہ رجوع کرہ یلہ خوش کرس رورم باب چھ در وقت
 تہ منز چیزہ فضل اقل چھ در شرط تم چھ آٹھ اقل عقدہ چھ ایجاب تھئی زہ دیہ وقف کرہ

نہیں

نہیں

یا جس کرم بیه صدقہ کرم قرناہ آست زہ دلالت کرہ بروقف بیه قبول ہی لفظہ زہ دلالت کرہ قبول بیه
آست پس اگر پڑ زہ ممکن آست قبول کرن معتبر چہ قبول از طرف نابالغ تہ دیوانہ غبطہ آست تمن کت اما وقف
کرہ نس منزرفقراء تہ مساکین تہ یہ تمن بہ چہ بیه بر مساجد تہ مشاہد تہ یہ تمن بہ چہ شرط چہ قبول
احوط چہ قبول حاکم شرع تہ کنہ چہ نیت قرئہ شرط د و بیحری زہ واقف آست بالغ تہ عاقل بیه آست
تصرف جائز اختلاف چہ وقف کرہ نس منزرفقراء تہ ہر شرف زہ تمیز دار آست مثل صدقہ وقف برض چہ از تمام ترک
طلقاً بنا بر اقوی توہیم بی زہ موقوف یعنی تہ وقف کرن عین معین آست بیه ملک واقف بیه آست صحیح نفع
تمن تہ باقی آست پس صحیح چہ نفع وقف کرن بہن بہ درخانہ تہ خدمت کرن بہ بندہ بیه وقف
دین بیه ندادہ بند و منزرفوقف کرن تمین سوا بیه وقف پسند ملک اجازت دہ بیه وقف کرن چہ راہ
زہ نفعہ آست بیه وقف کرن چہ راہ زہ نفع تملان سورہ رشش تہ سیوہ بہ بیه تمن بہ چہ شرط چہ زہ موقوف
آست باقی ہمیشہ پس صحیح چہ وقف بندہ تہ جامعہ صحیح چہ وقف مشاء یلمعین آست زہ دہر چہ بی زہ دایمی
پس ہر گاہ قید کرس مدتہ اگر سیت سہ چہ جس تہ باطل سہ مدت سورہ ہر گاہ وقف کرہ کاسنہ پڑ زہ
اکثر چہ منقرض بیان پڑ زہ جاری آست پس ہر گاہ نابود گشتہ نیز چہ دہیت زہ سہ منقرض سہ
پتہ واتہ وقف پیرت واقف یا تسدن وارثن کثیر و چہ دہیت موقوف علیہ تسدن وارثن واتہ کثیر و
چہ دہیت زہ در وجوہ بر کرن صرف تہ یا از تصرف بی زہ او زبان آست کہ شرط شیم واقف مندہ او
پس ہر گاہ واقف قبض نہ مرہ وقف چہ باطل ہر گاہ بین نابالغ شرین پڑ وقف کرہ نوہ قبض چہ احتیاج
تہ کنہ چہ جد تہ وصی وقف بر جہات عامہ کرہ نس منزرفقراء حاکم شرع قبض وقف کرہ نس منزرفقراء تہ
تمن بہ چہ حاکم کرہ نصب قیمازہ تبض کرہ تہ پس ہر گاہ پانہ واقف قیم نصب کرہ جائز چہ تبض
منزرفقراء اذن حاکم شرط ہر گاہ وقفہ بابت متولی تہ ناظر شرعی آست علی گروہ تبض بی اذن حاکم قبض
چہ مسجد منزرفقراء مقبرس منزرفقراء میت ہر گاہ میں منزرفقراء قبض کرہ کافی چہ ستم بی زہ بین پان
تہا ونہ تہ منزرفقراء ہر گاہ وقف کرہ نہیں پان پڑ یا شرط کرہ زہ قرض تسدن کرن ادا تہ منزرفقراء
تہا ونہ باطل چہ ہر گاہ وقفہ کہ کہ تو مس پڑ پانہ آست ہی منزرفقراء مثل سادات تہ علماء یا فقراء

پانته آیه سید عالم یا فقیر محل اشکال چه زه شرک سینه تن سه اؤکدلس ته کاروان سرائینز
 بیه مدرس ته رباطس منز بیه یمن به چه دو چینه تشد شرک اسن هرگاه تمه ته عالم یا فقیر سینه قواه آیه
 تشد شرک اسن هرگاه شرط کره زه باشن تشدن حصه دن تمه منز صحیح چه اوی زه به چه حضرت
 رسولن صلی الله علیه وآله وسلم شرط کرمت وقف کره سن منز حضرت فاطمه علیها السلام الهضری
 زه موقوف علیه آیه موجوده معین بیه آیه درست مالک سینه سه ته وقف کرن تش پس هرگاه وقف
 کره بے موقوف علیه ویه وقف چه مصرف کره معین باطل چه تیه کنه هرگاه وقف کره بر ولد زید زه تیه
 زوه در ابتدای وقف اما هرگاه وقف کره بر اولاد موجوده تیه تش پس زه موجوده سینه صحیح چه وقف
 کرن به بر زید ته اولاد ته اولاد اولادیت مان تعاقب کرن تیه کنه چه تبول ته قبض شرط بطن اولسن
 خاص مانچه تیه کنه چه باطل هرگاه وقف کره ت خیرس پ زه مالک زاننه سینت کره ته سنگ به
 بیه مثل ملک یا دیو اما بر مساجد ته مشاهد چه وقف صحیح تکیا زه در اصل چه وقف بر مسلمان مخصوص تنیز
 کشر و مضل و بایت تیه کنه چه باطل هرگاه وقف کره بر غیر معین یحیی زه وقف کره مردن اکس پ از
 بنی آدم یا اکس پ یهود یوزنومنه یا اکس پ دوشهبه و منز به تعیین شرط پهنه زه منحصرا سن تکیا
 جایز چه وقف فقیرن پ بیه بر ساکین ته بر مسکین بیه چه وقف باطل زه کارن پ بیه بر محابا
 بیه بر کتابت توریته ته بخیل بیه بر عمارت کلیسا ته آتشکده هرگاه وقفی وقف کره صحیح چه بیه هرگاه بر قوم
 عاصی وقف کره قصد آسنه تن رعایت کرن بحصیت درست چه واجب چه پیروی شرط و وقف
 کرن هرگاه جایز آیه پس هرگاه شرط کره تولیت پنه بایت یا مینه بایت صحیح چه هرگاه شرط کره تولیت
 چه زیدس ثابت سینه تولیت تشد مقر سینه مغزول شرط چه در متولی عدالت پس هرگاه فاسق سینه
 مغزول کره هرگاه شرط تولیت کره موقوف علیه منز چه تولیت در جهات عامه چه حاکم هرگاه شرط
 کره منز اسن فرزنده زه زوه با موقوف علیهم درست چه تیه کنه هرگاه صفاه شرط کره براس موقوف علیهم
 مثل فقره علم بیه فقه یا تفاوت تن منز در نصیب لازم چه تیه کنه هرگاه شرط کره زه اجاره دن نه غلبه اسن
 یا اگر وره زیاد سن نه اجاره یا پی زه اجاره دن نه بیت آن مدت اجاره اول گذره یا تسلیم کرن تیه

اجرت قبض کردن بیهیئت به چه هرگاه شرط کرده زه کنه یا بخشه یا خوش کرس بیهیئت به چه باطل چه
هرگاه مسلمان وقف کرده فقیرن پش واته مسلمان هندن فقیرن هرگاه کافر وقف کرده واته تهنده ملته کن
فقیرن هرگاه وقف کرده مسلمان پش هندی بایت آیه زه نماز کران چهل بس کن غالیوته خارجو سوا بیهیئت
سوا اگر لیه واقف آیه تموی منزله کثیر و چه محبسه تبه جیره تبه مسلمانو منزله نبر کثمت داخل چه مسلمانن منزله طفل
دیوانه زه در حکم اسلام آسن وقف چه بر مؤمنان نه امامیه بیهیئت شیعه تهنی کت زه قابل چه بن امامن هندی
امام آسن تهنه سندس معصوم آسن کثیر و چه دپت زه شرط چه زه گناهان کبیره نشه کرن حساب زیدیه چه
سی زه قابل آیه سندس امام آسن یاسی زه سند و اولاد و منزله آیه یاسمی چه تهنی زه از اولاد هاشم آسن
مال سنده طرفه طالبین چه تهنی زه از اولاد ابیطالب آسن علوین چه تهنی زه از اولاد امیر المومنین علیه
السلام آسن بال سنده طرفه مردته زمانه چه برایتان زیادتیه تها و مراثیه کانسه تهن منبر حیران یس
همسایه دین تس زه عرفا چس همسایه دیان کینه چه دنان سی چه همسایه زه پهلوی خانه واقف آیه رجب
ذرعن تان کینه چه دنان تا پهل خانه وقف بر اقرب واقف چه سی زه اولی میراث آیه سبیل الله چه بر حیران
زه موجب تقرب بخدا آیه کثیر و چه دپت زه جهاد چه سبیل الثواب چه فقراته مساکین ابتدا کرت خوشبو
پیه سبیل خیر چه فقراته مساکین ابن سبیل تهن غارمون تهن مکاتبون بیهیئت مجتهدین یاسی زه حاصل کرت
چس از علم پاره متفقهین چه طالبان علمیت تان در تحصیل چه هرگاه بر مصلحت وقف کرده پس رسم تهن اثر تهن
مصلحت هنده گزیه باطل صرف کرت در وجوه بر مثلاً وقف کرن گامه اکه چه سجده پش سه گامه مسجد روزنه
ویران تهن بیکار گزیه وقف تک کرن در وجوه بر صرف هرگاه مسجد یا ده خراب گزیه عرصه مسجد سپینه ملک وقف
هرگاه مدرسه وقف کرن معین طایفه اکه یا معین علم بایت زه مباح آیه لازم سپینه تهن کنه چه جای مخصوص
کرن مقبره قوس اکس اما مخصوص کرن مسجد قوس اکس پس اقوی چه زه جایز چه دوم فصل چه در حکام
وقف یله وقف تمام سپینه واقف سنزه ملکیز سنزه نیره تهن جایز چینه تس پیرن تهن نشه کانسه حاکمن وقف
آسن تهن حکم کرت استن یانه پس هرگاه وقف بر معین آیه ملک موقوف علیه سپینه کثیر و چه دپت بانی
روزه بر ملک واقف هرگاه بر جهت عامه آیه اقرب چه بی زه ملک خدا تعالی چه بجا زه ملک مسجد بیا

وقف
و حکم

مسجد
و مقبره
و عمارت
و غیره
و اعیان

کمنه است اما حاصلی که منافع وقف بلا خلاف چیه ملک موقوف علیه هرگاه وقف کرده غلامان او را کرس آزاد
 آزادی چیه باطل تیه کنه چیه باطل هرگاه موقوف علیه آزاد کرس و پوتی ملک تنه چیه اوی زه من بند عی سینه
 باطل نفقه عید موقوف چیه بر موقوف علیه کسب تنه چیه تعلق موقوف علیه هرگاه وقف کرده فقیرن پش صر
 سینه بر جماعتی زه ت شهر منتر آیه حاضر واجب چیه سارنی داشتن جایز چیه موقوف علیه س و طی کرن
 کینز موقوف تن پ سینه لازم عوض بضع منزه ته ارقمیت ولد شرکین بنده حصه هرگاه شرکای آینه
 حد چیه تن پ ولد چیه دنون صورتن منتر آزاد جایز چیه زوج کینز مذکوره مهر چیه مال موقوف علیه موجود
 جایز چیه کنن وقف مگر یکه کھوثره خراب گره تن یا خلاف کرده تن پ وقف چیه تیه زنگه زه کار و آیه نقیض
 کینز و چیه دیت یه موقوف علیه ساحت آیه جایز چیه کنن جایز چیه تغیر شرط واقف یه ممکن
 آیه هرگاه وقف کرده بر اولاد اولاد خود اولاد گبرن بنده ته کورن بند مرد ته زنانه چیه برابر یه کانس کر زیاد
 تقاوه هرگاه دپیس مکن منسوب آیه اولاد کورن بند آسن نه داخل هرگاه دپه وقف کرم بر اولاد خود یه
 اولاد اولاد مخصوص چیه دنون طایفن اولاد اولاد اولاد چیه داخل هرگاه خانه موقوف خراب گره عرصه
 تمک نیرنه وقف منزه هرگاه بطن اول با جاره دن ته اده گنه دن تم اجاره سینه باطل هرگاه متولی اجاره و
 وقف مصلحت بابت تنده منزه ته موقوف علیه هم منزه گرنه باطل هرگاه اجارس منزع بنده آیه منسخ کرده هرگاه
 عقده تیه زیاده کرن غنیه سوا فسخ چیه **کتاب دین** ته توابع تمک اما دین پس ت منزه اک
 مقدمه ته اک مقصد اما مقدمه دین گو قرض قرض رثن چیه کرده مگر یه حاجت آیه قرض دن
 چیه سنت حق تعالیان چیه در قرآن تیه بابت ترغیب گرت زه و احسنوا لان الله یحب المحسنین یه
 غلبی کرد اک اکس ته مدد کرو بدستی که خدا چیه دوست تھاوان بیکو کارن قرض دنک ثواب چیه زر صدقه
 خسته پنیرن صلی الله علیه و آله و سلم چیه فرمودست زه صدقه دنک ثواب چیه که پیه دین تان قرض دنک
 ثواب چیه اردین تان واجب چیه قرض رثن و تن زه نیت هوی نه کرده اوی زه منقول چیه از آیه علیهم السلام
 زه یه قرض رثن ته هوی نه نیت کرنه تنقی چیه زه در کر تر چیه مقصد معتبر چیه در دین عقد یعنی ایجاب
 ته قبول معاطات تیه چیه کافی ایجاب چیه بی زه قرض ده دپه و زم و تمه یه زه یا لفظاه بیاک زه ت معنی

وقف

وقف بر اولاد اولاد
 اولاد اولاد چیه داخل
 وقف کرم بر اولاد خود

نهی باین

بیست و نه منزله بنهم یعنی زه میهنه نشه تل نفع یا بت منکر تصرف قبول چیه بی زه و زم زن و ول و قبول
 کرم یا نظیر ایک یعنی زه نوم ته راضی گوس هرگاه به دینه ته مال نیت منکره تصرف کافی چیه هرگاه شرط
 کره زه یس لاه نیه ته زیادتی هورته عقد چینه دست تصرف چینه ت مال منجران به هرگاه عقد و زه زیاده
 کره شرط اما زن و ول هوره هورنه و زه با زیادتی جائز چیه یس چیزه زه مضبوطه معین چیه سپان بیان
 کره اوصاف تک روا چیه قرض تک یس مال قرض کرن یا چیه مثلی یا قیسی مثلی گوسی زه نام تک
 کس تکس ته زیاده تکس زه زن و نت مثلی حبه گندم ته سوا قیسی چیه مثلی جامه ته گمان یس مال
 قرض هرگاه مثلی چیه لازم چیه قرض بنوا یس پ مثلی تک هورن هرگاه قیسی چیه لازم چیه قیمت تک هورن
 یعنی به کیه زننگه وقت لازم چیه بی زن ته تی دیه پیرت باقی ته آسه قرض زن و ول سینه ت یس
 مال عقد هیت قرض یا چیه حال یا مؤجل حال چیه تی زه قرض دنه و الیس یله خوش کره بازگشت
 مؤجل چیه سی زه هوره یس آس وعده کانه وقت ته وقت برونه زاننه هورن طلب کرت یس قرض
 حال چیه مؤجل سپینه مگر شرط کره و عقد لازم مانده شعی زه و بکنم به چیزه فلان مبلغ می شرطه زه فلان مبلغ کر
 دیمه رته ادای و زه سپینه قرض مؤجل اک زه برونه نازنه هورن طلب کرت یله قرضه اربا کره زه مزنگ
 نشانه آس قرض بابت کره وصیت بنیه ماله منزه کره جدات یله قرض و ول مره مال قرض دن تسندن
 وارث پیرت یا نش زه تم دن یله وارث معلوم سپن نه مال قرض دن صدقه میت سنده بابت جائز چیه
 زه قرض بابت یا عوض قرض چیزه زن زه زمین آسه شراب ته مانند شراب کمت ته تفسیر ذمی به در
 کتاب جزیه هرگاه دن زن یا اثر بن کینه قرض آسه دن زن یا اثر بن نشه قرض مال با کرن یا توان تیه کنه
 زه قرض کسند گو اکس به منزه میس آسه منزه روا چیه تقسیم ته منزه متونش و صول سپنه مشرک چیه
 قرض و الی منزه فوت سپنه پرت کس سپنه بنیه حصه فوت هرگاه کانه قرضه کانه نشه آسه ته میس کنه
 تکس ته خسته لازم چیه قرضه یس زه به دن چیه سور می دن ش اکس زه مل تن بقول اکثر علماء هرگاه
 کانه قرضه اکس نشه آسه میس آسه میس نشه روا چیه اک قرض میس قرض کنن روا چیه میس مال کنن
 تنسی زه دن چیه یا میس می شرطه زه سه قرض آسه حال مال کسند مؤجل هرگاه کانه قرضه کانه نشه

تس تبه چیه تتهی حقه تس نشه دُنون نشه پن تم زه حق کانه واته پس نشه ژا دُن تبه هرگاه تم زه حق اک کس
 هه آسن نه می کن زه اک چیه نقره بیاک گندم اک اسنده رضاه سپن ساقط هرگاه سه شخص زه هورن گن
 کینه جنس ویه تم عوض بے تعیین قیمت حساب کرن تبه دکه قیمته زه دُن قرض مؤجل چیه حال سپان مرنه
 تس اکنده زه هورن چس نه مرنه تس اکنده زه قرض گرش رُن دیه تسند زه ماره آسه گوشت بعدیا خطا
 تسنده مالک حکم چس قرض تبه وصیت تسن کرن تبه منزله ادا هرگاه پنس غلامس رخصت ویه زه وزم ژا تس
 پٹ چیه لازم تبه کره ادا هرگاه نمره تبه قرضدار آتس مالا زه پٹ کن روزه تس تن قرضدارن تبه غلام سندن
 قرضدارن دن باگرت هرگاه غلامس رخصت ویه تجارت تبه خرید تبه فروخت کرده سن نه وزم ژا تس تبه غلام ژا
 وزم تبه تلف سپنه سه قرض چیه غلامس تبه بیه آزاد سپنه تبه هوره تبه غلام کره در خرید تبه فروخت تبه کنه زکار
 زه رخصت دنه آت چس هرگاه رخصت در خریدن وین نقده نسیم بیان کره سوا نقدس هیه هرگاه رخصت
 بے نسیم وین قیمت چیه برخواجه لازم زه ادا کره هرگاه خواجه نیه غلامس تسند وزم ژا تس چیه صاحبالس
 چیه اختیار هرگاه خوش کرس خواجس هیه پھیرت هرگاه خوش کرس غلامس آزاد سپنت اما توابع دین
 چیه شه باب باب اول چیه در رهن تبه منزله چیه اک مقدمه تبه زه فصل بیه خاتمه مقلد صر ان زه
 رهن چیه دلالت ثبات تبه دوام بیه چس در شرع چیه مالا زه کران چیه وثیقه دین عقد مخصوص سیت
 ادا کرن قرض تبه منزله بیه شکل سپنه پھیرت رهن تبه تس اکس نشه زه لازم چس هورن تبه پانه عقدس تبه چیه
 تسالس چیه مرمون تبه دپان رهن چیه عقده مشروع در سفره حضرت ار پیغمبر صلی الله علیه آله وسلم چیه مروی
 زه زه رهن تھاوان یو دیس رهن فصل اول چیه در عقد تبه ارکان عقد چیه ژا اول صیغه لابد چیه تبه منزله
 یه کنه زه ویه قرضدار رهن تھووم ژه بیه برسلان دین یا تبه معنی آسه بیه قبول تبه کنه زه قرض وقل تبه
 قبول کرم یا تبه هیه بیه کینه بیه دته عاجز آسه اشاره چیه کافی هرگاه تم منزله معنی نفیم بیه اقوی چیه زه قبض چیه
 شرط ملی دوام تبض چیه لازم عقد رهن چیه لازم تسنده طرفه زه رهن چیه تھاوان یو گرو چیه رمان لازم چیه
 تسنده طرفه زان زه بازگشت دیس دویم چیه محل شرط چیه زه عین آسه تبه زک زه بیه تبض کرن تبه
 صحیح آسا لک سپن تبه تبه جایز آسه کنن تبه پس جایز چیه گرو تھاوان دین تبه منفعت مثل شستن در خانه بیه خدمت

غلام بیہ بند تہاؤن ملک غیر مالکہ شدہ اذنیہ سوا بیہ گرو تھاؤن وقف تہ شراب تہ خشرات بیہ سلمان بندہ بیہ
 مصحف کافرس تویم چہ دین بعید چہنہ جواز مہن بر عین تھی زہ چیزاہ نہ بجارت بیاک چیزاہ تہاؤہ
 مہن تہ تہ تہ منز چہنہ شرط اول بی زہ دین آسہ ثابت گرو تھاؤہ ولس نشہ پس درست چہنہ مہن تہ تہ
 پٹ زہ یہ تہ تہ یاتہ چیز کس ہا پس پٹ زہ یہ تہ یہ ہر گاہ دین ثابت آسہ اما لازم آسہ مہن چہنہ تہ پٹ
 روا مہن بر ہا ہی بیع ہہ در ایام خیار بیہ بر مال کتابت یعنی یہ مقرر آسہ گوشت زہ بندہ و یہ خواجہ تہ ازا
 سپنہ تہ کنہ تفصیل تک بیہ ہر گاہ عقد کتابت فسخ کرہ اوی زہ زانہ مال کتابت دت مہن سپنہ مال
 دویم شرط چہنہ بی زہ سہ دین زانہ مہون نشہ تحصیل کرت پس ہر گاہ کوثر اہ کنہ خدمتہ بابت مہن پان
 اجارہ دیتہ تہ خدمت پٹ گرو تھاؤن چہنہ روا ہر گاہ چیزاہ گرو آسہ کنہ دین بابت جائز چہنہ گرو تھاؤن بیہ
 دین بابت زہ و مہن متعاقدان یعنی راہن تہ مہن یعنی مہن تہاؤن وول تہ مہن تہ وول شرط چہنہ
 بالغ تہ عاقل تہ جائز التصرّف آسن پس اکس زہ ولایت بر مال طفل آسہ جائز چہن زہ مال تہ تہاؤہ مہن
 یا تہ سندس مالس پٹ بیہ مہن ہر گاہ مصلحت آسہ جائز چہنہ زہ مال طفل کنہ سلف تہ سبہ یا قرض پاٹہ
 دیتہ مہن مگر بلکہ صرفہ تہ نفع آسہ یا ضرورت بیہ مثل خوف غارت پس یہ دزہ زانہ مال طفل و زہ دت یہ
 قرض دین کیشراہ مہن ہر گاہ گرو مہن دشوار آسہ بی کن زہ خوف غارت تہ دزد آسہ گرو مہن نہ قرض دین
 متسی زہ اعتماد آسہ تہ پٹ جائز چہنہ زہ در عقد مہن کرن شرط زہ مہن یا غیر او آسہ دیکل کنش مہن مہن تہ
 ادائے دین کرہ کنش راہنس و اتہ یہ وقفہ فسخ کرن وکالت اما ہر گاہ مہرہ وکالت سپنہ اطل تہ مہن چہنہ باقی
 ہر گاہ مہن مہرہ سہ وکالت تر نہ تہن دادن مگر شرط آسک کرمت بیہ تہ چہنہ جائزہ شرط کرن زہ مہن
 آسن بگاٹن لکس نشہ تہ زہ مہون دیر راہنس تہ مہن دتھن دتھن پھرت یا تہ اکس زہ تم دتھن دتھن ہر گاہ
 راہن تہ مہن غایب آسن تسلیم حاکم کرہ ہر گاہ ضرورت آسہ مثل خوف دزد یا ظالم بے ضرورت ہر گاہ بغیر
 حاکم و یہ بے حضرت راہن تہ مہن تہ بی حضرت حاکم تہ بلکہ زہ حاصل کر ہی حضرت حاکم تہ تقصیر
 کرن یہ حضرت کرن نہ حاصل ضامن چہن ہر گاہ راہن تہ مہن مہون تہاؤن دتھن نشہ کانہ اکس
 و اتہ تہ مہن زہ پانسی نشہ تھاؤہ ہے بلکہ یگوہ کرہ نس ضبط دویم فصل چہنہ در احکام مہن ادا کرن دین مہن

مرهون منزه مقدم بی حق ادا کرده پس هرگاه رهن مره مال روزنه قرض یوت مرهون منزه کرن دین
 ادا هرگاه کثیرا روزنه بین قرض دین هرگاه مرهون بدین رهن وفا گزیده باقی دین چیه بین حقن به زه ترک
 و کرن تک حصه ادا به چیه مرتبه این صام مال مرهون چیه هرگاه تلف سپینه مگر نیمه وزه تقصیر کرن
 هرگاه مرهون به تقصیر مرتبه تلف سپینه دین منزه سپینه کینه ته کینه چیه بر قرض دار لازم زه سوری دین
 هرگاه مرتبه در مرهون تصرف کرده ته تلف سپینه ضمانت کده هرگاه مثلی چیه مثل تکه هرگاه قیمتی چیه
 تکه تکه زه تلف سپین دور چیه زه قیمت یوم الاداء آیه تفسیر مثلی ته قیمتی سپین به بردن بیان تبه کینه دین
 ادا ان اجرت مرهون در مدت تصرف هرگاه کثیرا مخرج مرهون کرمست آیه شت کرده گرایه من حساب ته
 هرگاه مرتبه خوف آیه زه رهن کرده جوده انکار استندس دینش روا چیه زه مرهون منزه
 بقدر دین خود بخرست رهن ته تندین وارثن بنده هرگاه مرتبه یا وکیل تند مرهون کینه ته ادا ای
 دین کرن تبه تبه سپینه مشتری واقف عریب مرهون یس قیمت زه دین یا ارش را افس به یور هرگاه
 معلوم سپینه مرهون اوس دزدیده مالک زه بازگشتت مشترک به قیمت وقت چیه مرتبه بیس بهیرت
 به چیه کینه افس ته مرتبه منزه جایز زه در مرهون کرده تصرف اک آسند رخصته سوا هرگاه
 اگاه تو منزه بین خصیت تصرف دین صحیح چیه تصرف تند هرگاه تصرف تند رخصته بردن آیه تبه دین
 ابیاک اجازت به تصرف صحیح آسن چیه خالی از اشکال هرگاه رهن ملکه اکاک حصه زه گرد چیه و
 کینه یله مرتبه شرک آیه شفعه را ده به تند شفعه را دین چیه رخصت بیح مرهون زه بعضی علماء هرگاه رهن
 نزدیک کرده تش کینه زه گرد چیه و مثله حایله سپینه نه کینه سپینه اتم وله تفسیر اتم وله به اما رهن سپینه باطل
 هرگاه مرتبه رخصت دین را افس مرهون کنش پس کینه نه رهن گو باطل لازم چیه زه قیمت آیه مرهون تبه مرهون
 جایه هرگاه رهن رخصت دین زه مرهون کنش دین مکه والته بایست وقت ادا داتنه بدون مرتبه داتنه
 زه تکیس تکیس کرده تصرف گروقت ادا داتنه تبه یله قرض بهیرت هنگ عده واته را افس روزنه قرض مرتبه
 کینه مرهون هرگاه وکیل آیه هرگاه تبه آسند حاکم کینه ته قرض کرده ادا باطل سپینه رهن بی سیت زه رهن بود
 مرتبه رخصت بیح کن زه قرض نشکده مرتبه رهن ته را افس کرده تبه نشه خلاص یا رهن آسنگه حق نشه کینه عده

جماعت اگر تصرفات مخصوصه کرده پس شرائط معینه که سببه تقلیس چک از فلوس مُت جزیس ترین اموال
 چیه پس اگس مال آسید قرض خسته کم در شرع چیه فطرس سه سفیه تہ مبدر چیه سی زه صرف کرده مالاہ یقینہ شوہ در زہ
 عقلاء فصل اول چیه در سباب حجتیم چیه شہ اول کودکی کو دس کرن منع از تمام تصرف بیت مان
 بالغ سپینہ تہ رشید آسید بالغ سپنان چیه نچو بازال منی بکسہ سیت موی زہار بیه پندہ و ہر سپینہ سیت
 کو چہ بالغ سپنان گدہ کودیو چیزو تہ نوہ و رش سپینہ سیت حیض حمل چیه بی علامت زہ زمانہ چہ بالغ
 گیمز خنثی شکل چیه پس اگس آلت مردو تہ زن و نوبی آسن زان زنہ زانیت مرد چہ یا زانانہ سہ سپینہ بالغ بی
 سیت زہ پندہ و ہر سپینہ یا منی میں از ہر دو سرج یا منی منی از آلت مردو تہ حیض از آلہ زن رشید آسن
 چہ شخص بی سیت زہ ضبط تہ صرف کردہ مال تمی زنگہ زہ فریب تہ زیان کہینہ پنن معاملاتن ثابت سہ مینوع سیت
 بلوغ مردون مردن ہنرہ گواہی سیت صرف کرن مال در انواع خیرات چہ رشید آسن منافی عرف و نچ نان ہنرہ
 کرن مال غذا ن تہ لباس ہنرہ سندس حاس آسن نہ لایق کوتبذیر تہ منافی رشد ہر گاہ طفل بالغ سہو سواہی سیت
 تہ شاہ و ہر گزہ تہ رشید آسنہ تہ کنہ کردہ پس منع تصرفات کردہ پس در اموال طفل تصرف کردہ پس
 چہ یاکس بیہ مال سندس مالس تم نہ آست چہ ولی وصی تہند وصی نہ آست چہ حاکم د و سید دیوانی
 دیوانس چہ منع از تمام تصرفات بیت مان عقل کامل پندہ کردہ پس اگس کنہ وقتہ دیوانگی آسید کنہ وقتہ
 آسنہ تصرف تہند کرن چہ درست یمہ وقتہ دیوانہ آسنہ ہر گاہ دعوی کردہ یہ مہ کن وقت دیوانگی
 اوس درست چہ سوگند کردہ یا دتبع چہ باطل ولایت دیوانہ چہ مالس تہ مال سندس مالس ہر گاہ
 تم آسن نہ ولی چہ وصی تہند ہر گاہ وصی آسنہ ولی چہ حاکم شرع و سید چہ سفیہ چہ ممنوع در مال تصرف
 کردہ پس بیت مان سفاہت زلس ولی تہند چہ تہ زہ ونہ آسے پس ہر گاہ کثیراہ کنہ یا بخشہ یا وزم دیہ یا
 اقرار کردہ بالے درست چہ تصرفات تہند و غیر مال مثل زن تہ خلع بیہ اقرار بموجب حد یا قصاص
 چہ درست ہر گاہ ولی بیع قبول کردہ صحیح چہ جائز چہ زہ سفیہ آسید وکیل کاہنہ ہند کثیراہ کنس یا پس
 ژو در چہ ملوک پس غلامس تہ کثیر چہ کنہ چیرس نہ تصرف جائز کنہ چیرس سپینہ مالک تم خواجہ
 مالک کردہ تن ہر گاہ تصرفاہ کرن تہ خواجہ قبول کردہ چہ یا نر چہ مرض موت یعنی بیماری

در مانع

در سبب

در مانع ہنرہ

در دیوانہ

در تصرف

زده تن منزه پس هرگاه وصیت کرده باشد خسته شود دست چپنه مگر وارث نندگرن قبول هرگاه چپنه
بخشیده یا کینه بقیمت کمتر قول بعضی علماء چپنه زده دست چپنه قول بعضی چپنه زده دست چپنه اقوی چپنه
قول اول استیم چپنه نفیس کردن منع در اموال تصرف کرده نشود و شرط اولی بی زده ثابت است پس
تند زده حاکم دویم بی زده فرض بود که وعده است و وقت ترسیم بی زده مال تند است و فرض خسته
کم زده بی زده فرض دار منگن تصرف کرده نشود پس هرگاه میمنزه اک شرطاه موجود است چپنه
روا منع چپنه تصرف کرده نشود و وقت زده حاکم کرده حکم یک هرگاه فرض داد که منع چپنه تصرف
تصرف زاده کرت حکم حاکم چپنه حاجت فصل دویم چپنه در احکام سفیه اقوی چپنه زده منع سفیه مال تصرف کردن
محتاج چپنه حکم حاکم تیه کینه زوال تک هرگاه کانه تراها سفیه کینه چپنه تیه زده حاکم است منع تصرف کردن
صحیح چپنه تیه چپنه یور هرگاه تلف سفیه برخصت صاحب و کینه سفیت است نشود و تیه عوض
تیک طلب کردن هرگاه زان زده سفیه چپنه زوال تیه لبس منع از تصرفات هرگاه تند رخصت سوانومت
است عوض پس هرگاه کانه تراها سفیس نشود امانت تها و پس سفیه کرده تلفت تاوان گشته کدن هرگاه
سفیس فایست تیه تیز بر طرف سفیه منع از تصرف کرده حاکم زایل اده گره سفیه سفیه ممنوع در
اموال تصرف کرده نشود در مال سفیه چپنه ولایت حاکم سفیس کردن منع حج واجب کرده نشود خرج تند و یقده
حاجت تیه کینه کردن منع تصرفات چپنه هرگاه خرج سفره خرج حضرتند برابر است قدر اندر یازانه کرت
کباه زده تیه منزه یک تیه خرج معاش نشود کرده ولی تصرف حلال منع کرده نشود حج هرگاه کند
یاد کرده دست چپنه کفارس منزه تها و روزه سفیس و تیه زده کانه تیه خواجه است بخش نشود مالا و نه
بیه تیه و تیه زده ماره تصرفات تیه تیه سفینه شرس کردن نزدیک بلوغ امتحان بی کردن زده
چپنه کینه یا مل بی تیه معلوم سفینه زده رشید چپنه فصل سوم چپنه در احکام نفیس تن منزه چپنه زده
بحث بحث اول چپنه در منع تصرف بیه حاکم حکم کرده حکم نفیس اده و تیه تصرف پس تصرف زده تند پس
پس وار و سفینه کینه تیه تیه بخش تیه تیه آزاد کردن تیه روا پس سفینه مال پس وار و سفینه کینه کینه
تیه بخش تیه وصیت قبول کردن تیه تیه کینه تیه هرگاه نفیس اقرار کرده بی زده کانه تیه مالا و نه

و احکام

و احکام

مقبول چیه از حجر خلاص سپینه تپه نس هرگاه اقرار کرده ایم مال تصرف چیم تو منزله چیم فلان مسلمان سنده
 به اقرار کردن نسبت قبول هرگاه حجر کرده تپه پیده سپینه مالا هتس علان چیه ت منر خلاص کینر و چیه دپیت حجر
 لبت ت کن و ت نه داخل چیه تسدن مین مال منر قرض دارن ن باگرت کینر و چیه دپیت حجر لبت ت کن و ت
 تس چیه جایزت منر تصرف کردن هرگاه تفصیل دن تپه کنه زه نوما مال هرگاه بروهنن مال منر منفعت آسینه مالک
 میوه به حجر لبت ت کن و ت نه مالا هتس کسب کرده حجر لبت ت کن و ت خالی از وجه چینه هرگاه کیشراه مال است
 آسینه یا کمنت آسینه بخیار جایز آسینه تس رسته قبول کرده یا فتح کرده بی ملاحظه صرفه چیه محل اشغال هرگاه حجر
 مال آسینه است ت منر گرته عیبه پیده هرگاه فایده زیادتی بصیرت دنس منر آسینه بصیرت زانده دت ت نه زان
 هرگاه مفلس بعد حجر کیشراه دوزم ژیه یا مال به حجره مال پاپس پ قرض تهاوت قرض دنه وول کنن وول پ
 مین قرض دارن شریک زه حصه دن مین مفلس سنده مال منزله هرگاه عالم آسینه حجر آسینه تپه چیه شکل
 تپه کنه بیه هرگاه حجر تپه کانسینه مال لفت کرده تپه مالک مالک سپینه قرض دارن شریک زه مفلس سنده مال منزله
 دن حصه تس هرگاه کاشراه مفلس حجر تپه مالا کنه هرگاه زانان اوس زه حجر چیه آسینه صبر کرده حجره خلاص
 گزیننه تپه مین قیمت هرگاه زانیه نه زه حجره پس اک احتمال چیه بی زه مین مین مال مین بهیرت اک احتمال
 بهیه بی زه شریک بهیه مین قرض دارن از مال مفلس نه حصه هرگاه مفلس محسب کردن ت قرض تو جل آسینه
 مال سپینه تمال منزله دن ت تس مفلس سنده مال منر مین ال منر ت کن وال منر مفلس سنده مال به راچه
 کردن ال منر ت به تپه کایح زه متعلق آسینه بصاحت حجر بر قرض چیه مقدم هرگاه مفلس کانه دار کیشراه ت
 اک گواه ویه گواهی ت مفلس کرده ت ثابت کردنه بابت سوگند یاد سه مال دن منر قرض دارن باگرت هرگاه
 مفلس رجوع سوگند کرده قرض دارن کن تسدن قرض دارن چینه روازه قسم کین دویم بحث در خصا
 غریم بعین مال هرگاه کانسینه حجره مفلس کمنت آسینه ت تمام قیمت آسینه حال زاننه افلاس کن قیمت است
 تس وایه زه مین مین مال نه بصیرت وپس تی قرض دارا اس و موی مفلس سنده مال منزله اول قیمت مال
 چیزه تپه آسینه مفلس تس سوا تپه وایه تس زه قرض دارن روزه شریک از مال مفلس نه حصه هرگاه تسنده
 مین مال منزله کیشراه روست آسینه ت تپه باقیس منر آسینه شریک قرض دارن به حکم چیه تپه و قفه زه مفلس آسینه

در احکام مفلس
 در احکام مفلس
 در احکام مفلس

در احکام مفلس
 در احکام مفلس
 در احکام مفلس

زنده هرگاه مفلس مره زاینه عین مال بصیرت نت مگر لیه میراث آیه بقدر دین هرگاه قند مالن آیه عین
 کرمیت تمه زنگه زه مستحق ارش آیه عین مال نی بصیرت ارش بایت سپینه شرک قرضدارن هرگاه عیب
 آیه از جانب خدا تعالی یا بفعل مفلس عین مال نی بصیرت قرضه عین تیت صورت زنده چینه دوز شرک
 آیه در ارش قرضدارن ته عدم ضمان ارش چینه ممنوع یا قیتمه بایت سپینه شرک قرضدارن با گره نی
 مال مفلس تین مال تراوه هرگاه تم مالن زیادتی پیده کرثر آیه هرگاه مفصل آیه مانند یحیویان ته میوه خست
 سه زیادتی چینه مال مفلس هرگاه متصل آیه فرهی یا بزرگی شش تن عاتنه زه عین مال نی بصیرت دوز شرک
 تفصیل مابین موارد پس در بعض موارد زاینه بصیرت نت بصیرت نه نه وزه بقیتم سپینه شرک قرضدارن
 هرگاه مفلس کل و دوت چته ت منزله مل میت چس تن و اتنه زه کل کده ته تاوان دویه بلکه زمین نه
 بصیرت کل کنه هرگاه کا تراوه چیزه با جاره بیه ته مفلس سپینه اجاره دوه ملن عاتنه زه ته بصیرت دوز شرک
 قرضدارن اس موی اجرت تمام هرگاه کا نه چیزه مثل گندم مفلس گنت آیه ته مفلس آیه ملوت
 ته بی کنس بیت یا تمه خسته بد ترس بیت تن اته زه تمی کنکه منزله بصیرت نی مقدار مال هرگاه ملوت
 آیس خوبر کنس بیت معلوم چینه تمه بایت سپن قرضدارن شرک بلکه تیه ته چینه عین مالن نی مستحق
 اما با ملاحظه اجودیت گندم مفلس هرگاه مفلس ریماناه مل شرثر آیه ته بافته کرثر آیه صاحب ریماناه
 زه عین نی نی مفلس منزله عمل زیادتی چس ته چینه قرضدارن هند مال تیه کنه چینه هرگاه زنگ کرمیت
 آیس هرگاه کا نه چیزه مثل گندم کا نی شخص نشه مل میت آیه ته سه شخص سپینه مفلس هرگاه عین
 شن موجود آیه شتری نی بصیرت نت ته سپینه قرضدارن شرک تمه قیتمه زه لیه فسخ عقد سبب اطلاق
 چینه مخصوص در مانند بیع ته اجاره تیه کنه گوین منزله چینه بایر فسخ پس هرگاه بعد از نکاح شوهر مفلس سپینه
 زمان داتنه نکاح فسخ کرن هرگاه زاناه خلع تیه مفلس گره شوهرس و اتنه فسخ خلع کرن هرگاه مفلس زاناه
 مل شرثر آیه ته زراعت آیس کرمیت صاحب مین کره فسخ ته زمین نی بصیرت زراعتس قهاوه تاوقت
 در و با جرت سه اجرت چینه مقدم بر حق قرضخواهان هرگاه کا نه گره دیه کرایه ته مفلس سپینه رعا چینه فسخ
 منفعت تک تراون متاجر پس هرگاه کا تراوه بعقد اجاره کا ماه جامه سون به قبول کره ته اجرت بیه

[illegible]

سوی زه قرض سپیده و متهم دار ارکان ضمان چه پانز اول صیغه زه و چه ضامن پس تیر پانز ششم
 بیه کیسه زه پس بی تیر نه فهمید و بیست ضامن شرط چهل تن نمر بالغ تیر شصت تیر جایز التصرّف است
 بیه غنی است ضامن سپیده و متهم یله غنی است هرگاه مالک قرض زان زه نادار چه روا چهل تن ضامن
 پس تیر و آنچه ضمانی بالغ تیر دیوانه بیه بنده هرگاه خواجه پس رخصت و سینه هرگاه رخصت و پس روا
 چهل تن قرض سپیده بر بنده لازم یله آزاد سپیده تیر هوره تیر هرگاه خواجه پس زه کیسه بی هوره روا چهل تن شرط
 چهل تن ضامن مقدار زه ضامن سپیده تسد بابت اما شرط چهل رضای مقدار هرگاه کاترا بی سنگ
 قرض ضامن سپیده پس بی و سیه بر ضامن سپیده لازم زه هوره تیر هرگاه صاحب قرض گذره از مضمون
 عنه پس بی زه می چهل تن زه نشسته چیزا هین سه قرض چهل باقی بر ضامن پس زان منگیت هرگاه ضامن بی
 زه زه چهل تن کثیرا می دون تیر قرض منزه بر ضامن تیر مضمون عنه روزنه هورن کثیرا هرگاه زه زه ضامن
 چه مفلس تیر صاحب مال چهل تن قرض که مقدار مضمون پس و اتیه زه عقد ضمانی کرده باطل قرض منگ
 مضمون غنی است اما هرگاه ضامن سپیده تیر مفلس سپیده مضمون پس و اتیه زه عقد کرده باطل بلکه ضامن
 منگیت پس قرض یله غنی سپیده جایز چه ضامن قرض پس تیر کنه زه حال و نه یا مدّه اگر چه و نه حال تیر سه
 قرض آسیه ضامن هرگاه رخصت مضمون عنه ضامن پس بی مضمون پس و اتیه زه تیر هیه مضمون پس
 هرگاه تسد رخصت سوا ضامن پس تیر چهل تیر و تسد هرگاه در عوض قرض کینه متاع و مت است آنک از
 مضمون عنه کرن بیه طلب یه قرض ختم کم آسیه یا قیمت تیرک هرگاه مضمون که قرض منزه چیزا چه
 تیر هیه مضمون غنی است تیر چه مضمون عنه شرط چهل رضایت صحیح است پس منزه و دم چه مضمون
 که رضایت چه شرط بیه قبول تسد بقول چه احتمال زه شرط چهل تیر پانز تیر هیه دین زه ضامن
 چهل تسد پانز شرط چهل زه ضامن سپیده و زه آسیه سه دین ثابت مضمون غنی است پس هرگاه
 کینه چیزا پس زه می تیر هین ضامن پس درست چهل هرگاه بندس مال کتابت خوب گره دین جایز
 چه ضمانی تیر تسد تیر کنه چه جایز تیر بقول زن زه شوهر پس نشسته پس برو نهمه و قک تیر حالک تیر
 ضمانی نفقه آسید چه جایز هرگاه کانه نشسته چیزا بعب آسیه یا بل نیابت شکل چه ضمانی پس هرگاه

اوست زه غصب چه قیمت نه اجرت مبینه یور معیرس هرگاه نه زانان
 اوس یور هیس بله زان زه غصب چه هرگاه زیناه کانرااه پیه دیر زراعت کنه
 بابت یا کل و ونه بابت تنس واته زه تمه پیره آنا یله زراعت نه کل کدیت تراوه
 نقصان نمک دیر هرگاه کانرااه زیناه پیه بیه کل و ونه بابت نه کل و ونه
 پس هرگاه کل کد نه پن واتنه زه تنس جایه کره زراعت مکر زه معیرس
 بیه بیه خصت بیه واتنه مستعیرس زه پیه پیه انن تنس دیر اجاره یا پیه
 بیس مکر مالک سنده رخصت هرگاه کانراا چیزه پیه نیمه تنس نفع هو ان گزیه
 ناقص تمه پیه سپنه تلف تنس پیه چه لازم تاوان تاوان نقصان چمنه تنس
 پیه لازم یله مستعیر امانتس انکار کره تمه پیه سپنه تلف نه تاوان پیرس ون
 هرگاه مستعیر دیر زه پیه کو تلف یا بی زه تنس و ونه تقصیر تنس زه تقصیر
 ثابت آسنه پیه دیر زه قیمت اوس تنس فلان مبلغ سخن تنس چه معتبر له سو
 یاد کره هرگاه دیر پیه پیه مالمس تم پیرت نه سخن مالک چه معتبر له سو گند
 یاد کره زه بازگشت دتن نه هرگاه مالک دیر زه کرایه و تم نه مستعیر دیر زه پیه
 مالم یله نفع بنه برونه سپنه مستعیر کره سو گند یاد تنس پیه چه لازم کینه هرگاه
 نفع بنه پیه آسسه مالک کره سو گند یاد زه پیه دمت چمنه تمه پیه پیه کتر آسسه تمه منزه
 زه طلب کران چه بیه اجرت منزه نفع بنه که دتجه واتنه تنس زه مستعیرس بیه
 کهم باب در لقطات منزه زه فصل فصل اول چه در لقطه سه چه شراه زه
 و نه منزه آسسه پومت نه راپه تل آسنه کانس منزه ضایع آسسه تمه بابت خلقن پیه
 واجب کفائی تلن سه بیه معنی زه هرگاه کانرااه تنس تله ساقط سپنه پن
 نشه هرگاه مول نه مال سند مول آسسه بیه کینه هرگاه باج یا باجه منزه باجه منزه
 مول آسسه تکلیف کن بتن زه تنس تلن شرط چه زه یس تنس تله بالغ نه عاقل

آیه سه مسلمان ته عادل آسنس منز چه خلاف کنی و عالمو چه شتر طاهو و مت
 هرگاه خواه بندس رخصت دیو شتر تلمس منز درست چه هرگاه صحرا نشیناه
 شتر تله درست چه تن تراون بقول بعضی علماء سه شتر زه تلمن آزاد ته ملای
 چه مگر زه در بلاد آیه ته تیه آینه مسلماناه در نفقه طفل بن سلطانس مدوم
 بیت المال منز و ن هرگاه ته یتر آینه مسلمانن پش چه واجب زه مد و کرن
 یلمنه ته یتر آیه نفقه دیو تن سی زه تلمن سه هرگاه باز گشت پنج نیت کره طفل مله
 بانج سپنه پیرت بیس قول شند چه معتبر تلمس مقدارس منز زه نفقه کرمت چه
 عادتکه حسابه یدی زن شتر بنده آیه تنس نفقتن کنش بد ریج یله باز گشت
 بن یتر آینه یه شرس بیت تلمن جامه ته پیرت به چه شرسند ملک چه نفقه
 دینه ته منز بی رخصت حاکم بیه هرگاه رخصت حاکم یتر آیه ته بی رخصت کره
 نفقه ضمان کده هرگاه تن پش کانه خیانتاه کره حاکمس اینه زه قضا ص کره
 یار پیو هرگاه ولی آینه یم ان شتر تل در قضا ص ته دیو ترانسه یله شتر
 بانج سپنه بیه رشید ته بندگی کره اقرار معتبر چه یلمنه معلوم آیه آزاد آسن
 سه ته دعوی ازادی آینه کرمت هرگاه کانتراه دعوی کره سه شتر چه کبر
 مون ته گواه آینه بیه آینه معلوم نسب تهنند دعوی شند چه معتبر کافر تی آینه
 بیه و ن اثبات سپنه کفره بنده کی یدی زن ثابت سپنه نسب شند
 دویم فصل چه در لقطه سه چه مالاه تر و و مت یار و و مت زه کانتراه تله
 تنه مالکده سنده بایت کرس را چه یا تصرف کرس بشرط تن منز چه زه
 بحث بحث اول چه در حیوان یله حیواناه بینه یه غیر معمولس منز ته کالسته ن
 هندس تصرفن تله آینه پس هرگاه سه حیوان پهن پان رجعت از حیوان
 تو رنه ته گره پیره نه بیه شتر چه سزاوار چه زه پنس اهنس منز اینه تن یس تلمن

مکفر

در لقطه

چانه

تش واته زه چس مالک سنده بابت یا حاکم نشیره یا تصرف کرسن تیل مالک
 پیده گرفته تاوان دیس یس حیوانه پن پان رچت زانه از حیوان مودی
 وونک هه گره هرگاه از آسه یا آبس ته گاسس منز آسه تش اننه پانس
 اهنس منز هرگاه ته کره ضامن چه تش تیل مالک ویه یا حاکم یلنه مالک آسه
 ضمانت منز سینه خلاص هرگاه حیوان در محوره لبته ویاچنه زه ثلن تش
 مودی زانین دفع کرت ووننه سنده گرسند پا به یا مته زانین شترجه ته
 بچیره سند پا به هرگاه تلسر کانه تش واته زه رچس مالک سنده بابت نفقه تشند
 چه تش پل لازم مالکس سینه باز گشت به واته تش زه حاکمس ویه یله یس آسه
 هرگاه تور آسه ترن وین رچس هرگاه مالک تشند پیده سینه تش وایس ته
 کنس ته قیمت تهاوه راجه تل یا صدقه ویه یله پیده سینه مالک ویه عوض تش احوط
 چه زه یله رومت لبه گواه تهاوه تت پل به کره ارس ورس تت پل مناد
 پس هرگاه مالک تمک پیده سینه هرگاه خوش امانته پا به تهاوه راجه تل
 هرگاه خوش کرسن ملکینه پا به کرسن تصرف یله مالک مالک گره پیده تاوان دیس
 ات ند تش منز هرگاه از حاکم نفقه ملشر سینه پانه ویه سته مالکس سینه ته
 بنابر اقوی هرگاه نفعه تمت آسین در عوض نفقه کره حساب زیادتی ته
 کمی کره تلا خطه ارس ورس منز زه تت پل کره مناوی تش نشه چه امانته هرگاه
 تلف سینه تقضیه سوا تش تاوان کدنه ویه پته یله قصد ملکیت کرسن مالک
 سانس ته تنزه ضمانت منز چه یله حیوانه تراوت زه تمت آسه تت جایه زه
 آب ته گاسه آسینه ته بسبب مشقت ته سختی ته کانرا اه نیه تش تشند مالک
 سینه ته لازم پهنه زه بهر تش دیس مالکس دویم بحث چه بین مالن منز سس لاه
 پومت آسه ته کانسه هندس دستگا پس تل آسینه جایه چه زه کانرا اه تله تت اما

ولی عینه متن هرگاه میکنه بیتان تلف کرن تاوان چه نش پ
 کز نه پته مدت تعریف کرس ملک بتند هرگاه بندن تلمت آسبه
 یله تند و تقصیر ه ته تلف گزه تاوان چهنه برخواجه اکس ق ریس تعریف
 کر نه پته واته تندس خواجس نه ملک کرس یله سه مال کانه منیکه ته
 وصف ملک و نه لازم چهنه زه نش ویه نهانی صفرتی و نه پس هرگاه
 دیس بیگاهانه گواه زه سه مال چه تند تاوان ویه نش پس هرگاه
 اعتراف کرمت آسب زه ملک چه تند زه صفرتی و نه پهرت
 عینه نش نه دیس پهرت هرگاه تم زه گدنی منک گواه ایت آسبر
 ملکیژ پ پس هرگاه حکم حاکم نش ویت آسب و دیس گز سه تاوان
 ون هرگاه بی حکم حاکم ویت آسب تاوان نش هرگاه و ره پته ملک
 کرمت آسب ته کانرا هانه گواه ته عوض نه پس هرگاه
 دعوی ملکیت کره ته گواه انه عوض نه نش گد کس بیچه پور یله اعتراف
 کرمت آسب تند ملک آسه نش هرگاه کانرا هانه بیه بالاده زه دفن کرمت
 آسه زمین اکس منرا ملک آسب نه یازین خرابه آسه یا بیابان لبین وال سند
 مال چه هرگاه پنه گر ه بیه زه تند سی نصر نس آسه نه نهانی تند ی مال چه
 هرگاه تصرف مشترک آسه حکم لفظه پته بهم باب چه در غصب
 سه کومال بی سند ناحق رشن یت منتر چه زه بحث گد ک بحث چه
 تت منتر ضامن آنک بپ چه یعنی تاوان دنک ته چه تره اول تلف
 کرن عیناه زه بی سند مال آسه مارن سه تور تند یارشن منفعتاه زه عینه
 مال آسه ته بی سندس گرس منتر هین دویم چه تبیت گو چیزاه کرن زه
 تره مکه سپنه تلف بیه علز کور گهنن نه بی سندس ملکس منتر بیه و ته پت چیزاه

تراون زه کبر و له تبه کانیسه خر بزل هم بیه شتر تراون تت جایه زه درنده
 اسن تبه بیه وت تراون نه بند زه چاره وای چه تبه بند بیه جانورن
 بند مر مرورن بعد درنگی تی پروانه کرن بیه وت تراون زورن بیه گل
 مرورن مشک آنچه یاکنه بالن زه تت منرا آیه روغن یا غسل یا
 دوشاب یت بیه یت منرا آیه یا کرسل آفتاب نرم یا سپنه ملاقات
 نجاست نجس بیه حاجه ختمه زیاد آب بنس بلکس منر کنند زنانت زه
 ضرر واته بیه کانیسه بیه بقدر حاجت آب بنس بلکس منر کنند زنانه
 است زه ضرر واته بلین بیه بنس زه اعطس نارون زنانه است
 زه بیه کانیسه بندس زه اعطس کره میرایت بین زن صوبه منر هرگاه زنانه
 بیس واته ضرر اما صاف آیه زه مال غیر کرن تلف تو چنه دور زه ضلکا
 چه یت کنه چه ضامن به تصرف اننه کثیره بسبب بیع فاسد یا فاسد
 اجاره بیه یت بیه یله تراوه نکه سببه چاره ووی زه ضرر
 واناوه بلین بیه تقصیر کرن دلالت در محافظت متاع به مال بیه تقصیر
 کرن بند زن وول گروچه محافظ منر بیه تقصیر کرن یا غیاب نه
 زرع در محافظت باغ نه زراعت بیه چه تعدی کرن شریک به ختمه
 زه شریکین آرسن تصرف کره نس منر و مال شراکت اذن دمت یا تقصیر
 کرن تشنه در محافظت مال شراکت بیه تقصیر کرن عامل مضارب به
 نیزن تشنه مالک سنده اذن نه بر تکیا یت صوره منر تلف گمشت چه ضامن
 بیه امتناع کرن وکیل بی سبب شرعی مال موکل تسلیم کره نس تلف کرن
 یت بیه تعدی کرن وکیل یت نشه زه موکلن چه معین گمشت بیه ویکم برده
 سین بیان بیه به در ابواب آیه بیه بیه هرگاه زنانه نشوز کره نه شوهر لایس

مته رنگه زده تلف سپنه یا عضو او تشنه و اعضا و منزه زخمی گزده ضامن چه
 بیه چار و ایس و خول کرن بیه هرگاه کائنه منند چوان ماکول التلم یا غیر
 ماکول مارن ضامن چه تش باره و ن ت تفاو زده زنده منتر
 کشتن منتر چه هرگاه تفاو تاو آس اسس نه ضامن چه بیه چار و و
 زده کائنه زو تله یا دله زراعتن یا بیه کنه نقصانا و اتنا و ماک تشنه
 چه باقصیر ضامن هرگاه کانرا و تور کائنه منند زوره بیه پس موه تشنه
 ماکس نشه گرنگه سیت یا تیر و ایس کره بنده تمه سپنه تور تاف بیه تلف گو
 تک تا و ان چه تش پش کینرن عارن نشه هرگاه کانرا و در خانه مژده
 تته آیه بینه مال پس زوره ن ت یا سور اخاه کره ت یا شخص
 آکس و بیه پن مال کنه ت ت ماس گزده نمخ کم یا وینه فرش و ایس هر
 فرش بینه پس فرش سپنه تلف گد چن دن صور دن منتر چه اظهر زده
 ضامن چه مته بیه منتر منند تا و ان لازم هرگاه کائنه نشه سبب تلف
 صادر سپنه ت بیا گاه کره تلف تا و ان مال چه تش پش زده تلف کرن یله
 بینه جبره ت زوره آینه هرگاه بینه زوره ت اکره آیه اقوی چه
 زده دنوی چه ضامن تجیر او ضامن آیه و ار زوره و تش پش هرگاه
 مالک رجوع کره و تش کن سه کره رجوع تش کن زده اکره کره تش تلف کره
 هرگاه کانرا و پنس ملکس آیه لده یا ت منتر ناراه زاله مته سببه گزده
 بینه مال در آب غرق یا ناراه زده تا و ان چه تش پش مگر یله زره آیه
 از قدر حاجت بقصد یا اسس گمان زده مال و آیه تیرم چه مالاه نین بی
 سنده آیه بغصب یعنی بطلیم دیان چه تش شخص زده زوره بیه تشنه
 مال غاصب ت ماس چه مقصوب دیان پس هرگاه کانرا و در خانه بیه

در انبیا

حاضر آینه مالک تک یا بیه کاینه هینا و ه غاصب چنه هرگاه صاحب خانه
حاضر آینه غلبه ته زور آینه ته
زوره به تک مالک ته آینه هیت آوده گردک غاصب چنه هرگاه کانراه کینه گرس
گرس اکینه لاقه زور لمه غاصب چنه مگر صاحب آسپ آینه سوارش ته
توانا آینه زور تشند دفع کوه نش هرگاه کانراه کاینه از اوس کار کوه ناوه
زوره لازم چنه زه زور تشند زه هرگاه زوره تش کار کوه نشه پت زه
ته کار کرن دپینه لازم چنه زه زور تشند زه کار کرن فی سبه آینه هرگاه کانراه
بیشند چار ووی زوره نیه بیتس کالس تش نشه چنه تینه مایع زور ته گرایه
چنه تش پت لازم در کار تی آینه هرگاه کانراه کاینه اکس چنه زوره نیه
بیاگاه نیه تش نشه زوره صا جیس تکس و اته زه تاوان نیه تش اکس تو منزه
زه خوش گرس دویم بحث چنه در احکام هرگاه کانراه مالاہ بلیس زوره
نیه تش پت چنه لازم تور وریس بدشواری تی ته آینه بلیه تور وریس ته نرخ آینه
کم گوشت نقصان پزیند ون هرگاه تم مانن عیباہ آینه پیده کرمت تاوان
پرس ون هرگاه تلف گوشت آینه اوسی مثل زه اجزای متساوی چس
کنک به مثل تک پرس ون مگر زه میسر سپینه اوده پرس ون قیمت
زه ته لیمه هرگاه مثل آینه قیمت تک پرس ون هرگاه غضب کوه نکه
وقته پته ادا اگر کس و قسرتان در قیمت تفاوت آسپل حوط چنه زه سی
قیمت دپ زه زور آینه قیمت منتر هرگاه چار ووی بیشند زوره نیه عضون
تسندون گزوه نقصان تاوان نقصان چنه تش پت لازم مال قاضی تی
سه چار ووی آینه هرگاه کانراه بیشند غلام یا کینه زور و نیه ته تلف سپنه
قیمت پرس ون زیادتی آینه دپ خه یله عضواه تشند و عضو و منزه تلف سپنه

هرگاه عضواه آیه زه آزاد مس آیه مت عوضاه معین آیه نه نه گمراه می
نسبت پرس قیمت منزله دن او طچه دن په رز آیه نیمه ختمه نه نتیجه تفاوت
ختمه هرگاه معین عوض آیه سینه زیاده پنج پیش به حکم تعیین کرده تی
پرس دن هرگاه کانتر اه چیزاه زوره نیمه نه تقصیر کرده مت مثلاً کالینه
مند مس کنکس ته ماز مس کره بر سه آیه ست سپنیه یک تندیته کنه هرگاه
کنک ته ذراعت گز هیس یا لکر شو لن گز همین پوت یز همین صور زن
منز حینه و ورزه مالیک آیه مختار تغیره داده چیز بهیرت نیست عوض
هنس منزلیکه کانتر اه طعاما غصب کرده ته شکس مالکس کرده ضیافت
ته تاوان تک پرس من ن زانه تی تمک زه گبون هرگاه مالکس سو ابیس
مدان کره مالکس داته زه ش همیه تاوان زه گبون یله تاوان بتن نس
زه گبون ش داته زه غاصب بس به یور یله زانه زه غضب چمه هرگاه
کانتر اه غضب کره نر گرت ماده گر پش تراو مس بچ صاب ماده سند
مال بر غاصب چمه اجرت ضرب ته تاوان تک زه نقصان گو هرگاه
کانتر اه چیزاه غضب کره ته مد تاه آیه تس نشه نه بدج اجرت پرس
دن یله تت اجرت آیه فایده تنه بت مت آیه ست هرگاه نقصان
گو مت آیه تاوان ته پرس دن هرگاه تیل با وجه رس غضب کره ته جوشوه
یله چمتیق ته تاوان پرس دن هرگاه غاصبه سنده کاره اشراه هر مغضوب
منزیتی زه بنده آیه ته خیاطی چمه اشرحیه مالک سند مال هرگاه اشراه کم
گزش من نهتی زه بنده مشاوه خیاطی تاوان تک چمه بر غاصب لازم
هرگاه چیزاه غضب کره رنگ کر من نک یله تت یله یسه مالکس جا تر
ته تس تکلیف کرن هرگاه نقصانا گرفته تاوان دیه هرگاه مالک غاصب

محکمات

اتفاق کرن تا و نس پ ت ت خیر من کنن بالکس واته تیه چیزک
 قل غاصب واته قیمت رنگ هرگاه چیزاه غضب کرده کنک تیه تیه
 تیه سیت یا تیه ختمه رتس سیت کرس خلط غاصبت مالک چیه شریک
 تیه منز هرگاه طوه تیه تیه ختمه چس سیت دور چیه شرکت یا اش هرگاه
 طوس بیس جنس سیت زه چیه آسبه و شک بهش بر غاصب چیه لازم
 مثل تک زه غضب کرن به یس غایده پیده گرهه منصوب بر غاصب
 نشتره چیه ضامن تیه هرگاه منصوب تس نشتره فریه سینه تیه قیمت
 برس یه پته گرهه لاخره قیمت چونس بر غاصب چیه نقصان لازم
 آده هرگاه به فریه سینه قیمت سونس بی نقصان چیه تس یه لازم
 هرگاه کینه اه غضب کرده تیه نزدیکی کرده تس سیت لازم چیه تس کینه
 عشر قیمت هرگاه باکره آسبه و هم حصه تند قیمتک هرگاه باکره
 آسبه سیت تان زه کینه زانینه نزدیکی تس کرن چهرام یا بزور کرده نزدیکی
 تس هرگاه تیه زانیه یا نزدیکی تس کرن کرده بر غبت قبول چیزاه چیه بر غبت
 لازم مگر یه عوض بکارت آسبه هرگاه کانتر اه شیره انگور غضب کرده
 تیه شراب گرشس آده گرشس هر که ملک مالک چیه هرگاه نقصاناه
 گرهه بر غاصب چیه لازم هرگاه زیناه غضب کرده تیه کل و وس کل چیه مال
 غاصب واجب چیه تس پت اجرت به تیه کل کدن تیه دب برن به
 تاوان نقصان هرگاه سینه هرگاه کانتر اه غلاماه غضب کرده پس تیه
 غلام ماره کانس یا خیایناه کرده هرگاه تس غلامس مالک یا ملک بر غاصب چیه
 تاوان لازم هرگاه غاصب منصوبس تیه شهره گده زه غضب کرن تیه تس
 چیه لازم زه تیه نیشین به هرگاه غاصب دپه منصوب تلف گشت یوت چیه

قیمت یک یا تن آینه فلان صفت زه سبب زیادتی قیمت
 چه سخن نهند چه معتبر بلیه سوگند یاد کرده هرگاه مالک دپه زه مقصوب
 اوس سالمه کانه عیبه او سسغه یا مته پته زه غلام مقصوب آبه مودمت
 دپه پیرت و تنه مه سخن نهند چه معتبر بلیه سوگند یاد کرده کتاب صیت
 تنه چه مقدمه ته زو رباب مقدمه وصیت شرعا تملیکاه ته کو مالک
 کرن کانه راه کنه پیرس مرته پته یا چه عهده سوگو کانه تان تصرفه
 بهاون مرته پته موصی چه سنی زه وصیت چه کران موصی که چه سنی زه
 تنده بابت چه وصیت موصی به چه مالا زه نه چه وصیت کران
 وصی چه سنی زه شرسندس موصی به رجوع کن وصیت یا چه
 مطلق یا مقید مطلق چه سنی زه مرن آینه کنه چیزه قید کرت مقید گیمه
 عکس مرن هریمه بیاره یایمه وره باب اول چه در ارکان وصیت
 تم چه زو ر اقل چه صیغه یعنی ایجاب سه چه نیس لفظاه زه ولا
 بر معنی وصیت کرده پیتی زه دپه دیو فلا نیس فلان مال مینه مرته پته
 فلان مال یا وصیت کرم کنش کرش یقین یا حج کرو مینه بابت یا صدق کرو
 یا سیداه لد و یا به بنده آزاد کرون بیه پیت به چه در وصیت مطلق
 اما در وصیت مقید چه پیتی زه دپه دیو کنش بلیه مرته پت بیاره منریا
 یت و ریس منریه چه صیغه قبول موصی که سنده طرفه یا تنده
 ولی سنده طرفه نیس لفظاه زه دلالت کرده بر قبول شرط چنه زه
 ایجاب و زه آبه قبول بلکه جایز چه زه موصی مرته پته کرده قبول یت تان
 موصیتن آینه وصیت پیر مرث کنش و چه دیمت صحیح چنه قبول مگر وفاته
 پته تملیکاه زه مال سینه منتقل مرته پته هرگاه ذکره وصیت مرته برونه

در ارکان وصیت

در ارکان وصیت

موصی جایز چه زه قبول کرده مرده پته سه اتا هرگاه مرده پته ته قبول کرده
 برونده زو کرده وصیت سپنه باطل هرگاه قبول کرده اوده کرده رد باطل
 سپنه قبض برونده تی ته آیه اکثرن نش هرگاه موصی له مرده قبول کرده
 برونده تسندس و ارشع اته زه قبول کرده قبول چه شرط یله وصیت
 آیه تس اکنده بابت زه معین آیه اتا در جهات عامه وصیت هش
 رای فخر اته علایا بابت حج ته عقیق ته پته ته پته قبول چه شرط یله
 عقد چه جایز نه لازم پس واته موصیس نه پهره یله وزه خوش کرس صرح
 لفظ یا ته کاره زه تنافی وصیت آیه کنن ته بخشن ته موصی به یا تصر فاکه
 زه تت کده وصیر منزه اوٹ کرن ته کنس ثل کرن مثل اٹس دریم
 رکن چه موصی ته شرط چه زه سه آیه اٹل مقرف یس شرده و هر کومت
 آیه قوی چه صحیح وصیت شنه در موصی
 تمه رنکه زه بلاک سپنه پس وصیت کرده صحیح چه هرگاه وصیت کرده ته
 پته ماره بخرامت پانس صحیح چه شرط چه تس موصیس منزه موصی کرده
 کاینه بر طفل ته دیوانه نی زه مول یا مال بدبب آیه تهنده هرگاه باج یه
 وصیت کرده صحیح چه تریم رکن چه موصی له ته شرط چه زه در وصیت
 تملیکیه زه نه آیه موجود وصیت کرده وزه پس صحیح چه تس شرمنه بابت
 زه وصیر پته پیه باجه در شکم صحیح چه تس شرمنه بابت زه در شکم آیه
 ته مالک سپنه هرگاه زنده زه هرگاه مرده پته وصیت باطل آیه تس
 منتر چه تامل هرگاه زه پته مره مال وصیت چه تس شرمنه
 وارثن هند مال به شرط چه در وصیت عمدیه ثابت صحیح چه وصیت
 برای بیگانه ته خویش وارث ته غیر وارث ته ذمی بیگانه سنده بابت

در موصی

چه

در موصی

در بیان وصیت

در بیان وصیت

نزد اکثر نه حرفی سند بابت بیه نه بیند مس بند سند بابت اجازت
 قی خواهر و برادر هرگاه وصیت کرده زنانش نه مردن بنده بابت ساری
 دن حصه برابر مگر نه شرط زیاده کرده مردن بنده بابت سنت چه
 وصیت کردن پنین خویش بنده بابت وارث آستن یا نه زورم
 رکن چه موصی به تن منزه به بحث اول موصی به آیه یک یک سک
 شکاری یا کله یا خانه فی آیه بیه گره ثلثه منزه نیرن یا وارث اجازت
 دن یله ثلثه زر آیه پس هرگاه ثلثه زر آیه نه وارث دن نه اجازت
 نه یادی چه باطل عین آستن یا منفعت هرگاه کینه وارث اجازت
 دن تنده سهم نسبت تلن اصل ترک پته یم نه اجازت دن تنده
 نصیب نسبت تلن ثلثه پته پس هرگاه وصیت کرده نصف ترک آگاه
 دید و یو وارثو منزه اجازت تنده نصیب منزه نه وصیت بابت نصف
 بیس وارثه سند منزه ثلث بیه پیه ثلث ترک ملاحظه کرد در وفات
 نه در وقت وصیت بیه چه معتبر اجازت ورثه وفات پته وفات برو نه
 بقول قوی هرگاه کانه راه وصیت کرده ثلث خانه زه ثلث یک آسن
 بیند وصیت سپنه راجع تند سی ثلث کن هرگاه ثلث و فابواجب
 غیر واجب کرده نه وارث دن نه اجازت گده کدن واجب از اصل
 ترک نه غیر واجب ثلثه منزه هرگاه وصیت کرد آسنه واجب
 گرن بیرون ثلثه منزه نه چنه و و رابتد اکرن با قول باقی پته کنه
 هرگاه کانه امراه واجب آسنه ابتدا اکرن یه وصیتاه اول آیه او به
 وصیت بین اول آیه هرگاه وصیت کرده ثلث مشاع موصی سنده ترک
 پرت چیز منزه و ایس ثلث هرگاه وصیت کرده معین چیز چ زه ثلثه

در بیان وصیت

منزله نیره موصی له سپنه مالک تت موصی مرنه ته قبول کرنه هرگاه کینه
مال غایب آیه ته ثلث مال حاضر آیه مال وصیتته ختمه کم وصیتته منزله
کره نسل بقدر ثلث مال حاضر تسلیم به غایب ماله منزله حاضر سپنه بقدر
ثلث کرن بته منزله وصیتته بابت تسلیم اعتبار ثلث کرن پرت چیزه
منزله رزه پت رود میتس ویرنی آیه تنیده واره لو آیه ته صلح کرمت
در قتل بعد و ویم بحث چه وصیت کره بکن قسمن منزله ان رزه وصیت
چه زور ریمه اول وصیت واجب وصیت کرن پیش ادا کرنه بابت
حقوق واجب حق الله استن یا حق الناس و ویم وصیت مستحبه
وصیت کرن پیش کم ماله پس وصیت کرن بجنس مال چه بهتر وصیت
کرنه ختمه ربع مال ربع مال کرن چه بهتر وصیت کرنه ختمه ثلث مال
ثلثه چه بهتر نصفه ختمه کینه چه وصیت ثلث وارث غنی است بهتر
نه انان هرگاه حال ورثه میانه آیه وصیت ربع چه بهتر نه انان
بجنس چه تم فقیر است بهتر نه انان بیه چه وصیت مستحبه وصیت کرن
پیش بشهادتین ته اقرار به نبوت پیغمبر بیه به امامت ائمه اشاعشر
بیه تت ساری رزه پیغمبرن و زمره چه خبری شریک چه وصیت حرام
وصیت کرن پیش شراب بیه گوشت خزیره بیه بیه سواقت
چه زورم وصیت مکروه وصیت کرن پیش مال بسیار صحیح چه
وصیت کرن پیش بجه سنده بیت رزه در شکم مادر آیه بیه نه بیت
زه باوار سپنه تمه کنیز یا چار ووی یا کل هرگاه دیره رزه پیش نه نانه در شکم
هرگاه بچو آیه ست کیت چه زره در شکم هرگاه کور آیه پیش کیت
چه اک در شکم چه پیش هرگاه دونه اسن متن چه تره در شکم

در وصیت و بی

در وصیت و بی

در وصیت و بی

دویم باب چهل و صی کر سن منزیه کو والی ته مختار کرن شخصه بیرون کر نه
 بابت حقه یار منه بابت حقه یار منه یا دیوانه هس اکیس وصی کرن شرط چاره
 عاقل ته مسلمان ته عادل آیه پس دیوانه وصی کرن چنده صحیح هرگاه وصی
 کر نه پته دیوانه سپنه وصی آسن تشنه سپنه باطل هرگاه دیوانه ریر
 بیه وصی سپنس منزیه در مجتهدین خلاف هرگاه دیوانگی تشنه
 دوری آیه تشنه منزیه چنده خلاف اوقب چنده بی زده در وقت غریبونه
 چنده صحیح شرط چنده و مؤمنان آسن یله موصی آیه مسلمان یا کافر آیه
 ته وصیت آیه مسلمان شرن پش پس هرگاه مسلمان آینه جای چنده
 تشنه مسلمان شرن پش وصی آسن بیه چنده وصی آسن فاسق نه
 باطل موصی مرنه پته فاسق سپنه حاکم کره تشنه ل بیگاه پته گنه چنده
 شرط زه بنده آینه مگر باذن خواجه بیه آیه بالغ پس صحیح چنده نابالغ وصی
 کرن مگر ختم کرت بالغ تشنه سیت تصرف نابالغ چنده معتبر شر لازم منز
 بالغ کره تصرف سیت تان شر بالغ سپنه آوه چنده در تصرف شریک دنیوی
 هرگاه شر مره یا دیوانه سپنه تصرف کره بالغ باستقلال شرس اتیه زه
 بالغ سپنه پته کره اعتراض ته کار سن منزیه بالغین چنده کرنت بطریق
 شرع صحیح چنده کافر وصی کرن بیه زاننه وصی کرن شرط چنده بیه نه
 صغر و صیت کر نه حاله کینر و چنده و پش در حال موت هرگاه وصی
 دون زین کر نه شرط کره زه یکو نه کرن کار یا کر نه کینه شرط جایز
 چنده یمن کار تنها کرن هرگاه نزل کرن جبر کره حاکم یمن بر اتفاق
 هرگاه ته پیشتر آینه بدل کره یمن بیاک هرگاه آگاه بمو منزه بیمار
 گزیه یا عاجز سپنه همراه کره حاکم تشنه سنی زه همراهی کره تشنه هرگاه آگاه

و ره یا فاسق پسندش بیست تمام و نه گانه احوط چنانچه ضم کردن هرگاه
 خصت و مت است اگر سن مت زن تنها کردن کار جایز چنانچه تنها کردن
 کوم یا بی زنه مالسن با کردن پرت آگاه کرده اکس حصت منکر کار پس سوا
 هرگاه وصی رد و وصیت کرده باطل پسند هرگاه موصی منکر کرده
 چنانچه زن هم کرده وصیت رد و نه وصیت صحیح است و اینه رد کردن موصی
 مرد چنانچه بطل قبول کرده اگر سن در حیات هرگاه وصی از عمل عاجز پسند
 حاکم کرده ضم سن بیست بیاگاه هرگاه فاسق پسند واجب پسند عزل
 کردن سبب نه بیاگاه نصیب کردن تن بدل صحیح چنانچه سن اکس نه استحقاق
 ولایت پس مول نه نه مال بدبب بی زنه بولایت کرده وصی سز
 اکس بی زنه و الت تصرف کردن تند سن مالسن شر نه و یوانه
 شر و منزه پس هرگاه بر ولد بالغ وصی کرده صحیح چنانچه بدبب است
 و اینه مالسن نه کالینه کرده وصی بید پس آگاه متولی مال یتیم چنانچه وانه
 سن نه اجرة المثل بین زنه هرگاه وصی کرده کالینه در امر خاض مانند
 زراعت مثلاً تن و اینه نه تجاوز کردن بیس کار سن کن هرگاه برای
 طفل وصی معین آینه پس مت ولی تند چنانچه حاکم شرع هرگاه نه
 حاکم شرع آینه جایز چنانچه زن بعضی مومنین متولی پسند تند سن
 امر پس هرگاه وصیت از سن پس مت آینه بی زنه وصی کرده جایز
 چنانچه وصی کرده بی اذن چنانچه جایز نه نزد اکثر وصی چنانچه آیین تن پت چنانچه
 گنه چیزک تا وان مگر تقصیر کرده بامر موصی مخالفت کرده تن و اینه زن
 قرض نه بر موصی آینه از سن حاکم کواه بی آینه یتیم گنه و اینه تن
 زن شر سنده طرفه کینه پانه پیر تن المثل تن باب چنانچه در احکام وصیت

کرن چه واجب است اکسین پاره حقا چه است پاره گمان و قات
 است و صیت بولایت یعنی وصی کرن سپینه ثابت مگر زه
 مرد عادل گواهی و نه سیت اما وصیت مال ثابت سپنان چه ساری
 نه بیک گواه با سوگند به زورن زنانه هنره گواهی سیت مته
 مالک ربع سپینه ثابت اکسین زنانه هنره گواهی سیت نصف دون
 زنانه هنره گواهی تیره ربع ترن هنره یته کنه سپینه ثابت گواهی دو مرد
 فرمی یله در دین خود عادل آسن اعتبار راه چمنه تن چیرسن و تنده خطه
 لبن بی گواه هرگاه وارث بعضیت کس عمل کرن واجب سپینه غل بیاقی کرن
 هرگاه وصیت کره اده کره تکه ضنده وصیت عمل کرن دویمه وصیت هرگاه
 وصیت کره بمثل نصیب پسر یا دختره وارث آسنه است سوا وصیت
 نصفن هرگاه وارث اجازت دینه بموصی له واته ثلث ترک هرگاه بیاک و ارثاه
 است به آسن وصیت چه ثلث هرگاه وصیت بمثل نصیب دختر خود زه سیت آسن
 زوجیه نه کانه و نوبی دن اجازت بموصی له و اتن ثلث سهم پند هو سهو منزه کور
 ته ست اجازت ن ضرب در فوق فریضه زه زه و چه یا فریضه ردس در فوق
 فریضه اجازه زه پانتر چه ضرب کره یه یه ثلث حاصل سپن اده یم اک
 اجازه دستندس نصیب از مسئله اجازه در فوق رد سپینه ضرب حاصل کو
 تن یم اک رد کر نصیب سندس از مسئله رد در فوق مسئله اجازه سپنه ضرب حاصل
 چه است کت هرگاه وصیت کره پخوسنده نصیب زه کوره سیت چه بموصی له
 و اتن زه سهم پانتر و سهو منزه یله اجازت دن هرگاه اجازت دینه برای مو
 له چه ثلث ترک هرگاه اکی اجازت دینه تنده نصیب منزه چه بموصی له
 زه خمس بی سنده منزه رد کرن اک ثلث هرگاه فقران هند بابت

و ره یا فاسق پسندش بسبب سبب تمام و نه گانه احوط چنانچه ضم کران هرگاه
 رخصت و مدت آن پس من زنه تنها کرن کار جایز چنانچه تنها کرن
 کوم یا بی زنه مالسن با کرن رت آگاه کره اکس حصص منکر کار پس سوا
 هرگاه وصی رد و وصیت کره باطل پسند هرگاه موصی پس خبر گشته
 چنانچه زنه هم کر و وصیت رد و نه وصیت صحیح است و اینه رد کرن موصی
 مرده پیش از قبول کرده است پس در حیات هرگاه وصی از عمل عاجز پسند
 حاکم کره ضم نشد سبب بیاکاه هرگاه فاسق پسند واجب پسند عزل
 کرن سبب نه بیاکاه نصب کرن نش بدل صحیح چنانچه پس اکس نه استحقاق
 ولایت پس مول به نه مال بدبب بی بی زنه بولایت کره وصی نش
 اکس پیش زنه و الش تصرف کرن تند پس مالسن شری نه دیوانه
 شرو منزه پس هرگاه بر ولد بالغ وصی کره صحیح چنانچه بدبب است نه
 و اینه مالسن نه کالینه کره وصی بی پس آگاه متولی مال یتیم چنانچه وانه
 نش نه اجرة المثل پیش زنه هرگاه وصی کره کالینه در امر خاص مانند
 زراعت مثلاً نش و اینه نه تجاوز کرن بسبب کار پس کن هرگاه برای
 طفل وصی معین آینه پس مت ولی تند چنانچه حاکم شرع هرگاه نه
 حاکم شرع آینه جایز چنانچه زنه بعضی مومنین متولی پسین تند پس
 امر پس هرگاه وصیت از دن پس مت آینه بی زنه وصی کره جایز
 چنانچه وصی کره بی اذن چنانچه جایز نه نزد اکثر وصی چنانچه آیین نش پس چنانچه
 گفته خیرک تاوان مگر تقصیر کره بامر موصی مخالفت کره نش و اینه زن
 فرضا نه بر موصی آینه از دن حاکم کواه بی آینه یتیم گفته و اینه نش
 زنه شر سنده طرفه گفته پانه پسین المثل ترمس باب چنانچه در احکام وصیت

کینه چیزه وصیت کره تیرن فقیرن یا ژرن ون واجب چنده زه سارن فقران
 و اتنا ون هرگاه وصیت کره برای زیدته فقره چیزه اکه زیدس چنده نصف
 منه منزه ژوم باب چنده در تصرفات مرضی لیس تصرفات معلق بوفات چنده یعنی
 یه تصرف کره نیران چنده وفاته پته سرچمه وصیت از ثلث ترکه معتبر مرضی منه
 آستن وصیت کره ون اما لیس تصرف بوفات معلق چنده بیکه نه در مرض
 الموت آسه بلی منه بپاره نه تصرف سپنه لازم باجماع هرگاه منه بپاره بلیه اوسه
 نه تصرف کینه عوضین بر اربع مثن المثل به توت سپنه لازم هرگاه بعوض آسنه مثل
 بلیه ته عتق کینه چنده معتبر زانان ت از ثلث اقوی چنده زه معتبر چنده از اصل ترکه
 نه احوط چنده مصالحه کرن اجازت وارث نه آست هرگاه ترکه باکره وارثن
 پت پرت آکند نصیب کره معین کینه چنده و نان زه قول اقرب چنده بی
 زه موقوف بر اجازه چنده حجت الاسلام چنده فرماوان موقوف آسنس پت زه
 مشکل چنده هرگاه کینه چیزس کاسینه بنده بابت اقرار کره در محل تهمت ثلثه
 منزه نیره بی تهمت نیره از اصل ترکه مقرر له وارث آستن یا غیر وارث
 هرگاه آزاد کره بنده پنی چیزه آسنس مستثنی سوا ثلث سپنه از
 هرگاه کینه فرض ننگه واله صحیح چنده هرگاه وصیت کره کینه فرض ننگه واله
 نه ترکه آسنس روی فرض و حقه کم از ثلث چنده صحیح هرگاه آگاه تر یوبند و
 پنیو منزه آزاد کره چیزه آسنس متوسوا قرعه تراون هرگاه آگاه مرده تر
 منزه بین دون منزه تراون قرعه بنام مرده نیره آزاد چنده مرده نه تراون ژ
 و تون زندن منزه بیه قرعه ته مردس کر نه از ترکه حساب نکاح مرضی چنده
 مشروط بدخول پس هرگاه دخوله برونه مره نکاح چنده باطل مره میراث چنده
 هرگاه دخول کره مره میراث سپنه مقرر کرده چنده زه مرضی چنده طلاق نه

پن

صیج گاه نه

در تصرفات عیض

۹۹

چهارم

پس هرگاه طلاق ديه زنانه نيه ميراث و ميراثان در طلاق رجعی ميت تان نه
 بيار نشه بلو مت آسه ته زنانه آسنه بيس جای شوهر کرميت سته نيه زنانه نمند
 ميراث در طلاق رجعی ميت تان عده منزه و رامت آسنه زنانه و اتنه ميراث
 شوهر نمند و رلعان بيه نه و رخلع ته مبارات بيه نه نيه و زه زه زنانه آسه طلاق
 مشکيت بيه نه نيه و زه زه کينه آسه طلاق و زه اده آسه از او کيمر يا ذميه آسه تله
 پته آسه همان کيمر يعنی حکم طلاق مريض چنه بندگان کورات جاری و رحال مرض
 آسه هرگاه زنانه و عوی کره طلاق چنه بياره منزه واقع سپن مت ته وارث کرن
 انکار معتبر چه قول ورته با سوگند هرگاه زن زنانه و يه طلاق بيه زن آسه
 نيه ته بتن کره و طی آهوی زن ميراث ربع يا شش برابر کتاب النکاح
 تن منزه مه مقدمه ماه ته اک مقصده ته پانز فضل مقدمه تن منزه چه پانز
 بحث بحث اول در فضيلت نکاح چه حديث بيار امت يت مختصر
 کياه آسنه گنجایش تم ساری آنه پنج تومی سپن تيرن حد يثن پث
 اقتضار از آنجمله چنانچه معصومين عليهم السلام امت گانه فايده چنه
 مسلمان سلامه پنه بهتر زن صالحه سينده ختمه زه هرگاه شش چنه خوشحال
 سپنه هرگاه شش نشه غائب سپنه تنده ناموس حال ر چه بيه نه و حديث ابوه
 معصومين عليهم السلام امت زه يکه زه رکعت نماز صاحب زن کره بهتر چه
 ستن رکعت ختمه زه غيب يعنی بی زن کره يته و حديث امت زه مسلمان
 مرد و منزه چه بدتر تمه زه غيب يعنی بی زن آسنه مودمت الحاصل نکاح
 چه سنت خصوصاً قاورس نه طلب سس کانه و قنا چه زه واجب سپن يله
 گموزه زه در زنا به خواه و خواه زنانه سنت چه زه يکه يتره زه نکاح کره
 زه رکعت کره نماز به مشکه خدا تعالای من و زی کره شش شش عفيفه زنا و منزه

چهارم

تہ یثرب گاہ بیان زنا نومنزہ تہند بابت نفس نفس منتر تہند من باللس بیہ تر
 فراخ زنا نومنزہ و در رزق یثرب بزرگت در برکت تہ بیہ پرہ عایتہ کنہ منقول چہ
 بیہ کرہ اختیار شرزوہ و ن زنا نہ با کرہ عقیقہ بزرگ اصل بیہ کرہ عقد نکاح
 نن پائہ بیہ پرہ خطبہ عقدہ بروہ تہ پزہ زہ یہ خطبہ آریہ شمل بر حمد خدا تعالیٰ
 صلوات بر حضرت رسالت پناہ تہ ائمہ معصومین علیہم السلام تہ الحمد للہ چہ بیہ
 بیہ کرہ عقد رات کت بیہ تھاوہ گواہ بر عقد مکروہ چہ عقد کرن یلہ مژور برج
 عقربہ بیہ عقد کرن رتہ کن پین ترن دین منتر در من چہ در عروسی سنت
 چہ زہ فقیر مؤمن دیہ طعام اکہ دیہ یادون دین تہ سنت چہ زہ یہ طعام آریہ
 بیہ چہ سنت اجابت کرن تہ گہرن مجلس عروسی تہ کہن طعام یک روزہ سنتی
 استن خصوصاً زانزہ افطار نہ سہ صاحب طعام آرزوہ اما ہر گاہ بیہ
 منتر حرام چیز اسن حرام چہ گزہن تہ مگر اسن اکس زانہ منع کرت تہ یا
 خاطرہ کرن حرام بر طرف ہر گاہ تہ نہ انت تہ مجلس گزہہ پس ہر گاہ ہک واجب
 چہ زہ تہ مجلس و تہ تہ گزہہ ہر گاہ تہ مجلس گزہہ و شو آریہ گناہ چہ تہ ہر
 ہر گاہ در مجلس عروسی اسن غیر سایہ وار صورت بعضی از مجتہدین چہ مت پٹ
 زہ ہر گاہ بر قابت قالی تہ فرش اسن جایز چہ گزہن تہ مجلس گزہہ و دیکت
 زہ ہر گاہ رہا لشت آریہ جایز چہ گزہن تہ ہر گاہ زہ زن اکی لٹ خبر کرن
 تندی گرہ گزہہ زہ یثرب نزدیک چہ جایز چہ کہن یہ در عروسی شمار چہ کران
 اما تن تہ ہر گاہ باکن ہندہ اذن آریہ و تہ یا بعات جایز چہ سخت چہ زہ
 یلہ زنا نہ بروہ کن گزہہ زہ رکعت کرہ نماز تہ دعای منقول پرہ بیہ کرہ امر زنا نہ
 نماز تہ دعا بیہ تھاوہ آریہ زنا نہ بر سہ دعا پرہ
 صا لحاد زہ تمام اعضا آریہ بیہ کدہ موزہ زنا نہ گہر و منتر تہ چہ گہر تہند آریہ
 تہ زنا نہ

بیه آب باره بدور خانه اوی زه یم کار بجا نیند گشته تن گرس پیده خیر بسیار
 بیه گزده زنانه برو نه کن روتله بیه پیره بسم الله جماع شروع کنه برو نه متعته بیه متعته
 وزه دنوی با وضو آسن بیه توزه ایچه دست تهاون تریم مکر و ه چه در حال البسم چه زه
 ترک کن بیه متعته حاله یقوج زن نظر کن کر است نظر باندرون فرج چه زر جماع
 بعضی از مجتهدین چه بیه حرام زانان در حدیث است زه هرگاه فرزنده امیه حال
 حاصل پینه ان آیه بیه متعته حاله کته که نه خصوصاً فردا بکر خدا تعالی تکیاه زه در
 حدیث است زه هرگاه در حالت جماع کته کن سدر فرزنده حاصل پینه متعته کل آیه
 بیه منی هارن در غیر فرج تس اگر از زنانه زه نکاح و ای ای اس نمرات زنده اونه سوا بعضی
 از مجتهدین چه بیه حرام زانان هرگاه بیه کار که سنت چه زه ده مثقال طلا و یه نطفه و تس
 زنانه اتا در زن متعته عقیقه زن مسن ته سلیطه بیه کنیز اذنه رست چه عزال جانیه

سورس

واجب چه زنانه پینه دخول کن پرت زن رتن منرا که پیره هرگاه تاخیر که گناهکار چه سنت
 چس دخول کن تس تمه سوار زه ضرر و اتس ته مکت اسس تن پش بیه دخول
 کن شب اول ماه رمضان بیه یم واره هنده شبه ته زنده واره واره هنده
 شبه بیه بر سوار هنده شبه ته شب جمعه بعد خفتن بیه روز بخش شبه
 وقت طهر بیه روز جمعه بعد عصر مکر و ه چه جماع در شب خنوف یعنی ت راثر زه
 زه زونه آسه گرس بیه در روز کسوف یعنی تمه نه زه آفتاب اسه گرس بیه هنگام زوال
 آفتاب بیه آفتاب لوسنه پشه شفق و سفتان بیه در محاق سه چکیت پیم تر شب
 در حدیث چه است زه هرگاه شر دشب لکه در اول ماه یا منر رشه یا
 در آخر ماه شکسته زه بیه هرگاه پینه دیوانه اسه بیه بعد فجر تا طلوع آفتاب
 بیه در شب اول ماه الا ماه رمضان بیه زکه منر شبه بیه سرفس منر لاله آسنه بیه در هنگام باد سیاه زه
 بیه زلزله

بیه برهنه بیه بعد احتلام غسل برونه یا وضو برونه جایز چه بعد جماع بیه چه کرده
 جماع کانه حضور زه نظر کرده بیه رو بقبله پشت بقبله یا ایستاده یا رو بافتاب
 بیه در کشتی بیه کس زنانه زه زنا پشه آینه زمره بیه دخول کرن مهره و نه برونه سورگی
 یا کینتر اه بیه دخول کرن کس زنانه زه مهر آینه در عقد شخص کو مت بیه برونه زه
 شخص کرده بیه کس زنانه زه از حیض نفاس آب پاک گیمز غسل آس کس بیه
 دخول کرن شب عید قربان بیه در میان اذان تا اقامت بیه شبه و بله
 آسغره آنت بیه شبه زه و بله نکه نیره نفوس بیه دخول کرن پنه زنانه
 بیس زنانه غنزه خواهش بیه آژن شافر بر اهل خود رات کت حرام چه و طلی تمه برونه
 زه زنانه سپنه نوه و رشل آیه و طیه سپنه زنانه حرام گر یله افضا کرده یعنی راه حیض
 ته منی ته بول کرده آکی کینتر و چه و پت زه افضا گوینی زه راه حیض غایط کرده
 آکی یه چه و وریمه کنه چه حرام و طلی زوجه ترک کرن زن رتن زیاده مگر
 ضرورت بابت بیه چه حرام در حیض نفاس بیه در اهرام حج یا عمره بیه واجب وزن
 منتر مثل ماه رمضان یا نذر معین در نذر غیر معین چه خلاف اظهار چه زه جایز چه
 خصوصاً زواله برونه احوط چه ترک خصوصاً زواله پشه کنه ساری مردوزن منتر
 زه واجب نوشته چه سوای قنهای ماه رمضان جایز چه زواله پشه افطار کرن
 کبابه جماع کبابه بیه کنه سیت بلکه پزه زه کفاره و پیه یته کنه در بحث صیام گو
 بیه یله تو منزه اک نیت اعتکاف آس کرمت بیه یله تو منزه اکاه در مسجد
 آس اعتکافس بیت بیه در ظهار کفاره و نه برونه بیه یله زنانه بیگانن آس
 شبهه دخول کرمت یت تان تنده عده نیره بیه اکس زنانه دخول کرن
 بیس زنانه نو برهنه شبه اذنه سوای قول بعضی از مجتهدین بیه یله زنانه
 دخول کرنه دینه مهریمه بابت پس هرگاه یقیناً غلبه دخول کر من حرام چه بیه

و قول کردن در عده حرام چه بیه و قول کردن در عده حرام که نیز زه مل شرمز آید
 حرام پسندیده و در رت گزینده برو نه بنابر احوط بلکه احوط چه به ترک
 کردن پستان محل وضع پسندیده چه حرام مثل زنانه عده عده به
 بزرگی آلت بیه که نیز به کل میسخته برو نه زه اک حیض و چه یا پائین تر
 ده گزینش مل به نه به ورم جایز چه مردس نظر کردن به پس ش زنانه پسند
 زه یثربان چه غیر آن به بیه تندن و آن آهمن بیه بیه کنه تندس
 مویس محاسن بنابر اقوی بیه به نظر کردن ش کن و به پس منفرد بکنش
 تند اذن سواقی به آیه بیه کنه جایز چه نظر کردن ش کینه کن زه اراده پس
 مل من به تندس مویس محاسن کن بیه نظر کردن ذمی زنانه کن به
 تندن مویس کن مگر لذت به بهمت زه جایز چه بیه کنه جایز نظر کردن مرد
 مردس خوب صورت فی آیه مگر با بهمت لذت بیه کنه زنانه زنانه و چه بهمت
 آگاه چه نکاحه به بلکه منزه بهاج کران نظر بعورت کردن و نوبی طرفه با کرات مردس
 به زنانه منزه بهمت آیه به جایز نظر بین مویس کن عورت سوا جایز چه مردس نظر
 کن بیگانه زنانه پسندس بدس کن به به به اهو و یو سوا به کنه چه جایز زنانه نظر
 کن مردس پسندس بدس گردن تان به به به اهو و یو سوا حرام چه ش نظر کردن اک
 اکسندس بهمت آهمن کن بی شهوت به ریه او احوط چه اجتناب کن جایز چه
 طبع پس نظر کن بیگانه زنانه پسندس عضوس کن علاج بابت از عورت فی آیه جایز
 چانه انس بوزنه آواز زنانه بهتر با تلذذ و به ریه بیه نه زنان انس و چه نابالغ را
 چه جایز زن بیگانه نظر کردن آیه لا گنجیم حکم نظر یا نرم چه خطبه یعنی خواستگار
 چه سنت دین به مرد شاه رغبت که و ن زه یا هر یس زه پش یا به چه رغبت چون یا
 بی زه خدا متعالی واته ناوی زه خیراه یار ز قاه یا بی زه سناه کن رغبت چیس

نکاح ص حرام چه خواستگاری تن زنانه کرن زه شوهر پس یا در عده رجعه آب
 یا آب حرام مؤبد مؤکد چه اجابت تا در آب بر نفقه بن فی آب بحبت نسب
 مکروه چه زه ولی کرده ایا مکره برای خواستگاری بهتر تنده ختم هرگاه کانه منفره شوهر
 اجابت کرده بینه خواستگاری کچم مکروه اوده هرگاه بیاگاه تسیت عقد کرده
 صحیح چه مقصد زان و طی چه مباح تر یو چیز و اکث نکاح وایم بیه متعه به
 ملک بین قسم اول چه نکاح وایم تن منزه چه شتاب با کول چه در ارکان
 عقد تم چه زه اول صیغه عقد نه ناچار چه تن منزه اجابت قبول منزه یعنی ایا یک
 نطق چه نه زه زنانه ویه یا کانه ترا نه تنده طرفه و جتک یا انکحتک یا متعتک
 قبول چه بی زه مرد ویه قبلت النکاح یا التزویج یا المتعه هرگاه اقتضای کرده
 بلفظ قبلت صحیح چه بیه هرگاه قبول مقدم تها ویه یته یا نه زه مرد ویه تن و جتک
 اوده ویه زنانه و جتک صحیح چه بیه زه پرت اکاه شوهر پس زنانه منزه زانه
 پانه صیغه پرت یا کانه ترا بیاک پره صیغه تنده طرفه پانه زن صور زن منده
 احتمال اول بی زه تو منزه پره پرت اکاه پانه صیغه پس زنانه ویه و جتک نفسی
 بهر کذا شوهر ویه قبلت التزویج و غیر بی زه کانه ترا کرده زنانه منده طرفه
 ایجاب مرد پره پانه صیغه پس ویه وکیل یا ولی زنانه منده و جتک فلان
 بنت فلان بهر کذا مرد ویه قبلت التزویج و غیر بی زه پرت اکاه
 طرفه کرده بیه کانه عقد پس زنانه منده طرفه ویه و جت فلان بنت فلان من
 فلان بن فلان بهر کذا مرد ویه منده طرفه ویه قبلت التزویج و غیر فلان بن
 فلان و غیر بی زه زنانه کرده پانه ایجاب پس ویه زنانه و جت نفسی من
 فلان بن فلان بهر کذا مرد ویه منده طرفه ویه قبلت التزویج و غیر فلان بن
 فلان پانه غیر بی زه اک زن پره و فلان منده طرفه صیغه بیه صیغه صور زن من

طریق چه تریه صیغه صورتی طریق تفاوتی سوا نکاح چنه صحیح عربی لفظ سوا
 ید قادر آسن ید قادر آسنه عربی پرسش جایز چنه بیه زبان پرن هرگاه
 اکی قادر آسه سی پره عربی بیاک زه عاجز چنه پره بیه زبان صیغه فارسی پره بیه
 کته زه شتخن چه در مبسوط وقت زه این بیری بچندین کابین بتو و ادم مرد گوید
 پذیرم این زن بیری کنیز و چه وقت بته کند و نه این زن را یا مستماة فاطمة
 بیری بچندین کابین بنکاح شرعی بتو و ادم پس مرد و این زن را بچندین کابین قبول
 کردم بیت پت بنا تهاوت زانزه کاشراپاٹ ویت درایجابی زه به زنانه
 یا فلان زنانه درم نیت زه بیتس مهرس پت پس مرد و به قبول کردم به نیت
 بیتس مهرس پت ید پانه صیغه قبول پره نیت و به وکیل یا ولی تسند زه قبول کردم ز
 فلا نسکت به نیت بیتس مهرس پت هرگاه دو نوی عاجز آسن پره نش کل
 سند پاٹ اشاره کرن بته رنگه زه دلالت کره بنکاح بیه کند صیغه بیع به بیه
 نه اجاره منزه ترمه و رای بیه نه نکاح کند نه مهرنی ذکر کرن بیه پزه زه عقد
 بیه شرط تها و نه کینه پس هرگاه دپه نیت و تم پت پان زه هرگاه
 بابه مون راضی چنه صحیح چنه راضی تی سپنه بیه پزه زه قبول آسه ایجابس پته ز
 پس هرگاه دپه زه نیت و تم پت فلا نسکت به آسه غایب خبر و اتنه پته و به قبول
 کردم نیت تسند صحیح چنه بته کند هرگاه حاضر آسه به بتاخر کره قبول بته رنگه زه
 جواب گنزن نه در عادت هرگاه ولی یا وکیل زنانه تزویج کرن پزه بی زه معین
 کرن تس ناوه سیت به نسبه یا با اشاره یا وصف به رنگه زه بن نیره بین
 نشه پس هرگاه دپه اکاه کور و پنو منزه درم نیت زه قصد معینه کره سوا صحیح چنه
 هرگاه یکی معینه کره شوهرن آسن تسنزه کوره ساری و چه مژه صحت نکاح
 چه محل اشکال و غیره چنه زوجه سر چنه زنانه زه تس سیت آسه مباح

غیر کردن بیه پنه سپیده ذکر محرمات بیه زنانه چه تن عیق عقد کردن سه چته نه
 زوج یا ولی یا وکیل بتند شرط چه عین سارن منزه بایع به عاقل ته آزاد
 آسن بیه مختار پس صحیح چند عقد طفل ته دیوانه مرد آستن یا زنانه ولی ته اجازه دیه
 بیه نه عقد مستی بوش بیه پنه ته اجازه دیه یته کنه بکیر اتا هرگاه بعد نه وال اگر اه
 راغنی سپیده صحیح چه شرط چه نه در نکاح زن بالته رشیده اذن ولی جایز چند نه سه
 کره پانه عقد احوط در نکاح زن باکره رشیده معتبر آسن اذن تنده ته تندس
 ولی سند اذن بیه چه شرط گواه کنه نکاح حسن منزه پس هرگاه ته باید کرن نکاح ته پوشیده
 تهاون صحیح چه هرگاه دعوی کره مرد نه به پیش عین زنانه هند نه زوج سه زنانه کس
 تصدیق یاد دعوی زنانه نه به پیش آشن عین مرده سنتر ته سه مرد کس تصدیق حکم کن
 متن منزه زوج ته زوج آسنگ ته میراث زن اکه اکس نشه هرگاه تصدیق کر نه
 نه عیس پنه گواه ان هرگاه کانتر اه دعوی کره عیس کنده زوج سه سند زوج آسنگ
 التفات کر نه گر گواه هرگاه مرد اه دعوی کره یه زنانه چه عین آسن گواه
 گذراوه تن زنانه منزه کره دعوی به پیش آشن اسنتر ته گواه گذراوه مقدم
 تهاون مرده سند گواه باسو گند هرگاه دخول خواهر آسند کرنت بیه آسند
 تاریخ عقد خواهر مقدم هرگاه خواهر آسند دخول کرنت یا آسند تاریخ تنده
 عقد حکم کن گواه خواهر باسو گند در هم باب چه در او بیا عقد
 تن منزه چه نه فصل گذر فصل چه نه ولی عقد چه پانتر اک مول بیه مال بیه
 میرم ته آسند ثابت چه عین ولایت بر ولد نابالغ نخواستن یا کور باکره یا غیر
 باکره یته کنه بر دیوانه ولایت یهند چه اجباری شرس چه فسخ کس کان اختیه
 بالغ سپیده پنه بیه دیوانس عاقل سپیده پنه و ونوی زن میراث اکه اکس نشه نه
 هرگاه مول ته بدیب اختلاف کرن نه کس سیت کرن زوج مقدم تهاون نه

خط الطبع

مقدم
تجدید الفکر

اختیار بدبیس هرگاه دونوی عقد کرن معتبر چیه بر و نیم عقد هرگاه دونوی
 یکه آسن بدبیسندس عقدس کرن اعتبار ثابت چینه ولایت تهنه بر زن تر
 بالغه شیده بکره تی آسه پس هرگاه تن زوج کرن موقوف چیه بر اجازه اناگونه
 احوط چیه در نکاح بکره رشیده معتبر آسن اذن ولی ته پانه بکره ته اقامت
 چه زه زن بکره س زه مول ته بدبیس ته آست پسر خود بیکه بایس منکره
 وکیل یس بدبوی کره اختیار مالس سوا ته مال بدبیس سوا ته پسر ته ماحه تر
 ماحه بدبیس تی بین خویش چینه کانه ولایت تن پسر چیه مالک ثابت
 چه ولایت تن زنانه تی آسه غلام کنیز خود بیه تن جبرس کرنس پسر تر زوج
 بالغ ته رشید تی آسن کانه اکس چینه تمومنه تر زوج جایز بی اذن مالک پس
 هرگاه تمومنه کانه شاه بی اذن مالک عقد کره موقوف چیه بر اجازه هرگاه پرت
 اکس تمومنه مالکاه آسه ناچار چیه دونون هندس اذن بر مالک چیه لازم
 مهر غلام ته تندس زوجه سند نفقه تن یس کت چیه کنیزه هند مهر مالکس چینه ولایت
 تن غلامس پسر تر تن منتر آسه آزاد کینه مالس بدبیس واته زه کنیز کرن
 تر زوج شرس هرگاه زوج آزاد سپنه تن واته نسخ کرن کنیز تی آیس زوج
 هرگاه کنیز آزاد سپنه تن کت چیه فی الحال نسخ کرن آزادی آسه شوهر تنده
 هرگاه دونوی آزاد سپن زوجه یا تر چیه خیر در نسخ تن کیم چه وصی ثابت چیه
 ولایت تندس اکس نه بالغ سپنه عقل آسه یله تن احتیاج نکاح آسه مرد آسن
 یاز نانه ثابت چینه ولایت تندس شرس پسر تن کوره مگر یله در خصوص نکاح
 آسک وصی کرت صرگجاییه زه دیمت آسک تن یس شرس کرن نکاح
 یا بظاہر معتبر تر و در چه حاکم شرع ثابت چیه ولایت تندس اکس پسر بی
 عقل سپنه بالغ یا بعد بلوغ سپنه دیوانه مرد آسن یاز نانه غبطه ته صلیت تر

بهتر است مؤل یا بدب است چنانچه ولایت حاکم شرع ثابت بیه چنانچه ثابت
 ولایت حاکم به وصی بر طفل به رشید بیه تس اکتس پت زنه بحر حکم کرمت
 تس بسبب سفاهت به اسراف جایز چنانچه نکاح تس مگر بضرورت پس
 پز زنه ولی دیه اذن تس یا اجازه نکاح کر تس بضرورت تزویج کرده عقد
 چنانچه فاسد یا نیک چنانچه وکیل ثابت چنانچه ولایت وکیل بر بالغ آزاد مرد آستن یا
 زنانه بر آستن یا غیر بکر تشنده اذن لازم چنانچه تس عمل کرن یتیم کنه اذن سنیت
 چنانچه زوج به زوج معین کرن منزه بیه مهره نه سوا جایز چنانچه تس زنه پند
 بابت زاده مگر زنانه منده اذن تس فصل ولایت چنانچه ساقط سپنان
 زوجه چیزه اول بتدگی بندس چنانچه ولایت فرزندس پت آزاد آستن
 یا بنده تشندی خواجه سند یا بسند هرگاه اذن دیه خواجه تس صحیح چنانچه و غیر
 نقصان صغیری مکه یا دیوانه گی یا بیوشی یا مستی به بعد زوال مانع سپنه
 ثابت تر کیم کفر کافر س چنانچه ولایت بر فرزند مسلم خود شر آستن یا دیوانه
 ثابت چنانچه بر فرزند کافر هرگاه بدب مسلمان آسته تس چنانچه ولایت
 معین بر فرزند کافر نه مالس تش و اما حیوان مشبه چنانچه موجب یکی
 زنه عقد تش چنانچه صحیح به ایجاب قبول تش کیم باب در احکام ز
 هرگاه دونه شرین نخوس نه کوره مؤل به بدب تزویج کرن نه
 نه اک شریره بیاک نیه میراث هرگاه مالس به بدبیس و رای بی نه
 تزویج کرن موقوف به اجازه پس هرگاه بالغ گزشت دونه اجازه تن
 نکاح چنانچه صحیح هرگاه اک اجازه دیه بیاک مره پیش از بلوغ باطل چنانچه نه چنانچه
 مهر نه میراث هرگاه اجازه دونه مره جدا کرن تشنده ترکه منزه تس
 میسنده بابت سهم تشنده او هرگاه فسخ کرده بعد بلوغ کینه مهر نه میراث چنانچه

در ولایت عقد

هرگاه اجازت ديه سوگند دن نشه اجازت است چنه در ميراث طلع كنه بابت ميراث دن
 هرگاه غيرولى يا وكيل عضوى عقد كرن موقوف چه نشه است سندى اجازت نشه بزه بعضولى
 كرسى عقد هرگاه بالغ ته عاقل ته آزاد آسه هرگاه نه است موقوف چه سندى ولى سندى
 اونس بشه كينه و چه ديت عقد فصولى چه باطل بشه پس چه جايزه زه تزويج كره كرسى كينه
 كوره بشه كرسى سندى بخوس سبت دونوى طرفه سپنه متولى عقد يعنى ايجاب قبول كونه
 تيه كنه سندى وكيل به وكيل زوجين جايزه چنه بالغ زنان هندى عاقله سندى وكيلين
 پانس نه بغير نشه گر باذن ديت سندى پس سبت صلاح زمان چك تزويج كرمه
 هرگاه تيه رنگه ادا كره زه پانس سپنه شامل صحه چه هرگاه زه وكيل كرسى تزويج
 كرن دون سبت صحه چه عقد سابق پس هرگاه دويم دخول كره جدائى كرن منزه
 نه نشه سپنه مهر لازم يله زمانه زومت است نه زمانه دن عده تيه كنه كرسى هرگاه و ف
 عقد كونه سپنه اسن باطل چه مهر ميراث چنه پرت ولى چه جايزه بانه عقد كرن يا
 وكيل كرن زوج سند بابت چه زه اعتراض كره بالغ سپنه تيه هرگاه تزويج كرسى
 اسهس مهر المثل خسته كرسى يا ديوانى سبت يا باخصى يا عتيق تيه كنه زوج سند بانه
 هرگاه تزويج كرسى اسهس عيب دار زبان سبت اما مين صورت زن منزه هرگاه ملاحظه مصلحت
 كرسى چه ته مصلحت ته اسن مسكل چه خياري فسخ نه چه عتق عقد مسكل سازنى صورت
 اندر سكوت چه كافى در اذن زن با كره يمه وقت گذارش نكاح كره نشه ديگر با كره چه
 ناچار گفتار اسن معلوم كرن بابت احكام عقد ظلام ته كينه كرن با علل رجوع نه ورم با
 چه گفتار اسن منزه يعنى همراستى منزه را و چه تيه برابرى در اسلام ته ايمان در نسب ته
 نشن بيه حرمت اوى حضرت رسالت صلى الله عليه و اله چه فرمودت زه مؤمنين
 يم چه بعضى چه مؤمنه كفوا كينه زن هند در عقد نكاح تيه كنه كفوا چه خون منزه چه
 و زكاح پس جايزه چنه تزويج زن مؤمنه گر مؤمن جايزه چه زه مؤمن كره تزويج

صلح

پس سیت خوش کرس مسلمان نه نانو منز ته تزویج بزین مخالف چه کرده جایز چنه تزویج کرن کفر
 عربی زمان سیت اجماعا اهل کتاب نه نانو سیت کرن چه اختلاف اقرب چه بی زه
 زه جایز چه متعه خاص یا نه بلکه نکاح وایمی ته خلاف احتیاطی چه سیت منز بلکه در متعه
 نه احوط ایسه چه سبایز از اهل کتاب رچین سه زمانه زه زوجه شتر اس در زمان کفر نه
 حریات اهل کتاب چه یهود ته نصاری ته مجوس احوط چه در مجوس ترک نکاح
 مطلقا حریه گیه سه زمانه زه کافره چه یوطا یفومنزه یوسوانیه کنه چنه جایز تزویج
 کرن با زنی صبیغه نه کنه عداوت اهل بیت علیهم السلام جایز چه مرد از ادس
 زه تزویج کره کنیز به از او زمان زه تزویج کره بغلام ته کنه بزرگ نسب زمان زه
 تزویج کره نفرو مایه با شمییه شش ته طوئییه شش برین سیت شرط چنه قاور اسن مرد بر نفقه زو
 اکثر زمان چنه خیار فسخ مرده سنده عاجز اسنه بمذمبه یا صحیح یتکنه هرگاه بعد نکاح
 عاجز گره کرده چه تزویج کرن مرد فاسق خصوصا شار الحمر هرگاه عقده ته زانه زه
 زوجه اسن انیه تس چنه خیار فسخ دخول برو نه نزد اکثر یا نهم باب چه در محرمات
 یعنی ممنوعان منز زه حرام چه نکاح تهند حرام اسن چه وایمی یا غیر وایمی حرام وایمی
 اسنک سبب چه نسب یا سبب فتم اول چه نسب حرام وایمی چه سپیان نه
 سیت زمانن هندست قوم اک ماج نه نان ته بدنه نان به طبع آسه بهمو طبقه منز
 دویم کورنه کوره هنز کور به طبع آسه بهمو طبقه منز تریم به زورم بنزه به طبع آسه
 بهمو طبقه منز تریم با وزه به طبع آسه بهمو طبقه منز شیم پیه نان بال و ته اسن
 یا ماجه و ته به طبع آسه بهمو طبقه منز پیش مال سنز یا ماجه هنز یا کالنه بدیه سنز یا
 کالنه نان هنز ستم چه ماسن ماسه نان بال و ته هنز اسن یا ماجه و ته هنز به طبع
 آسه بهمو طبقه منز ماسن پیش مال سنز یا ماجه هنز یا کالنه بدیه سنز یا مان هنز حرام چه
 زمانن مینی به مرد و منز اول مول ته بدیه به طبع آسه بهمو طبقه منز دویم

۲
 چنه

زوجه

فرزند تریم گبره گبریت طبقک بنو طبقومنه زورم بوی بازرم یا بهتر بترت
 طبقک بنو طبقومنه شلم تیره پره بدسبت طبقک تیه کنه و شنه آستیم مام ته
 مامه بدسبت تیه سپین بیان حاصل استن تیه لیب نکاح سیت یا شیه سیت یا از زنا مبر
 قی چنه نسب ناسیت حرام چنه شریره تیه پیه تیه مامه ترته مامه تراک اکس دویم
 قم چیه سبب سه چیه شیه اک رضاع دویم مصاهرت تریم تزویج زورم زنا تیه مانند
 زنا یا زرم امان شیم قذوف گدگ بحث چیه در رضاع یعنی دو چن من حرام چیه
 سپیان دو چنه تیه زه حرام چیه سپیان به نسب یا تر شرطه گده می زه و د آیه نکاح
 سیت و تیه تیس هرگاه و تیه تیه حمله رست یا زنا سیت حرام آنک سپنه اما
 شیهس چیه نکاح صحیح حکم حیوانه سندس و دس مرد و سندس و دس چیه اعتبارا
 دویم چیه مقدار تیه چیه زه چیه شیر خوار و اکس است تیه دس یا تیه زه ماز هر اوس
 استخوان کرسخت یا سیداه و دچیه کنیره و چیه و دیمت می شرطه زه پرت نوبر شهید و چن
 آیه کامل و داده عاده که حایه بیه آیه اک اکس تیه بدین نان بند و دمنه چیه سوا به
 چیه و دیه منزه نه کنه بانه منزه زه و د آسک تکت تیه مت بیه چیه خلاص و دیه زه روا
 کنیره آسک اس منزلت زه مخرج سپنه تیه سیت و دته و د آسک منزه نیه بر تریم
 چیه رضعه یعنی دده ماج زه زنده آیه پس هرگاه اتمام عد در رضاع استند ه منزه و زه
 آیه تمه سپنه نکاح حرام زورم بی زه شر گزیه دو و هر سپنه برونه و دچن پس هرگاه
 دو و هر سپنه برونه و دچیه تیه عد در رضاع سپنه دو و هر گزیه تیه تمام تمه گزیه نکاح
 حرام یه چیه معتبر و ولد رضعه بنا بر اصح یا زرم چیه بی زه و د آیه کسی شوهره سند
 پس هرگاه عد در رضاع پور سپنه برونه شوهر دیه طلاق است یا مره سه کرده بیاک شوهر
 دویم سنده دده کرده عد در رضاع پور مین و ن و دن منزه آیه شر لغذا خوی کرمت
 بیه آسک بدین نان و دچومت هرگاه تیه بنه نکاح گزیه حرام تمه تیه کنه چیه شرطه زه و د

نکاح

سبب

آیه کسی دود ماچ هند پس هرگاه زنه زنانه کسی مرده سنزه با هم کردن در رضاع تمام موجب حرمت
 مسینه تمت هرگاه در رضاع یعنی دود چون ساری شرط است حاصل مسینه مرضعه مسینه تسنراج
 ته شوهر تسند مول ته شربتند بای ته بنه بیه تهند مول ته ماچ بدب ته بان بیه دود
 مال سند بوی ته بنه پرت پ ته دود ماچ هند بوی ته بنه مام ته ماس مرضع یعنی
 در نه کس چه حرام نکاح کردن صاحب شیر سند یعنی دود مال سندن شرین سیت بی بخش
 اباض رضاعی بیه دود ماچ هند لبی شرین رضاعی شرین متن سیت زنه دود ماچ هند
 بین شوهر سند دود چمک چومت نه در نه کس سندس دود مال سند حرام چنه دود ماچ
 ماس در نه کس سندس نه بای سندس حرام چه در نه کس سندس ماس دود مال سند اولاد
 لبی ته رضاعی بیه دود ماچ هند لبی اولاد نه رضاعی نه واکر در نه کس سندس باین متن
 زنه سندس نه مال سند ته دود ماچ هند دود چمک چومت چه باین نکاح تسندن نه
 ماچ هند نه دود مال سندس شرین سیت لبی ته رضاعی نه رضاع چه منع کران ته نه کس
 چه نکاح باطل کران هرگاه پته تت بوقوع بیه پس هرگاه شوهر سنز ماچ یا بنه تسنرا یا
 زنانه تسندس مال سنرا از شیر بدیش دودیه تسنزه بوجه اشنه نکاح کره باطل تس
 چه نصف هر بلکه تمام هر کده تا وان هرگاه فاسد اسن نکاح عمدا کرمت هرگاه نان
 زوجین سنز تمونزه اکس دودیه نکاح مسینه باطل شیر خوار مسینه تس پس تر یا بیا مام یا
 ماس هرگاه مرده سنز بد اش دودیه شوهر سنزه بوجه اشنه ته تسنه دودیه دودیه
 سپن حرام مؤبد تس پس هرگاه بجه اسن دخول کرمت نه سپن بد حرام بوجه هند نکاح
 مسینه فسخ هرگاه دودیه کنیز زنه دخول اسن کرمت اشنه تسنه دودیه بوی سپن حرام
 رضاع چه بایک پیمان بگوایی دومر و عادل بیه اکس مرد سنز زنانه سنز گواهی
 بیه زن زنانه سنز گواهی چنه مسموع مگر تفصیل در رضاع گواهی سپن گواهی
 زور شرط زنه دود ماچ پر زنه نا و نه ته تسن چه زنه باین سنز پس اسن تسنر مرتب

چینه سیت یا با سیت زه کوره تنزه سپین حرام دایمی هرگاه زنا عقده برونه آسه
 هرگاه عقده پته آسه عقد دختر سپینه فاسد شه کنه چه و طلی بشبه کنیتر و چه و طلی بشبه ته
 و طلی بزنا یله عقده برونه آسه موجب حرمت ته و موت قول این بعض چیا حوط نه زنا عقده
 پته زنا به مباد و زن ته کوره تنزه نظر کنه تحت چیز سکنه حرام چه برغیه مالک و چنین ته
 حرام سپینه مول تی آسه نظر کره و نیاگر کنیتر منظور یا طموسه پدر یا لیسر چه حرام بلین پ
 تمونزه حکم رضلع پیکار فی منز حکم نسب هرگاه دون بین عقد کره عقد سابق چه صحیح پس هرگاه
 دونی بکوه آسن دونی چه یا طل هرگاه عقد کره بنه کنیتر اکه منزه زه و طلی چنین کرمت
 مبلک کنیتر سپینه حرام بیتان بنه تنزه زوج پس هرگاه بنه نیکیت و طلی کره دونی چنین حرام
 جائز چینه مالک زن زه نکاح کره بعلام خود تریم بحث چه در کفر حرام چه بر مسلمان و طلی زن
 غیر کتابی بعقد دوام ته متعه بی مبلک مبین در زن کتابی چه زه قول اقوی چه زه جائزیم
 بعقد دوام هم متعه احوطی ترک چه اما در مجوسیه کرن نه یا عقیاط ترک مراد بکتابی چه
 یهود ته نصاری سیه مجوس هرگاه مسلمان سپینه شوهر زن کتابیه نکاح روز یک باقی دخول ته
 استن سیمت هرگاه زوجه مسلمان سپینه زواج دخول برونه نکاح سپینه فسخ کینه چینه مهر
 دخول پته پراره عده گزته نس اده هرگاه شوهر در عده مسلمان سپینه نکاح چه باقی هرگاه عده
 گوته مسلمان گونه سه نکاح سپینه فسخ مهر چه لیس پط هرگاه شوهر ته زمانه از اهل کتاب
 است نه اگاه سپینه مسلمان تمونزه دخول برونه عقد سپینه فسخ نس پط چه نصف مهر هرگاه
 شوهر مسلمان گوته آسه نه آسه کینه بعد دخول پراره عده نیره نس هرگاه سه پط
 بت منزه مسلمان گوته نکاح چه باقی نه سپینه فسخ مهر چه لیس پط هرگاه از زوج ته زوجه
 اگاه مرتد سپینه دخول برونه سپینه عقد نس پط هرگاه مرده آسه نس پط چه نصف مهر
 نه چینه کینه هرگاه دخول پته ته آسه ته شوهر آسه مرتد فطری یعنی مسلمان اده تی سپینه
 فسخ نس پط چه مهر هرگاه غیر فطری آسه یا آسه زمانه مرتد نکاح زه بن چه عده

گزینش بان هرگاه توبه کرده تا نکاح چیه باقی نماند سپیده فتح پس پش چیه هر شوهرس و میسه
 زنان هندس کت چیه جبر کردن پس بر غسل حیض تا حیضت بلکه لیس واته زه جبر کرده و میسه زنانه دور
 کرده پس پش تم جز زه نفرت چیه و تها ن تمومنه بیه کره منع پس کلیسا گزینش تا شراب حیض
 بیه گوشت و گوشت گزینش تا نجاست استعمال کرده پس بیه و نو ی مسلمان سپین لغتیش تا لغتیش
 کردن تهنده نکاح کن بر طین هند مگر زوجه آیه بلیسد پس عدس منرا ستر زه تم آیه سه غیر
 انرا تم مسلمان سپین و نو ی با اک ت ت عدس منرا قرار دون تم ت ت خیرس پش بیه فایده
 آیه تم ت ت گزیت پش زه صحیح آیه ستر و نک ت ت خیرس پش زه صحیح چیه تم ت ت فایده
 تی چیه آیه ت ت ت بیه مسلمان سپینه ذمی تا در نکاح آسن پس زور و خه زه
 ذمی زنانه دایمی اختیار کرده زور زنانه آزاد یا زه از اوده زه کنیزه یا زه اراده
 اک کنیزه غلام کرده اختیار زه زنانه آزاد یا اک از اوده زه کنیزه یا زور کنیزه ت ت هند
 نکاح سپینه بر طرف بی طلاق هرگاه زنانه تستنزه بر نکاح شرعی زیاده آسنه تا سینه
 نکاح تهنده هرگاه مسلمان سپینه زنانه اکس نشه و دخول پس کرمت پس بیه کور به ستره دو ی
 سپین حرام هرگاه دخول چکنه کرمت حرام سپینس با ج خاصه یا پش هرگاه مسلمان سپینه
 دون بنه ت ت ت اختیار کرده تمومنه بیه خوش کرس هرگاه مسلمان سپینه ت ت تستنزه
 با و زه نشه بیه ت ت تستنزه بزه نشه بیه اجازت دن نکاح دون هند صحیح ت ت کنیزه از
 زنانه ت کنیزه نشه هرگاه مسلمان سپینه زیاده دون بت پرست زنانه نشه ت دخول اسن
 کرمت عدس منرا ت زور یا زه مسلمان پس چیه جای زه انتظار عده کرده اده هرگاه
 عده گوته زنا نومنه زوره زیاده گینه مسلمان بیه چیه عده تهنده مسلمان گیه ت اختیار
 چنه پس هرگاه زوره زوره گیه در عده اختیار کرده بیه خوش کرس بر و نومنه ت ت نومنه
 منزه هرگاه مسلمان سپین زور زنانه بت پرست زه دخول پس کرمت ت ت ت ت ت ت زه
 یا زه زنانه هند عده کرده اختیار ت ت ت نومنه اکس مگر عده پته تا باقی زور ت

ساری بقدر کفر هرگاه سه مرتبه مسلمان سپیده برونه میراث زن نه تسبیح چه مسلمان بان
 هفت نفقه در عده میتان اختیار کرده میت کند هرگاه مسلمان سپین تسبیح برونه خاتمه اختیار
 یا چه بقول سنی روزه اختیار کرکعت زده یا تهاو مکث یا با بطل هرگاه طلاق دیه زنانه کس
 تسبیح اختیار چس کر هرگاه اختیار کرده بترتیب و روزیاده ثابت سپیده نکاح گذرین و
 هند باطل سپیده نکاح باقی هرگاه اختیار نکاح یا طلاق کند شرط مشروط تهاو صحیح چینه شوهر
 کرن چس بر تعیین هرگاه تنینه اختیار کرده تسبیح و دم حکمت چه در باقی اسباب تحریم
 تم چه زور اول لعان تسبیح کاه لعان کرده آشنه سپیده حرام سپیده تسبیح بحرمت
 و ای می ته لعان سپیده در باطل طلاق بیان دویم چه قذف سه چه دشنام بزنا و یا لواط
 تسبیح دشنام دیه سپیده که آشنه یا زره تمه چیز زه موجب لعان سپیده هرگاه به افت استند حرام
 دایمی سپیده تسبیح تمیم چه زنانه لواط تسبیح کاه زنا کرده شوهر دار زنا سبیت با
 در عده رجعه تسبیح سپیده حرام دایمی سه زنانه تسبیح کاه زنا کرده سپیده یا یا سبیت
 حرام دایمی سپین کوره تنزه هرگاه عقد پیش از زنا و آسه حرام سپینه تسبیح کاه لواط
 کرده کالنه نخوس سبیت ته ایتاب کرده حرام دایمی سپیده تسبیح طاج تسبیح نه تسبیح کوره تسبیح
 نه کنه سپیده حرام نان تسبیح هریم تی آسه سپیده تسبیح هریم کوره نه تنزه هرگاه عقد تو
 منز کالنه سبیت لواط برونه کرمت اسس حرام سپیده احوط چه زه طلاق دیه تسبیح زاه رسته
 حد ایتاب چه اندر زانن بعضی حشفه کم تی آسه اما غسل سپیده واجب مگر زاننه سوری حشفه
 بر مفعول سپیده سبب لواط حرام کانه زاه و دم چه تزویج تسبیح کاه تزویج کرده زانن کس
 سبیت حد تسبیح زاننه حرام چه حرام سپیده تسبیح همیشه هرگاه عده زاننه
 یا در عده تزویج حرام تسبیح زاننه اده هرگاه عقد کثرت دخول کرن توه سپیده همیشه حرام
 هرگاه دخول کرنه عقد چه باطل عده پته هرگاه خوش کرس عقد کرس نو کینه فرق سپیده
 منززه عده رجعی تسبیح یا تسبیح عده و فوات اما هرگاه تزویج کرده شوهر دار زنا سبیت

سپین

سپین

خلافت چه است منزله عده دار زنانه هند حکم پناه است احوط چه زن می حکم چس هرگاه زنانه
 اکس عقد کر محرم یعنی سبی و احرام آسوس حج بایست یا عیبه بایست کند مت زانست زه حرام چه
 حرام سپنه تس همیشه کز دخول تی کر نه هرگاه جا اهل آسوسیت زه حرام چه ته عقد چه فاسد جائز
 چه زه عقد کره تمه پته رفو احرام منزه پیره هرگاه دخول کره کنیز و چه نیت زه حرام ابدی سپنه
 یس اکاه طلاق عذی دیه زنانه اکس تو مرتبه زن من ترا س دو یه مرد و نکاح کر مت حرام ابدی سپنه
 طلاق دیه ازاد زنانه تیره پیره حرام سپنیت تان یس بیا کاه نکاح کره ته طلاق یس کنیز سپنه
 دیه پیره طلاق زه حرام یس تان بیا کاه تس نکاح کره در عقد کند استن باینده حلال چینه و طی
 صغیره نو و ورش سپنه برونه یس هرگاه و طی کر س حرام سپنه مگر افضا سیت ته گور ا حوض بول
 سپنه کنی کنیز و چه دمیت راه حیض غایب یه چه دور طلاق سیت حرام ابدی سپنه واجب چه
 تس سپنه نفقه دیه تس یس تان تو منزله اکاه مروه هرگاه افضا بعد طهر غ سپنه بر شوهر یه نه کنیز لازم
 هرگاه و طی آسوس هرگاه بغیر و طی آسوس حیاتیه دیه تیره کنیز چه حرام کنیز و عقد کرن ازاد زنانه پ
 مگر یه ازاد زنانه راضی آسوس هرگاه استنده اذنه سو عقد کره بقول بعضی چه باطل کنیز و چه دمیت
 زه تس تس اجاز تس پط چه موقوف یه چینه خالی از قوت جائز چه میک عکس یعنی ازاد زنانه کنیز
 یس تان یس هرگاه ازاد زنانه زانسته کنیزه چه زوج مس تس واته فسخ نکاح کرن کرده چه نکاح
 ما پیره زه تربیت زوج مس کر مت بیه شتره کوره هند بیه دور طهر هنزه کوره هند زه مال سند
 نکاح پته آسوس پیره گمزه زنا کار زنانه هند زوج مگر یه تو به آسوس کر مت بیه کنیز سیت قدت بر
 مهر ازادته نفقه است بیه خوف نه است زبول بلکه احوط چه ترک تمتعه در عدد زنان یه و
 نکاح دایمی انه زور ازاد زنانه یا نه ازادته زه کنیزه زیاد و سپنه حرام حلال چینه تس تر کنیزه
 یه یس ن عیبه آسوس حرام چه بر غلام زیاده دون ازاد زنانه یس یا اکس ازاد زنانه دین
 کنیزن یس یا زون کنیزن پط عقد دایمی سیت حلال چه تس به عدد است مبعه ته ملک میس
 ییره زنا نه خوش کرن هرگاه تمه پته زه عدد سپنه پور کنیزه طلاق دیه جائز چه زه یس

هرگاه زنانه
 حرام ابدی سپنه
 واجب چه

و

شرعی

کرده نکاح یا بنه تنزه کرامت است هرگاه طلاق رجعی آید یا اگر سنده نکاح به بنه تنزه
 هند چه عرامیت تا آن عده گذره هرگاه یا نزن یا زن یکبار عقد کرده باطل چه بیسم باب
 چه در صدق یعنی مهرت منزه تر فضل اول پس چاره زه صحیح چه ملک اسن عین به یا منفعت
 اجاره دینی شوهر سنده آید یا نزن پس اگر صحیح چه زه ته آید مهر کم استن یا بسیار شرط چه
 مشخص استن به رنگه زه مجهول و زنه پس هرگاه میهم کردن فاسد چه مهر نه عقد و خوله پته استن
 به کله چه شرط زه در مهر سنده نکاح بر طرقت گزین به کله زه پیش غلام سنده بابت زه با و
 از اوزان به سنی غلام کرس مهر کافی چه مشابه مهر مجهول تی و زن آید هرگاه و نیز آن پس برکت
 خدا بی تعالی به سنت پیغمبر و صلی الله علیه و آله وسلم ته نام مهر سینه یا نریت در هم چه از فقره هرگاه
 ترویج کرده مهر کله علامه یا گراه یا سرباه پس و آیه میومنه تی زه میانه آید زه بی ته نشی هرگاه
 مسلمان پسین دینی زه با زه یا شوهر عقد کله پته بر شراب قیمت شراب سینه واجب هرگاه زوجه
 قبض کرده ته دوی کافر اسنده زه صحیح چه هرگاه مسلمان نکاح کرده بر شراب صحت عقد
 چه محل اشکال پس و آیه مهر المثل یا دخول هرگاه نام همیه زوجه سنده بابت چیرن اسن سندس
 مال سنده بابت بیس چیرن لازم چه تی زه زوجه سنده بابت بیس ته تا و خاص یا پته پته کله
 هرگاه زوجه کنیزه شرط کرده پس مال کت از غیر مهر لازم چه اما به چه محل مائل ته محتاج بقضیل کنیزه
 چه دیمت شرط چه لازم شرط چه مهر در عقد ذکر کردن پس هرگاه نام مهر سینه یا شرط کرده زه مهر چه
 عقد چه صحیح پس و آیه مهر المثل یا دخول هرگاه نکاح کرده زه زانان یا زه اکی مهر صحیح
 آله قوله با گرن بر مهر المثل مرد و کنیزه چه دیمت زه با گرن تمین بر اگر مختار چه تا باع
 قصد چه هرگاه نکاح کرده کس به پته طر معین کرده سوره قرآن منزه تعلیم پس صحیح تعلیم
 کرس قمر شاه زه بسیار چه از قمر اسن به یا عشره نه شاد و منزه پس هرگاه طلاق پس پیش از
 دخول تعلیم کله پته رجوع کرده پس بصفه بخت هرگاه سوره کرده تعلیم پس سه مشراوه
 بری الذمه سینه هرگاه کله چ آیه دویم بر نه مشراوه واجب چه زه تعلیم کرده کله پته نو

هرگاه پس نشسته پس تعلیم بر مژ یا بکنه تس تسلیم کرت رجوع کرده باجرت شوهر پس سنده تس تس منز
 چه مهر معین در تس تس تس تسلیم کرده پس هرگاه تا تس سپنه پیش از تسلیم الفعل زوجه چه
 قبض هرگاه تلفک سپنه بفعل بگانه مخیر چه زه رجوع بر شوهر کرده یا بگانه هرگاه رجوع بسو
 کرده شوهر کرده رجوع به بگانه تمکد مثله بایت یا قیمته بایت زه لیه ی تلفک دهنه دور چه
 قیمت روز ادا بقوله هرگاه عیبت اگر زه شوهر سنده اته تس تس با ارش کنیتر و چه
 دیمت زه مخیر چه تس تس یا قیمت صحیح هرگاه زه یه مهر عقد کرن یا به تس تس یا به
 زه مهر اول چه بایت سنت چه زه مهر کرن کم کرده چه یاده بر مهر سنت کرن مهر سنت
 چه پانز همت در هم شرعی لغزه به دامادی برونه کدان مهر یا به منز کنیتر اه یا به یاه تس
 کت چه زه ایا که من تس تسلیم کرده تس تس تس قبض مهر کرده بی حیرتی تس شوهر هرگاه مهر موهل
 اسه و اتنه تس بالرن حال تس گومت اسه اباسه واجب چه زه هرگاه همیا سفتر اسه متع
 بایت یه مهر تسلیم کرده تس تس چه زه مهلت دیس تس تس بانین مکره یا بان گره یا تس تس
 سپنه نه از برای چهار ته قبض قرار به تمام مهر بدخول ته قرار پس منز را که مهر نه مرد تس تس
 زمانه مهر چه اختلاف دور چه تو مهر نه اگاه مهر نه مهر نصف وزن اما سنت چه نه
 زه یه شوهر مس ترک نصف مهر کرده مکره چه ارش مهر طلب کرن بدخول یه زمانه یا به تس
 طلب گومت دویم فصل چه در تفویض ته کو خالی کرن عقد مهر نه تس تس تس زه مهر
 چه متع از زوجه ته مالک یه ذکر مهر شرط چه در نکاح پس هرگاه تزویج کرده ته ذکر مهر کرده
 یا شرط کرده مهر مسمی اسه عقد چه صحیح اما هرگاه شرط کرده زه کینه قد اسه مهر المثل بان
 پس صحیح چه یه زه دپه زو جتک کفنی اده دپه مرد قهلت یا دپه زو جتک کفنی علان
 لا مهر علیک لغنی المسمی یعنی غیتر دتم پن بان ته تس تس زه مهر مسمی اسه ته تس
 عقد چه صحیح ته کنه هرگاه مهر معین کرن جمع کرن کس کن شوهر سن ته زمانه مهر پس
 کس کن تس تس زه دپه غیتر دتم پن بان ته تس تس زه معین کرک ته یا اس دوی یه

کره

نسخه

مرد و پیه خواستم ترکانی بیست و پنج کرک را با اسب یازید لازم چه معین کرده سه سوای
 زوج و پیه زده زده از مهر سنت است نه جایز چه نفوذ یعنی در باطنه رشید و تسبیح اودنه
 کنیز منز مالک سنده اودنه جایز چه بین منرا صغیره نه مجبونه اما هرگاه ولی عقد زده یعنی
 یا کمتر از مهر المثل کنیز مصلحت اقرب پیه بی زده صحیح پیه کنیز و پیه و نعت زده مهر المثل سینه با
 پانه عقد و سیت در نکاح ولی پس بده مفوضه نانه دخول سپینه مهر المثل چه پس بده مهر شخص
 کرنه در مهر المثل چه نانه هندی حال معتبر در شرف و جمال عادت اهل و بیتان مهر سنت نشسته
 زده پانزدهت و در هم شرعی چه گذر نه هرگاه طلاق زده پس بده برونه نه مهر اسنه شخص که مست
 تسبیح است چه متعه به شوهر یعنی تمتع رشن عطا زن شوهر من نشسته است مندر چه حال شوهر معتبر پس غنی
 و تیه تمتع یعنی عطا کرده کنیز یا الاغاه یا قیمتی جامه یا زده و بیار شرعی طلاق میان حال دیه یا زده
 و بیار طلاق یا جامه میان یا انگشتی بیه بیت به پیه فقیر دیه اک و بیار طلاق هرگاه و شوهر
 اگر هر دهره و خوله برونه نه پیش از تعیین چه مهر نه تمتع هرگاه معین کرن مهر عقد پیه جایز چه
 زیادتی آسبه از مهر المثل یا کمتر پس هرگاه طلاق و پس مهر معین کرن پیه نه نه و خوله برونه پس نصف
 تنگ هرگاه مفوضه کنیزه کنه و خوله برونه نه مهر معین گشته برونه مهر معین کنون چه و پس
 انگشت شوهر من هرگاه اجازت نکاح دیه مهر چه دو پیش مالک سنده نه لک سنده هرگاه
 از او کس بیت نه نه دخول برونه مهر چه کنیز سنده هرگاه اجازت عقد دیه هرگاه تعیین مهر
 اسبکانه تان سه پیه طلاق دونه و خوله برونه الزام کرن پس مهر معین کرن بابت زوج سنده
 چنانچه تنگ زانه چه جایز تعیین مهر طلب کرن ایا کرن نفقش تسلیم کرن و خوله پیه تعیین
 بابت نه تسلیم بابت تنگ زده معین چه گوشت بلکه تمه بابت نه چه بعد تریم فصل چه در حکام
 مهر زوج سپینه مهر مالک خالص عقد و سیت نه پس چه جایز تصرف کرن تنگ پیه تنگ
 خوش کس به بیع نه هبه نه ابراهه نه بیت به چه پیش از قبض پس هرگاه طلاق پس خوله
 برونه سابق سپینه نصف مهر پس هرگاه تمام مهر و تحت استن نصف پس هرگاه

و اگر چه

زوجه عفو کرده که گذره مهر نشسته شوهر بمسند چه تمام مهر زوجه بسند مال بدست چه جائز است
 بعضی مهر نشسته بلکه تمساری نشسته مصلحت است هرگاه شوهر عفو کرده و خوله برونه زوجه
 چه تمام مهر و لیس سندس چینه جائز است و حق نشسته عفو کردن مگر مصلحت است نه لیس
 هرگاه مهر دین است بدنه زوج یا تم است تلف گزمت ته صحیح چه زوجه کرده عفو یا هیبه یا ابراء
 ته احتیاج است بقبول قبض شیه گنه هرگاه زنانه قبض است گزمت ته تلف گزمت شوهر کرده
 عفو و خوله برونه ته طلاق پته یا هیبه کرده یا ابراء هرگاه عفو کرده سنی و لیس ته چه تلف سینه
 مال مگر تسلیم هرگاه مهر عین است بعفو یا هیبه بی قبول ته قبض سینه بی سند یا ته ابراء
 ملک چینه صحیح هرگاه ته است مهر است لیس کنه و لیس کنه احتیاج چینه قبض کنه لیس
 هرگاه طلاق دیه ته پته مهر کنه زوجه یا از او کرده یا گزمتا و یا تلف سینه رجوع کرده زوج
 تمکس نصف مثلث نصف تمکس هرگاه عیبت رسیده سند چه نصف نیت بقولی کنه رجوع
 و نیت نصف عین یا ارشیه قول چینه خالی از قوت بی تمام نفع نه حاصل نه از اصل است جدا
 زوجه سند چینه هرگاه زوجه شوهر کنه مهر ته پته دیه مگر طلاق لیس و خوله برونه نصف مهر
 بایست کرده رجوع بر زوجه هرگاه خلع هیبه لیس تمام مهر و خوله برونه رجوع نصف چه شکل هرگاه
 رجوع مهر نه دیه رجوع کرده نصف اصل مهر نه نصف عوض هرگاه نام مهر وقت عقد تنگنه
 ته گزمتا و زوجه جدا او کرده خول می چیز مهر است چه محل اشکال مگر شرط کردن مهر است نه بی
 مهر چینه ته هرگاه شرط کردن خوله برونه مهر نه است نه یا شوهر دخول کرده بوطی هیبه مهر تمام مهر
 شوهر سندس پیش مهر نه دین چه لیس پت هرگاه و تمکس است طالب کنه در از مال لیس کنه
 ساقط سینه شیه گنه چه قیله که تمام مهر قرار جوانا که مهر نه مومنه مختار چه فی زوجه
 چینه تنصیف مهر اگر مهر و خوله برونه یا دیت هیبه نه تمام مهر قرار زن و اگر فقها بتمکس هرگاه در
 عقد شرط کرده امراه نام شروع نمی زن لیس پت گزمتا زوجه یا زن یا اگر شیه کنه مهر و دین یا لیس کرده
 بر زوجه لیس منع یا زنانه اگر نشسته شیه گزمتا لیس نه شیه گزمتا یا طل خاص یا پته نه عقد

مهر باطل چه شرط تل زه شرط کرده حلال نه آسن جایگاه زوجه کرن سیه کنیز تهاون اما هرگاه شرط کرده
 سیک زوجه کرن کنیز تهاون اقوی چه زه صحیح چه نه سیه کنه هرگاه شرط کرده مسلط آسن و نه غیرش
 پیش از باطل چه اما هرگاه شرط کرده زه میوه و زه کنیز و زه کنیز و زه کنیز و زه کنیز و زه کنیز و زه کنیز
 شرط کرده زه هرکس مالش منکر تسلیم هرگاه تسلیم کرده نه عقد چه باطل هرگاه شرط کرده زه بکارت
 تسن زه لازم سپنه میوه و نه حودن منکر چه شرط باطل تل زه شرط کرده حلال نه آسن شنگین یا متقی
 نفقه نه آسن قول بعضی چه شرط عدم اراده بکارت چه در نکاح مستحجج نه در عقیده ایم هرگاه شرط
 اختیار کرده در نکاح عقد چه باطل هرگاه شرط کرده مهرس منکر سیه کنه کیا و پیر زه برهان حقیقت نه
 بپیر برار و بیار نو و نه چه اختیار مهرس منکر تسن باطل چه صحیح اوده هرگاه مهر باقی روزن اختیار کرده
 لازم سپنه هرگاه سیه باطل کرن اختیار کرده ثابت سپنه مهر المثل هرگاه شرط کرده زه بر نه
 تس منیه شهره اقوی چه زه لازم چه کنیز و چه دخت زه باطل چه هرگاه عقد کرده تس مهرس کنیز
 پت هرگاه نبر کد مسنه سیه تمه یا دس پت هرگاه نبر کد مس پس هرگاه به بلاد کفر نرس حب
 چه تس گیر شهر یا دتی مهر و اته تس هرگاه نبر نرس بلاد اسلام شرط سپنه لازم هرگاه مول
 یا مال بدست اگر تفر سنده یا پسته زمانه بر شهن مهر چه بر سر هرگاه گیرس خیراه آسنه مهر چه مالس
 و نه حکم کرن یا به غیر ذمه آسن چه خالی از اسکال از اصل ترک کد تس هرگاه مول مره
 توانگری سپنه پس بعد بلوغ تو اگر می تسن مال سنده موت برونه آسن یا پسته پس هرگاه مول
 سوری دینه ته پو بلوغ پسته ته دخوله برونه دیس طلاق نصف مهریم هرت پنجوس تس اگا
 بشبه و طی کرده تس پت سپنه مهر لازم زنا کار زمانه چنه کینه مهر اما هرگاه اگر اه کرده تس مرد
 زانی مهر المثل و اتس هرگاه شوهر ته زوجه اختلاف کرن در قدر مهر یا تمچه منکر یا بیت منکر
 برونه زن مهر اوس یا به پسته یا در و طی ته گواه آسنه قول زوج چه معتبر یا سوگند کنیز چه پت
 زه یله مین و نه منکر خاوت سپنه آسنه در و طی کرن اختلاف قول زوج چه معتبر یا سوگند هرگاه
 اختلاف کرن تسلیم مهر ته گواه آسنه قول زوج چه معتبر یا سوگند هرگاه زوجه دعوی کرده در عقد

برای

چند نام هر امت شوهر آید منکر معتبر چه قول شوهر با سوگند بیده گواه استم تا باب چند در عیبت تدلیس
ت منزه فصل اول در عیبت مرد سند عیبت چه در اول محبوس یعنی دیوانه است و دریم خطی سن
یعنی خایه کشیده یا کوفته استن تریم محبوب است یعنی ذکر بریده استن در دم عین استن و عاخر از وی
آید سبب ضعف استن شهادت زنانه سند عیبت چه است اول محبوس یعنی دیوانه است و دریم خطی کاش
به چند مرصاه که چند عصا و میکان ته مانده بر آن تریم برص یعنی هتیه چه مرصاه زده که چه سفیدی
پوستش طاهر تر مان در دم چه قرن چه مازنه در رحم چه کسان زده مانع و طلی چه کنیز و
چه استن استن اناه چه در رحم گهت استن زده مانع چه باز در چه فضا و به چه تی راه حقیقت اول است
الک استن استن یعنی از شتم عرج یعنی بخر هر گاه تمه در جاستن زده پانسن منرا استن عاخر استن واته زده
کاخ کرده سبب یوانگی شوهر خواه عقده برونه استن یوانه یا عقده پته سپند به خنثی استن هر گاه
عقده برونه استن به نکاح به خنثی سپند خایه گوید استن چه بی حکم به عین استن سبب
عقده پته تی عین سپند و طلی برونه استن هر گاه و طلی پته عین سپند الی پره تی ته استن عاخر است
تس و طلی کرده نش بایس فسخ و استن هر گاه شوهر دعوی کرده و طلی وجه یا بید زانه و طلی کرن پته
زه عین استن استن ثابت گومت قبول کرن قول استن با سوگند پته زده عین استن سپند ثابت
ته زده چه کرن صبر حال پتن نه بحاکم شرع اده پره زده حاکم و به شوهر سن فیکت اکس و پس هر گاه و طلی
کره استن بایس نکاح فسخ کرن واته تس هر گاه کانه زنانه و طلی کرن زوجه کرده نکاح فسخ ته
لفظ مهر رده به گنه واته تس فسخ کرن شوهر محبوب استن که سبب هر گاه تمام ذکر بریده استن
عقده برونه هر گاه عقده پته ذکر بریده سپند یا بنه استن باقی فسخ واته تس اما شوهر زده
سند عین سپند سبب اته تس نکاح فسخ کرن هر گاه عیبت عقده برونه استن اما عیبت عقده
پته پیده گره و طلی برونه تی استن موجب فسخ سپند و فسخ چه حاکم کن احتیاج مکره عین
کرده بایست استن مدت گذرنه پته واته استن فسخ کرن بی حاکم فسخ عیبت کرده تس منرا
چند شرط زده عالم عیبت استن عقده برونه بیده عیبت نه تی کرده فسخ تس استن قول ه منکر

عیب چه معتبر چه یا سوگند یا گواه آینه پس هرگاه میگرد عیب نکول کرده یعنی پست همه قسم با و نه
 مدعی با و نه قسم نه عیب پنهان است یا زوجه فسخ کرده عیب که سببه دخول برونه کینه و آینه تس مگر
 در عینه زه نصف مهر و اقس و خوله پنهان است تمام مهر در عینه پنهان است که هرگاه شوهر فسخ کرده
 دخول برونه کینه مهر چینه متهمه پنهان است و به تمام مهر و دویم فصل چه در تدلیس نه گویشیده نه اول
 عیب تهمان کردنه خوبی منزه صفت هرگاه زنا مانده نکاح کرده اظهار کثرت زه آزاد چه او نه
 زه کنیز چه شوهر سر آینه فسخ دخول تی کرمت آینه پس هرگاه آینه پنهان است تدلیس کرمت
 نه دخول آینه سینه مهر و به کجا اجه نه در پی زوجه و نه بیت بعد از ادای مهر مهر مهر مهر
 و به خواجس هرگاه کما ذل اقس و اصل نکاح و تمت یا اجازه کرده نه چه مهر مستحق بلکه عشر چه
 یا نصف عشر یا مهر المثل هرگاه خود جن تدلیس کرمت چه یا دخول چه سینه کینه چه مهر هرگاه
 در تدلیس چه از پست چینه موجب عتق چه حکم کردن شده اگر از بی بند نه نکاح چه صحیح نه مهر
 و ان کینه هرگاه نکاح کردن نیست بطنه شوهر چه آزاد او نه نه زه سینه چه آینه و آ
 فسخ دخول تی سینه مهر و آینه تس دخول پنهان متهم برونه هرگاه شرط کردن و آزاد زانه
 بنزد کورچه پنهان نه زه کنیز بنزد کورچه شوهر سر آینه فسخ نه مهر چینه دخول برونه دخول پنهان که هرگاه
 تس کن زه تدلیس چس کرمت هرگاه زنا ان کس تس سیت تزویج کردن برونه کن منس باک
 زنا مانده چه می زه اک ال کس فسخ کردن حد امن بعد و طی هرگاه زنا نه زانه مهر و سینه نه و آ
 تس مهر المثل مرد کرده جوع متهم مهر بایست تس کن و به کار کردن نه زوجه و ان تس هرگاه شرط
 کردن وجه باکره آسن پنهان نه زه باکره چه فسخ چینه مگر به معلوم چینه زه باکره نه آسن نه
 اوس عقد برونه شوهر سر چه جای زه کم کرده لغا و تا زه میان مهر باکره نه غیر باکره
 چه پرت باطل عقد سر منزه چه زنا نه مهر المثل یا دخول کرمت آسن پرت صحیح عقد سر منزه
 بعد فسخ چه زوجه سنده و طی پنهان مهر مستحق دویم قسم چه در نکاح متهم تحت منزه چه نه
 باب باب اول چه در ارکان تم چه در اول عقد سه چه کباب به قبول کباب

بسیار

چه بی زنه زمانه دیشتهک یا آنکه نک یا زوختک یعنی مده شهر مثلا یا لفت دنیا برتری مثلا
 بیعت صورت منزه عقد کردن مروت زنه پانه پس هرگاه مردنه بیکانه زنه میده طرفه عقد کردن
 زنه طرفه میده و نه بجای نفی فلان بخت فلان قبول چه بی زنه و دیه قبلیت المته یا ضنیت ته
 به مت به چه یله پانه عقد کرده بیاک و پتنده طرفه قبلیت المته فلان بن فلان هرگاه قبول
 برونه تهادتی مرد دیه زوخت اده و نه زمانه زوختک صحیح چه به به به میده کند لفظ
 بیعت به به به اجاره بیت هرگاه قاور آسنه لفظ عربی عقد کرده پس فارسی من در اینجا و نه خود را
 یا فلان بن ابزنی یکا مثلا ازین میان بیک هزار دنیا برتری مثلا بکلیح متعه بود ادم هرگاه مروت
 طرفه بیاگاه متعه کرده دیه نه شود ادم بلکه میباید فلان کن ادم اده دیه مرد و اتم یا بدیم
 ترا یا فلان بن ابزنی بکلیح متعه هرگاه کانرا تهنه طرفه آسنه یاد کرده بخت فلان کن دویم چه متعه
 یعنی هم زنه عقد متعه کردن واجب چه زنه و نوئی آسنه بالغ ته عاقل ته از او ته مختار به کنه گود عقد
 و ای بی به چه شرط زنه زوجه آسنه مسلمان با کیت آسنه پس زنه زنه آسنه منع شراب است حرک
 زنه منافی استمتاع آسنه طبیعتکه متفره مکه بیکانه آسنه زوج مومن هرگاه زوجه مومن مسلمان زنه
 چه جای زنه بغير مسلمان کر متعه حرام چه متعه کردن بخت پرست زنه سیت به چه حقیقت سیت
 به کنیز سیت اس کس زنه زوجه حره پس سنده اذن سوا به سنده نه زنه با و زنه ته بخت بی
 اذن و وجه پس هرگاه اکس مومن زنه عقد کرده اذن سوا حره سنده یا پنه نه یا سنده میده و نه
 به رضایه ابطال کردن عقد چه بالجل سنت چه زنه زوجه آسنه مومنه عقیقه زنه میده حال بر زنه به
 و زنه بختاه آسنه پس هرگاه شوهر است تراوش واجب چه پس سوال مکرده چه متعه کردن کاروان
 سیت پس هرگاه متعه کس منع کس زنه اس به نه شه کوره سیت زنه مول آسنه یا مالس لشره
 خص حاصل به متعه کرده پس سیت مکرده چه زنه بکارت زنه تریم چه مدت شرط چه به چه
 تمه نگ زنه احتمال زیادتی کمی آسنه بت چنه حداه زیادتی کمی منزه چه زنه کد تمک آسنه
 وقت عقد مشکل چه بخت بتدایه موخر از عقد پس هرگاه ابتدا ای مدت ذکر کرده ابتدا ملک چه

از زمان عقد هرگاه اصداد کرد مدت گرفته عقد چه باطل کثیر و چه بخت نکاح دایمی سپنه هرگاه معتبر
و طی یک نوبت یا دو نوبت شده ذکر مدت کرده صحیح چه تمهید زیاد و چه جایز هرگاه ذکر مدت کرده
چه باطل هرگاه نزدیکی گرفته پس بخت یا بخت گذر پسند چه تمام مهر عقد بسته و نه بیره
و یا بعضی وزنه معین کرده نه زنه اذنه یا تمام عقد چه باطل روزی چه مهر یا جاریه ذکر کرده
در عقد ذکر کرده سوا چه عقد باطل نکاح و این خلاصه شرط چه زنه مهر آیه ملک نه معلوم آیه کسب
یا شمار یا وصفه اگر زنه مجهول و زنه صداه پسند زیادتی نه کمی منجر به عقد چه تسلیم مهر واجب
پس هرگاه دخول کرده تمام مهر به فراوانی هرگاه بخت مدت مندرستی گرفته است نه هرگاه در بعضی
امتناع کرده بخت سپنه مهر و منزه سابق هرگاه مرد تمام مدت بخته دخول برونه زوجه سپنه
مهر من مستحق پس هرگاه زنانه گداه مهر شوهر من بخته ادعای من مدت رجوع کرده باز
لصف مهره بابت یله دخول است سپنت هرگاه دخول برونه نه نه عقد چه فاسد
زنه شوهر او شده یا در عده است یا بیست کینه مهر سپنه دخول به چه مهر است یله زانه
نه چه کینه مهر کثیر و چه بخت زنه به رخصت چنین گوشت تسلیم باقی سپنه و اجنبه و هم
چه در احکام متعه چه مثل نکاح دایمی حرام کرده پس منتر ای عقد نه و طی پس نکاح متعه
زنانه اگر بخت حرام سپنه پس بخت زنانه منتر نکاح نه مان هریم تی آیه دخول تی کرمت
بیه مانه منزه کوره دخول کرمت پس بخت منتر کورن منزه کوره منتر تی آیه بیه چه در عقد متعه
نه سوا زنه و نه آورده مهره مدت ذکر کردن یا سنت چه ذکر کردن متن منتر چه مهر
بیه چه پس نفقه ته سکنی مرد پس اینه پس نشه عزل زنانه تها و عده تسده مرنه پته پس
زنه جایز است شرعا یله سه در اصل عقد ذکر کردن لازم چه سه شرط زنه عده برونه یا عده
پته کرن شتی زنه شرط کردن و رات کت بیه یا فلان قسه یا و اسن آیه که پهره یا دوید
یا بی و بکارت رسته یا بی زنه دخول کرده واجب چه عمل کردن پس هرگاه نه پته زنانه جاریه
و پس کرده دخول جاریه چه بیه چه جاریه عزل کنند اذن سوا تسده فرزند چه و نه

جایز چینه مال سبب کرن تس غزل تی تس نشه کرمست اسس هرگاه نفی کرده نفی سپنه تس نشه
 بلعان اسنه احتیاج بیه عده سیت چینه میراث مرد مت زنا نه منز برابر چه زده شرط کرن
 زده میراث زن اک اکس نشه یا کینه شرط کرنه هرگاه شرط کرن نوی زن میراث یابی زده اک نه
 میراث شیخ چه نان یا بر شرط چه میراث اکثر چه پیت پٹ زده میراث چینه اصلا به قول چه او
 بیت عقدس منز چینه طلاق بلکه جدائی سپنان چه اند و اتنه مدت یا بخشه شوهر تست
 جدائی سیت یو دو و یو منزه اک سیت واجب چه زده زنا نه تها و ده عده و حیض هرگاه درین
 حیض آسه ته تس سینه عده تها و ده یا نه تا چن و هین هرگاه خول سینه سیت عده چینه
 هرگاه عدهس منز شوهر مس عده تها و ده و زن تن ته و هین و هین کنیز تها و ده عده و زن تن ته
 یا نه و هین هرگاه گبه کهره اسن عده تها و دن تنی زده دور تر اسنک زمانه تک پر سینه ته رتومنه
 جایز چه متعه کرن زن زن نمان سیت آزاد استن یا کنیزه فصل چینی زده زور و متعخته زیاد
 کرنه بیت عقدس منز چینه ایلالاته لغان واقع سپنان بز و اکثر فقهاء در طهار چه مائل زمانه هرگاه بالغ
 آسه جایز چینه متعه استند مگر اذنه مال سنده یا بدیه سنده و ایی عقدک پا به هرگاه کنیز آسه جایز
 چینه مگر اذن لک یدنی لک زنا نه آسه قول ضعیف چه زده یل تسز مالک زنا نه آسه جایز چه
 متعبی اذن لک هرگاه زنا نه بالعه رشیده حره آسه جایز چه تس عقد بی ولی اما در باکره چه حوط
 ولی ته اذن زن بیت عقدس منز چینه گواه ته فاش کرن سنت یته کنه در نکاح و ایی چه مگر یله
 از همت زنا کهو زده ته چه سنت تریم قسم چه ملک یمین ان و طی کنیز چه مباح سپنان
 اک سیت تر یو چیز و منزه اک بلکه بیه عده بیه با حته تست منز چه رجعت بخت اول چه ملک
 مباح چه سپنان ته سیت و طی یوت نه آسه تمی وزه زده مالکس اسنه شریکاه هرگاه کنیز
 مشترک چه حلال چینه و طی کرن تس نکیر سیت مباح سپنه و طی کانه کیت مگر یله حلال کرس شریک
 نه و جزه بیه نه عده سیت کنیز و چه و پیت زده حلال کرنه سیت ته سپنه مباح مراعاة احتیاط
 چه بهتر پس هرگاه و طی کرده تس تحیل برونه زانیت زده حرام چه حد و تس بقدر حصه شریک ته قیمت

حصه ترمک از مادر ته فرزند هس جایز چه باج ته کور در ملک جمع کرن پس هرگاه اکس و طی کره حرام و یا
 سینه سیه بیاک بیه سینه باج حرام کوره باک سینه بیه کنه سنده عقده سینه بیه کنه چه جایز
 مالک سینه سینه هرگاه اکس و طی کره نه سینه چه حرام سینه تان سیه در ملک پس هرگاه سینه
 ملک منزه نیره نه سینه سینه باج یم اک از پدر ته پس کنیز اکس و طی سیه کرمت جایز چه پس کنیز
 مالک سینه تو منزه بیاک اما حرام چه و طی کرن پس هرگاه مالک و طی سینه کرمت باس مالک
 بیه و طی کرن پس باج گرید منظور یا ملو سینه تو منزه کاله سینه مالک گرید سینه کاله سینه اکس
 جایزه سینه کنیز کره و طی گر عقده سینه یا حلال کره سینه اما مالک چه جایزه گنو
 سینه کنیز کره سینه مالک سینه کرس طی هرگاه آگاه تو منزه پس سینه کنیز کره و طی
 بی شبهه چه کرمت بر مالک سینه حرام گرید کرن حد زنا و ما این حد کرن چه محل اشکال
 فرزند سینه مالک سینه آزاد هرگاه گرید بشبه و طی کرمت سینه نه بعکس یعنی هرگاه
 مول و طی بشبه کره فرزند سینه بر سر آزاد گرید کوره سینه بر پدر چه زه پس سیه میل حرام
 چه بر مالک پس کنیز و طی کرن پس سینه پس تزوج سینه سینه ته سوری زه بر غیر مالک چه
 حرام بوسه دن ته بشهوت نظر کرن بیه ته سوا سینه تان شوهر سینه حدائی کره ته عده تهاو
 هرگاه از اهل عده سینه جایز چه مالکس فسخ نکاح یله دو نوی سنده مالک سینه گرید کنیز
 کنن پس مشتری چه مخیر نکاح فسخ کره پس منزه ته رضی سینه منزه فی الحال پس هرگاه اجازت دیه
 یا فسخ کره نکاح زانته است نکاح ته پته و است سینه فسخ هرگاه فسخ کره شوهر دخول کره پته بعد
 چه احتیاج ته کافی چه استبراء بیک حیض یا پاره ماهه دهه هرگاه محل حیض است حیض سینه
 حلال چه و طی کرن پس استبراء برونه بیه کنه پس کنیز مالک سینه بیه و چه سینه حرام پس
 سینه پیش از استبراء گرید حیض سینه یا سینه یعنی از سن حیض سینه گذریم یا گبه کره سینه
 از زنا یا صغیر سینه مالک سینه بلکه یا معلوم سینه زه گبه کره چه از مالک سابق یا زنا
 اکه سینه مالک سینه استبراء عادلا و دیه خبر زه استبراء چه سینه یا بی زه از اد کرن عقده کره

می دقت ز بهر معلوم آنست و طلی بعهده یا بشبه هرگاه و طلی کردن آزاد کریم چه بین بیست عده
 برونه دوم بحث چه در عقد کینز صحیح چنانچه عقد مکر باذن مالک شرط چنانچه زه مالک کرده معین
 زوج پس هرگاه اذن زوج دیه تا تعیین زوج کرده کینز بان چه زه اختیار کرده پس خوش گریس
 صحیح چنانچه اگر زن و نکاح کرده کینزه پند هرگاه عهده پند پس مالک سپند سه عقد گرفته بطل بیست کند
 چنانچه جایزه عهره زنانه زه زدیگی کرده پیش غلامین بعهده نه بیاکت ته تمه سوا هرگاه شوهر پس
 پیش مالک سپند نکاح گرفته بطل جایزه چه زه مالک کرده کینزه از ادته پس کرده پالس تزویج
 ته از ادی استنزه هرگاه که کرس از اداده هرگاه دیه آزاد کریم که ته ته زه با مالک
 زه زن است نه بابت ته از ادی پس کرم مهر چون کینزه چنانچه بیست زه تزویج ته ته و مقدم بر
 بر از ادی پس هرگاه و خوله برونه طلاق و پس رجوع کرده استنده بندگی مهند پس نصف
 حق چنانچه تی زه رجوع کرده نصف قیمت کینز هرگاه غلام یا کینز نکاح چه ته تل سه مخیر چه ته تی زه ^{کاشانه}
 فسخ کرده یا نهاده بیست کند هرگاه دون هیک اکس نشو یا دون زن باشد هرگاه دون
 مهند مالک آگاه کند مشتری ته با عین منزه واته پست اکس خیار فسخ اما با عین خیار اس
 چنانچه خالی از اشکال مهر کینز چه مال با عین هرگاه دخول سپندت چه خواه مشتری اجازه عقد
 دیه یا نه و خوله برونه چنانچه مهر هرگاه مشتری اجازه عقد دیه مهر چه استند مال بلکه با عین
 مال چه بنا بر اقوی هرگاه غلام کینه ته مشتری کرده نکاح فسخ بر با عین چه نصف مهر کینز چه پست
 کامل هرگاه زوجه عهره آسبه کینز و چه انکار هر دو کریمت هرگاه کینز کینه پس عوی کرده زه
 حل پس استند قبول کردن قول استند در افساد مع ته نسبت به بابت نزد بعضی بله غلام نکاح
 باذن مالک کرده طلاق غلام پس اتبس منزه نه مالکس چنانچه اعتراض پس بیست زوجه عهره استن ^{تس}
 یا کینه غیر مالک غلام بیست چنانچه پس اجبار غلام بر طلاق ته نه منع کردن پیش ته نه مگر یک کینه ته سه
 استندی ملک زه بابت صورت منزه چه طلاق در دست مالک است کت چه زه جدائی کریم
 طلاق سوا سه تفریق چنانچه طلاق تریم بحث چه در اباحه کینز جایزه مباح کردن کینز بین

اگر کسی شرط زه مباح کرده و آن را بکند مالک بی جایز التصرف به آنست که نیز حرام است پس از هلال کردن
 پس هرگاه که همان کثیر کافر مباح کرده یا مؤمنه مخالف آن صحیح چنانچه بعکس چه جایز است گویند که بزه نه شوهر
 آنست که عدس منراستند صیغه تک چه اخذت لک و طیها یا جعلتک فی محل من طیها است نیز
 زه بلفظ اباحت نه سینه زه قول چه بیه گفته بلفظ اذن تسوین مباح سینه بلفظ بیح نه سینه نه اجاره
 بی عاریت اباحت چنانچه امراه عقد هیه نه بلکه بلکه اخل چه میواند زه اگر منرا اما خلاف چه زه کت
 منزه چه اقوی چنانچه هویت تی زه اباحت چه ملک منفعت بلکه اقوی چه بی زه تریم قیما چه نه مجرذ اباحت
 جایز چه مباح کردن نیز از زه مادر فرزند چه بیه گفته هرگاه آنست سینه علامس پ یا بیا بیا کس پ کثیر و چه
 دیمت یا اباحت تملیک منفعت بها و دق و پوز به زه چنانچه مالک چنان اباحت چنانچه تسنه یا بیا
 صحیح هرگاه که دخل عقد بها و دق و پوز بینه سینه مالک پیر صحیح چه چه اولی اقوی چه قول جایز شک
 مالک تی انون بینه بکیا نه به چه اباحت تملیک لیس اگر کت اباحت چه تس زه اقتضای زه
 مت حیرت پ زه مباح حسین پس هرگاه که بوسه مباح سپین جایز چنانچه تس سوا بیه گفته هرگاه که بیاک نوع مباح
 سینه و طی نه مت پ کراه قصار نه و طی کرده نه نه مستحرام و نه هرگاه و طی مباح حسین بوسه نه
 خدمات و طی چه مباح نه خدمت هرگاه خدمت مباح حسین بوسه نه نه نه چه جایز چنانچه ولد اباحت
 ارادیتان لکن شرط آنست که مت بینه اسن اما به شرط نه چه مشکل بیه نه زوج علام شیخ چه
 زه هرگاه که کینه شرط کرده و نه چه بینه بر پید چه واجب زه تس مباح بگشت مل می بلکه قیمته زواج زاده
 زنده بیه چه شیخ دیمت نه شرط چه در تسلیل ضبط مدت فصل اول چه در قسم مراد چه تمیزه عدل نا
 منتر بیت را تس منرازان زه زمانه نه شوهر من مره پرت اگر چه حقه بیه حق شوهر چه زانیه
 بیتا تس متع بیا بیه و کردن تمیز زه تمیزه چه نفرت و هتان بیه بی زه نیز نه کره منرا منرا و
 سوا حق زین چه شوهر منرا منرا نه نفقه بیه پیشتر شک زه تتر نیز نه قسم اما قسم چه حقه بیه بزوج اناد
 آنست یا بینه مسلمان بیه یا کافر عاقل آنست یا دیوانه خصی آنست یا عین سلیم میونش و لی دیوانه پروه تس نان
 منرا اما وجوب یک بروتی چنانچه معلوم مگر مصلحت لازم المراتب آنست تتر منرا واجب چه قسم تس نان

کثیر

در بیان اباحت

هند بابت روزه در عقد دائمی آیه تی سبیا یا عا لیس یا نسا و یا رتعا و یخی در رحم آیه کتبت ما را یا استخوانا
 روزه با نفع و طی و حایر احرام چه یا آیه مردن پس سیت ایلا و یا طهار کرمت تکلیه روزه از قتم چه مطلب پس
 ته بخوانی و طی جماع آزاد است زن تا نه یا کنیز مسلمان یا کتابیه قسم چینه پس کنیزه هند بابت عقد ای
 آیه ام ولد تی آیه بیه کینه متعه زمانه هند بابت ته نابالغ زمانه هند بابت بیه دیوانه نه متعه
 هند بابت نمان سنه بیتان یا نه شیخ نیمه دیمیت روزه قتم چینه واجب ابتدا بلکه تسبیح حایر روزه
 رات کت کره خواب یارن ته فسیق نشه یا در خانقاه ته مساجد بیتان اکس زمانه چه گره بتا
 ته رات شنگله پس نشه اده سپنه واجب پس رات رات نمان نشه اسن کینتر و چه دیمیت روزه خالص نه وجه
 بعقد دوام اسنه سیتی سپنه واجب پس بر قول شیخ هرگاه کانه اک زمانه آیه واجب چینه قسم پس هرگاه
 ژره اسن پس هرگاه ساره وی نشه اعراض کرده ته رات شنگله پس حایر چه بله رات شنگله اکس نشه
 واجب چینه بیه نشه شنگله ت بر قول دویم هرگاه اک زمانه اسن واجب پس نشه ژوره شب که
 اک شب اسن بیه رقی اذن دانه پانه هرگاه روزه زمانه اسن قتم کی ژوره رات ژره رات هرگاه ژره زمانه اسن
 نمی کی ژرشب ژور و رات ژومره اک رات ژانه پانه هرگاه ژور زمانه اسن پر ت اکس زمانه هند بابت چه
 شب حایر چینه یه رگ کرن مکر حذاره سنده اذنه ته سفر حایر اسن قتم اک شب باده نه کینه روزه پر ت
 زمانه نشه ژوره دوان اذن بیای آیه ژور ژومره یا ترن اذن بیای بهور ژور ژومره زمانه هند رضا
 سوا چینه خالی از اشکال نه کینه کس از زمانه کینه بعقد دائمی آیه پس کنیز نشه ژوره اکس رات
 از زمانه نشه دوان اذن کتابی زمانه نیمه کنیز هند حکم هرگاه زمانه چینه حقه نشه گذره بر شجر
 چینه واجب قبول کرن هرگاه بیه زمانه نجشه ته شو هر گره قبول شه رات چه مخصوص پس زمانه رگشش
 حذار نه و آیه روزه بهیره پینه بهیه در آینه نه در گذشته هرگاه شو هر ز آینه روزه زمانه بهیره
 قضا چینه پس پر ت هرگاه رات اک عوجن چیز پس کس صلح کرن صحیح اسن صلح ته لازم اسن نه
 خالی از قوت چینه پس چه چیز بر شو هر لازم اکس زمانه هنره رات ژور چینه بیه زمانه مگر عیادت
 مریض کینه بابت شو ژور رات کت گره زمانه نهن حایر یا پینه حایر روزه ته زمانه کینه قتم

یا کمترین منزله جایزه گرفته کنیزان کرده چنانچه جای طلب باید گرفته زمانه نکاح سنت شش ماهه مخصوص است
نیز اگر پس از شش کنیزی آید قضایا بین منتهی بایست سفر من چنانچه قسم سنت چنانچه قرعه
تراویحین کرده بایست سه زمانه زده برهان چنانچه پائین سبیت من سفر من بیه تمام و برابر زمانه و نفقه
نه گشاده و دوی منزله سه هله تسبیح سبیت زده تمامه را از منزه اما کنیز چنانچه بیه و بیه اذن زمانه
ز حاضر سپیده من و اولی حاجت چنانچه جایزه منع کر من عیادت کرده پس زمانه چنانچه
دول شهر من از اقامت کرده هر کس نشسته ترا اقامت کرده پس نشسته هرگاه سفر کرده زمانه شوهر سپیده
اذنه بیه از فوت گیس من سپیده من چنانچه چنانچه چنانچه چنانچه چنانچه چنانچه چنانچه چنانچه چنانچه
خوش کر من هرگاه ظلم در قسم کرده قضا کرده تمامه واجب چنانچه پرتا کس پت شوهر من زمانه منزله و فلک
اک و گند من تحت حق زده واجب چنانچه پسند بایست پس هرگاه زمانه سرکشی کرده شوهر دیسند هرگاه
قبول کرده و زنی اندر پیر و لره ته هر کس کن پس هرگاه ته فایده وینه لایس ته درجه زده زیاده
رنجش سپیده هرگاه مرد سرکشی کرده و فاکر من سپیده چنانچه زمانه گذرا و حال من بقاضی شرع سه کرده هر
الزام حق استند ادا کرده بایست هرگاه زمانه پنهان خویش نه گذر مثل نفقه ته پوشش ته قسم شوهر سپیده غلبه
حلال چنانچه شوهر قبول کرده تیج هرگاه دو نوی سرکشی کردن بیم جدائی آید امین کس لشکرک میمنه
کرک مخالفت شرع کرده پس هرگاه حال تنه شش آید ریتا گاه کرده عوی هیم کرم ظلم کار صلح و نه
تبر من سوز حاکم شرع حکماه مرده سند و خویشو منزله ته حکماه زمانه سپیده و خویشو منزله بیت نظر
کرن تنه کس من منزله صلحت آید تهی کرن جایزه زده اسن حکمین تنه و خویشو منزله یا اک
آید خویشو منزله بیاک آید بگانه اما اولی چنانچه دو نوی اسن تنه و خویشو منزله من سوز حکمه
بایست نه و کالت بایست پس هرگاه اتفاق کرن بر اصلاح تهی کرن تنه اذن سوا هرگاه تنه
جدائی پت اتفاق کرن جایزه چنانچه مگر باذن شوهر در طلاق ته رضای هر دو در خلع صحیح چنانچه حکم
حکمین زمانه ته شوهر دو نوی حاضر اسن من زبایتمو منزله اکاه غایب اسن من هرگاه امراء شرط کرن
زده شرعا آید جایزه لازم سپیده هرگاه زمانه غیر تس آنه یا ریه تسند بعضی حقوق پس زمانه دیکر یا خلع

شراه زنا سبت حیده سینه جابر چینه زنه انیس زنه پانس کر س نسبت ترویح تی انه تمپنه تس
 هرگاه اختلاف کرن در دخول یا ولادت قول زوج چینه معتبر ماسو کند و دوی ثابت است پته با
 وجود مدست حمل جابر چینه تس نفی ولد کرن زنا نه پهنده مدکاری است ته رهنه نه تس نشه لعانه سوا
 بیه کنه هرگاه اختلاف کرن مدست حمل هرگاه کنیزه تسنه مشیره ته پته و طی سیه تا یکسال شتر زوه و
 چینه تس نه پانس کر س نسبت پس هرگاه نفی تس کره رهنه نه تس نشه لعانه سوا پس هرگاه اعتراف کره
 تس بعد نفی منسوب پس هرگاه مالک ته بیگانه بزاد دوی کنیزه و طی کرن فرزند چینه مالکند کنیزه و چینه
 و پته زنه هرگاه گمان اسینه و مون چینه پانس کر س نسبت ته پانس نشه کر س نه نفی بلکه وصیت کره
 تسند پته بعضی ترک کره اسینه از نصیب لدهرگاه شریک کنیزه و طی کرن و عوای لد کرن تس سینه
 منسوب و قرعه نیره تسنده ناده ته شریک کنیزه ته از قیمت کنیزه ته از قیمت ولد تمه و
 زنه ماحه نشه گوچه هرگاه اکوی عوی کره ولد چینه تسندی بین به به گو از قیمت ماحه ته فرزند جابر
 چینه نفی ولد غیره زنا نه نشه هرگاه کاره کنیزه اس شیه و طی کره ته بار و اسپنه مالک سینه پته کده و ان
 قیمت ولد تمه و پته زنه زاده ماحه ته ولد چینه تسند هرگاه گمان کره زنا ناه زنه شوهره رنجس می
 گمانه زنه مودست چینه یا طلاق چینه و تمیت مرد او کره ترویح تس مارد اسپنه تسنده اوده نه زنه
 شوهر چینه مده یا طلاق چینه و تمیت رد کرن تس گد کر شوهرس تمه پته زنه دویم سند عده
 ناده و لد چینه دویم سند اعتماد کرمت تسند در موت یا طلاق حاکم سند حکم سب یا دوان
 گواهن بنهره گواهی سب یا اسنده خبره تریم فصل چینه و ولادت ته عقیقه واجب چینه زنه ناه
 تراون پرینه و زنه زاننه شوهر سبت سبت چینه شرس و نه پته غسل بیه خوف خراسینه
 بیه دینس او ان چینه کس مترنات ته برونه بکیاه زنه حضرت امام حق ناطق امام جعفر صادق
 علیه السلام چینه نقول زنه اده و ابنه کرد باه تس شرس بیم بیماری ام انصبیان نشه رد و محفوظ
 شد سلطان لعنه ات ته تس سب بیتهن خاک کر بلا علی ساکنها الا الف التحیه و التناء و شرس مالت ته
 مال شرس تمه هرگاه خاک کر بلا اسینه آب فراته سبت هرگاه بته اسینه خرمه یا ماحه تراون
 آب شیرینه سبت هرگاه بته اسینه

لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مًسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ أَصْلَحُوا
وَسَكُنُوا وَتَحَيَّايْ وَمَا لِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَارِكْ بِمَدِينَةِ نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ
تَهْ كُوسَفَنْدَسْ كَرِهْ زَجْ بِيَهْ چَهْ سُنَّتْ مَبَارَكْ دَرِ پَسْ تَنِ اَكْرَهْ فَرْزَنْدْ كُوسَفَنْدَهْ تَسْنَدَهْ بَیْتْ بِيَهْ
حَالَهْ زَنَانَهْ بَرَزَنْدَنْطْ كِهِنْ تَكِيَاهْ زَهْ دَرِ حَدِیْثْ چَهْ اَمْتْ زَهْ لِيَهْ حَالَهْ زَنَانَهْ بَرَزَنْدَنْطْ كِهِنْ تَسْنَدَهْ
خَبْرُومِ تَخُونِشْ مَزَاجْ بِيَهْ سَهْ خَرْمَهْ كِهِنْ نَفَاسْ وَچَهْ كِهْ دَقْتَهْ تَكِيَاهْ زَهْ اَرْحَضَتْ اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
چَهْ مَقُولْ زَهْ فَرْزَنْدَتْ سَنَدَهْ بِيَهْ حَالَهْ حَكِيمُومَنْزَهْ دَرِ بَعْضِ اَحَادِیْثْ چَهْ اَمْتْ هَرْ گَاهْ طَبْ كِهِنْ فَرْزَنْدَهْ
سَبِیْنِ حَكِيمْ بِيَهْ مَوْكُودُوكُنْ دَرِ خُرَقَهْ سَفِیْدْ كَرُوهْ چَهْ سُنَّتْ شَرْسَنْدَمْبِيَاهْ كَاسَنْ تَبْمِيَاهْ تَهَادُونْ
زَوْجْ فَضْلْ چَهْ دَرِ رَضْعَهْ تَهْ حَصَانَتْ اَمَّا رَضْعَهْ بَعْنِ دُودَنْ سُنَّتْ چَهْ زَهْ دُودَنْ
شَرْسَنْطْ وَچَهْ كِهِنْ هَرْ گَاهْ تَهْ مَنَزَهْ تَرْتَمْ كَرْنْ بَمِيَاهْ چَهْ تَهْ جَايَزْ چَهْ اَكْرَهْ رَتَهْ كَمْ جَايَزْ چَهْ دُودَنْ
زِيَادَهْ دُودَنْ رَتَنْ بَهْتَرْ چَهْ دُودَنْ مَنَزَهْ جَاجْ هَنْدُودْ پَسْ هَرْ گَاهْ اَسَهْ اَزْ اَدَا كِهِنْ بِلِسْ كِهِنْ جَهْرْ كِهِنْ
تَسْ دُودَنْسْ خَوَاهْ فَرْوَايَهْ اَسَهْ يَازَكْ مَرْتَبَهْ تَسْ نَنَانَهْ مَنَزَهْ زَهْ دُودَنْ مَنَزَهْ سُنَّتْ چَهْ عَادَتْ پَانَهْ اَمَّا
اَمِّ وَلَدْ خَوْجِسْ وَاتَهْ زَهْ اَجْبَارْ كَرِهْ تَسْ فَرْزَنْدَسْ دُودَنْهْ بَابِیْتْ پَسْ هَرْ گَاهْ شَرْسَنْزَاجْ دُودَنْجْ مَرْوَرْ
مَنْگَهْ وَاجِبْ چَهْ مَالِسْ پَسْ زَهْ دُوبَهْ ۴ مَاجْ چَهْ اَوَّلَهْ هَرْ گَاهْ رَاضِیْ سَبِیْنَهْ مَالِسْ وَاتَهْ زَهْ بَهْ بِيگَانَهْ پَسْ
بِهْ كِهِنْ چَهْ هَرْ گَاهْ بِيگَانَهْ زَنَانَهْ مَاجْ مَنَزَهْ مَرْوَرِ خَتَهْ كِهِنْ رَاضِیْ سَبِیْنَهْ وَاجِبْ چَهْ دُودَنْجْ مَرْوَرْ دُودَنْ
وَرْوُوحَهْ زِيَادَهْ سُنَّتْ چَهْ زَهْ دُودَنْهْ بَابِیْتْ كَرِ بَخْتِيَارْ بَا عَقْلْ زَنَانَهْ مَوْمَنْهْ عَفِیْفَهْ لَطِیْفْ
كُرُوهْ چَهْ كَافِرَهْ زَنَانَهْ پَسْ هَرْ گَاهْ مَضْطَرِّ سَبِیْنَهْ خَتِيَارْ كَرِهْ كِتَابِيَهْ تَسْ كَرِهْ مَنَعْ شَرَابْ چِسْ كُوتَتْ خَوْكْ
كِهِنْ كُرُوهْ چَهْ زَهْ شَرْوِيَسْ تَسْ پَسْ كَرِهْ نِیْسْ تَهْ كِهِنْ چَهْ كُرُوهْ سَهْ زَنَانَهْ زَهْ زَنَانِیْتْ چَهْ تَرَبِیَهْ
زَنْ مَخَالَفَهْ اَلْحَصَانَتْ تَهْ كُوشَرْ رَهِنْ تَرَبِیْتْ كَرْنِ پَسْ لِيَهْ زَنَانَهْ تَهْ شَوْهَرَاكْ اَكْرَهْ شَهْ جَدِ اَكْرَهْ
فَرْزَنْدَهْ شَرْسَهْ تَسْ حَصَانَتْسْ نَزَكْرَنْ نَزَاجْ تَمْ مَاجْ چَهْ سَرَاوَا رَحْمَتْ لِيَهْ دُودَنْ رَهِنْ تَانْ بَحْصَانْ
دَخْتَرِ سُنَّتْ رَهِنْ تَانْ كِهِنْ تَوُجَهْ دُوبَتْ تَانْ شَوْهَرِ چِسْ كِهِنْ مَتْ دُودَهْ سَبِیْنَهْ تَهْ كِهِنْ سَهْ وَشَرْسَبِیْنَهْ

نیک

بَرَكَةُ فَرْزَنْدَسْ مَالِكِ
دُوبَهْ تَهْ مَاجْ كِهِنْ رَاضِیْ بِلِیْ مَرْوَرِ دُوبَهْ
بَهْ بِيگَانَهْ زَنَانَهْ مَخَالَفَهْ

۴ نُونْ وَرَهِنْ تَانْ كِهِنْ تَوُجَهْ دُوبَتْ

پته گور سپناں چھ مول اولیٰ خصانتس یہ چیت صورت منزہ ماج آسنہ بیاک رون کرمیت بیہ آسنہ
 کینزہ کافرہ بیہ دیوانہ پس ہر گاہ بیاک رون خصانتس گنہ ساقط مول چھ خصانتس اولیٰ پس ہر گاہ ایم
 رون طلاق باین پس خصانتس سز بیہ پیرت ہر گاہ طلاق رجعی دیں خصانتس پیر سز پتہ ہر گاہ مول مرہ
 ماج چھا اولیٰ خصانتس میں ہندہ ختہ بڈیہ سزہ تہ وصی سزہ تہ متوسوا میں ہندہ ختہ بیہ کنہ ختہ ج
 ارادہ مسلمان اولیٰ بندہ مال سزہ کافر مال سزہ ختہ رون کرمیت اس پس ہر گاہ ارادہ سپنہ یا مسلمان
 گزہ مول سپنہ اولیٰ ہر گاہ مولہ ماج سزہ خصانتس چال بڈیہ اولیٰ ہر گاہ سہ آسنہ ختہ منزہ سزہ تہ
 سنی و میرت چھا اولیٰ مان چھا اولیٰ بنوختہ مال سزہ ماج چھا اولیٰ ماج ہندہ ماج ختہ سہ پیری مادی
 یا پیری تنہا چھا اولیٰ مادی بنوختہ پتہ ماس چھ برابر ہر گاہ جماعتا ہہ برابر چھ دھنا کرن نزع
 چیرہ تراون ہر گاہ اولیٰ خصانتس ایا کرہ یا غایب سہ سنی و اتہ نہ دور تر چھ پس ہر گاہ تورہ پیر
 پتہ پیر حق میں پس خصانتس چھ تا بحد بلوغ ولد بالغ رشید میں چھ خستیا رزہ تنہا رزہ یا لیل کس
 سیت خوش کرس پانرم فصل چھ در نفقہ تنہا چھ رکبت اول در نفقہ رزہ واجب سپناں نفقہ
 رزہ دو یہ شرط اک عقد دایمی سیت بیہ مہیا آسنہ رزہ شوہرہ سزہ متع بابت یعنی کامل قدریہ
 شوہر بر دخول استن زمانہ آزاد یا بندہ مسلمان یا کافر متع زمانہ چھ نفقہ بیہ سزہ نہ رزہ بوزہ متع
 بعضی اوقات تہ بعضی خارج رزہ سوا نفقہ چھ سیتان فرمان بردار سپنہ مالک ہر گاہ کینزہ رات
 دہ پیش شوہر سوزہ نفقہ سزہ چھ شوہر سیت تہ برخوا چھ نفقہ چھ ساقط سپناں رزہ سزہ شوہرہ مکہ
 یا حرام آسہ و طہی کرن پس بیہ مرتد سپنہ سبب بیہ سزہ تکلیف دکنہ سبب بیہ طلاق باین مگر لیہ حاملہ آسہ
 ساقط چھ سپناں شوہر لوک آسنہ مکہ بیہ وجہ میا آسنہ بیہ نہ رتن یا قرن بیہ سفر واجب افلح
 بیہ سفر غیر واجب سزہ اذہ بیہ سبب وزہ واجب اعتکاف واجب بیہ حیض تہ طلاق رجعی طلاق
 باین لیہ حاملہ آسہ بیہ سزہ ایا ازو طہی گزہ عذرہ اگر واجب چھ در نفقہ آسہ خیر اول طعام و آب
 چھ فوت رزہ کافی آسہ تہ شہر کہ قوت غالبہ منزہ کتک ہر عاقل منزہ خراساں منزہ کل بیہ در گیلان تہ
 مازندران خرمہ ہر در حجاز تہ زرتہ درین پس انزہ تکلیف کرت رزہ خراہ کہیہ شوہر سیت

شوهرش آتیه زه کنک دیس مزد و بهت اوت کره پنج بیه شت کره پنج یا تیار شت دیس دویم
 رسن لجه زه تی آیه زه تراسن ت شهرس منز کهو ان یته کنه مقدارس منز یاه زوجه کنه جنسه طول
 پیره زه بدل کره بیاک جنس اه آشنه واته زه سن هیس کسین مته تریم چه خدمت هرگاه روزگار اهل
 آیه زه تس پیره خدمت گاراه و اجبه چه شوهرس پیره پانه کره خدمت یارنه مته بابت مزد و کار
 مل سینه دماه تسنده بابت زمانه کره پانه خدمت از اهل خدمت آیه مگر در بیماری بیه اجبه آسن
 سینه بیماری منز شتر زه دو اچه محل مامل بلکه مناط چه صادق آسن معاشرت بمحرو و در جمیع امور نفقه زه و
 ای ته و نین بیه چه لازم که خادمه زیاده زیاده تی آسن سینه کره هرگاه زمانه زه نر و اهل
 آیه منگ خادم سند نفقه زه بیه پانه کره خدمت واجب چه اجابت تمک شوهرس واته زه قدیمی خادم
 تسن کره بدل پس شهر که سوا بیه کده تسنزه جایه منز ساری خدمت گار تسنزه که سوا بلکه تسنزه واته زه
 مالتس ماج کره منع زه آتن ت بیه کره منع تسنزه منز بر نه کن روم چه تن و لن بیه پس تن
 پیرن تلم پیرن بیه پور نقابه ته کوش دندس منز سپنه زیاده جبه مختصر چه زه جنس لباس ته قدر لباس چه پیرن
 منز تمه شهر کن لوکن هنده عاده حساب نگیاره زه سردیر شهره چه زیاده تی لباس اجب بیه چه واجب جا بکل
 یعنی نیت هرگاه از اهل زینت آیه یته کنه آسن ابریشمی ته کتان بیه ورن ته و تهرن تکیه ته لجا برای
 خواب پارم فرش زه بهان آیه ت پت و اجبه چه حصیره رنگاله و دندس منز مدته قالی هرگاه مگو لوگو
 منز آیه مختصر و اجبه ته بیت تسندن لوکن عادت آیه ت شهرس منز شیم بانه رنگ ته کنک تمک
 ویک ته کفگیر ته چاله ته شت چوپچه کنویا کروی یا چوپا مسویا شتر و عاده حساب شتم تم چیزه توکره بدنس
 نشه پاک کنکن شتر روغن بیه تصابن شش واجب چه سمرمه ته بویا خوش شوهرس واته زه زمانه
 منع کمینس تم چیزه بویا شک رسن ته خام پیران هیه بیکمینس تم طعام زه تم سینه بیمار و اجبه
 اجرت حجامت ته خام مگر در سرمای سخت اهم گیاره زه آشنه لایق آیه بهنه بابت کرایه سنین
 یا پیه یا ملک تسن آیه آشنه واته زه طلب کره گیاره ته کنی زین بیت منز بی تهمانه شوهرس سوخت
 و اجبه چه زه پرت بیک نفقه سینه ته و بهر شخص هرگاه کینترن دین هنده نفقه اکی لسه نومت تسنزه

مگر

۱
 در بیجا
 در بیجا
 در بیجا
 در بیجا

پوشاک نشه زه تسد خال سه چي لایق ته از او اسه بیه اسه نفقه دوه وونی درت پش نه هر میانه چس نشور که
 نه زانه بند خوراکه منز شرط چنه اتفاق اسن تین در دین بلکه واجب نفقه مسلمان کفر سٹ ته میه عکس
 واجب نفقه بدین بند یوسوا نوشو منز بلکه سنت چنه واجب نفقه لوانه زه کافی اسه خوراکه نه پوشاک
 منز بیه کٹ بهنه بایست بیه کنه چنه واجب کنن غلام نه کنیز گام ته زمین بند نفقش منز واجب چنه زمین
 زوج بند نفقه بیه زمین تانه کرن هرگاه نفقه بند فوت گره قضا چنه مگر حاکم اسه امر کرمت زه قرض کرن
 نفقه بایست بالسن پش چنه نفقه نخوسن پس هرگاه عاجز اسه یا زنده اسه واجب چنه بدین سٹ بر شپه
 اسه هرگاه تم اسننه یا عاجز اسن واجب چنه حاج سٹ اده مانه پش هریم تی اسه زرنزدیک چنه مقدم
 نس سٹ زه یزدو و رچه شرک چنه اکسنت منز هرگاه هم مرتبه چنه هرگاه هر میانه نس اسه تی زه
 اکس چنه کافی تسد س بالسن حاج منز تم دونهی چنه شرک ت بیه کنه چنه مول که بر اما مول
 مال بیه سیت یا حاج بدین سیت مخصوص چنه نس زه یزدو یک چنه هرگاه کانه سمول
 که دونهی تو انگر اسن دوشون سٹ چنه نفقه تسد برابر اما اسنه تم مول ته بدین نفقه چنه
 نزدیک تر سٹ حبس کر چاکم نس نفقه بایست هرگاه ایهال کره نه دینه تسد مال کنه تریم
 حکمت چنه در نفقه بنده واجب چنه نفقه تسد بر مالک مخیر چنه مالک زه نفقه دیس بنده مال
 یا تسد کسبه سٹ در نفقه چنه انداره بلکه تسه بهن بند سنس عا دتس پش چنه ت شهر سنس
 هرگاه مالک از نفقه ایا کره اجبار کره قاضی نفقه دتس یا س کنش هرگاه بنده مقاطعه کره مالک
 سیت زه کیا و مه کسبه منز تم هر میانه اسنه کافی تس تمام نفقه چنه برخواجه جایز چنه مقایسه
 تسد کسبه خت تر سٹ بیه کنه چنه واجب حیوان بند نفقه نیم مالک چس کسبه ته ماز ته
 بچرا گاه تراونه سیت هرگاه ته کافی اسنه گاسه تراوک هرگاه ایا کره اجبار کر س حکم کنش سٹ
 یا ماره نس سٹ هرگاه تسد س کشش نفقه اسه حیوان بند و زه و بایست تهاوه دوه منز تهاوه
 زه کافی اسه کتاب سراق سه چنه یا تر نوع اول چنه طلاق ت اند چنه تر باب اول
 در شرائط تم چنه که اول طلاق ده بالغ اسن و دیم عاقل اسن جایز چنه زه ولی اسه یا سلطان ملیک اسه

نفقه

نفقه

نفقه

دیوانه سنده طرفه بیس اکسند طرفه زده بالغ سپینه ته عقل آسینه طلاق دپه بیه غبطه ته مصلحت تیت منز
 تر چینه جابیزه تر سنده طرفه بیست ته بیوشه سنده طرفه طلاق دپن تریم سینه اختیار طلاق د
 پس صحیح چینه طلاق باکراه حاصل سپیان چیه اکراه اکراه کرده ون سنده بیم ضرر یونه پالنس لیس یا لیس زه
 یور علاقه چیس تیسیت مول به ته گبره به بیم متن به چیس سضر سپینک گمان است دشام تی آسینه
 سضر لیس اکسند باند مرتبه بهیم ضرر سپینه نه اکراه در اکراه به حوال مردم مختلف تهنده اختلاف که
 حساب نه وریم به قصاص عتبارا به چینه صیغه پر نه قصد طلاق هرگاه صیغه طلاق پرت دپه
 زه قصد طلاق او سینه قبول کره نس یله عده گوشت آسینه پانزهم پنجح دایمی آسینه پس طلاق سپینه دبرقه
 ملک بمین مدت مستعجل سپینه بر طلاق حمل شیم زه زمانه آسینه خالی از حیض نه نفاس هرگاه دخول آسینه نیست
 بیه آسینه حامله بیه شش شوهر حاضر شوهر غایب سینه مه مدت کمتر زه زانزه تیت منز از پاکی و طی زمانه کرین پس باکیه حکم
 حاضر چیس پس هرگاه شوهر حاضر یا غایب مه مدت کمتر تیت طلاق دپه ته دحیض بیه سبب طی زه نیت تیت
 آسین قبول کرین زمانه هند قول در حیض هرگاه سفر نس نیر باکی منز زمانه هند زه دخول آسینه تیت منز کر
 صحیح طلاق تسند در حیض تیه تیه کنه چه صحیح طلاق غایب یله تسنده غایب سپینه طی مدت آسینه کو
 زه زمانه گیه از پاکی و طی پس باکیه منز بیه چه صحیح طلاق تس زمانه هند زه دخول چینه کرمت بیه طلاق جا
 زمانه هند در حیض تیه حاضر یله زمانه واته زه حیض تسند زانهم حکم غایب چیس شتم زه زوجانیت باکی
 زه زدیکی چینه تیت منز سینه هرگاه در سن حیض آسینه ته حامله آسینه پس هرگاه زمانه اگر طلاق دپه زه در
 حیض چته حامله چینه تیت باکی منز و طی چیس کرمت باطل چه طلاق مکر زه گذرن طی کره نکه زمانه پته تررت ته
 حیض آسینه تس انهم زه پر صیغه صریح زه شرط نشه آسینه خالی ته چه به انت یا هلک یا زوجتی یا
 فلانة طلاق ییل کاه زه عاجز آسینه عربی پر نه ترجمه ونه مثل تو شسته یعنی زه چیک ترا و ترا این را
 یا زن من یا فلان زن شسته است یعنی به زمانه چه ترا و ترا فلان زمانه چه ترا و ترا ییل کاه زه عاجز آسینه کر نه
 کل به اشاره کره هرگاه لکه ته نیت طلاق کره چه صحیح چینه طلاق بلبای قصد تی کره هرگاه کاه راه دپه
 زه حمل خلقت فلان فلان طلاق دته فلان در جواب به به نعم یعنی او وقوع طلاق چه مشکل هرگاه هرگاه

تها و پس سستی زه بر در ایک ترا و مریک باطل چه هرگاه دپه انت طالق ثلثا یا اثنین یعنی
 زه چمک ترا و مریک پیره یا دویه پیره اک طلاق چه صحیح نه زیاده نزد اکثر فقهاء کثیر و چه مکتوب طل
 چه مراعات احتیاط سپند ترک مخالفت نشسته سپند بر نوی طلاق واقع یله اعتقاد اسس نوم زه نشسته کن
 کر نسبت پس هرگاه دپه انا منک طالق یعنی بچیش نه نشه رها یا فدا نه الاجنبیه طالق یعنی
 فلان بیگانه زبانه چه ترا و مریک زو جتی یا مریکها یا مریکها یا ثلثها طالق یعنی مینه زبانه
 آتیه یا گهر مازنه ثلث چه با صحیح چه نه و هم زه بوزن زه مرد عادل طلاق برین تسند پس هرگاه تسند طلاق
 اقرار طلاق پیره نکه وقت زه مرد عادل حاضر اسند صحیح چه اقرار تی کره تمه پته نه تمه تاده گواه هرگاه زه عادل تسند
 گوئی دن حکم کن تس پت گواهی الی پیره سپست اسند که هم نه معین کره تس زبانه زه طلاق دیس موزانو
 منزله پس هرگاه معین اسند نه بلفظ نه بقصد سستی زه دپه گاه نمود و یومنه چه طالق صحیح چه نه کثیر و چه مجتهد
 منزله دیمت زه طلاق چه میت عالس من صحیح تعیین سپند قرعه سیت یا کره شو معین و ویم با چه در قسم
 طلاق چه باین رجعی یا بر چه شجاین اک تس زبانه هند طلاق زه دخول اسند گومت دویم تس زبانه هند زه
 آتیه اسند یعنی از نس حیض اسند گذریم تریم طلاق صغیر یعنی تس زبانه هند زه و ویم اسند دوم طلاق مختلعه
 یعنی تس زبانه هند طلاق زه عوض مهر اس طلاق دنه زبانه منزله کراشتر که با یم طلاق مبارات یه زبانه چهل
 مختلعه مکرره کراست اسند تیه از هر دو جانب یه و زه و ووی رجوع رجوع کر نه شیم چه طلاق بر وین
 وون هند دن عدل من رجوع کر نه پته هرگاه زو جهره اسند بیه دویم طلاق هرگاه کیر اسند بیه ته چه طلاق
 طلاق عدله ته طلاق سنت طلاق عدله گوئی زه زبانه دخول کرت دیس طلاق تموشطوزه و نه آئی ته
 عدیس منکره رجوع ته و طی کره اوده دیس طلاق بیس کهرس من سیه کنه کره بیه پیره ترن ان بیه سیه پته
 سپین حرام میت تان بیگانه و طی کره س نکاح دایمی تس چه کتل پان نومنه طلاق پته زه و ووی
 مرد و اسند نکاح انحر حرام ای سپند تس طلاق سنت گوئی زه مدخوله زبانه دپه طلاق بشرا یطد کوره
 نه رجوع کر نه عدله نیر تس تان اوده کره عقد تا زه تس سیت تیه کنه تاسه بار اده سپین حرام
 میت تان بیا کاه تس نکاح کره اما نومنه طلاق پته سپین حرام ابدی بنا بر احوط هرگاه عدل

من رجوع کرده تا طلاق دیه و علمی برود نه صحیح چه تنه منزلی آسبه زه رجوع کردن اما طلاق عدّه چنه هرگاه
 شوهر زه غایب حاضر سپنه ته دخول کرده تمه پته کرده دعوی غایب آسبه من رجوع طلاق و میت سند من عول
 گواهی کرنه التفات غایب بلیه طلاق دیه بایر چنه تنه آسبه نه سیت کرده زوج یا زوره زانه سیت
 مگر زوره پته مگر زانه رجاء آسبه او چه برپاکی یا تررت کافی شرط چه زه محلل آسبه بالغ ته بعد و دام کرده و طی تان
 حشفه غایب سپنه خشی تی آسبه هرگاه تیو طلاق و برونه بیاگاه نکاح کرس زه هم طلاق سپنیا رفع پانه خلاف چه او
 چه منع سپنن لیه آزاد زانه تربیره طلاق دینه سیم سینه تان بیاگاه نکاح کرس کافی چنه و طی او
 حلال سپنه بایت هرگاه ملک زوج سپنه بی محلل هرگاه عادلاه دعوی کرده زه تحمیل سپنن عدّه گوته ممکن قبول کردن
 تمس چه رجوع کرده نس من رجوع چه ته بلقط دین به مرد رجعت ته رجعت به آرجعت من
 رجوع کرم به نس لفظاه میه معنی آسبه عربی ته غیر عربی منزه به بیاکار طلاق در حجت بشرط خلاف به یفعل مثل و طی بوسه
 دیه ته شہوت انہ و النکاح کره باشاره رجوع یا مقنعه کنه و دہ پته تمه رنگه زه رجوع به یفهم هرگاه شوهر رجوع
 کرده زانه آسبه منکر دخول کره نس طلاق برونه سیت نس رجوع و اتنه زانه سیت کردن قبول یا سوگند یثه کنه کردن قبول سند
 سند قبول هرگاه دعوی کرده عدّه گوچیز تمس ممکن آسبه هرگاه در طلاق آسک اتفاق ته بماء عدّه گذر نس منکر رجعت
 رجوع کرک بیا ب هرگاه خلاف کسرت من خلاف چه سیت منزه بقول شوهر یا سوگند کردن اعتبار هرگاه حامله زانه بگو
 کرده زه برونه سیم حمل وضع موده یا زنده تمام یا ناقص قبول کردن حاضر تنه کرده هرگاه زانه دعوی حمل کرده ته حاضر کره
 نه شوهر آسبه و دون منکر مشکل چه شوهر سند نس اعتبار کردن هرگاه زانه دعوی کرده عدّه گویش شوهر کرده
 دعوی رجوع تمه برونه زانه سیت قول اتیان مقدم سیت چه رجوع کره نس بگا اہ تہا و ن رجوع یا چنه در عدّه
 تنه من چه زور فصل فصل اول چه در عدّه زن زاده حامله آسبه طلاق من رجوع عدّه نس زانه دخول
 کرمت بخلو ک یا ہم گمیت کسن عدّه تہا و رجوع و آسپان غیب سپنه حشفه در پیش یا پس خشی تی آسبه اما آزاد
 زانه زه دخول چنس کرمت ته حامله چنه بلیه در حیض ذات العاد آسبه عدّه سند چه زه طلاق تنیک به تمه تنیک
 حیض تنیک تریم تنیک دو حیض تنیک می شرط زه به سیم سپنه تمام ته تمه پته و چه حیض اعتبار کرده تنه طهر نس طلاق
 پتچہ کسی خطی آسبه هرگاه طلاق پته بے فاصدہ حیض و چه طلاق چه صحیح تنه طهر نس کره حسابا در طهر چیر

بیاگاه نکاح کرس
 رجوع
 دایره

چه قول و چه معتبر اقل زمان چه ترن طهرن هندیست و ده ته زده لحظه هرگاه به زمانه در حق حیض است و حیض نیست
 عده تسنید چه ترن عده چه نه الی غیره از سن حیض است گذر بیشتر به صغیر زمانه هرگاه اگر حیض نیست الی غیره زده رت
 که تمام مضطر به کرده رجوع متمیز یا عبادت خویشان خود هرگاه ته است عده ترن تنها و ده عده هرگاه شک
 کرده در حمل عده پته احوط چه نکاح ترک کردن بیت یا حال تسنید معلوم سپیده جایز چه نکاح یا پس بدین هرگاه
 عده بروند است هرگاه نکاح است حمل ظاهر کرده سه نکاح چه طبل اما حامله عده تسنید چه وضع حمل طلاق
 است تمام استن سه شری یا ناقص هرگاه دعوی حمل کرده صبر کردن زن ترن هرگاه معلوم سپیده صبر کردن
 و هر تنان لیس زمانه بر حامله سه هرگاه حیض و چه لیس طهر تا و ده عده ته ترن تن لیس
 طلاق زده تن هرگاه شوهر در عده رجعی عده وفات تا و ده سه مرتبه پته در عده یا تن لیس مرتبه
 کرده تمام است یا ج چه عده وفات هرگاه اختلاف کردن زمان وضع حمل زده اگر و نه فلان و نه
 سن بیاک و نه نیمه و نه تسنید در زمان طلاق ایساک اتفاق زمانه هندی قول چه معتبر به عکس یعنی هرگاه
 اختلاف کردن در زمان طلاق ته اتفاق کردن در وضع حمل قول شوهر چه معتبر هرگاه دعوی کرده طلاق بود
 استن سه چه خالی از اشکال هرگاه ششیه ته پته شراه زوس ته پته زده اعتراف چس کرمت زده عده
 گو اقر ب چه بی زده تس سپیده ملحق بیت تن زده رت گذر نیست اسن بلکه اک و ده اما از هر
 و طی هرگاه معلوم است به استسنة شوهر کرمت نکاح فسخ کرده اس چه حکم طلاق عده تا و تس نیز لیس
 زانه بشبه و طی سینیت چه عده طلاق تا و ده هرگاه تسنید اس عده تن شوهر کرده عده زنده
 اده هرگاه دویم و خول اگر زن زانه زه حرام چه گذر عده و تا و ده اند ته احتیاج چه دویم سند
 بابت عده تا و تس که حامله تس سپیده هرگاه زانه زه حرام چه گذر عده کرده تمام ته سر و
 تا و ده عده دویم سند بابت هرگاه حامله سپیده عده تا و ده وضع حمل تسنید بابت ته
 سپیده طی تس اده سه دویم سند بعد وضع حمل کرده گذر عده تمام هرگاه حمل گذر سند
 بعد وضع حمل تا و ده دویم سند بابت عده هرگاه نه گذر سند است نه دویم سند بعد
 وضع حمل کرده عده اول تمام اده تا و ده دویم عده هرگاه شوهر در عده رجوع کرده اده

در عده هرگاه

در عده هرگاه شوهر در عده رجعی عده وفات تا و ده سه مرتبه پته در عده یا تن لیس مرتبه

طلاق باخلع و طلی کردن برونه سرنو تنها و عده هرگاه خلع دلیلش ادا کرده عقد نه عده منقضی طلاق دخول
 برونه احوط چه عده تنها و طلی هرگاه طلی کر طلاق باین دته پته بشبهه سرنو تنها و عده هرگاه در
 در عده رجوع حامله بیده سپینه بعد وضع حمل کرده عده اول تمام هرگاه کارا و بشبهه طلی کرده تشرین
 ممکن تسلیب بعد زوج اده دیه شوهر طلاق تسلیب وضع حمل تنها و عده تسلیب تسلیت زه و طلی
 بشبهه تسلیب پته تنها و عده طلاق بیت عده منزه و اینه شوهر من جوع کرده هرگاه طلاق رجعی است
 منزه عده منزه در زبان حمل و ویم فصل چه از اذ زمانه منزه عده منزه در و فاه هرگاه حامله است
 شوهر منزه چه عده تسلیب و رت نه داده
 سه حامله است عده چیس زه برادر است از وضع حمل نه و رت نه داده واجب تسلیب حد اینه
 گوی زه ترک کرده بوی خوش نیست بد نک و لینه فوجا نه رنگین جامه مگر سیاه نه کبودیه کرنگ
 اتین کهرق کلس منزه سیت بیه لاگنه سیاهی شری سمره لاگنه سفید آب متهمه شری بیه کرنگه زو
 طلاقه نفقه یا نس الیشته اعلی و لینه صغیره یا ذمیته فی آب اقرب چه بی زه بیه حد اسپنه کنیز
 هرگاه شوهر مرده عین سپینه برونه طلاق داده شده تا فومنه ساری تنها و عده وفات بطله
 تنه برادر است عده وفات نه عده طلاق منزه هرگاه اگاه و در تر است هرگاه مطلقه عین
 کر تر است عده تنها و طلاق یا بیت طلاق دته پته هرگاه شوهر در سفر مرده خبر و اتنه پته تنها و
 نه مرده پته در طلاق تنها و طلاق دته پته عده تنها و ذمیته در طلاق نه وفات مثل حره اما در
 طلاق چینه خالی از استکال احوط نه چه متمم چه در احکام غایب پس هرگاه معلوم است
 زه زنده پته یا استه و لم استند زمانه نفقه دوان سه زمانه کره خبر شری کلس نه احتمال
 روزنه شده استک نه کره رجوع بحاکم شرع هرگاه خوش کرس بیت حاکم شرع و عده
 دلیل شون من منکره تسلیب سپنه نفقش نه نفقش احوال اده هرگاه نیمه خبر زه نیمه
 چه واجب چه زه خبر کره سه زمانه نه حاکم دیه نفقه تسلیب بیت المال منزه هرگاه نفقه خبر شری
 منزه از افاق نفقش نه نفقش بسیار کرت نه نفقه دینه تسلیب شوهره سند و لی نه زه زمانه کره خبر

بایسته
 در عده منزه

در احکام غایب

نه بيم زور و زه گزشت کرس مر عده تها و نرس عده وفات يله عده موره تته پته واته نرس نه
 کره پس سیت پس هرگاه خبرت نرس عده منرواته صبر کره زمانه هرگاه عده پته تته نیترو پته
 واته دستگاه چینه نرس نانه پت هرگاه حکم رجوع کره سیت صبر کره ناک مدت معتبر کرس
 عده تها و نه تبه پس سیت نیترو کره سیت و سیت صبر کره مین و نرس چیه ابتدا حکم رجوع
 کره پته نه خبر نه واته پته نرس اقرب چیه یی نه یه مدت گزشت و پس حکم طلاق تته عده وفات
 چیه احتیاطه بابت ترک فصل چیه در عده کفره نرس استبراس نرس کفره و نرس سیت
 اسه عده طلاق چیه طهر زه پتم چیه نرس سوری نه حیض و چیه تته پته اقل زمان مین و نرس
 بند چیه ترواه ده تته زه لحظه هرگاه در سیت حیض اسه تته حیض و چیه نه دس نرس تها و نه عده
 آزادی اسه شوهر تهند هرگاه آزاد سپنه عده رجعت نرس عده حره و اتنا و نه عده پته
 کره عده کفر تمام عده وفات تها و نه زه رت تته پته و نه عده زور تته ده ده عده
 تها و نه عده وفات تته نرس زه پته و نرس وضع حمله مدت نرس تته غیر حامله سنده عده
 وفات نرس کفر موی سندس فرزند ستراج اسه زون تن نرس تها و نه عده شوهر
 مره هرگاه نیترو کره سیت یی تها و نه عده موی مره هرگاه نیترو اسه هرگاه کفر آزاد سپنه
 در عده وفات عده آزاد کره تمام هرگاه کانراه پته استنه مل سیه استبراه چینه هرگاه
 شوهر طلاق دیه واجبیه زه عده تها و نه کافی چیه عده استبراه کفر تهنه هرگاه استبراه
 کره در حالت کفر یا اهرام مسلمان محل سینه پته چینه استبراه احتیاج زورم فصل چیه نفقه
 عده واجبیه عده رجعت نرس نفقه دن خوراک پوشاک بیجای دن بهت نرس
 کفرتی اسه یا ذمییه واجبیه نفقه در عده پته مگر مایه حامله اسه عرام چیه شوهر سیت
 آشن از خانه بیرون کره عده رجعتیه زه طلاق سانس مدت مگر مایه فحش اسه نرس نرس
 اقل چیه نرس یی زه ایذا دیه بازن شدن تته زبان کره در از نرس سیت عرام چیه اس
 زمانه تته نرس زه در حج ستنی یی اسه مگر شوهر سنده اینه نرس و اجبی نرس نرس نرس

در عده

بهرگاه بجز طر سینه نیره نشسته غسل کرده یا پخته نشسته چیه نیره نصف شب به پخته است صحیح
 بهرگاه بجز طر سینه یا مدت کرایه اند و آینه نیره تته طلب کرده خانه تته گذر
 بهرگاه طلاق دنیست جای نیره نشسته در حال چینه مناسب خانه مناسب است که شوهر
 نعا چینه در این جای آینه گزیده خوش کرسنه راتس و زه یته خوش کرس هرگاه رجینه نا
 یو نیره آینه تته کرسنه تته بیدر جای نیره گزیده تته هرگاه نادر طلاق دنیست تته نا و آینه تته
 نیره زورن جای عده تته نیره تته نیره تته شوهر و زنی دویم نوع چیه خلع تته مبار
 خلع تته رخت لباس کن شرع نیره چیه ای مردن زنان نیره عوض کر هر بایت زنان نیره طرف
 مبار چیه رخت معارضة مخالفت تته شرع نیره چیه خلع تته سوازه کراست آینه تته از هر دو طرف
 تته عوض سنه مهر خته زیادت نیره چیه باب اول چیه راکار خلع تته چیه زور اول صیغه تته
 خَلَعْتُكَ عَلَى كَذَا أَفَانْتَ طَالِقٌ يَا أَنْتَ يَا قَلَانَةَ مَحْلَعَةٍ عَلَى كَذَا يَا أَنْتَ طَالِقٌ عَلَى كَذَا
 تته ناچار چیه زه زانه کره قبول هرگاه تته سوال خلع کرم تته آینه سوال کرم تته آینه و اجبه زه تته آینه
 خلع تته کنه زه زانه دیس طلاق ده میا سس دیس برابر شد پته تته آینه لِقَ طَالِقٌ عَلَى كَذَا
 تته احتیاج بقول مختار چیه زه صیغه خلع تته پره لفظ طلاق بی طلاق سپنه جدائی قول
 چیه زه بی لفظ طلاق سپنه واقع به قول چیه قوی احوط تته اول چیه تته کنه خلاف زه خلع
 چیه نسخ یا طلاق قوی چیه طلاق آینه در خلع چیه شرط به در طلاق چیه شرط بوزن هر دو طرف
 خلع یکبار تته به تته سوا چیه بی بی زه تته شرط رست آینه زه منافی مقتضای عقد چیه تته
 رست زه موافق مقتضای عقد چیه پس صحیح چیه دیه صیغه خلع هرگاه پیرک زه پیره به
 یا زانه کره خیار شرط در عوض صحیح چیه زه دیه خلع کرم زه هرگاه پیرک زه تته کنه هرگاه
 مینه بایست مضامین هزار دینار سپنیک یا دیک به ساس دیس دویم خلع کره و ن شرط چیه زه بالغ
 تته عاقل آینه به اختیار تته با قصد صحیح چیه خلع تته آینه زه حرام کرم تته سفاهت تته عقلی
 مکه یا مفلس مکه اما عوض فلع کرم تته تسلیم به چیه صحیح از وی نابالغ تته کنه تته عالم نشسته خلع

چنانچه طلاق امان بیه زخمی ته حربی شرابی عوض آسید تریم خلع کرنے امر زمانه سه چنه وجه تسمیه
 چنه شرط زه بعقد دایمی آسید ته حایر آسید تن در اموال تصرف کرن بیه آسید پاک از حیض ته نفاس ته تن
 پاک منزله سند و طبعی سمیت هرگاه مدخوله آسید بیه آسید در سن حیض شوهر آسید حاضر یا در حکم حاضر ته کنه
 بیه آسید کراست زوجه سند و طفره پس هرگاه خلع کر سن تسنده طفره کراست آسید سوا صحیح چنه هرگاه
 طلاق دیس متعوض طلاق چیه بعضی عوض چنه لازم صحیح هر چنه خلع تن زمانه هنده دخول چنه کراست بیه
 حامله سند در حیض آسید بیه کنه چنه خلع آسید در حال طبعی خلع کنه چنه صحیح ته مولا اسط چنه عوض لازم هرگاه
 از ن آسید تمت نته روزه در کنیزیت آزادی پته هیس خلع چنه واجب هرگاه زنانه دیه لبت
 داخل کرن ته پش سی زه ناخوشی آسید ه تسنر بکه سنت چنه بعضی چنه به وجوبیت زورم عوض تسنه
 فدیہ پان سه چنه پس جزاه ملک آسید یاده تی آسید ته خسته زه تسنر تمت چنه ته فیه منزه ته بیه کنه
 شرط چنه زه معلوم آسید مشاهد کرنه یا وصفت کرنه تمه زنگه زه از جهالت نیره اندازاه چنه تمت
 کمی زیاده تی منز هرگاه خلع کرن شراب فیه تهاوت باطل چنه اما هرگاه خلع پته طلاق آسید تمت
 سه سینہ رجعی هرگاه در مرض الموت فدیہ دیه صحیح چنه فوت زه برابر هر المثل چنه ته تمه یاده از
 ثلث مال بلکه از اصل مال چنه صحیح بنا بر اقوی صحیح چنه فدیہ از زوجه ته تسنر سن کیس نشه بیه تسنر
 زه ضامن سپنه تسنده اذنه هرگاه مولا زنانه هنده دیه طلاق دلاست بری آسید تسنده هر هنده طلاق
 چنه رجعی صد اقه نشه سپنه بری ته مولا سپنه ضامن هرگاه معین فدیہ پیش از قبض تلف سپنه زوجه
 چنه ضامن مشایر قیمت کس هرگاه عیبه سپنه شوهر سن اته زه اش هیس یار و کره یا کره مثل طلب
 یا قیمت هرگاه دون زن کنی فدیہ پس ط خلع کره دون سپنه چنه برابر هرگاه زه زنانه دینس آسید
 و طلاق بر هزار دینار اده دیه اکل طلاق تسنر اته نصف تمک هرگاه گد که طلاق پته دویم زنانه
 طلاق دیه رجعی چنه سه ته فدیہ چنه تسنر بکیا زه جواب سو الیه هرگاه دیه طلاق
 ده میده ساس دینار و عوض هرگاه فدیہ خوش می فدیہ چنه صحیح پس هرگاه طلاق دیس رجعی چنه
 دویم باب چنه در احکام خلع خلع سمیت سپنه زوجه باین پس هرگاه سه فدیہ نشه پیره طلب

کرده است حدس منزه از چه سینه رجعی شوهرش و آن رجوع کرده هرگاه زوجه پیر و فدی نشده شوهر
 زانیه بیست و نه گذره قولا چه زوجه صحیح چه زوجه نه رجوع زوج قولا چه زوجه یله شوهرش
 رجوع و آن رجوع زوجه نه چینه صحیح به قول چه قوی زوجه صحیح چه رجوع زوجه مگر تست جایه زوجه شوهرش
 و آن رجوع جایه چینه زوجه سندش کلیس خلع کرن مهر مثل خسته زرس شوهره سندش کلیس تمه خسته
 کس تهنده اذنه سوا پس هرگاه زنانه سند وکیل فدی به زر کرده فدی چه فاسد تطلاق زوجه خلع پتجه رجعی
 آسینه وکیل پینه ضامن فدی به هرگاه وکیل شوهر بکسر خلع کرده یا طلاق یکس سٹ و دوی چه یا طل تمه
 مبارات چینه خلع در جمیع احکام به سوا زه بینه آسینه کرا بهت از هر دو جای به آسینه فدی به
 مهر مثل خسته زر و اجیه چه تمه پت طلاق با جماع حلال چینه شوهرش یا زه تمه خسته زه لشت
 اسر صیغه تمک چه با دتک علی کذا فانک طالق هرگاه بعضی کانتک ابنتک یا
 فاسختک دپه یا به کنایا صحیح چه اوی نه غتسبای به صیغه طلاق هرگاه اقتصار کرده آنتک لقی
 علی کذا یا بکذا صحیح چه نه شرط چه نه سوری زه در خلع چه نه شرط آسینه منزه شوهر مانع نه عاقل به یا
 اسن نانیمه سوا چه تریم نوع چه طهارت منزه به بحث اول در ارکان تم چه زور اول صیغه
 سچه زه دپه پینه زنانه آنت می کطهر امی یعنی به چاک مدینه به مینه هشت به او پس شت چونه
 مانع مینه هنده لشت به هرگاه بجای آنت هده یا زوجی یا فادانه دپه به بجای می علی اذنه می یعنی دپه
 یا تمه تراوه نه دپه آنت کطهر امی طهاریه به وقوع به بجای طهر بطن بر شر دپه و چه
 وقوع بین هرگاه طهارت صد کرده هرگاه نه تراوه دپه کافعی نه قصد عظیم کرده طهارت واقع بین سده خالی
 از قوت شرط چه طهارت وقوع یا سوزن نه زه گواه عادل بکو به بینه تر دپه و زه قصد طهارت اسن
 پس هرگاه امه صیغه قصد طلاق کرده صحیح چه نه طلاق نه نه طهارت قول قوی چه زه طهارت سینه واقع
 شرط تهاوت هرگاه شرط تهاوه زمانه گذرن دور چینه زه طهارت سینه واقع هرگاه شرط تهاوه
 مشیت خدا معلوم نه آسینه مشیت تنزه چینه طهارت صحیح مگر به قصد ترک اسن نه شرط هرگاه دپه
 آنت طالق کطهر امی نه تاکید طلاق اسن قصد کریمت طلاق سینه واقع خاص یا بچه دیم

قول
نکته

نیکوکار

بظاهر یعنی ظاهراً و نون شرط چه تن منزله بالغ است به عاقلان با اختیار و قصد ظاهر کرده
 بر یک منظرها یعنی سه زنانه زن ظاهراً چه تن نسبت شرط چه زن سه سینه خوله یا سه پاک از
 حیض نفاس بی بی و نریکی است سینه شربت پاک منزله گاه شوهر حاضر یا در حکم حاضر است نه
 است در سینه بی بی در عقد ای می است منزه زن قول قول قوی چه تن کنیزه منزله پاک
 است علی سینه شربت واقع سینه در زن متعبد تا دل و دم سینه بهای یعنی نیکوکار سینه شربت
 سه چنان با جماع اما به محرم زن است سینه شربت محرم یا بر صناع به شربت کورش بی بی
 تا با شربت به تمسوا چه تشبیه کرده شربت چه زن قول قول وقوع چه خالی از قوت هرگاه بغیر از غیر ظر
 تشبیه کرده واقع سینه تشبیه کرده سینه شربت بالین به شربت وقوع بی بی ظاهراً هرگاه زن
 در آنست علی کلمه فراموشی واقع سینه و و یک بخت ظاهراً چه محرم سینه شربت محرم
 و طی سینه کفار و دید سینه از او کرده هرگاه سینه عاقر است و در آن تن و در هرگاه
 تن بکنه شستن سکنین و به طعام کینه و چه محبت زن بوسه زن است اگر زن است سینه انحصار
 تن چه محرم پس هرگاه و طی کرده کفار و نه برو نه لازم گشتن زن کفار پس هرگاه و طی کرده برت
 و طیبیت چه کفار هرگاه در روز کفار و طی کرده و طه یا روتله و روز و تا و گده به
 فوه بنار حوط اما در و طی شربت روز که رفته آله دینه واجب است هر روز و تا و چه معلوم
 ظاهراً تر خط منزه چه و طی محرم سینه تن شرط به هرگاه کفار و کوسار و تمسوا عاقر است سینه شربت کفار
 چه و طی نکردن کفار و نه برو نه واجب سینه کفار و طه را داده و طی کرده تن قرار بی بی نه تن بلکه محرم چه
 کفار و سوا پس هرگاه طلاق و طه پس پس جو ع کرده محرم چه و طی سینه تن کفار و دید هرگاه
 به نکاح کرده پس با طلاق یا پس عذر منزه یا چه به کسر نکاح کفار و چه لازم هرگاه
 منزه اکاه مرتبه سینه یا مره یا مل به کنیزه است سینه منزه یا بیل کس به مل تن عقد کرده کفار و سینه ساقط
 زوجه منظره هرگاه صبر کرده اعتراض چه بر زوج هرگاه صبر کرده حال زن گذارد و حکم شرع است
 کرده شوهرش مختار کفار تن طلاق منزه به سینه پس تن مرافعه پس هرگاه به مدت گذر

اگاه کرده است یا رجس کر سن تنگ کرده است پس به چهره بیعتان کاه اختیار کرده جبر کر سن حکم
معین است پس طلاق پنهان شده کندن هرگاه طهارت مکرر و نه کفار و سپیده مکرر هرگاه زون نان و پختن
علی کلمه فراموشی برت زمانه پنهان بابت چه کفار و مرد مطهر بلیه زنانه پنهان طلاق رجعی به زن بوج
کردن بروی پنهان کفار محسوب و رسم لوح چه ایلا در لغت چه ایلا مطلق سوگند شرع منقسم کردن برت پس
وطی کردن زنانه زون رتن یا ده تن منزه چه باب باقل چه در ارکان تم چه زور اذل الحلف
یعنی سه زده قسم کبیله در ایلا شرط چه زده کسب بالغ ته عاقل ته مختار سه کرده قصد ایلا بیده تی اسبه سه دمی
یا خضی یا مجبوب یا مریض یا مطهر و دویم مخلوق علیه یعنی برت پس قسم کبیله ایلا منقسم چه و طی زوجه
ترک کردن صریح تمکات چه بی زده قسم کبیله و پنهان کرده حشفه در فرج زن خود سه به تنست سه چه اما قسم
کهن ترک کرده پس چل ع ته و طی مباشرت هرگاه قصد ایلا کرده وقوع سه ایلا نه سه نه وقوع اما هرگاه
قسم کبیله هرگز نه تا و نه استند سه سه سیت اکس شان پس ط یا تس سیت روزنه کس کس منزه غایب
سپیده تر نشه یا دوری کرده هرگاه قصد ایلا اسالی از قوت چه ایلا وقوع من سه کنه چه خالی
ایلا وقوع من هرگاه شرط کس او زبان تها و سه هرگاه قسم کبیله و مجامعت کردن در حیض یا نفاس سه
کاره ضراره و اتنا و نه بابت بلکه ته اسبه اصلاح بابت و د که یا ارر بابت بمیاره نشه ایلا سه نه وقوع
سه چه شرط زده آینه اسر دخول کر منست بعقد و ایمی لیل اسپینه واقع متعه زنانه ته ملک سمن زنانه
سیت واقع چه پنهان از او زنانه پت ته تر کنیزه پت زده عقد اس سمنیت سه زنانه پت زده طلاق
رجعی اسل منست تریم مخلوق یعنی سه سیت قسم با و ان چه سه چه لفظ الله تعالی ته سو اسپینه
سه به بان آسه واقع سپینه بلیه قصد کرده زورم چه بدست سه چه زیاده زوررت بی سه قسم کبیله زده
کر سنه و طی یا مقید کرده مدته که زده زوررت زیاد سه هرگاه قسم کبیله زده اس و اتنه و سه هرگاه نه
سو انی الحال چه نه ایلا بلیه و طی کرده و طی سه روز یا باخر سال زوررت زیاد ایلا چه دویم بابت چه
در احکام ایلا بلیه ایلا واقع سپینه پس هرگاه زنانه صبر کرده اغراضا چه هرگاه صبر کرده گذرا و نه
امر من حکم سه تها و نه اختیار تریت منزه رجوع زن کرده ته دخول کس طلاق دین قهلت

برگ

در احکام

نه پس مرافعه شود و زن از آن استناده مرد بایسته نه زنانه آزاد است و باینکه پس هرگاه مدت
 گذشته پس طلاق رجعی سه هرگاه زنانه کن جوع کرده لازم سپینه کفاره پس کفاره چه بی نه
 بنده کرده آزاد یا دیه هر یک کین طعم یا پوشاک هرگاه عاجز سپینه تر از این است و روز هرگاه به
 مدت گزشت بوزنه اگاه اختیار کردن جس که ست تنگ کرده پس بکین چنین است اگاه اختیار کرده هرگاه
 اجمال کرده است یا بگذره کفاره سپینه ساقط نه حکم ایلا گزته باطل هرگاه و طی کرده بود آیا در حال
 دیوانگی یا شبیه ایلا سپینه باطل نه کفاره چینه هرگاه آشنه ایلا پته تل سپینه نه آزاد کردن و کرده پس
 تزویج ایلا گزته باطل ایلا که تکراره سپینه مکرر کفاره هرگاه قسم کبیه سپین نه زن باین کردن و طی
 جایز چه نه زن باین کردن و طی پس سپینه ایلا معین نه و روزه نه هرگاه تومنه اگاه مره و طی برونه
 ایلا سپینه باطل یا پرشم نوع چه لعان نه تزویج تره باب اول چه مکس سپین نه چه نه مر اول چه
 دشنام دن عقیقه آشنه نه دخول سنیت اسن ناسیت نه مشاهد کرده نک دعوی است گواه نه
 است پس هرگاه بزنا دشنام دیه بیگانه زنانه یا پینه زنانه دعوی مشاهد است سوا پس چه حدوا
 نه لعان چینه نه هرگاه زنانه بزنا مشهور است یا نه پت اسه گواه نه چه حد واجب نه لعان هرگاه دشنام
 دیه نه ناسیت نه نکل نه برونه اسه لعان چه نه و بعضی هرگاه مساحت دشنام دیه نه چه حد نه لعان
 دویم چه نکار کردن پس شتر نه زنا و آشنه لعنه و ایبی شتر گزشت دخول پت و رسته ن هرگاه
 شیه رت نه شتر نه زنا و بی تصور نفی سپینه لعان سوا هرگاه در مدت حمل اختلاف کردن بپته لعان
 کردن بپته شتر نه قرار کرده مون چه نه پته و اتنه پس بکین هرگاه بیکه نه چه نه لعان هرگاه
 از مبارک باد و فرزند جوابی آید یا انشاء الله اعتراف به فرزند چه جایز چینه نفی ولد کردن
 شبهه پت یا گمانه که یا او می نه پس به چینه دویم یا چه در ارکان لعان تم چه نه اول ملاعن یعنی
 لعان و نون شرط چه سه اسه یا نه عاقل سپه بیاد در لعان دشنام بزنا نه در نفی ولد سپه نه زن بپتن
 نه بپتن گمان عاقل خبر نه یا زنانه تسن فاش و نه شرط چینه مسلمان نه آزاد اسن دویم ملاعنه
 یعنی نه زنانه نه لعان چه پس نسبت شرط چه بالغ نه رشید اسن نه به مدخوله اسن بعقد ایبی

کثیر و چندی در خول شرط اگر متبینه گفته شود شرط زوج که ته زراستنه تریم صیغه سه وجهی تی زه مرد
 زوره پیره آشه بد بالله انی لم یضاد قین فی ما دمیتها یعنی گواهی و ان چیس بخا
 زه به چیس یز زیار و منز ته منز زه نسبت کرم امیر اده و به لعنه الله علی ان کنت
 من الکاذبین یعنی لعنت خدا میسر هرگاه این زیار و منز چیس پس میزد به و نه حد سینه تس
 نشه ساقطه واجب سینه زنانه پس اده یله زنانه و نه زوره پیره آشه بد بالله انی لم یضاد
 یعنی گواهی چیس و ان بخدایه چیه این زیار و منز اده و به غضب الله علی ان کان من الصادقین
 یعنی غضب خدا چیه میسر هرگاه به یز زیار و منز آسه حد سینه ساقط زنانه نشه ته
 حرام ته سینه همیشه تس بی چه واجب لفظ شهادت و نن به روزن مرد ته زنانه و ته نه نزد
 حاکم مرد گواه بتداده زنانه ته بترتیب و نن سیه کته گو بلفظ عربی هرگاه عاخر اسن ترجمه و نن به آسه
 نزد حاکم یا تس افس فیه زه تسنده کته چیه مضوب ابایت به چه سینه زه حاکم به سینه بقبایه مرد
 روزه استاده چاکس چیس کتی زنانه گواهی کن عاخر اسن حضور شهادت ته ته لعن ته غضب برود نه
 پره و عظم تن تریم باب چه در احکام لعان بلو دو نوی لعان نه حد سینه ساقط فرزند نه نه مرد سینه نه
 زنانه نشه ته زنانه سینه حرام ایم تس پس هرگاه شهادت و نان نکول کرده ته قسم کیه نه یاده این دو نم
 تس پس سینه حد ثابت ته زنانه سینه حرام هرگاه زنانه اقرا کرده قسم کیه نه رجم کرن تس
 حرام سینه هرگاه مرد بعد لعان نه این دو نم فرزند نه میراث تسنده ته نه نه از فرزند میراث نه
 تس خولش حرام اسن نه چیه باقی هرگاه زنانه لعان ته اعتراف کرده حداه چیه تس
 مگر یله زوره پیره قرار زود اکثر فقها و هرگاه زنانه گواه گذراوه تسندس بزنا دشنام و تس
 مرد سینه منکر ثابت چیه حد تس پس هرگاه زنانه زنا کرده تس قرار کرده لعان برود نه حد زوج سینه
 ته حد زن سینه ثابت مگر یله زوره پیره کرده قرار به زوج قصد یق کرده شوهر س در نفی و از فرزند
 نه نه لعان سوا هرگاه زنانه مره لعان برود نه لعان سینه ساقط تس پس سینه حد ثابت تسنده تا
 هرگاه تس سبب دشنام بزنا حد کرن ته نه دشنام حد سینه واجب به کتاب العنق به سینه

در احکام لعان

پیره

حد سینه

عربی فارسی کتاب و نمرة معلوم کتاب نذر بیه عهدیه بین بیه کفار هت نذر چه مقصد اول چه نذر ه
عهد هت نذر چه مقدمه ته زه با مقتدره نذر چه لازم کرن شخص طاعتا یا نیت بیه طریق
در شرح است آیه یه گنگه چه عهد اختلاف چه بین ان در صیغه نذر چه نیت یا نیت کثیره کره لازم یا
نیت مند و دیان چه هت چیر نیت یا نیت لازم یا نیت چه در نذر نذر صیغه نذر اما نذر شرط
چه نیت نذر به بالغ ته عاقل آیه بیه مسلمان ته مختار بیه اسر مقتدر بیه قدر بر مند و بیه آیه حال تصریح
مالیات نذر کره نیت بیه سنده سندس نذر سندس نذر ان مولى سندس بیه فرزند سنده سندس نذر سندس
مال سندس ان مولى هرگاه مولى اسیر یا بر احوط اقوی ته چه ته شرط نه اسر بیه نیت چه در زوجیه یا اقوی چه
نکاح دائمی در زوجیه یه نذر کره تی زه منافق تمتع نیتس آیه زه حق شوهر چه بیه برونه نیتس منع است
نذر سپینه مسقط بیه چه شرط زه مند و
نذر ته و ته نذر ته دار تی آیه بیه نه نذر ته و نه دیوانه بیه کافرا یا مسلمان بیه سنت چه فاک
تت بیه نذر ته و نه باکراه ته مستی نذر ته بیهوشی نذر بیه نذر ته و نه سنده آزاد تی سپینه ته بیه
هرگاه مولى اجاره دیه لازم سپینه صیغه نذر چه دویه بسته اک سخی ه با شرط آیه نیت زه
ان یشکى الله مریضی فلیله علی صوم یوم یعنی هرگاه شفا دیه خدا بیمار سس اده چه
خدا سس مه پست روزه اک دیم بیه گنگه چه هرگاه دیم نه هرگاه روزی کره خدا مه فرزند اه
یا هرگاه زما کره نه یا هرگاه نماز کره یا هرگاه کره آره خدایس چه مه پست صدقه هزار دینار
بیان دمی زه شرط رست آیه مثل نیت علی صوم یوم یعنی خدا سس چه مه پست اک دیم روزه کثیر
چه دیمت زه بیه صیغه سپینه نذر واقع هرگاه نذر به پته یا نیت الله یا هرگاه زید بیه بیه تی
لازم سپینه بیه نیتس پست شرط چه در نذر با شرطی زه عرض آیه شرط نذر ته با دن نعمتاه
مال فرزند به یا زدن حمتاه بیماری ته ظلم به یا آیه عرض نیتس پست نیت فعل قبح نیت مثل نیت
یا فعل مباح کره ان به یا بیه لیس کرن یا نیت کارس پست زه جان آیه نیت مباح
نماز ته روزه یا مباح کارس پست به نیت ته و نیتس به یا آیه عرض نیتس پست زه دیم یه

تمام کرده خدایس چیه به پست روزه صدقه که با سونینا روزه نت کار سونیه صلاحیت سکر
 نه بی روزه محصیتا ه آسید صحیح چینه نذر هرگاه عرض آسید شرطه نذر محصیتا بگرن یا طاعتا
 کرن بیه نه بی روزه نذر که مباح کار سونیه تمه حاله روزه اولی آسید کرن پس صحیح چینه بی روزه دیه
 هرگاه بیه زنامه روزی سپینه یا هرگاه بیه مومن یا رخن آسید چیه به پست روزه صدقه و سونیه ویم
 باب چیه و نذر یعنی نت منزه نذر ه سیت چیه لازم سپینان نت منزه چیه شرطه روزه عتاه
 آسید روزه نذر ه سنده تته بیه مثل نماز روزه بیه حج تته قربان بیه صدقه تته تحقق بیه جهاد و تخمین
 سیت سنت استن یا واجب کفائی یا واجب عینی بیه کنه چیه عیادت بیمار تته زیارت قبور بیه دیدار
 تس اکسند روزه سفره آسید امت بعضیو چیه دیمت هرگاه نذر کرده روزه ماه رمضان واقع سپینه
 نکیاه روزه نذر ه سوا چیه تته واجب قولی صحیح چیه تی روزه صحیح چیه فایده چیه کفار سونیه منزه و سپینه
 بجا ان لازم تمی سپینه تته متوی صغر و روزه نذر کرن منزه و نین پیاد بگوشن به در حج تته در از قرأت
 پرن مش در نماز بیه مضمضه تته استنشااق کرن و وضوس منزه اما مباح کار نذر کرن کهن بیه شنگل به
 اقوی چیه تی روزه صحیح چینه بیه لازم سپینان چیه نذر ه سیت تته چیه سٹاه از انجمل سپین ذکرنه اول
 روزه هرگاه روزه نذر کرده ماه تته سال کرنه ذکر اکله نیمچه روزه چیه سونیه هرگاه اکس تس روزه
 درنه نذر کرده تته پیایی آسند لازم سپینه پیایی درنه هرگاه نذر کرده روزه پیایی دره روزه تته در
 ممکن قضا سونیه سپینه واجب پیایی درنه هرگاه نذر کرده محض و سونیه کس تها و روزه لازم
 سپینه قضاای عید رمضان عید قربان واجب سپینه قضاای یام حیض تته بیماری بر قول اقر
 بیه بیه روزه کثیره آسند سفر سونیه بیه بیه افطار کرده منوره قضا و روزه تته کفاره دیه بیه
 روزه دره مره چیه محسوب چیه هرگاه پیایی تها و نذر شرط کرمت آسند هرگاه تته شرط کرمت
 آسید گد بیه تها و روزه کثیره چیه دیمت تته کره هرگاه نصفه آسند گذر و مت هرگاه افطار
 کنه عذر کرده مثل حیض بیماری بیه سفر قضا و روزه محسوب چیه بیه تها و مره چیه کفاره سپینه
 لازم ضروری سفر چیه عذر هرگاه نذر کرده روزه یک سال واجب سپین به رت تته بیشتر تها و

صبرن با مباح کار
 سونیه و سونیه
 حالت روزه اولی آسید

نذر ه سیت

[illegible]

هرگاه حج

کرده پیاده معین سینه زده نه شهر پیاده زده نذر چس که مت پیاده گز کثیر و چهل و یک مت
 سینه پس هرگاه قدرت است سوار سینه گزده سینه کرده حج معین آنست نه دیه کفاره هرگاه عاجز
 سوار سینه بیه در حج پیاده ناده منتر روزه و نه نذر بنابر احوط بیه هرگاه نذر کرده فلان و روزه کرده حج
 نه عاجز سینه فضا چندان در و دم مسجد هرگاه نذر کرده روزه مسجد گزده واجب سینه مسجد گزده شش و واجب
 چنانچه نذر کرده نماز کرده نه اعتکاف سینه بی یانوم عشق هرگاه نذر کرده روزه آزاد کردن سمان بنده
 واجب سینه آزاد کردن بنده سمان شرط آنست بلوغ شستن چندان معلوم هرگاه نذر کرده بنده کافر
 آزاد کردن صحیح چنانچه هرگاه کافر معینی آزاد کردن نذر کرده خلاف جهت منتر هرگاه نذر کرده بنده آزاد کردن
 جایز چنانچه آزاد کردن لوط نه بد صحیح نه عیب دار هرگاه نذر کرده روزه بنده کنند واجب سینه گزده و روزه
 شش صدقه هرگاه نذر صدقه کرده معین کرده سوا مقدار واجب سینه کم خیره هرگاه مقدار معین
 کرده یا معین کرده چنانچه بختگاه یا کرده و فاکر نذر رس معین جایز منتر یا معین و قتل کس منتر لازم
 سینه هرگاه نذر کرده روزه سوری مال کرده صدقه نه نه ضرر گزده پس گزده قیمت گزده کم کرده صدقه
 بیتان صدقه سینه معین بر ابر تخته واجب سینه کفاره خلاف نذر کرده سینه غدا نه سینه
 اختیار هرگاه نذر و روزه حاجز گزده ساقط سینه روایت چنانچه هرگاه کانتراه روزه
 نذر کرده نه عاجز سینه تیرت ده کنه دیه خوراک اک مذ صدقه عهد پس چنانچه حکم نذر
 صیغه تک چه علی عمدا لله یا عاهد لله تعالی متی شفی مریضی ان اصوله
 شهن ابعنی عهد خدا چه میری یا عهد کرم یا خدا شهن زده هرگاه شفا بیه یا رجون پست چه که روزه
 روزه پس هرگاه تیریه لازم نه وون یا نس پ عهد سینه واجب یا سنت یا قبیح ترک کردن
 یا ترک کرده یا با عاه زده برابر آنست که نکر نه و نیاس منتر نه آخرت منتر یا بهتر آنست واجب
 هرگاه امه خلاف لازم سینه نذر اکسند یا نه زده عهد نکره فعل حرام کرده یا ترک واجب
 هرگاه نذر یا عهد کرده که نس پ مباح کاراه زده اولی آنست که نکر نه و دین یا دنیا یا نذر یا عهد
 مباح کاراه نکر نس پ نه اولی آنست که نکر نه و دین یا دنیا اولی کرده اختیار کفاره چنانچه کینه واقع
 سینه کانه نذر نه منتر نه عهد نه لفظه سوانه زهری قصه سیت شرطی چه قصد لفظ سیت

الحاق

آتش پس نذر آتش عده زه زمانه که سیت قید کرت آید واجب همه زه ت زمان من
ان بکات پس هرگاه عده ترک کرن واجب سینه قضایه کفاره هرگاه زمانه که سیت قید
کرت آید نه نذر یا عده چه موضع یه وقت بجا ان ت ت که و سه کنیز و همه و حکمت یله شرط و
سینه مضیق سینه بجا ان ت سه و هر کس مقصد چه و ری بین ت منزه چه اک مقد زه چه
مقد میر بین ت علف سو کند چه یک معنی چه قسم ماون خدایه سنده توناو و سیت زه
خاص چه ش تحقیق کرنه بابت اراه زه احتمال خلاف سلس حلف چه ش و ان زه قسم ماوه
مخوف علیه چه دیا نیت پت قسم ماون زه بجا ان ت مثل ناز ت زه مخوف چه دیا ن
یم سیت قسم ماون خدایه سنده و ناو و منزه ت سواضت گو گنه کار و سو کند خلاف کرنه بابت
حالت گو گنه کار قسم من خلاف کرنه بابت با ب اقل چه در علف مخوف انا حالف
شرط چه زه بالغ ت عاقل ت مختار آید بیه اسس قصد لفظه معنی تیه کنه چه شرط اذن
پدر و ولد سیت بیه اذن شوهر و زوجه بیه اذن مولی و رنده بیه بی زه سفینه نقل
قسم ماون مندر مالیات پس هرگاه قسم ماوه نابالغ یا دیوانه یا غصبناک تره یا نل
زانیه رجعت یا آتش سوهره سنده اذن رست بر غیر فعل واجب حرام تیه کنه فرزند
مال سیت سنده اذن سوا یا سنی زه یا کراه با و ه قسم من سارن پت سینه کنیزه لاک
مجموع چه کافه سنده قسم یکماه زه تقریب بخدا چه شرط انا مخوف به شرط چه زه لفظ الله
آید یا اسماء زه مخصوص چه ش مثل حسن یا ناه زه سه و نفس من آید زه مراد سه مثل سیت
ت خالق بیه اذن ت باری نه مثل اسم قادر ت سمیع بیه بصیر واقع سینه قسم بجلال الله بنی عظمه
بیه کبریا الله بیه با قسم بالله ت اعلق بالله بیه با قسم بالله و علف بالله بیه استه بالله
بیه بمر الله ت معنی سارن منده چه زه قسم ماوان چه سلس خدایه سنده انا به اتمت تنها و اشده تنها
و انزم بالله واقع سینه تیه کنه سینه واقع قسم طلاق سیت تیه تحقیق سیت تیه کنه سیت
تیه بقران تیه نبی تیه نبی الله تیه کنه چه شرط زه ت سینه انشا الله بیه نذر زه
قسم به کرمای سو کند تم چه بایه تاته و او مثل الله و بالله و تالله بیه بکلمات قسم مثل بمر الله

تہ ایلن اللہ تم ایم اللہ بیہ من اللہ تم اللہ ہر گاہ قسم کہیہ زہ گزہ ہر گاہ زید زہ موقوفہ
 معلق چہ تندیں شاد و نس ہر گاہ خواہش کرہ واقع سپند ہر گاہ خواہش کرہ یا معلوم آئینہ تشہال
 و نہ سبتہ یہ تہ ہر چہ واقع سپند یہ سپند ہو گند واقع بر چہ گذشتہ تہ خلاف کرہ سپند کفارہ
 واجب عذاتی دروغ سو گند کہیہ یہ نہ قسم زہ کا نسہ پ کہیہ شل و اللہ کہ یا بہ یہ چہ شرط زہ مخلوق
 علیہ یعنی تہ پ قسم کہیہ آئینہ اعزاء و حب یا سنت یا ترک حرام یا کر وہ یا مباحا ہ زہ فعل
 ترک ترک یا سر بر در دین یا دنیا ہر گاہ یک آئینہ پس ہر گاہ قسم کہیہ زہ کارا ہ واجب یا سنت
 یا مباح بہتر کر نہ یا قسم کہیہ زہ کارا ہ حرام یا کر وہ یا مباح زہ بہتر چہ کرہ قسم سپندہ واقع یہ
 کہہ ہر گاہ قسم کہیہ اصل کس پ زہ تہ کرنس آئینہ عاف زہ کہہ کرت در و ہر باب
 چہ در مخلوق علیہ چہ کہیہ نوع اول عقدہ گو ایجاب قبول پس ہر گاہ قسم کہیہ زہ کہہ یا
 بخشہ خلاص سپندہ کرد و نوی کر نہ تہ بیع صحیحیت پس خلاف سپندہ بیع فاسد یہ زہ یا سپندہ
 مشغول تہ پس خلاص سپندہ ی زہ و کیل بیع کرہ ہر گاہ قسم کہیہ زہ عمارت کر نہ تہ امر کرہ عمارت
 کرنس عانت سپندہ نزد اکثر بنا عرف تہ عادت تہ کہہ ہر گاہ پادشاہ قسم کہیہ لائندہ کرہ فرما
 ہر گاہ قسم کہیہ زہ پس جز زید کل میہ کہیہ یا ولندہ عانت سپندہ تہ چہ زہ قبول کرہ بخشش یا
 بصلح یا بشفعہ یا بید نہ تہ زہ زید تہ عمر میہ یا ہم یا کرن تی تہ ہر گاہ قسم کہیہ زہ کل عہ نہ ادہ میہ
 و کیل تہ کل عانت سپندہ ہر گاہ و کیل سپندہ تہ کل میہ عانت سپندہ چہ کہیہ تہ جن
 پس ہر گاہ قسم کہیہ زہ چہ نہ نکست آب عانت سپندہ مگر سوری چہ ہر گاہ قسم کہیہ صوبہ سپندہ
 آب سپندہ عانت سپندہ نکست کثیرا ہ چہ ہر گاہ قسم کہیہ و چہ تہ ماز کہندہ عانت سپندہ مگر
 و و نوی کہیہ ی کو تہ ہر گاہ قسم کہیہ زہ کہندہ کلہ میرا ہ عانت سپندہ کہیہ کلہ مرغ تہ گا و ہر گاہ
 قسم کہیہ زہ کہندہ عانت سپندہ چہ تہ تہا و نہ تہ تہ شکر آئینہ ستر زہ کلہ قسم کہیہ ستر و چہ پت
 شیرہ تک چہ سپندہ عانت قسم کہیہ ستر بر سر کہ سنجیدین چہ سپندہ عانت ہر گاہ قسم کہیہ زہ
 یہ رٹ کہیہ ہر گاہ تہ از کہیہ یا تلف کرنس لازم سپندہ شل پت کفارہ تی تہ کہیہ چہ کرنس

یا سپندہ
 یا سپندہ

بگوشن هرگاه قسم کبیه زه گرس منتر گزیننه باس پٹ کهنه سپنده حانت هرگاه قسم کبیه بر
 به کد مت بیرون خلاص سپنده باس پٹ کهنه هرگاه قسم کبیه زه در خانه روز نه میاه روز نه سپنده حانت
 پس هرگاه قسم پتہ نیریزه خلاصی لبه هرگاه درنگی کره حانت سپنده نیرنی اسس عیال بن
 هرگاه نیریزه ته پیرت اثره اسباب خانه کدنه بایت حانت سپنده و در وقت پیرت
 پس هرگاه قسم کبیه زه در خانه زید گزیننه حانت سپنده گزیننه ت زه روز ان چنه ته ته ملک
 تند چنه ته حانت سپنده گزیننه گزیننه روز ان چنه ته هرگاه قسم کبیه زه شتره روز ان
 جایه منتر گزیننه حانت سپنده گزیننه ت زه مسکن تند چنه با جاره یا عاریه نه ت ملک منتر زه
 مسکن چنه بیه نه ت مسکن منتر زه غضب کدنه چس هرگاه قسم کبیه زه در خانه زید گزیننه بایت
 کره تندس خلاصیت حرام چنه بیت تان ملک تند چنه بیه تند بیه نیر حرمت گزیننه
 زایل هرگاه قسم بیه زه ولنه پیر سناه اوه کره ژاودت حانت سپنده یا ن حرام کلام هرگاه
 دیر زه والید زه بیت کره کت اوه دیر دور گزیننه حانت سپنده پتہ کدنه ته حانت سپنده کهنه
 اشاره کره هرگاه قسم کبیه زه کت کره قران پرنه سپنده حانت هرگاه قسم کبیه زه زیدس کدنه سلام
 ته سلام کره تش و تاریکی زه پیر زه تاوسته حانت سپنده بیه هرگاه جامع اکس سلام کره زه نه آه
 اکاه تمن منتر ته تش کره نیر تو منتره بلفظ یا نیت حانت سپنده هرگاه نیر کره حانت سپنده شیم
 در خصومت هرگاه قسم کبیه زه بندس لایه حد چوب راج سپنده لایه نس چوبه که بحسب عادت پس هرگاه
 تکر خیره نشه گوزنه کافی چنه زه که بده بیت مورین بنده یا که موره زه نت آسن شاخای
 بسیار ته اک اکس پٹ گزیننه ته یکبار لاین شرط چنه زه پیرت شاخاه و ایه تموم تر تندس
 بدنس به چنه تی و زه زه حده بایت یا تغزیره بایت آسهر هرگاه اودنه بایت آسهر برای امردنیا
 اولی چنه تی زه عفو کره کینه کفاره چنه هرگاه قسم کبیه زه بگاه واله نگه حق تنداده بخش
 خلاص سپنده قهقهه نشه ته کفاره چنه بیه کدنه هرگاه حقدار موه امتا هرگاه دیمت آسن زه حق تند
 دیمه پره زه تشدن وارشن دیه خاتمه بیه قسم کبیه زه فعل کره پیرنه زه هرگز کره نه قبول کره
 دعوی تند زه معین کره چس اکس تان هرگاه قسم کبیه زه فعل کره که پیره چس لایه چنه

بیت

بیت

بیت

هر که در تنگ سپند وقت یک یله مره تنگ گمان آید برگاه قسم کبیده و صدقه کرده مالین
 لجهت منزعین ته دین هرگاه قسم کبیده گنیزه تنگ کند بابت نه گد و گنیزه کند که گزیده
 سوا باگاه تن هرگاه دپه تندی بابت زه پته اژه تنده گره تندی بابت چیه زه اژه
 تنده مرنه برو نه زیور چیه شارل انگشتری ته خخته کفاره چیه لازم سپندان قسم مخالفت کرینه
 تنده فعلی آینه یه کیه سیه الاغسل اکیس سوار سه لاله اژه تنده گرسنه سوارن چیه
 تنده گوشت زه تنده تنده کفاره چیه لازم سپندان باکراه ته مشراونه ته نه زانده حکم تک
 تنده مقصد چیه در کفارات تنده اندر چیه زه باب باب اول چیه در اقسام تم چیه زه
 تنده رتبه بیه کفاره خیره بیه کفاره جمع اما مرتبه چیه زه اول کفاره ظهار و غیر
 تنده قتل خطا واجب چیه زه دین دشون منزه کرده آزاد پس هرگاه تمه عاخر آیه دشون تن
 تنده روزه پیانی هرگاه آزاد آیه ته تهاوه اکیس تن پیانی هرگاه بنده آیه هرگاه نه بکینه دین
 تنده بکینه دیه طعام تن هر کفاره افطار قضای ماه رمضان زواله پته واجب چیه زه دین
 تنده بکینه دیه طعام هرگاه تمه عاخر آیه زن دین تهاوه روزه پیانی اما کفاره خیره پس
 تنده زور اول کفاره افطار روز ماه رمضان دین روز نه عید بلکه کفاره مطلق
 تنده عید روز تن یا بیه کینه بنابر اقوی واجب دشون منزه آزاد کرن بنده یا ششین سکین
 تنده عام دن یا روز تهاونه دشون تن پیانی تن هر کفاره بیه دشون کفاره نذر نه عید
 تنده بعضی واجب پته آزاد کرن بنده یا دین سکین طعام یا پوشاک دن هرگاه تر شویش
 تنده عاخر آیه پرت که کنه تر شویش منزه تهاوه زن دین روز پیانی کفاره جمع چیه دشون چرن
 تنده نراک مارن مؤمن بعد ته ظلم بیه تهاوه کرنه روز ماه رمضان حرام واجب چیه بیه منزه آزاد
 تنده چه روز تهاونه دشون تن پیانی ششین سکین طعام دن یس کیه قسم کبیده
 تنده یزادی از خدا ته رسول یا یکی از ائمه علیهم السلام ته خلاف کرده تن واجب چیه تن کفاره
 تنده ظهار اکثرن نشه پس هرگاه عاخر آیه کفاره بیه سپند لازم کینتر و چیه دینت زه کنه سکار چیه

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تهران

میرزا محمد زین العابدین

ن کینه کفاره چنه زنانه موی شش در مصیبت اقوی چنه زه کفاره ماه رمضان چنه
کینتر و چه دیت کفاره ظهار کینتر و چه دیت زه گناه کار سپنه کفاره چنه تسبیح
زنانه موی پن کده یاروی پن زه مصیبت منتر یا مرد و زن جامه پن فرزند زنه یا آشن زنه
ب سپنه کفاره یین واجب پس اگاه نکاح کره زنانه اگر در عده ته جدا سپنه تسبیح کفاره
۱۰ ایک پانتر صاع پس اگاه شنگه ناز خفتن کره بتان بعد نصف شب گدازه نیمه در نیمه
روزه پس اگاه روزه تها و نه نکره ته عاجز آب ته اگر کسی کیست و قوی ته طعام پس هرگاه
عاجز آب صدقه کره نیمه زنانه اقرب چنه بی زه پتم تر شوی چه شدت و در هر وقت چیر منتر کفاره
چند بیت تن منتر چه تره بحث اول چه در عتق نه چه واجب کفاره هر شبه تسبیح پس اگاه
مالیک بنده آیه یا قلس تند من باج آیت بند من شرط چنه زه بنده آیه مسلمان یا بکلم مسلمان یا
چنه آزاد کرن بچه در شکم بیه نه نه شرزه و ون کافرن بند آیه به بلوغ فی نزدیک آیه اقامت
اسلام اظهار آیت تس و ر چنه زه بحری چنه بنده آیت تس زه اقوی چه صحیح استن اسلام
و ابق زه قادر بر استدلال بشرط چنه بنده مسلمان استن منتر اقرار استن بشهادتین نه ناز
کرن تبریزی از غیر اسلام ته شر چنه تابع کس مالت باج منتر ته اسیکره و تس چنه تابع جدائی
مالت باج نشه جایز چه آزاد کرن عیب دار بنده هرگاه شه غیب آزاد کرنک سبب سپنه به
آزاد کرن ولد زنا بیه بنده مدبر نقض تدبیرتی کره بیه مکاتب شرط بیه سر مکانیت مطلق زه کینه
از مال کتابت و اتنومت بنده اگر خسته یله من تسند معلوم استن بیه ام ولد بیه بنده هرگاه
مرفق از جازت دیه بیه بنده زه قتل ظهار آرس کره مت نه نه بنده زه عدا آرس قتل کره مت به
چه شرط و عتق زه خانی از عوض آس پس هرگاه دیزه و چه یک آزاد ته زه پش چه یوماه بحری
چنه کفاره کینه بیه چه شرط نیت کفاره کرن بیه نیت قرینه بیه معین کرن سبب کفاره یله کفاره
و یکیت استن پس هرگاه تر و دکره میان ندر ته ظهار صحیح چنه هرگاه کبر مالت کل بیه نیت از
تنه کره کفاره کینه چنه خوب نر و اگر فقهار و در هر جثت چه در صوم سه چه واجب کفاره
ته نیمه زه از عتق آیه عاجز هرگاه مالیک بنده تسند من خد تس کنر حاج آیه تسند من بهاس نفقه

۴۰۵
مجلس
در علوم

از اشکال پس ب سبب کفاره واجب است روزه تماوته و ن رتن پیاپی تا آید عاف
 اردین دین تماوه روزه هرگاه که صدقه دید پرت دو بابت طعناک است هرگاه که
 عاجز است استغفار کرده اما هرگاه واجب است سبب کفاره سوا پس حوط چنه روزه تماوته
 میسر چه هرگاه بالکل عاجز چه صدقه دید بلکه به کفاره واجب است منتره چه حوط بجالن
 میسر چه هرگاه میسر است و نهفته زیاده است هرگاه که تراشد احتیاطا کرده تنبیه دید
 کرده چه قسم تاون کم پیش است حرام چه سوگند غموس نه گو اینر قسم که پیش است
 میان غموس وی دیان زه بدوان چه صاب پیش در گناه کنه چه زه سوگند چه واجب
 یله ظالم کنه نه نشسته قسم سوا حرام چه قسم تاون به بیزاری خدا تعالی رسول به ایله علیهم
 هرگاه کفاره دید خلاف کنه برو نه محسوب چنه خلاف کنه پته سینه میاک کفاره لازم کتاب
 موات موات چه نه زمینه زه کانه است نه تصرف من منتره معطل است پیوره آب نه است
 یا غالب است آب من پت یه زمینه چه ملک امام پس هرگاه مسلمانان من منتر آباد کرده
 تصرف کرده مالک سینه شتر طه اقل بی زه هرگاه امام ظاهر است آبادی کرده اذن
 تنده غایب است من منتر پیش آباد کرده است سی چه اولی تصرف کنست بینه
 ختیت تان آبادی تنتر باقی است در هر مسلمان کند ملک است یا است
 امان چه شیت صلح کرمت پس هرگاه زمین موات کانه هند ملک است صحیح چنه آباد
 مالک تنده اذن سوا مالک غایب است آباد کن نه تنده اذن سوا چه محل تامل تنه آباد
 آباد پس کرده تنه زه مسلمان است پس هرگاه جهود است امام دیس اذن مجتهدن چنه تنه
 زه قول در دهر بی زه پس ارا ده زمین موات چه پزه شنه کاراه کرده زه در عرف
 دین به زمین کن پس کافی چنه دیوار بندی ته سده بندی کن تنه زمین یا کنه گنده
 کهن گنده تنه تنه کیم کر نه ملک است بلکه اولی کنست تصرف کرده تنه هرگاه
 نه زمین بارش یا مصالحه بایت به سینه کینه پیش تره سی چه اولی تنده ختمه هرگاه و ارث
 چه اولی هرگاه سه زمین کنه شمع چنه صحیح بعضی از مجتهدین چینی و نمان زه تنه زمین

در بیان غموس

کتاب احیاء

احیا

پیاپی از کندی کرن ته کنه کنده گهن کنده چته مت ملک کران به قول چنه خالی از قوت خلاف شهوت
 اک پانده پانده زه زمین موات آسه جای عبادت مثل غنات ته شتره منی شیمه فی زه جایاه آسه
 پانده از زه حضرت رسولن صلی الله علیه و اله آسه مسلمانن هنره مصلحت بابت مخصوص کر مریته کنه بقیع زه
 پانده از زه مساجرن هنر خلستان او سر مخصوص کر مت چرا کره بابت چار پانای زکوة ته تصدقات ته بفریه
 پانده از زه حکم متن زمینن هنر زه تم حضرتن آسه مقاطعه کر مت جماعت اکس بیت یته کیاه وادی
 پانده از زه عقیق او سک به بلال بن عمارت چیزی که ژنت دمت ته کانه اک از اصحاب و سینه تصرف
 پانده از زه کرمت ته ستم فی زه حریم عمارت یعنی گردا گرد آبادی آسه نیکاه زه در مباح چنه پرت خیرس
 پانده از زه میرماه نه چنه بر چند قسم اول حریم خانه نه چنه توتاه زه تک شین بیت پت بیه خاک ریز تک
 پانده از زه بیعتس و و پیه پرناله کن پیه ارده نج و ت ت گرس حریم دیوار نه چنه فی زه زمین
 پانده از زه هر گاه خراب چنه تن حیرم شهر نه چنه زمین حوالی شهر سمند بابت ته شهرک لوک
 پانده از زه هر دو نوبه بابت بیه خاک ریزی کره بابت بیه تنه کن لوکن بند چار وای چرا کره نج جا و در حریم حریم
 پانده از زه هر سه چنه نج و شینک مقدار بیه و ت یکنج دویه طرفه ت پانده هر سه حریم چاه زه و و نونن آسن
 پانده از زه منزه آب دوان نه چنه شجره فرع پس هر گاه کانتراه بیره زه و و نونن آب و نه بابت کوراه
 پانده از زه کنن متن شجره و رغن مترزاننه گهنن در بعضی روایات چنه امت زه حضرت رسولن صلی الله علیه
 پانده از زه و اله چنه فرمودت زه حریم چاه چه در جای بیت پاندره ذراع او سمت اسلام چه پیره ذراع شیمه
 پانده از زه چه حریم جای زه و و نه بیت پس آب کدان زراعت کره بابت ته آبه نه چنه شینک و راع مستر
 پانده از زه حریم چشمه چه در زمین نرم ساس ذراع ته در زمین سخت پاندره بیت ذراع پس پس و اتنه زه بیت
 پانده از زه مقدار سنتر از زمین ت چشمه حوالی کده بیاک چشمه هر گاه ته مقداره خه راس منزه ت چشمه یا
 پانده از زه فانس فرار نه توت چنه جائز انهم چه حریم راه نه چنه در زمین موات شت ذراع یم حریم چه سکه در زمین
 پانده از زه موات ته در زمین معموره چنه حریم سواک گامن برو نه کنه چه زمیننه زراعتس لایق ته اشرا بادی ته
 پانده از زه تجرید و نیم متن منزه موجود اما و کنن چنه مالک بحق معلوم ته لوک چه تنه سن سناده سن متر مختلف

همه فنان فلان منزه چه ته کینه چه و تان زه میل فلان ستر جای چه اما اسه چینه کانه کند و نه
 علم حاصل من زمین در پشت چه صحرائین کینه چه کینه زمین تو زمین منزه وایه مرده ته و و نه
 کینه چه یک پن چراگاه قرار و نه مرده آتایین ستر بر و نه مالک چینه آیتزه زمین کزه چه من کزه
 جواب تصرف دهند من زمین اندر سپنه مالک سپنه بیت ته مالک سپنه سوا مثلاً خالص سپنه ته
 و نه ته زراعت کر نه بابت و نون هنده بابت کرو و روج بجا کم شرع عادل امایه داعی چس ته اذن
 و ان من من تصرف غیر مالکانه کر نه سادی زه من زمین منزه چه امرا آبادی تحیر ته موات ته چینه من
 مالک سپن چه شکل خاتم چه در شرکات زان زه منافع مشترکه چه پانتر قسم قسم اقل چه موات
 فایده یک چه یک من من لوک چه شریک اک اکس من من یکس جایز چینه ته منزه یکس در ای من مالک
 نفعه زه یکس دینه یکس پس جایز چینه من ته منزه کینه ته منزه بابت ته سوا بیه کینه کاره بابت کر
 یله و ت وسیع آس ته یکس و ن و اما ضرر هرگاه پانه ته و ته ته متاع پن تها و ته ته نس از نه یکس
 اما هرگاه متاع پن ته ته قصد آس ته بیه ته میمان مجتهدین چه خلاف ته منزه اقرب چه بی زه
 حق نس پن باطل و نه بیت ته جایز یکس بنا کر نه چینه جایز هرگاه و ته منزه کینه چیزه مثلن بویا سه
 کره هرگاه یکس ضرر و اتنا و نه جایز چه هرگاه زه زن یکس غیر من اکسی جایز من اقرب چه بی زه
 حیره ترا و ن یس اکینه نا و نه سسی چه اولی زیاده یه یو و تو سوا زه تو منزه چه پکان حکم زمین موات
 چس پرت کاه زانه ته منزه اشکرت هرگاه یکس و ن ضرر و اتنا امات و ته منزه جماعه اکس
 چه مخصوص حیره زانه ته منزه اشکرت کر نه اذن در من من چه سیده هنده فایده چه معلوم
 اکاه ته منزه جایزه برونه سسی چه اولی ته منزه ختم هرگاه ته جایزه و ته بیاکاه به ته ویم چه
 اولی ته بیتس ضرر کر نه بابت تی و نه آس مگر یه رفت پن آس ست تها و ته ته من من چه
 موقوفات عامه مثل درسه ته رباطه فایده هنده چه منزل کر ن من طالب علم ته قافله ته مشترک چینه
 منزه پس کلاه جماعه منزه حجرس اکس منزه ساکن سپنه سوا و آس روز نس ته سسی چه اولی منزه
 نصرت تان ته چه ته ته کدن چینه جایز شاه تی ته روز هرگاه و آس شرط آس کر نه ته تا

در احیاء موات

در احیاء موات

در احیاء موات

در احیاء موات

در احیاء موات

معین تکیاه زده هرگاه نه شرط کرمت سه مدت گذشت زانرا زن سه تیره نبر کدیتنه کنه زانرا زن سه
منزه نبر کدیت هرگاه وقف که و ن شرط کرمت آیه زده ساکن تک پیره زده بطلب علم آیه مشغول
سه آیه مشغولت بیه چه جای زده ساکن حجره کنه کانیه پانس شهریکیت تان ت صفراط
زده وقف کرده و ن چه شرط کرمت نه متعدد آسن چند تم شرط کرمت هرگاه تیره حجره ساکن نیره
حق نند سپند تیره مکانه منزه باطل اما هرگاه رخت نند تیره آیه حق نند سپند باطل باطل باطل
یت چه میان مجتهدین خلاف فتوی چه تیره زده هرگاه پیرت نیکنه قصده رخت تیره تیره و مت آسن
حق نند سپند باطل در وقت قیم چه معدن تیره کانیه تم چه دویه قیمه اقل تیره کانیه زده تیره چه زده
محتاج خرج چه مثل نون تیره لفظ بیه کندک تیره تیره مویایی بیه تیره تیره یا قوت تکیاه زده بیه مشترک
مسلمان منتر کینه از مجتهدین چه مخصوص امام زانرا هرگاه کانتر اه عمو منتر نه منع زانرا نکر
تس بیت تان حاجت پور سپند بیک زانرا نکر هرگاه زده زن یا اثر برونه گرشن تیره تیره
هرگاه اجتماع نند ممکن آیه نکر ممکن فرعه تراون هرگاه باگن ممکن آیه مقدم چه بر فرعه احتمال
نعت تیره سبقت محتاج تیره هرگاه نک زار که طرفه کوراه در زمین موات گهنن تیره آب ان تیره
نون کرن مالک سپند تیره بیاگاه چینه تیره نون متر شریک تس حق تیره چه باطنی کانیه زده محتاج
چه خرج عمل مثل کان طلا تیره نقره بیه شستر تیره رس رصاص بیه بلور تیره فروزه بیه چه مشترک مسلمان
متر کینه از مجتهدین چه بیه تیره مخصوص امام زانرا پس هرگاه کان ظاهر آیه ایار کنه سپند
مالک تیره هرگاه ظاهر آیه تیره شخصاه کرده ظاهر تیره ایار کرس آیه نند س بکس منتر تیره مالک
سپند تیره کنه هرگاه در زمین موات آیه ایار کنه سپند تیره مالک هرگاه معادن زمین کس منتر
پیده گرشن زده بایسن آیه ایار کرس مالک چه سنی خواه ظاهر آیه خواه تیره تیره متعلق چه ایار کرده
اما هرگاه ایار کنه برونه ظاهر آیه نکر سپند هرگاه کوراه گهنن تیره بعدن و اتناوس
تیره اشتراک چه باقی تیره مسلمان منتر چه مشترک تیره مالک تیره سپند پانتر قسم چه آب اول سنی
آیه بانس یا حوض یک لدمت سه آب چه نندی یک هیات کرمت چس پس هرگاه باناه

غصب که تیره مباح آب است بقصد حیات مالک آب چنانچه تیره جانی چنانچه کن آب در
 تیره کیرک آب زه پنس یکس منز یا در زمین مباح گشته تکبیه زهیت صورت منز پنس تیره
 مالک گشته اذن سوا چنانچه کانس که تیره تصرف جایزه کن آب تولیت تیره میلت
 جایزه با کراست تیره کن کیرک سوری آب چنانچه جایزه تکبیه زه تسلیم تک چه متعذر هرگاه قیدی کو
 مژه رت تیره کانتره کانس مژ مالک تکبیه هرگاه کانتره کوراه در زمین مباح گشته نه مالک
 قصده بلکه نفع تلفه بابت سی چنه اولی تیره و زه تیره آسبه نفع تلفه نفع کانس که تیره پنس
 هرگاه کانتره پنس یکس منز کوراه گشته همایس پنس زانه منع کرت بیاک کور گشته نس رشن
 کیره خنه سرتی کیره تیره کیرک آب تیره کیرس تن غیر چشمته باران تیره آب بنار ایستاده مباح
 منز مالک پنس که رویه مشترک چه مسلمان منز تیره کانس که تیره پنس مخصوص س کاه تیره منز آب
 مالک پنس تیره و در مخرج کلن هند آب مثل نه فرات تیره دجله بغداد زه مشترک چه مسلمان
 پانزده تیره کله زه یک آسبه کانس هند تیره چه مسلمان منز مشترک هرگاه آب تک کم آسبه
 پوشنه کله نیه آب سی زه نزدیک دهنه آسبه اتمام چه درست صورت منز زه یس و در چهار
 سابق آسبه در اختیار تیره مقدم استحقاق منز تیره هرگاه آب اعتدات آب ن تن تا بعد
 غلین هرگاه برای غیر درخت خواجه آسبه ن تن تا قدم درخت خرابایت نس تا ساق تیره تراون
 آب ن کن زه متن زه چه آب تراون تیره مقدار زه و ننه آو و اجهنپ و اینه تیره تیره
 پت چه پس هرگاه اوله کنتره باقی روزنه پنس چنه حقا شیم چه ملک کله جویه هند
 آسبه جدا کرمز آسکه از مباح تیره کانس کلاه مثلا از نه فرات تیره آسبه تیره آب مالک پنس
 یک تیره منز کاراه کرمت چه شریک چه تیره منز بقدر کار خود مناط چه کار نه نفقه پس
 هرگاه کنتره و نفقه آسبه زیاده دمت اما عمل منز آسب برابر و در حقه چه برابر هرگاه آب تک پوکنه باران
 تیره پرت کاه نیه پنس یس تیره نصیب یس کتاب صیده تیره و باج بیه الطعمه اشیر
 تیره منز تیره باب با قبل چه در صیدت منز تیره فصل اول در آلت صید جایزه کار

آب

ا

آب از شمشیر تیر به تیر به کمان گلویم یعنی بقیه لایحه کمان بیه هون به یوز زه هندی
 پس چتاد پان بیه پلنگ زه یعنی چسب پنجه پان بیه باز زه پزنداه چه شکاری مشهور
 مرغ زه پزنداه چه شکاری مشهور معروف از جنس سیاه چشم بیه عقاب پزنداه چه شکار
 سیاه بیه شاهین زه پزنداه شکاری ته زنده از جنس سیاه چشم بیه باشد زه پزنداه چه شکاری از
 جنس زرد چشم بازه ختمه لوک بیه زال ته واله و اش ته غله زه جانور چته تنز گیر پنهان بیه یو
 یواید حیوان یوسیت شکار پنهان مرگه شل بن زندگی برقرار است واجب چه ذبح کرن بش
 هرگاه بهارن نه مورمت آیه حرام چه گریش آموخته کرمت هون مورمت آیه یا نیز بهارن
 مثل تیر تیر بیه شمشیر ته به تیر به تیر به مار زه حلال چه اما آموخته هون معلوم پنهان آموخته تنز
 به شل کمنه جایه کن روانه کون ته گهره توره یله پش رشتس ته پت روزه اگر وقتن منز بیه آسین
 عادت کنس ته زه رته اعتبار اه چته ته زه یکبار گیمه یا خون تشد هیه یا به ندرت پت رشتن نشه روز
 پت ته یوسیت نیرنه آموخته آسین نشه بر حلال چه تشد شکار نوه شرط اقل بی زه ماره شل شب هته ته
 زخم نه سیت محمل چه زه کفایت کره ون تشد رشتن سیتی هون تشد مجروح تی کرند اما احتیاط پنهان
 ترک پس هرگاه مره رنج ته زخمه سیت ته هون پنهان حرام چه در غیر بی زه کانتر اه سوزه تشد شکار پس
 هرگاه پانی گره حلال چته کشته تشد مگر به منز و ته شل پش رته ته پت روزه اوه بیه بر شکار تنز میر بی زه
 سوزن نه آیه حلال شکاره بابت پس هرگاه تشد تراوه تشکاره بابت یا تراوس حرام شکاره بابت
 سه واته حلال شکارس ته ماره شل حلال چته هرگاه شکار اه اکم قصده کره هون رطیس اکس یا تشد رط
 بیاک هت یا کره قصده بد ته شله ته هون رطیس نه در سر کشی آیه گوشت حلال چه وود می نه
 هونس بر شکار تراوه ون آیه عاقل مسلمان یا حکم مسلمان یا نیز شتر نه پس هرگاه کافرا تراوه تشد نمی
 تی آیه حلال چته ته کمنه چه دیوانه ته ناصبی بیه خارجی هرگاه پرتاگاه مسلمان کافرس منز موناه
 تراوه هون مارن شکار اه حرام چته کمنه چه هرگاه اکاه هون تراوه بر شکار بیاکاه لایس نیر یاد و کو
 لایس تیر و تو یوسیت گره ماره مگر به هون یا نیز مسلمان شربونه تشد ماره پان شمی زه نام خدا بیه

شکار
 در بیان شکار

سوزنه و زره چون پس هرگاه عیداً ترک کرده حرام چه هرگاه فراموش کرده حلال چه خواهد تدارک کرده و آنچه
چون شکار سن یا کرته بینه کنه چه هرگاه عیداً ترک کرده چون و آنچه و زره دپه هرگاه بیاباگاه و نه حلال
واجب چه زره نام قد او چه با تعظیم مثل بسم الله بیه الله اکبر بیه سبحان الله عا شیه چه تنفس بی زره
با تعظیم آسن چه از باب احتیاط مشیم بی زره زخمه سیت مره پس هرگاه چون زخمه دیس و زره
کره پارسق یا که پنه پیه یا آلس منتر گزده ته تمه سیت ته مره کنی زخمه سیت چون سنده حرام چه ستم
بی زره نظره که گزده غیب یله زو آرس برقرار پس هرگاه غیب گزده ته و چه نه اچو حرام چه
چون آسن استاده شش پ یا نه تکیا ه زره بینه زره هونس و رای آسینه بی هرگاه معلوم
زه هونی چه مورمت حلال چه آتیم کی زو بدست سینه سله زو آرس برقرار پس هرگاه تیره
اته میس واجب چه زره دج کرس بیه چه واجب و آنچه و زره چون شکار سن و و زره بر شکار گزده
هرگاه شش زندگی بینه دج کرس کینتر و چه دپمت زره هرگاه چیزه آسینه زره تمه سیت کرس دج
هونس تراوه سیت شش یاره کینتر و چه دپمت زره زو قرار مت آسنک کتر چه بی زره ممکن آسینه زره
روزه اوس و پس ته آسینه کینتر و چه دپمت زره کتر تک چمه بی زره اچه و پنه یار زمین گهر چه
یا لیس حرکت دپه یه چه اقوی نو مری زره شکار آسینه سرکش و حشی آسن یا آشی پس
هرگاه چون حیوان غیر سرکش یاره حلال چنه هرگاه حیوانات انیه و حشی پینن یا عمله کرن ته
اته بینه ته متعذر آسینه دج کرن متن اده مارک چون بشرایط حلال چه شرط چنه زره تعلیم
چون سنده آسینه سلمان بلکه شکار کره و ن سنده سلمان آسن چه شرط کینتر و چه دپمت زره
هرگاه محوسن آسینه تعلیم کره شش کشته سنده چنه حلال حلال چه کینن یه سیاه چون تمام سیاه چون
شکار کرمت آسینه کینتر و چه منع کرمت روایترا که بابت زره از امیر المؤمنین علیه السلام علیه
الصلوة والسلام چیک کر مرزه فرمودت چس زره شکار سنده گهننه بیه بی زره رسول خدا صلی الله
علیه و آله چه کرمت سه مارتن ته بعد محت روایت چه محمول بر کراهیت بیه چه واجب چون زره
جای چها سن ته شین چه دپمت زره واجب چنه سر چها سن تکیا ه زره گهنس چه امر و کلام الله تعالی نه

در شکار به تیر و مانند تیر

كُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ مَطْلُقٌ أَمْتُ بِي اِرْقَبِلْ مَا تِيرَةً نِزَهٌ بِيَهْ شَمِشْتِرِ تِيرِ پَرْتِ آلاه
نیزه تیر آسپه بیکانه تیر شستیر تیر شکار سپند تیر بیت مار هلال چه به عرض بی بر شکار پیر
هم دیند آنا تیر گز یعنی تیر بی پر تیر بیکان بیه پس تیراه زه تیر منز آسپه بیکان تیر شستیر
نیزه زه پوست زه زخم دت مار هرگاه پنهان شکار بیه تیر مار س هلال چنه بیه چنه حلال
تیر شکار س کن تیر کمان کلوه مار ه کینتر و چنه دیکت زه حرام چه کمان کلوه اکثر چه
تیر زه جایز چه لاین حرام تی چه کشته تک یته کنه چه کینتر و دیکت زه حرام چه لاین شکار
نیزه زه آسپه تیر شکار هخته تیر قول اقوی چه بی زه کرده چه حلال چه تیر شکار س تیر مانند
نیزه مار ه نو شرط اقل بی زه زه پوست یا آسپه شستیراه تیر منز حرام بی زه قصد کرده تیر تیر
شکار س و اتن پس هرگاه تیر یا شمشیر آهه منز پس شکار س کرده زخمی تیر مار س حلال چه هرگاه تیر
نیزه زه تیر و دام تیر او ه یا شکار کاه کیر س منز تیر بیت گز شکار مار ه حرام چه تیر بی زه خیس
بید کرده قصد پس هرگاه لاینک قصد کرده شکار س لاینک کره تیر شکار راه گز مار ه حلال چه
نیزه کنه هرگاه قصد خوک کرده تیر بر آسپه یا کمان کرده زه خوک چه تیر آسپه حلال چه شرط چه زه
صید صیدین کرده پس هرگاه تیر کرده تیر خطا سپند تیر بیک مره تی جنبه حلال چه هرگاه زه زن تیر
نیزه تیر اک کرده قصد شکار نه تیر بیک تیر و دشون منده تیر گز شکار مار ه حلال چه دشون
نیزه نام خدا بیه لاینه و زه یا تیر شکار س اتن بیرون هرگاه تیر عید اشرک کرده حرام چه بی تی دیکت
نیزه حلال چه هرگاه شروعت آسپس پس هرگاه زه زن تیر لاین کی بیه نام خدا تیر دشون
منده تیر گز شکار مار ه حلال چه پانن تیر زه تیر انداز آسپه عاقل تیر مسلمان تیر کنه گو شیم بی زه
نیزه زخم مره تی جایز آسپس پس هرگاه بیه چیز مره حرام چه ستم بی زه نظر تیر گز نه غیب یه و زه
نیزه آسپس بر قرار تیر کنه انهم بی زه بیه شکار س زو قرار تیر است پس هرگاه زو بر قرار
نیزه واجب چه زنج کرن پس نیزه تیر و اتن زه گز شکار س پت بیس زنج کره
نیزه هرگاه زو بر قرار است بیس زنج کره تیر تراوس بیتان مره حرام چه تیر مغذ و چندی زه

سیت آسمانه شکار یا غلافه منزه تیر نه مباح چینه تیر به جلد آند گوشت نه مرده بسین بازو
 بر قرار نه است فو مری نه شکار آسمان شکار انشی حیوان فی آسمه برونه پس هرگاه تیر
 لایه جانور پوشت نه نه زاننه ثلث تیرس حرام چه هرگاه حیوان غیر کشتی تیر لایه طلال سفینه
 ذبحه سوا شتر چینه نه تیر اند از آسمه اکی پس هرگاه جماعت تیر لاین باشه ایط گذشته تیر سدر
 بند و تیر و سپند شکار ماره طلال چینه تیر شکر چینه بمن منتر جایزه چه شکار س نه تیر کره کرن
 تیغ تیر شمیره دو نوی تیر کره چه طلال و نوی تی حرکت کرن یا اکی یا کانه اکاه کرن
 از هر دو بیه یک و نه کانه اکاه آسمه زو بر قرار است هرگاه اکس منتر زو بر قرار آسمه ش کر نه
 سه بیک چه حرام تیر کنه پس تیر نه شمیره تیر نه سیت کره شکار س حرامه باقی آسمه بر قرار
 است نه تیر کره چه حرام یا قیس نه ذبح کرن هرگاه یمنه ذبحه مره یا بکم مردن واته نه تیر کره تیر باقی
 چه طلال سر نه سوا تیر حکم چه هرگاه آموخته هون یاره پاره کره ش در هر فصل چه در نه
 احکام شکار کرده چه را بکت حیوانات و عشی نه جانور شکار کرن بیه پوت آلو منتر تیر
 بیه گاوه رنه روز جمعه تا ز برونه حرام چه شکار کرن تو آلا تو زه غصبی آسن مثل دام تیر
 بیه شمیره تیر هون بیه تو سوا اما صید چه حرام شکار سپند شکار س مالک نه مالک اله
 شکار س پت چه اجرت آله شکار سپند مالک زو ره چیزه اک بیه شکار تند س آسن
 مثل دام بیه زخمی کرن تیر نه پید و نه نشه یا و پهنه نشه بیه رنه نه آته سیت بیه باطل کرنه س
 تیر نه سیت ش هون نه یوز نه یوت نه چه پس اکاد تیر لایت شکار ش تصرف کانه
 بند چینه تیر تیر شکر یک چینه مالک چینه تیر بله سیر کشتی نشه پیرمت آسمه نه هرگاه بیا کاه
 ش نه مالک سپند هرگاه کشتی نشه پوت آسمه کس نه پس اکاه وال واش لا که شکار سیت نه
 یمنه وال واش تیر لبه شکار آسمه منتر رمت مالک سپند هرگاه وال واش منتر تیر مالک سپند
 وال واش تی پانس سیت نه هرگاه بیا کاه شکار کره س سپند مالک نه وال واش ول هرگاه
 وال واش سیر کشتی نشه ترو و مت آسمه نه آته سیت زانرن رمت وال واش نه وال سند پان

در شکار حیوانات

چه

منه

و نون بند زخم اده هرگاه دشویر است که یکبار لایمت یا بن گل زدن تس حلال چه هرگاه اگر
 اگر تس تیر لوییت ته گل زدن تس لبنه حرام چه تکیاه زه بنه زه دویم آیه صورت تمه ته زه گدگنده
 تیره آیه پومت زو بر قرار است گر یله زان زه گدگنده زخم آیه مودمت یا تمکس حکس منریایی زه
 دویم سند زخم آیه او سمت سه پنه برو نه زه حلال چه یک اول چه در صورت اول ته دویم در صورت
 دویم تس کیم هرگاه زه زن شکار راه پا ون یکبار دوشون بند چه هرگاه اکی پو و تسندی چه خاص با نه
 هرگاه زاننه زه کم پو و سه قرعه ترا ون ته احتمال چه بی زه ونوی آسن شریک تس منر هرگاه زخم کینه
 پی سنده پته آسته بر دو پیه یا یک پهرس ربیایک گهر اده بکنه و پیت ته دوت دویم سنده چه کثر
 دیمت زه ونون بند چه در شکار پین گو کشری منزه کدن سه زه تس پنه زه آسان پنه
 رتن سه پس هرگاه تس تیراه بیه ته است که و پیت یا دوت ته رنکه زه زانرن نه رشت گر نما
 جلد گر نه بیت یک پینه یسه جای زه تیر چه ته ذکر سپنان سه حکم چنه تیر سی خاص بلکه حربه تیر
 بیه شیره ته تس پنه تس حکس منر چه شریک ته گوتقه حرام چه مرغ یا جانور اه زه سه آیک نشان
 کرت ته تیرای نه لاین تس میت مره بیه جانور اه زه زخمی آیک کرت رشت آیک ته و دوت
 یته مره در حرم باب چه در ندکیه به فوج ته خر ته ته درای تت اند رچه فصل فصل اقل چه
 در ارکان تم چه ژور اول یس کاه ندکیه کره کشر کره ته خر کره شرط تس منر زه عاقل آیه
 بیه سلمان یا در حکم سلمان پس حلال چنه یس کافرن مودمت آیه از اهل کتاب آیه
 حیوان بیه خارجی ته ناصبین بیه دیوان ته یس ست آیه بی تمیز شتر حلال چه یس تمیز دار شتر نه
 بیه سلمان زنانه در مضی نفاس تی آیه بیه زنا زادن ته جنین هرگاه سلمان کافر شریک
 سپن حیوان مار تس منر حرم چه در حرم چه کشته روا چه شتر تس حیوان تس ته پته آیه پاک حلال
 استن مازت ندیانه ته روا چه زدن سر آدمی بیه سر سگ خوک ته روا چه زدن سیره ته بکنک بیه
 یوز ته روا نه یه تس ته فایده یک پاک سپن پوست گوشت یته زه پاک تسند
 پوست چه محتاج با خست خلاف چه یه همان سینه گیمت مثل یات ته پنه بیه تس زه قول

اقوی چه بی زه روایچه ته روایچه ته کرن در حشرات مثل موشن سو سماره بار تن کیم چه ال
 نه شرط چه زه شستر واسه ته جایز چه تذکیر مگر نه سیت قدرت است تن پش پس هرگاه
 گهواره زه حیوان گهواره فوت ته شستر و آله آینه جایز چه اعضا از تن یه سیت بنه از خوب ته
 آگینه بی سنگ تیره ته نم ته و نه در هر چه کیفیت فرج تن منزه ته و آله شرط اول بی زه
 زون عضون زون اک مری زه کین ته پش و تن چه در هر چه معلقوم زه شاه گهواره
 ته و پنج و تن کیم ته زون و د جان زه رگه چه آله ته پش و تن ته خون چه منزه نیران
 بی زه بر تن کن زون مین زون رکن پس هرگاه پش کن زون مین زون مین زون مین زون مین
 بی زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین
 ساری زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین
 محل اشکال یه خلاف زه هرگاه بولات زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین
 بولات چه یکنس مولات عری یعنی بی زه یه زور رگه زون مین زون مین زون مین زون مین
 ذاب چه کنه و د جان ته پنج زبان زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین
 هر س کار سیت مور گهواره مری ته معلقوم زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین
 مور زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین
 کنه زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین
 تنه آینه حلال چه پس مری مری ته معلقوم زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین
 یعنی زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین
 عری مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین
 دینه پش پش زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین
 متصل سینه محل اشکال یه زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین
 نمونه نوزک بوزنه زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین زون مین

حیوان کشتن یا تس حیوان منزه کیرس آیه گوشت میسر آنکه کشتن کن تس بلکه زخم زدن
 شمشیر و سیت نه نیر و سیت نه تیره سیت بیهیه تیه تیه سیت مار و گهزه تم زخمه متبه استنس کشتن کن
 جای هرگاه و و نشاء نه واجب چیه صبرن کرن ییت تان ایهیه مگر یله کپوژن زه هلاک
 سپنه سیم نی زه ذبح برونه آسین و برقرار یعنی میاه آسینه زو و رامت مختصره سند پاک
 مرنه نی تی آیه می ساعته ذبح سوا آیه مگر و یقبله کرن حیوان کشتن کنه و زه ته و و نشت
 کنه و زه هرگاه ته مکن آیه هرگاه ته زانینه یا مشراوه یا آیه حیوان کیرس گوشت یا به منزه
 گوشت زه رو یقبله زانینه کرت ته ماس حلال چه پزه زه سرت سپنه ته پیش کردن حیوان آیه
 رو یقبله فو مرنی زه کشتن کنه و زه هیه کده بر زبان تام خدایت کنه زه و په لبم الله یا الله
 اکبر یا الله تنها هرگاه تله کده هینه نام خدا عدا و یحجه حرام هرگاه مشراوه ته حلال چه در هر
 بی زه و ن تسند آیه کشتن کنه پس هرگاه کانتر اه کشتن کنان بیاکاه ترش شکم حلال هینه
 هرگاه ذبح کرت مرنه برونه شکم ترش آقوی چه زه حلال چه کده می زه و و نشت کنه و و نشت
 یوشه طوبین حیوان ذبح کنه کره پنج جای چه و باه زه و و نشت چه پیش ته سینس منزه کرن
 یه طریقه زه و نشت و نشت پس تس حر به یا شرک ذبح کره پنج جای چه منگه تله یه کنه گوپر
 هرگاه ذبح کرن یس خن کرن گره یا خن کرن یس ذبح کرن گره حرام سپنه به کس نی زه کشتن
 کنه پته کره حرکاه زه دلالت کره زنده اوس یا خون معتدل و یه یعنی خون نیرس و گیه پاته نه قطره
 قطره ته پشینه پاته اقوی چه زه شرط چینه زه حرکت ته کره خون معتدل و یه بلکه اکاه چه کافی یو
 منزه حرکت گره کرن زنده منزه حرکت نه نه پنج حرکت زه مرنه پته ته چه انسان بیه پزه زه یه علامت
 سپنه کشتن کنه پته نه کشتن کنه برونه یکماه زه کنیز و چه شرط زو و نشت زه کنیز شاه آیه مذبح نه
 کشتن کنه پته یه یه زن شاه کم آیه باقی آیه افقه معلوم سپنه ته حرکت کنه سیت ذبح پته پس
 هرگاه زانوز زه و نیران سپنس کنه و کس چینه شریه چه حق ته ظاهر گره سپن یه علامت کشتن
 کنه پته تس حیوان منزه شک آیه تسند س میالتس منزه پس سپنه موت معلوم آیه حرکت کن

کرن

تخون معتدل و ن دینه فایده یتنه کنه یسند زنده آسن معلوم آسه حرکت کرن با خون معتدل
 و چنه بکارن غیر فصل چه کیش کره نکن بکن منزه کرده چه کیش کرن حیوان رو تله با اختیار
 بیه روز جمعه زواله برونه بیه ژن منزه های پشت کردن تا جان و نه برونه بیه شرک
 پرن کیش کران یت بیه م طرفه کیش و چه دیمت یم د نوی کار چه حرام یتنه کرده ذبح
 کرن پیاک حیوان تو کرن و جهان یتنه حرام سر حد اکرن عمدا بیه پوست و الن سر و سپینه
 برونه بیه غنوا جدا کرن لک کیش و چه دیمت یم کروه بیه چه اقوی یتنه کنه کردن پهرن بیه کردن
 پهرن لک یت جلد مره سنت چه تیرس ته ژا و لک بجه وزه و نوی آته اک کهر بند کرن
 بیه تهپ کرن تسندس بیه س یامو یس یت تان سر و سپند گو و منزه و نوی آته ته و نوی کهر
 کنه ن بیه و ونش استاده خر کرن کنه ن اک آته تسندس بیه سیت ته کهر و نوی
 یله تهاوت لک بیه جانور کیش کرت آته ترا و ن بیه چه سنت کیش کرن جلدی سان بیه ته و نه
 شرک تیر کرن هرگاه جانور اه ژله یا ژچه تیر ته نیزه لاین لک ذبح گاوه منزه چه سه آبه منزه گهارن
 هرگاه آبه منزه کهارت بیه آیس کره ته ته مره حرام چه زالس منزه آسه شرط چنه زه سلمان آسه
 یس گاوه آبه منزه گهاره هرگاه گاوه کافر س آته لبن حلال چنه مگر لبه اچو و چه آسک نه آبه منزه
 گهارن یا زان ته و چنه سوا هرگاه زالس منزه گاوه من کینه آیس منزه کینه آبه نه مشبهه اقرب چه
 بی زه نه ساری چه حرام گاوه زنده کهن چه مبلح بیه کهن گاوه منزه جدا کرن آبه منزه کهار
 ته آیس تی باقی تسند کره ته زنده سپنه ته مالوه سند ذبح چه رن سه شرط چنه زه سلمان آسه
 یس لک نه هرگاه مودت آسه رنه برونه حلال چنه حرام آیس مالو کافر س آته لبن مگر لبه زانزه
 زنده چیس شت هرگاه یتان زالن و دمت مالو تک چنه حلال قصدی آیس مالو زالنک
 کرمت مالو چنه حلال ته برونه زه و پیت بکن ذبح بیه در شکم مادر چه انکی اعضاء ذبح مایه تنزه
 کرن اعضاء نه پور آسن گیمت حلال چنه هرگاه زو شلت آسن تی زنده نیره نروا بیه چه
 ذبح کرن لک هرگاه مایه ذبح کره مره حلال چه بنابر اقوی جایز چنه مل سن مازاه زه سلمان بازر

در احکام ذبح

در احکام ذبح

در احکام ذبح

منزلهین سوال تک کرن ته چه واجب نه سنت معتقد حق تنه کنن و ول آسه تنه کنه هرگاه در
مسلمات لبن هرگاه ندبوح انداخته لبن حلال چنه کهن سه مگر یله زان زه مسلمانن چس فح کرمت
باب چه کهنس چس سنت اندر چه زه فصل فصل اول چه در احکام چیزها اختیار کس عالس
ثم چه پانز قسم اول چار پای خشکی حلال چه شتر ته توره زه ها ول رام حیوانون منزه کا و خنگلی ته چنگلی
توره زه ها ول بیه ایهوته گور خر مکرده چه گره ته خرت استر خره سنده خنه چه استر خر مکرده حرام چه
بون ته یوز بیه خوک ته ساری درنده حیوان درنده چه نیش دار حیوان شلیق پنگ ته یوز بیه
گرگ ته لکه بیه گفتار ته شال ته خرگوش بیه ساری حشرات مثل مار ته عقرب بیه مگر ته موش و شنی
بیه سوسمار بیه سنگ پشت ته خار پشت بیه سمور ته سنجاب بیه خر ته جمل در هر قسم چه پرنده
جانور تو منزه چه حرام سه جانور زه فکال آیس مثل باز ته پرخ ته عقاب بیه شایین ته باشد بیه گا
ته راته منقل بیه کا و پوت کا گاه لس کا من سوازه زه راعتس منزه آسان بیه کا واه زه خار کتر
زنگ چه زه یم زه چه مکرده بیه چه حرام طاووس ته شب پره بیه سک چشم ته ابابیل بیه سه جانور
زه تند پرنده رن آسه تم واینه خنه زیاده و پنه و زه بیه سه جانور زه در شکم آسنه لش
سنگدان ته وازان یعنی وانث ته یوس زه حلقه بن چه آسان بیهله بیه آسسنه گده
پت کند بڈ حلال چه کوتر ته قمری بیه ماسوجه ته ککو بیه تهو ته صفرو و بیه گر گکر بیه سه جانور
زه پرواین تسند آسه تر تم سید رشنه خنه برابر یا آسه لس وانث یا یوس یا گده پت
آسس بڈ کند مکرده چه فاخته بیه چکاوک ته بڈ بیه پستونن و اکثر دریائی جانورن چه
بری ایند حکم و پنه کسن وانث کسن ته باسکسن کبر که کند کس اعتبار سن منتر تقییر قسم چه
آبی حیوان حرام چه تم ساری مکرده گا و زه فلس چس یخته فی آسه بیه چه حرام سه گا و زه مکرده
ته آبس پت پیر زه معلوم آسنه زه آب بر چه موثر کینر و چه دیمت زه هرگاه مشقه سینه زه گا و
چه مار مژکنه آبس منتر چه موثر آبس منتر زاون لس هرگاه تهر پت بیه حرام چه هرگاه بسن
بیه مار مژچه ته حلال چه هرگاه گا و در شکم مای مار منزلین حلال منتر و قسم چه روان چیز منتر

و حشی حیوانون منزه
در حیوان حلال

در حیوان حلال

در حیوان حلال

جانورن

چه حرام شراب نه بستی نه مثل بوز نه فقاع از خرمای استن یا غسل یا بوی زبازرت یا و شکله یله رتک
 ترک مستی نه کم ترک ته چه حرام دچه دس یله جوش کبه ته ترک پش پش چیت تان نه زه طشت
 ترک جوش کبه زمن یا سرکه گره هسنه حلال چه شیر نه موز نه شیر نه خرمایت تان نه بستی نه بیه چه
 مری حلال بوی مست کننده تی مته منزه بیه حرام چه خون رخته ساری حیواناتن هند بیه خون سس
 حیوانه سنده زه خون جنده چه سنده مثل وزخ ته پیش مته خون سوار نه به تذکبه مار نه پته خون مقادیر نه پته
 چه سس از سس و زان یکپاه زه سس خون چه حلال دوس سرت حیوانه سس چه تند ی حکم حلال ته
 حرام سس منزه مکره سس منزه بیه چه ساری بول حرام سوای بول شتر برای شفا بیه سس خیراه روان
 زه بخش گره حرام چه پاک کر نه برو نه هرگاه پاک گره سس قابل آسبه مثل آب یته کبه چه حرام فضلای
 حیوانات آدمی ته غیر آدمی مثل آب من ته بینی پاک تی چه کینه چه و تان زه خست سست چه از
 دهن و قریه آب من شارب الخمر چه پاک تت تان زه متغیر بجز گره هسنه حلال چه سنان شراب یله
 سرکه سس خیراه روان یا غیر روان ترا و نه تی سرکه سس یک بانه ته سینه پاک انا مکره چه خیراه
 ترا و نه تت منزه اما هرگاه بیاض سس ترا و نه سرکه سس سس پاک ته حلال گره هسنه هرگاه
 سرکه در خمر ترا و نه سوری سس سرکه پاک گره هرگاه خمر در سرکه ترا و نه پاک سس باقی تی مته خمره
 منزه سرکه سس پانز قسم چه خشک چیزن منزه ته منزه چه حرام ی بخش بیت تان نه پاک سس هرگاه پاک
 گره سس قابل آسبه بیه بنگه بیه سرت زه راه قابل آسب یک کم مار نه مثل تر پاک ته سقونیاه شحم فلفل جابیه چه
 کهن ته بیت تان زه حمان سس نه ته مزک یا مزاج فاسد گره نک یا پیز نک بیه کبه چه حرام رب
 نه در کهن سوای امام شهید حسین بن علی علیه السلام اک چته بملکه مقداره بقصد شفا
 بیه کل امی برای نفع تمه تت منزه کینه سله اول حیوانه زه سس ماز آسن کهوان ته شفا
 کره و طی سس حرام نه حیوان ته نسل تند واجب چه زالن نه حیوان بیه کبه در بخت حدود و مذکور سس
 هرگاه بیت توراه کبلس منزه ته سس کبلس سس زه جمله ته قرعه ترا و نه بیت تان کی
 روز زه سس حیوان حلال نه عادت سس کرم مت فضل آدمی کبلس حرام ماز سس بیت

در احکام خوردن و آشامیدن

تأان استبرار کرسن تاه می زه پاک علف ولس ت ت دلس منز دت یه استبروک چه و ولس
 رجه ده گو و ده ده کینز و چه تره ده دیمت یه چه حوط تیرس چه ده ده کینز و چه تره ده دیمت کینز
 زده ده بطلس یه لیس یه چه پاز زده گر کران یه متن یه چه تره ده کینز و چه دیمت پانز ده گاوه
 اک ده ته رات بین تو تاه زه نجاست کین ز لیس هرگاه حیوانل کس سوزد و دیه ته ماز تده
 گره سخت هرام پینه تده ماز ته تده نسک ماز هرگاه سخت پینه ماز مکرده پینه سنت چه زه
 دین دن نس پاک علف یه و هرگاه کانه زنانه میند و دیمت ماز گره هس سخت مکرده چه ماز
 تده هرگاه شراب چه چیلن ماز تده کین تن کیم بول پرت حیوانه سنده چه تابع نس حلال
 هرام انس منز به مکره انس منز هرگاه شنبه پینه کین ته زه سرت یانین آسینل اک کس یه
 و و دمر هرام چه حلال گوشت منز پینه چیز و گره فرج بیه خایه ته طحال بیه خون ته سرین
 بیه تلپت ته بچ و آن بیه شان یعنی بول و آن بیه حرام منز ته زرد پی زه گردن پینه چه یوان
 از پشت چه گذران بیه غد و زه ماز ته پوست منز چه آسان بیه حدقه ته چشم زه تلپت
 چه چیز با و جهان یعنی مینه پیل بیه خرزه و بلغ شته چیز اه کلس منز چه آسان و لوم ته سخت چه پله
 نه بیه ذات الاشاجع یعنی اصل انگشتان زه متصل چه بعصب کف دست پاک مکرده چه رگه
 گرده بیه کوشهای دل حرام چه ماز زه طحال تل تهاوت کرسن بریان هرگاه طحال نسک
 شکاف کمت هرگاه شکاف کمت آسینه یا ماز آسینه تله بالا حرام چنه بیه کنه سپن حرام هرگاه
 حلال گاوه ته حرام گاوه یکه بریان کرن هرگاه حرام گاوه بالای حلال گاوه آسینه آنا هرگاه حلال
 گاوه بالای حرام گاوه آسینه حرام چنه پانز مباح چه مکرده سنده بکارانن سپه چیز زه و چه آسان
 تت بیه چه پنده اذجه ته دنده بیه سم ته هنگت بیه مون ته موی ته میز می شیط زه ژن تت
 یا چنان تکه مازک طرف پرت چه بیه کینه بیه بول بیه شیم پوست و لنه آسینل است بیه پیر مایه
 در شیر و آن چه آسان بیه و نرو بعضی حرام چه بکارانن موی سکت حوک بیه بیه کینه میند
 شیم حرام چه بکارانن پوست ماز کرک بیه سپه چیز زه زو آسینل آسان چرب و نه ته بیه

به آنچه برای روشنی چراغ فی آینه میوه چیز زنده زنده کردن جدا جایز چه روشنی بایست کار
 این روغناده زه نجس است گوشت نه سقطش تل بلکه زیر آسمان بنابر حوط هرگاه گوشت مرده
 طلال کریم از سبیت میله ته زانبریم اک اکس نشسته جد کرت حرام چه کهن سه باز کثیر و چه دیت
 جایز چه کهن ته متن زه مرده کهن چه روا نهادن به قصد کره کهن طلال کریم از سبیت
 رساه زه کم خونه پیه تت منتر حش کهنه سپنده پاک امتا ماز ته کوفته ته چته ته یه تت به چه
 به چلنس طلال چه به چه شهوی زه یله دیکه خونه سوا پاک نجاسته پیه مثل شرابی حکم
 چس هرگاه کهنه میرس منتر زه غیر روان آینه نجاسته پیه مثل غسل روغن ته و شلب بت تلن
 نجاست ته یه تت سیت چه ته تراوت شهن باقی چه طلال به زه ماه زه نجس به آدرن نجه
 کره سیت سپنده پاک گر به سوخته سپنا آله هر مرده چه کهن تر زه آله گلت اسن جنبش حاضر
 ته نفاس دار زمانه هندی تهمت است آلوده گیه منتر سیتس کسند زه پیر منتر چه نجاسته پیه
 این کرن شیر تراوت زه نسل سی زه طلال چه زمان ته عثمان زه منتر برو نه فوهر مرده
 چه شفا ز باذن تو گرم آبولسه زه و کوستان چه آسان به چار و ایس هست کنند و نه به
 شیر انگور سلف کفن دهمس جایز چه مال غیر بی اذن کهن امتا به گر زه در کلام مجید ربانی چه
 متن منتر کهنس اذن آمت تم چه گر زه ناشن ته شرش مندر به مالن ته ماچن مندر به باین ته بن
 مندر به پرن ته پیرش مندر به مالن ته مالن مندر به بدن ته دوستان مندر به مباح چه
 کهن ته هنده اذن سوا یتان متن ته نا خوش اسن معلوم آینه کثیر و چه شرط کریمت زه گر هنده
 گر این پزه زه هنده اذن سوا آینه خلاف کریمت چک کهنس میوه زه و ت بکه تبه کن اکثر حوت
 پل زه مباح چه ته جایز چه پیره متن ته به خراب کرن ته به قصد کرت گر شهن تت کثیر و چه کهنس
 منع کریمت روا یترا که موکه ته چه با حیا کاندو بکر کثیر و چه دیت پزه زه تریه پیره و به آواز مانع
 و انس اذن منکر تس هرگاه جواب دیس محل کره تت هرگاه جواب دینه کیه به ضرورت اسن
 هرگاه بکه قیمت دیس هر چه زه نخت چه تل زه میوه آینه طلسش یا پتر پوت هرگاه و دولت

آسیه یا زانیه میوه زه مالک چه کهنس ناخوش اقرب چه بی زه حرام چه در چه بایب کهنس
اضطرار که حاله حرام کهن چه جایز نش اسنده بابت زه نش اسنده حلال طعام ته نه کهنه موگه کهوژه
جان تلف گز نه نش یا بیمار گز نه نش یا بیماری طول کده نش یا علاج دشوار گز نه نش یا ضعیف گز نه نش
ته پت گز نه نش فیقول نشیه ته به بلات گز نه نک سبب آسیه یا ته ضروری سواری نشیه عاجز گز نه
کهوژه مباح چه نه حرام کهن یا غلبه چه سی زه برام عادل آسین خروج کرمت بیه رنه نش به
حرام مباح سینه واجب چه زه سیر کهنه ته تجاوز کر نه نه نشیه زه سده رقی کرس گربه محتاج آسیه
کهنس نش اسنده پاٹ زه عاجز آسیه پیاده پکنس سیر کهنه سوای آسیه مضطر پیاده پکنس فیقین
هرگاه برانت آسین مباح بهم سینه سیر کهن چه ضرورت به حرام واجب زه ته کهنس منتر کر نه
حفظ جان پس هرگاه قصد لذت ته خوشی کره حرام چه مباح کهن برت چیزه زه ماره گز نه
معصوم اندم کانتره پس حلال چه شراب تنگی بابت حرام فی چه برای هرگاه دوا آسیه شراب
بیه کینه سوای شراب هرگاه دوا آسیه شرابی یوت جایز چه ته کهنه چه نبیند ته باقی مکره
جایز چه ضرورت بابت آهین لاکن چیزه زه مسکراه آسیه تن منتر هرگاه طعام بیند بهم
سینس بهار آسیه سند مالکس منکر هرگاه سده ابار کر نه دینه غضب کره پس هرگاه منع کره
ته جایز چه نش جنگ مالک یله کیه ته مالکس واته بهار طلب کرن بلکه نش المثل و پس
هرگاه بهار آسین واجب چه زه ویه پس هرگاه مالک زیاده منکر با قدرت چه واجب ویه هرگاه
مضطر س آسیه طعام بیگانه بیه مرد هرگاه مالک طعام و پس بهای موجود و بیه بوعده زه
ت آسیه قدرت پٹ واجب چه زه مرده تراوه نه چه مخیر میان مرده ته غضب تر فصل
چه آداین منتر طعام کهنه کن ته آب چند کن ته رخت وانه کن تن منتر چه زور مطلب مطلب
اقل چه بیان کر نه منتر طعام کهن ته ته کن قسمن منتر زانیه اقسام طعام چه پانز اقل
واجب کهن ته کینه زه ته روز زه رقی بیه کهن طعام زه ته نه کهنه واته ضرر بیه طعام واجب
الشفقه بیه کفار ان نه طعام عاجز است از غنق و می هر حرام طعام به زه تن منتر صبر

چه

در این

در

نیز طعام سنت نبوا اک طعام نه ته پراوش منند طعام نه بیه حج پیرت نیک طعام نه
 بیه نجوس ختنه کره نیک طعام نه و شکر مکرده مثل طعام ختنه کردن زنان نه طعام صفا تفریه
 پانزده مباح سید چه میو طعام میسوزد و نه آبی اما آداب خوردن سنت چه اتمه پنهان کهنه
 برو نه نه خشک نکردن بدستمالی تکیاه زره آمت چه در حدیث آمده معصومین سلام الله علیهم اجمعین
 زه بیت تان تری اتمس منتر است طعام منتر چه برکت آیه کفای اتمه چنان کهنه نه بیه خشک
 کردن اتمه بدستمال بیه اتمه پنهان آب کسی بانس منتر سبزه بیه گداه اتمه چنان صاحب طعام
 گداز نیک دست پاک نه و نه نه تس چمن دست پاک و نه و نه دست پاک نه و نه
 دست پاک و نه گداه تس صاحب طعام مسل آیه گداز کردن نه بصاحب طعام آفر و آناون
 بیه نام خدا این گداه نه و نه طعام بیه قسمه آیه بای زره و بیه لبم الله اقلیه و اخیره نه جازیه علی
 نام خدا بیه اگاه جماعه کهنه بیه سنت فارغ سپند زره و بیه حمد خدا نه گهنس منتر کره تکرار
 حمد نه فارغ سپند نه و بیه الحمد لله الذی اظعمنا و سقانا و کفانا و آیدنا و اوانا
 و انعم علینا و افضل الحمد لله الذی یطعم و لا یطعم بیه کنه چه سنت و چه اتمه کهنه نه
 چن بیه تر یو انکو کهنه نه که منکه حاله گدازس گهرس بیه بیه بیه کره اتمه گهنس صاحب
 طعام نه سارن پته تراوه کهنه

سنت چه بیه سپند بیه با طعام آتمه تکیاه زره در حدیث چه آمت زره حضرت

امیر المؤمنین علیه السلام اوس تنه کنه کران بیه بعد طعام آسن چهلن بسعد یعنی مشک من زه بترکی چیه
 دیان مکیاه زه در حدیث امت زه دنده دو دچیه دو و کران توهن چیه خوشبو کران توهن
 کت توهن نافع توهن قوه جماع توهن چیه و وان بیه طعام کبت دعا کران صاحب طعام سنده بابت
 از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله چیه نقول زه آنحضرت آسن بعد طعام بصاحب طعام
 اطعم عندکم الاضاقون و اکل طعامکم الاثرا و وصالت علیکم ملائکه الان
 بیه حاضر کران خلال برای مهمان طعام کهنه پته بیه خلال کران طعام کهنه پته تهر کردن بیه
 دندان رود مت آینه سمرنیه در دستار خوان پوست آینه تهر تهره صحرا سمنه نهاده را
 گو سفندقی آینه بیه بوه کاسه روایت چیه زه یس کاسه بوه زن آسن تهر صدقه کرفت
 چیه روایت زه یس کاه ژوپه همراه ایه تهر تهر کهنه سنده بابت چیه اک حینه هرگاه چهل تهر
 تهر کیس تهر کت چیه تهر حینه مروه چیه کال نکین حضرت امام جعفر صادق علیه السلام چیه
 یس کاه کال کهنه بیه واره منده شبه تهر آتواره منده شبه قوتاه گره تهر تهر پهرت یس
 دهن سنت چیه زه بد شکر شیر کم مکیاه زه در حدیث امت زه هرگاه بد رات کت شکر
 آسن سیر تهر بیه زه رالتس کره نند رته بوی و من پس جان بیه کهن تهر طعام منزه زه
 حزان آینه پوست مکیاه زه در حدیث چیه امت زه شبیه مرفها چیه تهر محتاجی چیه زایل
 تهر شرحیه زیاده کران تهر مرفها تهر جنب چیه بر طرف کران بیه نهائس ضیافت کرن بیه
 منگنه تهریش تهنده بابت ان تهر هرگاه منگنه آب وضو تهنده بابت ان بیه نهائس اغراضه
 کرن بیه شاه مهمان گره ان تهر طعام دن مکیاه زه در حدیث چیه امت زه شاه الله
 چیه موجب برکت طعام بیه یه گره حاضر آینه هماده سنده بابت ان بیه تکلف نکن برای مهمان
 هرگاه پانه امت آینه تهر تکلف کرن هرگاه سه امت آینه بیه شاه طعام دن هرگاه مقدور
 آسن تهر کم دن هرگاه مقدور آسته بیه گده گده تهر دویمه و تهر پهرس تواضع تهر خوش
 روی کرن تهر منگنه تهر حاضر کرن مکیاه زه تهر تهر تهر مثل عیال میزبان بیه میزبان

بیه

مهالن سیت طعام کهن بیه قبول کرن دعوت سلمان طعام کهنه بابت بتافت پنج میل فی آنسه
 اما هرگاه کافر طلب کره لازم چنه اجابت کرن تس بیه خواش عیال طعام کهن تکیه در حدیث
 چه امت زه مؤمن چه اشتباهی عیال طعام کهنه ان نه کافر یا شتهای خود بیه حاضر سپند نه
 رت دستار خوانش بیس چیز سر کره انتظار شروع کره کهنس تقریبه رت وچه کره تکیه زه در حدیث
 رت و سیت چه بر کتاه بیه نماز خفتن کره چه چیزاه کهن تکیه زه نه عادت پیغمبران حرام شاه کهن
 نه حد زه فر کره تکیه زه هرگاه چیزاه کهنه است بت پت کهنه بیه چیزای عت امتلا سپند نه
 بیه کزین مضاییده در حدیث امت زه چیزاه کهن پر استنگه حاله سپندان چه باعث مرض
 نه برص بیه چه حرام ت ضیافه مجلس کزین زه شه ارکانه طلب کره هرگاه آنده صاحب
 چه راضی بیه حرام طعام کهن ت مایس منزله شراب چن ت منزلی است کنند کهن تین
 بلکه تین ت مایس پت چه حرام بیه زن کینه کینه بیه طلاقه نقره بانس کهن مکروه چه از
 طعام شکم پر کرن بیه تکیه رت طعام کهن بیه هرگاه بعد طعام واکریس سر بسوی آسمان کرن بیه
 طعام کهنه وزه تین حالن مرتج کهن نه کیه زه در حدیث چه امت زه مرتج کهنس چنه حدیث
 دوست تهاوان بیه پنج پن پانس سیت نن هرگاه کهنی عوت اسرس بیه هرگاه معلوم آنسه
 صاحب خانه چه راضی نه چه حرام بیه کهوره آتیه طعام کهن یا اختیار بیه طعام کهن و نه
 پکان بیه قبول کرن دعوت ت طعام کز زه کوران بنده ختنه بابت اسک رخت بیه
 شر که سیت رت رتن یا زه بر کاسه تهاون بیه پاک کرن ائج بازه نشه تکیه زه در حدیث
 چه امت زه جن چه نصیبه ت متعلیس هرگاه سوری مانه تمک کهن بیه در خانه بهتر
 چه تین بیه پرت و نه باز کهن ت پرت و نه و او بیه مرتبه کهنس چه کراست رت بیه زیاده از
 چهل روز باز کهن ترک کرن بیه نیم ختیه باز کهن بیه بدگر سدر انکیت ساون بیه فراخ دست
 کرن در معاش هرگاه مغلس آتیه هافس خدمت کرن دین بیه چیزاه کاله کهن تراون تکیه زه
 در حدیث چه امت زه چه موجب خرابی بدن سپندان بیه چه در حدیث امت زه بیل گاه

بسته واره بپزند و شبیه تر آتوار بپزند و شبیه چیزه که پیش تو تاه گزده سس نشسته چهل شبانه روز رینه بپزند
بدوا گشت طعام کهین با اختیار بیه کفره کوب باغن منزه طعام کهین بیه خلال کرن بکوص و رخت
بیه نی ته ریجان تکیه زه خلال کرن بیه ریجان چه سبب مرض بپزند ام سپنان تیه کند خلال کرن
بجویشا بپزم ته آس ته گزته انار ته آهین چه کرده بیه گاوه کهین تکیه زه در حدیث امت زه
سه کهین بدش بر راوان بیه پیر ذون گوچو سواته ذون گوچه پیر سواته بیه گوشت قاق کهین
بیه گوشت گندیده کهین تکیه زه ته چه باعث خرابی بدن سپنان بیه کهین چیزه زه گلرگن آس ته
کهومت در کیم مطلب چه در بیان منافع طعامها و میوهها ته طریق زه از حضرات ائمه
صلوات الله علیهم جمعین چه منقول زانزه نان چه از عادت پیغمبران ته قوت دهند در
چیزه امت زه کند شکس منزه قرار گریس مرصاه زه ته آس ته پیر کد بیه چه قوت پیغمبران
نه نان برج در حدیث امت برای مبطون چه یعنی یس ایس غایط آس همیشه بر یوان نافعه
دوا تاه و باغت معده کره بیه ماز در حدیث چه امت زه ماز کهین چه مازس در بدن زو
ته سید طاهما چه در دینا ته در آخرت ته حضرت زمول صلی الله علیه و اله اوس گوشت سبز
گو سفند یزدوست تهاوان ته گوشت قالیچه چه بدتر ماز و منزه تکیه زه بجل بول چه تر زو
ته کلوما زه زنگن قوی کران ته تبس و ذواوان گوشت قطا از حضرت امام محمد باقر علیه
السلام چه منقول زه گوشت قطا چه مبارک صاحب رقا نس چه کباب تند نافع ته
گوشت جباری از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام چه منقول زه گوشت جباری ته
نافع بویسه در و پشت ته قوت باه چه و وان بیه میش ماز از حضرت امام محمد باقر علیه
السلام چه منقول زه گوشت میش چه شوائی ته بیناسی زیاده کران بیه بر سه در حدیث چه امت
ته بر سه چه نفع واریاه ته سبب قوت باه چه سپنان بیه تخم مرغ در حدیث چه امت
سه کهینه چه شاه فرزند سپنان غسل چه شفا ته بپار بپزند زه بیه بپزم آس ته سیر بریان کران
چه تشنگ بپناوان ته معدس چه قوت روان ته شفا چه شستن عرضن ته سیر چه ولس

بپزند

بپزند

سبب
کین قطا

جباری

میش

بپزند

کین

در دنگ کران بیهوش شدن یا دوه کران کنکه اوٹ بریان کرمت همه طعام بغیران به کهن چه
 مارس کهاران به اتخوان چه سخت کران به قوت باه چه دوان پیر دوان گو جن سیت
 در حدیث چه امت زه دوانی بیا هم شفا تنها چه پرت اکاه مرض شکر چه ساروی کینه
 نافع به ضرر چه سکره به زیت چه طعام انبیاء به منفعت چه شاه یکماه زه دهن چه روین
 کران به عقل چه زیاده کران به صفرا سچ کم کران به دلس چه زنده تهاوان بیهیم کم در شکم آوی
 اسن به تن چه ماران به شهوت زنیان چه بر طرف کران بیه چه زیتون بادن پهلوان
 به روشن تک چه دوا خصوصاً در تابستان و دسیاه کبه منند چه به نافع سرخ کبه منند
 خنده و سرخ گاو منند چه به سیاه گاو منند خنده و کبه غسل چه برای آب پشت نافع به
 زنیان یعنی ناناخواه چه طعام هضم کران تل چه بهترین چیز برای قطع بواسیر چه بریان کرمت
 چه برای درد پشت نافع به ستون بیهیم و چه زکار مت بت باقلا چه مغز ساق زیاده کران
 به دهن کران بیه آب در دماغ زیاده کران هرگاه با پوست کهن معدس کرده و باخت کوبیاری
 رازمه چه بادن شکم منزه زلناوان مونک چه مرض بهی زایل کران آل چه باعث یا ولتا
 مغز و باغ پنهان موز سرخ پرت صبح کاجس کوه دانه کهن چه دفع کران مرضها اخیر چه شبیه
 تیرن میوه بهشت کهن میون به کین ترن مرضن چه نافع به قطع بواسیر به نفوس چه کران افار
 چه سید میوه به حضرت رسولن صلی الله علیه و اله چه بهترین میوه با دپست سیرس چه گرند کران
 به گرسنس چه سیر کران به پرت انار س منزه چه داناوه از بهشت او ای اس کینه حضرت از ائمه معصومین
 علیه السلام تنها سوری دین کهوان به دین پهل اندرم پوست به کهن چه معدس باخت کران
 به سوسه شیطان چه از دل دو کران هرگاه کانراوه در روز جمعه به برو نه زه کینتر اه کینه
 اک دین کینه ز کین دهن کرس دلس نورانی هرگاه زه دین کینه شیطان دهن هرگاه
 نه دین کینه کین دهن به دین کینه شیطان خلاصی به دود و چوب انار چه جانورن
 زلناوان سبب چه نافع بابت زهر به سحر و دیوانگی به زیادتی بلغم بیه چه کهن سبه سیر بر طرف

در دنگ کران
 مارس کهاران
 در حدیث چه
 نافع به ضرر
 کران به عقل
 اسن به تن
 به روشن تک
 خنده و سرخ
 زنیان یعنی
 چه برای درد
 به دهن کران
 رازمه چه
 مغز و باغ
 تیرن میوه
 چه سید میوه
 به گرسنس
 علیه السلام
 به سوسه
 اک دین
 نه دین
 زلناوان

در لباس کمره

نعلین ز بهن تکبیه زه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام چه منقول زه نعلین سفید
 کانتر اثر بهن پیرانه بیتان نه ماله بدست بیه سه لاکن والس نعلین زرد چه لباس
 بیه موزه ز بهن بیه بر این کتان ز بهن تکبیه زه در حدیث چه آمت زه سه نال ز بهن
 ونس چه فر به کران بیه واج اهنس ز بهن بیه چه نسل اهنس ز بهن بیه انگشتری عقیق
 اهنس ز بهن تکبیه زه در حدیث چه آمت زه امان چه پرت بلایه نشه بیه بیت واج
 نکلین یا قوت آسه اهنس ز بهن تکبیه زه در حدیث چه آمت زه افلاس چه دور کران
 بیه بیت واج نکلین فیروز آسه اهنس ز بهن تکبیه زه در حدیث چه آمت زه سیل کس و اجه
 آسه زه نکلین آرس فیروز زه راه سپینه محتاج بیه بیت واج نکلین آسه خرم یانی یا بطور اهنس
 تکبیه زه خاصیت چسب شاه کرده چه سرح موزه ز بهن در حضرت آقا کرده چند در سفر بیه
 نعلین ز بهن تکبیه زه در حدیث چه آمت اچمن چه ضرر و اتنا وان نه مخم چه امان
 اناسیاه کونش ز بهن چند کرده بیه صور جامه ولن تحفص در نماز بیه سیاه جامه ولن
 تکبیه زه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام چه منقول زه حق تعالیان سوز و خج
 چغیر و منزه زه مؤمن و پ زه مین و سمن بند لباس م ولن یعنی جامه سیاه بیه جامه
 ولن زه تمه آسبیا نکت ناکبیه زه در حدیث چه آمت سیل کاه جامه ول زه تمه بایک سبیه
 مشهور خدایه مالی ول نس جامه از آتش دوزخ بیه چه کرده سرح جامه ز بهن گرد و عروسی بیه جامه
 ز بهن زه زرد آسه یا آرس رنگ بر عفران کرمت گرد و عروسی تکبیه زه در حدیث چه آمت
 فرمودت آمان حضرت امام محمد باقر علیه السلام زه رنگ کرن جامس بر عفران چه خاصه بنی آمت
 بیه چه در حدیث آمت زه تم حضرتن اوس وقت که زرد قبا و جمر عذر تک و نک زه تکبیه چه
 عروسی کر زخمی بابت چه زرد قبا و جمر بیه چه کرده اک کونش کبریا اک نعلین کبر ز بهن و ته کین
 گرد یک آرس سونه بابت دمت تکبیه زه در حدیث چه آمت زه سیل یک نعل و ته کبر بیه شط
 همراه و اتنا و نس کانه کره طاعت مگر پانس و نسل بیه ششتر واج اهنس ز بهن بیه و ستار بیت

گنبدان

گندن کتاب المیراث بیهیچ مقدّمه به کینه فصل مقدّم میراث چه مال او مستحق چه سپندان ت
 کانتر اه کانتر اه مرنه به نسب یا سبب بیهیچ تفصیل تک بیان پنهانشاء الله تعالی میراث شد در ابتدای
 اسلام سوگند شخصاه اوس بسین پان خون مون چه خون چون ته مال مون چه مال چون یاری
 وک به یاری و مرنه ته میراث تک به کینه میراث مرنه کینه پس اس مقدسوگندیت نیست پگندن
 میراث اس اک اکسند کینه توان ته قرابکر نه اشنائی بنده سببه به بایت اس به نازل سپنتر هیه
 قول مقبجانه و تعالی و لایق بن عفتک کت ایمانکم فاقوهم فضیلهم بیهیچ ته سپن مسوخ
 میراث نن سپن باسلام ته بجزت یله سماناه ربی بکینه اولاد و روز هنس مهاجر ته کینه غیر مهاجر
 بس مهاجر اوس میراث اوس نه ان یس مهاجر اوس نه میراث اوس نه توان به معنی اس
 آیه نازل سپنتر ته چه قول حق تعالی و الّٰهین اٰمنوا لکم مهاجر و ما لکم من ولا یم
 من شیء حتی یهاجر و امه نه گیده به مسوخ یله آیه سیت زه و انوالا و حایم بقضهم اولی
 بقض ته حقتالان سوره آیات میراث فصل اول دویم چیزه چه میراث توان به نسب یا وراثت
 نبی چه مرتبه اول مول ته باج نه میرم تمن بهیه اولاد ته اولاد نه هندا اولاد یدی زن نیم اس
 به شخصاه مرنه مالس سوا اسسند یومرنه کانه سوری میراث ولته مالس یله یومرنه باجی یاژا کر
 ثلث میراث واته نس تعیین ته شمیم بهیه نه ثلث ته نه شی بر د یله مول ته باج نه نوری روز هنس
 ته اولاد اسسند ثلث میراث واته باجه ته باقی مالس یله مالس باجه زوجیه یا شوهر آیه شوهر یا زمانه
 نه نصیب پنن زه بیان سپن ته باج نه ثلث میراث ته باقی نه مول کم نه چس و ویه ثلثه یله مول
 باج اسس ته اک کبر یاژا اسس سوری میراث چه هندی برابر نن حصه اک اکس یله اک کور اس
 پت کن نه کبر نصف میراث نه سه شمیمه بیاک نصف بر د یله زه کوره یاژا نه روز هنس نه ثلث میراث
 نن ته به شمیمه باقی نن بجز د یله کبر ته کوره روز هنس سمته کبر نه زه حصه ته کور اک حصه یله مالس باج
 سیت زه سند و کبر و مرنه کانتر اه اسه پرت اکس واته مالس باجه مرنه سند بس میراث باقی واته کبر نه
 هر گاه کوره ته اسه باقی مرنه کبر زه حصه کور اک حصه یله پرت اکس سیت مالس باجه مرنه اک کور روز

بجه میراث نه باج

زده ربع میراث زده ژورم حصه میراثک واته بتسمیه مالسن با ماحه باقی تیره ربع و اتن کوره تته کنه
 یله مول با ماحه تزه کوره یا ژره روزنن خمس میراث زده پانشرم حصه میراثک گو واته مالسن با ماحه ژور
 خمس و اتن کورن تته کنه یله مول با ماحه تته اک کور روزنن اک خمس و اته مالسن اک خمس با ماحه تیره خمس
 باقی و اتن کوره یله مول با ماحه تزه کوره یا ژره روزنن زده سدس و اتن مالسن با ماحه پیرت اکس
 اک سدس باقی ژور سدس زده ثلثا میراث چه و اتن کورن برابر یکه متن سیت زنانه یا شوهر
 آسه نقصان کره کورن هندس سهم مالسن سهم با ماحه هندس سهم سئلده یکه با ماحه تده مالسن
 نه بای یا اک بوی تزه بنه یا ژور بنه روزنن بن تهن یکن یکن میراث و اته و یکن
 اما با ماحه هندس سهم چه نقصان کران تیره زده با ماحه هندس سهم ثلث چه سدس و اتنا و ان بی شرطه زده
 زده مردس تم بای تهنه آسن اکسی مالسن با ماحه هندس مالسن خنده مال بن بن بی آسنه مول زنده بیه
 آسنه و ارث سندنن لغاه تهنه مانع اهل سینه بیان انشاء الله تعالی سئلده یله اولاد آسنه
 اولاد و اتن هند اولاد چه قایم مقام اولاد پیرت اکاه نیه تو منزه هندس مالسن با ماحه هند نصیب است
 تده مالسن با ماحه سیت تده و همین سیت چه حاجت متن نصیب اعلی ناسن مانع چه تو و رای بن خویش
 میراث نسن بنایم اصح انا نزد یک ترمیت است نینه میراث سه زده بطنکن آسنه و ورش پس کذکره
 بطنک است نینه میراث دو یکه بطنک پنن فرزند است نینه میراث اولاد اولاد فرزند
 فرزند است چخته و ارث فرزند هندس فرزند هند فرزند پس شر کوره نینه پننه با ماحه نصیب خو
 آسن یا کورس حضاه با ماحه هندس آسنه پانه سه یعنی نصف میراث بتسمیه تده نصف یک
 بر دیا بتسمیه تده و تیره ربع یکه کنه گو یا نصف سهم مذکر هرگاه شر کور هند که ژر آسن سی سهم با ماحه
 بنن با کربت پانوان نخوتیه تو منزه کور هنده و و گن شر کبره نینه مال هند سهم زده نیهی سه زنده است
 پانه شر نخو آسن یا کورس هرگاه شخص مروت روزنن کنسی نخو سند شر کل میراث چه سهم هند هرگاه
 مول با ماحه تهنه ژورس فریضه هندت چه باقی شر کبره هند سهم هرگاه کبره شر که ژر آسن
 آسن بیخو تده کوره مال سند نصیب بن با کربت پانوان نخوتیه حصه کوره هنده و و گن هرگاه تهنه ژورس

در و ارث و اولاد

نینه کبره نصیب بن بیان
 هرگاه شر کبره نینه مال هند سهم زده نیهی سه زنده است

شر کبره

شرخو پسندت شرکوره هند شرخو پسندت زه ثلث میراث اکی نی آسهر کور هند اک ثلث و نه بکت
 آسن تت صورت مندر هرگاه بن سیت زوج یا زوج آسهر تن واته نصیب ادنی یعنی ربع یا ثمن ثلث
 باقی واته کوره هند سس شرخو پسندت سس و اتن زه ثلث اولاد اولاد باید و ماد در میت چه
 شریک در میراث یت کنه پانه اولاد شریک آسهر تن مسئله بدش گبر سس چه و جو با مخصوص مال
 سنده ترک منزه پوشاک سنده بده نک و اج تنزیه تنزیه شریک مصحف علا و ه برین کرتنه
 احتیاط ترک بیه ژور چیزه نه جو ه زانه ش منراک کتابه تنزه بیه سلاح ته رحل بیه راحله کنه
 کرتنه یا احتیاط ترک هرگاه جو ه هوا مالاه روز سنده بیه بیه گبر سفیه آسهر می شرطه بد مذ هب
 آسهر بیه آسهر ش خه بد گبر کانه هرگاه کور آسهر بد جو ه دننه ش هرگاه گبر کانه آسهر
 جو ه چنه هرگاه بد گبر متعدد و آسهر شریک چنه اک کس در جو ه بیه می شرطه متش آسهر
 دین مستغرق یعنی فرض بیه ابر تم که بانه ژر پس هرگاه اس بدش گبر سس خوش کوره نکلا و ه جو ه
 فرض منزه و بیه یت برابر آسهر پننه مال منزه بیه چیز در جو ه ونه آی هرگاه تمو منزه چیزه متعدد آسهر
 پس سس چیز بلفظ جمع او ثیاب نه ته کسوه نه داخل چه در جو ه پس چیز بلفظ واحد او یف نه
 مصحف نه ته خاتم پیش اکی چه داخل در جو ه احوط چه در متعدد مراعاة احتیاط کرن راج چه
 اختیار کرن بابت سی اک زه ژر آسهر بت تخ ش کن هرگاه سه برابر آسهر اختیار کوره اکاه و ارث
 بنا بر اظهر داخل چه در ثیاب کسوه عمامه ته کربند بیه کلاه ته لباده بیه پوستین بیه یت چه
 او داخل چنه در جو ه سه چیز زه مینا چس و لنه بابت کرم ت و ملت چنه بلکه سه نه و ملت
 چس تجارت کوره که قصده ته سیت یت کنه موقوف چه در جو ه آسن تت مصحف منزه
 مینا کرم ت آسهر برای حرز نه بکت نه بیه متن نه چنه بی زه استعمال امنت آسهر تم اکی زه حین
 چنه فراغت قوی تی چه خلاف تک بلکه ظاهر چه زه مصحف چه تابع کوره تک یت کنه شریک
 چه تابع حلیه ز کم نه شمه تک مسئله معلوم چه زه بدب نه نان مال و نه هند آسهر یا مایه
 و نه هند بوراثت نه چیزه مالسته مایه منزه اکاه آست امتا منجب چها طعام کرن متن تهم

الحمد لله

در اینجا طعام
 در اینجا طعام
 در اینجا طعام

نه باج نه فرزند نه فرزند میراث تند واته دویمه مرتبه کن و ارش پس یله شخصتا
 مه اک بوی یا کینه بای روز نس پدری ته مادری سوری میراث واته یمن یله اک
 نه آسمن نصف میراث واته لسن باقی ته نیه سنی بر ذیله کینه نه روز نس نه ثلث میراث
 واته یمن باقی نین تمه بر ذیله بای ته نه روز نس پرت اک با یا نه دو کن حصه اکس نه
 نه حصه خه قائم مقام همه یمن بای ته نه پدری تنها پس وراثت همه حکم هیند حکم پدر نه مادر
 باین ته بن نه منفرد آسمن ته کینه آسمن منراو میراث نینه نمونه اکاه اکاه آست
 پدری مادری بای ته نه کورنی سه آسسه یله مادری یا یا نه روز نس تنها سه سدس میراث
 نه سه بفرض باقی ته نیه سنی بر ذیله آسمن یا کورنیله مادری کینه بای ته نه روز نس ثلث
 میراث واته یمن بفرض باقی نین تمه بر ذیله پانوان با کرن برابر پخوا آسمن یا کورنیله یا پخوا نه کور
 یم بای ته نه وارث آسن یله نمونه کینه مادری آسن نه پدری اکی آست سه نیه
 سدس میراث بفرض متعدد و آست نین ثلث با کرن پانوان برابر ته پدری کینه
 مادری باین ته بن نه حصه باقی سه حصه یا نثر سدس یله ثلث اکی فی آسسه یا فی نیه پخوا
 آست ته کور آست ته بلی یله کور آسه خاص یا نه سه نصف نیه فرضه یا نه نه باقی رد کر پ
 خاص یا نه بنا بر اصح بیه یله پدری ته مادری کینه نه آسن یمن واته بفرض نه ثلث میراث
 باقی ته نین تمه بر ذیله بنا بر اصح هرگاه باقی روز نه یته کنه باقی روز نه یله شریک آسک اک نه
 بوی یا نه مادری تنها هرگاه تم ساری پخوا آسن پرت اکاه نیه نه باقی نه حصه یمن نه پخوا
 هرگاه پخوا ته کوره آسن پرت پخوا نه کوره دو کن حصه بای ته نه پدری تنها همه قائم مقام پدر
 مادری موجود نه آست تم رد کر سن تان یمن پ خاص یا نه نه مادری بنا بر اصح یله زمانه یا
 شوهر یمن آسن تم نین اعلی نصیب بع یا نصف باقی نین بای ته نه نقصان سینه پدری
 مادر باین ته بن نه سدس نصیب یا پدرین نه سدس مادری نه سدس قال الله العا لیه
 یله شخصاه وفات کوره ته کنی بد روز نس سوری میراث واته نس ته کنه همه هرگاه تنها نوان

بجای پدر و مادر
 و اگر پدر و مادر
 و اگر پدر و مادر

و اگر پدر و مادر
 و اگر پدر و مادر

و اگر پدر و مادر
 و اگر پدر و مادر

روز سه هیرم فی آسمه بذبب یا نان مال بذبب آستن یا مال نان یا باج بذبب
 یا باج نان یا مال بذبب یا نان روز سه بذبب نیه زه حصه نان اک حصه هرگاه
 باج بذبب یا نان روز سه تو منزه نیه پرت اکاه حصه برابر بدین یلع بذبب یا نان پدری
 میراث مادری ساری روز سه مادرین واته ثلث میراث یا باقی واته مال بدینش مال نان یا نان
 سیت زوجه یا شوهر روز سه تم بن نصیب علی یعنی ربع یا نصف مادری بدینش نان واته سدا
 یا ثلث باقی واته پدری بدینش نان پس نقصان گزیده یهند سی نصیبش مادری بدینش نان غنم
 نصیبش هم وارث زه بیان پن پرت صنفاه اقرب
 که محروم البعدس از میراث یله اک بوی یا کینه بای مادری یا اک بیه یا کینه بیه مادری بیه مادری
 بذبب یا نان یا اکاه تو منزه روز سه مادر بدینش مادری بوی یا نان چه مادری بیه
 شش پس ثلث نن باکرت برابر تم یله مال بذبب یا نان یا اکاه تو منزه بیه پدری یا نان
 اک بوی یا کینه بای یا اک بیه یا کینه بیه روز سه بدینش یا سیت یا نان چه بیه شش
 مادرین چه نصیب ثلث هرگاه تم آسن باقی نن باکرت با هم مرد نیه حصه زانه حصه دو گن بدینش
 هیرم فی آسمه شریک چه باین ته بن نان ته بیه کینه باین ته بن هندا اولاد چه قایم مقام نن اگر نن
 منزه اجداد نن هنده شراکرت منزه پرت اکاه نیه تو منزه پنن یا سیت ما هنده نصیب ادنی آسن نم مادر
 تنها مرد ته زانه نیه حصه برابر یله شریک پدری یا باین یا بن هندا آسن مرد هنده نیه حصه هنده زانه دو گن
 تو میرم تب چه پتر ته پتر بیه مام ته مام بن چه اولوا الا وحام وپان یم نن میراث تمی وقته
 زه گد که مرتبک ته دویم مرتبک آسمه کانه وارث یله شخصاه مره ته کنی پتر روز سه سیک
 میراث واته شش یله کینه چه زه هرگاه کینه پتر روز سه یله کینه چه زه هرگاه اک پتر روز سه
 یا زه روز سه یله پتر ته پتر روز سه پتر و اتن زه حصه ته پتر اک حصه یله پتر ته مادری پتر
 پتر بیه مادری یا پدری روز سه پس مادری چسش واته سدا هرگاه اک آسمه نه ثلث
 هرگاه کینه آسن مرد ته زانه نیه حصه برابر باقی میراث واته پدری ته مادری پتر سته پتر اک

منه

و در کتاب هیرم

یله کینه

نیه سوری باقی کینه است نیه مرد ز نانه و کن حصه پتر ته پپ پدری چه محروم پدری
 موجود آینه هرگاه پدری ته مادی موجود آینه قایم مقام چه پترن پدری تهنیدی حکم پیش
 یلکنی مام روز س سوری میراث واته سس ته کینه چه هرگاه کینه مام روز سنن باکت ماسن باکینه
 ماسه یلیم مامته ماسه سمعت آسن پترت اکاه نیه بیس برابر حصه یل کینه آسن مادی ته کینه پتر
 مادی مامته ماسن نیه اک سدس یل کینی آسن هرگاه کینه آسن ته ثلث نن مام نیه ماس
 برابر حصه باقی میراث واته پدری ماس ته ماسه کینی آسنن باکینه حصه نن برابر تم پدری مام
 ته ماس نینه پدری ته مادی آست یلته پدری ته مادی آسن مامته ماس پدری چه حکم
 مقام نن در استحقاق قدر میراث یلته پتر ته پپ بیه مامته ماسه و و نوی طایفه روز سنن
 ماسنن ماسه واته ثلث میراث کینی تی آسن باکینه آسن باقی واته پتر سس ته پپ کینی تی
 آسن پتر یلته پدری ته مادی بیه مامته ماسه بیه مادی روز سنن بیه پتر ته پپ مادی
 ماسن ماسه واته اک سدس ثلث هرگاه کینی آسن ثلث هرگاه کینه آسن برابر نیمه
 مرد ز نانه ته باقی زه ثلث نن پتر ته مادی ماسن ماسه ته پدریس وانه کینه باقی
 میراث واته پترن ته پپن یلته پدری ته مادی ته پدری ته نهاته مادی ته مامته ماسه روز سنن
 مادی واته سدس باقی میراث هرگاه کینی آسن ته ثلث باقی هرگاه کینه آسن باقی میراث واته
 پدری ته مادی پتر سس ته پپ پدری ته نهانه کینه یلته نن روز سنن نهانه یا شوهر نه نیه نصیب
 ربع یا نصف مام ته ماسن نیه ثلث میراث باقی واته پتر سس ته پپ پترن ته پپن بیه بیه
 ماسن ته ماسن بیه چه قایم مقام ننن بالن ته ماجن یلته تم آسن پترت اکاه نیه پترن
 ماسن یا ماجه بیه نصیب کینی آسنن باکینه پترت و ترس منزه چه اقرب محروم کران ابعد
 میراث نه مگر اجماعی سس منزه چه یلته صورت زه مخضاه موه پتر روز سنن یلته پتر بیه
 پدری ته مادی پتر سس کبر پس سوری میراث واته پدری ته مادی پتر سس کبر سس پتر یلته پتر
 کینه حکم اسام ته احوال میت پدر میت یا مادر میت بیه ثلث یا مادر میت بیه غلات پدر ته

مادر میت چهل حکم اعمام به احوال میت میزند آسن بیه چه اقرب محروم کران ابعده میراث
 نشسته شدن پترن پهن بیه مامن به ماسن شرن هنده شرقی آسنک محروم چه
 کران پترن پهن بیه مامن به ماسن میت سندس ماسن مابجه هنده ن میراث نشسته
 بیه کاهن وارثش منتر جمع آسن زده بسبب میراث ننگ زده دونوی جهت چه شریک
 در میراث محروم چه کران سه وارث نیه دونوی بسبب میراث پدری پترن بوی به زده
 مادر بوی مادی به پترن مثل شوهر زده پترن بوی به پترن بیس پترن بیس میت یا ماقترس
 یا بیس میت بیس هرگاه دو یو بسبب منزه اک محروم آسن کران تت بیس سه وارث نیه مانع
 بسبب منزه ماموع مادی بوی به زده سه چه پدری پترن گبرته **فصل چه در**
 وارثان بسبب میراث ننگ چه زده اقل چه زوجیت یعنی زنانه ته شوهر آسن بیه میتس
 فرزند ته فرزند آسن شوهرس واته نصف هرگاه فرزند یا فرزند آسن شوهرس واته
 ربع نیه کنه بیه میتس فرزند ته فرزند آسن زنانه واته ربع نته وارثش ثمن هرگاه میتس شوهرس
 سو واره شاه آسنه سوری میراث واته شوهرس اک نصف بتمیه یک برده هرگاه آسنه
 سو واره واره شاه آسنه ربع میراث واته لس بین ترن ربع منتر چه نره قول کنی و
 چه دیمت زده مال مام چه ته کنی و چه دیمت زده رد گر بین بنن کرن کنی و چه دیمت
 هرگاه انام ظاهر آسنه تندی مال چه هرگاه غایب آسنه زنانه هنده چه اقوی چه قول اول بیکینه
 زنانه آسنه ساری واته اک ربع یا اک ثمن ثورقی آسن تت منتر چه شریک ته شوهر نیه
 آسنه ننده طرف میراث آسن نیه شوهر ننده طرف میراث بیکه اگاه مره بومنه موتن دخول
 کرت یا دقوله برونه طلاق رجعی دیمت آسن هرگاه در غده آسنه شوهر نیه زنانه هنده ساری
 ترکه منتر میراث آسن نیه منتر میراث کینه زن ته جاین ته هندن آلاتن گلن هنده
 قیمته منتر نیه سهم بین منقولاته منتر نیه عینیه منتر شر آیتنس اسل شوهر هنده یا نه کنی و
 دیمت شوهر نیه ساری میراثک عین بین وارثن هنده یا نه هرگاه مرض موت زنانه

کرده و قول کرده شوهر و سنده طرفه میراث زن متعه نینه میراث مطلقاً پدلی شرط کرمت آسک
 تالی هرگاه شرط کرده مقصود وصیت آسک محسوب سپنه ثلثه ننه و قیاس سبب چه ولاته
 ولاچه نره سلم و کچه ولاعتق معتق زه آزاد کرده ون چه پندل آزاد کرمت سنده میراث
 نیه نره شرطه اول بی زه آزاد آرسس برغا کرمت یا آزاد کرن سه واجب سنده سواتس
 دوم بی زه تبرا آرسس کرمت خمانی جریره نسه خمانی جریره سپنه بیان تیرم بی زه وارثان
 نسبی سنده بالکل ته میتس هرگاه زنانه یا شوهر آسیریم چنه تمه پته زه زنانه یا شوهر نیه نصیب
 پنه ته باقی واره معتق هرگاه معتق اکی آسک سه کینه زن شریک چه تمه باهم در ولا به حصه
 به ۳ مرد استن ساری یا زنانه یا کینه زنانه یله آزاد کرده ون آسک ولا نره باولا و کور و انات
 هرگاه مرد آسک یه کیمه مختار شیخ نهید رحم الله چه کیمه و چه دیمت شریزه کوره آسن شریک
 چنه تنزیه قول چه اقوی یله آزاد کرده ون زنانه آسک زه وفات چس کرمت آزاد کرده
 چه مال عصبه یعنی سندن پدری خویش بند نه شرین بند چونی آسن لیس اکاه زه نه
 خویش چه آزاد کرده و نس باجه و ته بای به ته بنه شش پیرم ته پیه شش ته مام به ته مانه شش بیه
 ته نانه شش ز ساری و اتن آزاد کرده و نس باجه و ته خویش میراث آزاد کرده شده ننه
 صحیح چنه ولا کنن ته بیه کرن ته گرو و تهاون بیه نه در عقد بیع شرط کرن اما میراث ننه و لک
 نه کنه و نه آونه جز ولا چه صحیح یعنی شرین از مولی مادر بمولی پدر مثلاً غلامه آینه آزاد زنانه نه
 نکاح ته شاه زوک پس ولا شش شش چه تس آزاد زنانه هندس مولی سنده یله غلامس
 آزاد کرن منتقل سپنه از مولی آن زن که مادر آن فرزند است بمولی پدر آن فرزند
 یله مال سنده مولی آسک ولا سپنه بصبه مولی پدر منتقل بیه عصبه ته آسک ولا نره
 بمولی عصبه مولی پدر یله مولی ته عصبات بالکل آسک ولا نره بضمین جریره زه معلوم سپنه
 بضمین جریره ته آسک با امام علیه السلام سپنه منتقل میراث سنده و اتیه باجه ننه
 در هر ختم چه ولا ضامن جریره یله عقد ته سبب آسک در زمان جالبیت

پندل آزاد کرمت

۳ رسد آزادی

ولا نره باجه ننه

میراث توان نه بنسب یکه با پست سپن در ابتدای اسلام آیه نازل کینه کار
 آس یکه سببه میراث توان اوده یکه آیه میراث قرابت نازل سپن سببه مفسوخ تیه کنه داران
 کتاب میراث مذکور گو یکه سببه چه تل میراث توان زده بالکل آسند وارث نسبی معنی
 عصبه معنی تیه معنی تیه آسند اما هرگاه زنانه یا شوهر آسند تم ننه تیه نصیب اعلی از
 ضامن جیره میراث باقی نیه ضامن جیره همه یی زده عقد کننده دپه شخص اکیس نه بالکل آسند وارث
 نسبی آزاد اده زده سانبه چسپن بان یه صیف زده خون چون چنه خون مون جور اده زده زده
 گزده مپ چنه گوشت جنک چون چنه جنک مون صلح چون صلح مون میراث شریک مکنه یی
 نه زده کنه پس نه سانبه دپه قول کرم یه ولات نه بیس ضامن جیره نسبی مثلاً هرگاه سانبه
 اولاد سبب عقد پد رسنه مضمون سانبه ننه نه میراث مضمون تیه ننه ضامن جیره
 کنه مگر یکه سانبه آسند و نوی طره گندن عقد تل لیم چه ولات امامت یکه میتس وارث
 نسبی تیه سببی بالکل آسند مگر زوجه میراث سندن زده اما مس علیه السلام میت مضر فکه
 اختیار چس اما امیر المؤمنین علی مرتضی علیه الصلوه والسلام آسند با گران تیه تیره کران
 نه میان فقراء بلده میت ضعیف تیه هماین سندن مضر بله امام علیه السلام غایب
 جایز چه زده با گران تیه فقیرن تیه مسکینن منزه نوع فروض معینه یعنی نصیبهای
 و اثمان زده در قرآن چه بیان سپن مت تیه ناده امت نص قاطع تیه چه شش اقل
 نصف نه فرض نه سهم شوهر چه یکه میتس شتره فرزند فرزند بنه کنه طبقه آسند بیچه فرض نه سهم
 اکیس کور بند یکه میتس بیت بخوا آسند بیچه فرض نه سهم اکیس بند بند پیری تیه مادری یا پیری
 مادری نه آست یکه میتس بیت بوی آسند تیه کس چه ربع یعنی ثورم حصه بیچه فرض
 سهم شوهر یکه میتس فرزند یا فرزند فرزند آسند بیچه فرض نه سهم اکیس نه نانه بند یا کنه نه
 یکه میتس ولد یا ولد آسند یه نیم تیه آسند تیه کس چه ربع یعنی ثورم حصه بیچه فرض
 سهم زوجه یکه میتس فرزند یا فرزند فرزند آسند تیه کس چه ربع یعنی ثورم حصه بیچه فرض

نصف

نصف

ربع

نصف

نصف

نصف

نصف

کتاب المیراث

۳۰۳

اینکه نازل کند
مفسرین
وارث
بسیب کثیرن کورت هندیله متن مندرچو اسس به فرضه نصیب کثیرن بنن هندی پوری
بسیب پوری پوری نه مادری نه است یکنه متن بوی آسید یکنه چه ثلث یعنی تیرکم حصه به چه فرضه سهم
بسیب حاجب نه است فرزند میت فرزند فرزند تنده به بای شند یکنه کنه گو به مادری کثیرن
ن یا کثیرن بنن هندی میت آسن تم مرد به زنانه همت مندر حصه برابر شیشم چه سدهس یعنی
نم حصه به چه فرضه نصیب پرت اکند مار سق مابه منزه یکنه میتس قتمه بافریند فرزند آسید به سهم
بسیب حاجب اسس پوری پوری بایو منزه به سهم تس اکند زه مادری بوی یکنه آسید
نم فصل چه در موانع ارث تم چه تیره متم کفره قتل نه بتنگی قسم اول چه بیان کره نس مندر
نم چه مانع میراث نس کا فرینه مسلمانند میراث ندر ویکسلی آسید اما کفر شند چه مانع شند
مسلمان نس پس هرگاه مسلمانا همره که کافر خواه روز سق تس کافر سق آسید خواه مسلمان
می چه کافر خواه اما پختند زه مسلمان چه میراث نیمه مسلمان بدیمه شند یکنه مسلمان همره مسلمان
ت آسید میراث شند چه مال امام مسلمان نیمه از کافر ارث به مانع چه شریک سپننس
ارث مندر پس هرگاه کافرا همره به فرزند کافر و زس به پتر بوی مسلمان میراث تس کافره
تیره تس پتر پس بایس هرگاه کافر مسلمان سپنه ترکه باگرنه برونه وارثن مندر شریک سپنه
مسلمان میراث نس مندر هرگاه در مرتبه وارث مسلمان آسید هرگاه اولی ته اقراب به سوری میراث
ت مسلمان آستن یا کافر هرگاه وارث اکی آسید یا باگرنه پته سپنه مسلمان میقه شند
نیمه نه شریک سپنه تس اکیس وارثن ساری مسلمان بنن اک اکس نشه میراث اختلاف
مذهب آسید یکنه تان نه مذهب مودی بکفر آسید کافر بنن اک اکس نشه میراث اختلاف
دین آسید مرتبه فطری گزوه می وزه مارن به زنانه تهاوس غده وفات ضرورت توه
ت سپنه پته به باگرن میراث شندن وارثن مندره توبه بیت سپنه یم احکام ساقا
پرت فرقه غیر فطریس نشه کرن توبه طلب هرگاه توبه کره تی چه مطلب نه مار نس توه زنانه
عده طلاق مالس کره نس قتل پته قیمت هرگاه تیره مرتبه توبه کرن به ضرورم مرتبه پین

بسیب

بسیب

بسیب

بیه مرتد زور به مرتبه مادرش هرگاه زنانه مرتد سپیده مجلس که نسق نمازن هندیه و قومه لایس
 یتان توبه کره مرتد فطری قی آسینه میراث موندت نیه مسلمان وارث هرگاه سینه آسینه امامت مانده
 مرتد نیه میراث مسلمان در قیاس قسم چه قتل زه منع ارث چه کران هرگاه قتل آسینه به عمد به ظلم
 هرگاه بخطا آسینه دینه منزه نیه میراث به وارث زه قاتل چه اما باقی ترکه منزه نیه میراث هرگاه
 قتل شبهه عمد چه در قواعد الاحکام چه حکم عمد دیمت تت ته در تحریر الاحکام چه حکم خطا
 دیمت به چه اقوی میراث مقتول واته بغیر قاتل دورقی آسینه به یا قاتل آسین واسطه هرگاه
 دور وارث آسینه امامت واته دینه منزه من میراث ته وارث زه مال سند کن آسن آشنا
 نس مرد آستن تم یاز نانه زنانه ته شوهر ته نیه تم منزه میراث مادر می بای ته نیه نیه منزه
 میراث تم سووا باه و ته هندیه آشنا و دینه منزه میراث نس منزه چه اشکال احتیاط کرنه ترک ته
 هرگاه مقتول زه عمد آسینه مار ته امت امامت سووا وارثاه آسینه امامت چه بخش بلکه
 قصاص چه یادیه من دینه منزه کرن ادا قرض میت ته و صیتر تنزه قرض دارن واته زه
 منع کرن وارثن قصاص نس تن قسم چه بندگی ته بندگی چه مانع میراث نس
 از هر دو طرف زه میراث نیه آزاد از بنده ته نه بنده از آزاد هرگاه وارث از اد بنده
 آسینه میراث نیه آزاد دورقی آسینه هرگاه ترک باگرنه برونه آزاد گو شرک سپنه وارث نس
 هرگاه اکی مرتبه آسن هرگاه اولی ته اقرب آسینه سوری میراث واته نس هرگاه وارث اکی
 شرک سپنه نس آزاد سپنه ته قسمته برونه ته یتا کنه قسمته به هرگاه شخصاه مره ته ملوک
 وارث سووا آسینه وارثاه جبر کن نس ملوک سند نس مالکس پ زه قیمت تند
 نس شخصه سنده ترک به هرگاه سرکشی کره نس پ کرن قهر زه کنس یله آزاد گره ای تل
 بهنه باقی ترک ته واته نس هرگاه ترک سنده قیمت ختم کم آسینه کینه چه و نان مل مننه اما
 محل اشکال چه میراث غلام ته کینه واته هند نس مولا نس بتر ته ام ولد ته مکاتب
 چیزاه چه نه آزاد گومت حکم بنده صرف بیک خر و مره فصل چه بیان کره نس منزه

مخرجهای سهام هرگاه در سند وارث آریه صاحب نصف مخرج تک چه زده هرگاه وارث چه
صاحب ثلث یا ثلثان تک مخرج چه تیره هرگاه ربع چه مخرج تک چه زده هرگاه سند سنج
مخرج چه شش هرگاه ثمن چه مخرج آنچه هرگاه در فرض چه ربع ته سند مخرج تک چه
هرگاه ثمن ته سند مخرج چه زده یک فرض یعنی میراث سه موخته کم آریه به چه وارث منتر
آند شوهر یا زوجه نقصان سپنه کورن ته مادر پدری یا پدری بن همدس سهم شلای
زنانه مره پت و زس اک کور شوهریه والدین مخرج چه تیره ته تیره سهم شوهر زده ربع چه
زده چه سهم پدر زده سند مخرج بیه زده چه سهم مادر ته پانتر باقی چه کور کت فرض سند
نصف آریه زده ته مو منتره چه شش پس کوره گواک کم شوهر آند هرگاه کینه کوره ته
یم زده نس مخرج سهام چه زده شش سهم چه نصیب شوهر زده ربع چه زده چه نصیب پدر
زده سند مخرج بیه زده و اتن باجه بیه زده باقی و اتن کورن فرض تهندا و نس ثلثان
زده ته چه زده ته مو منتره شرا پس کورن گشته نقصان شوهر آند یک فرض آریه وارث
هند و سه موخته زاده زیادتی سپنه زوجه بر مادر چنده زوجه آسند ته بر
انوه مادری ته چنده زده مثلا کاسه زده مول ته باج ته اک کور هرگاه بای آریه نصف ته اک کور
ته سند مخرج سوا ته باجه زیادتی سپنه زوجه پانتر چنده کت هرگاه بای آریه
بر یانه سپنه زده ماس ته کوره پانتر زوجه چنده کت ته اک ماس باجه و اتنه ته
سند مخرج بیه زده بیه چه میراث شک اولی چه زده زوجه کورن نس پانتر ته
زده اک بیه چه پانتر فصل چه در میراث ولد ملا حقه ته زده بیه میراث حمل ته نفقه
الخبریه زنانه ته شوهر با هم لعان کرن ته شوهر طوره پنه جایه سپن بیان میراث ولد ملا
نیه تنخر حاج ته فرزند بیه زنانه یا شوهر نیه ته هند میراث اکا نینه میراث پدر ملا عن
پدری خویش هند ته نینه تم ته نینه سند میراث یک مادر پدری یا پدری بای ته چند روز
ساری چه برابر سند مخرج میراث منتره مسئله زانی نینه زنانه زاده سند میراث زانیه ته نینه

در هرگاه
سند سنج

در هرگاه
سند سنج

در میراث زن از زن

در میراث مرد

در میراث نصف

در میراث خنثی

در میراث سهم

تند میراث آشنا و زانی ته زانیه سند نینه زنازاده سند میراث زنازاده ته نینه تند
میراث بلکه زنازاده سند میراث واته اولادن ته شوهر سند سند یا آتشه تنه تنه
تند میراث هرگاه تو منزه کانه آینه میراث چته مال امام سمله حل هرگاه زنده زنده میراث
نیه نینه نینه نه برونه تهاون نصیب ووندگر موجود احتیاطا باقی وارث زه
فرض وال چه پزه زه پن اقل نصیب بن دینه جنین یعنی پزه در شکم چته واته مالس
ماجه بیه لیس متن نزدیک چته یا مالس سمله مال مفقوا لخر فوت کال گذرت زه ممکن
چند تپس کالسن نه روزن پزه زه باگرن وارثن منتر تندن ته اقوی چته زه جایز چته
قسمت تفحص کر نه پته تند زن ورین شیم فصل چه در میراث خنثی سه چه انسانا
فرج مرد آنک ته زنانه آنک و ونوی چس هرگاه مردی بنده فرج کین اول بول
چه کران میراث زن دلش یله و ونوی فرجو برابر بول کران چه هرگاه مردی بنده فرج
چس بول زنهان مرد آنک حکم چس زنانه آنک حکم چس هرگاه زنانه فرج کین
پته بول چس زنانه بول بگنس منتر ته بنده نس منتر برابر آیه نس چه خنثی شکل دانه
پس شگره نصف نصیب مذکر ته نصف نصیب مؤنث دن مثلا هرگاه شخصه زه
ته خواه روزس بیه خنثی هرگاه خنثی مذکر آیه زه سهم کرت بیه باگرنه میراث تند هرگاه خنثی
مؤنث آیه تر کرت بیه باگرنه هرگاه خنثی شکل آیه پس اکیس و نصیب دن بیه منتر ضرب دن
دن ضرب ترن منتر یا ترن دن منتر زه شته سپن بته دن حاصل سنه شته چه
دن منتر به اگر بن پانتر چه نصیب خنثی ته شت چه نصیب پر کنیا زه هرگاه یه خنثی مرد اسع
بهو منتره واتهن شته نس هرگاه زنانه آسهی ژور سهم واتهن نس نصف حصه
مردی ته زنی چه شیوه ژور و منتر پانتر هرگاه آلت مردی ته زنی آسینه قرعه شگره تراون هرگاه
مردی بایت قرعه نیره میراث مردی نیه هرگاه قرعه زنی نیره میراث مؤنث نیه هرگاه شخص
اکیس زه سرته زه بدن آسن بر یک میان پزه زه نندره زه کرن آواز هرگاه دو کو

در میراث زن
و مرد

بگویند پیدار گزین میراث یک شخص زن ستم فصل چه در میراث غرق شده و مرد و
یعنی سی شخص زن آبس پخته یا دیوار س تل گزیده به مره یله زن زن اک اک کند وارث آن
غرق گزین یا عهد و مسمین میراث پرت اک کند واته بیس تو منزه تن بیس نشه واته
تندن زننده وارثن امتاعه مال سوازه اک اک کند مورثی چه مثلاً مول گو گبریت غرق و
مول نیمه گبره ستم میراث منزه نصیب معین زن چه بیس مالس نشه واته تندن زننده وارثن گبر
نیمه مالسند میراث تن نشه واته زننده وارثن تندن اک اک کند مال منزه زن میراث نه مال
منزه زن اک اک کند و و تک میراث نه به تلسل لازم به فیصله واته زور شرطه زن اک
اکند میراث اقل بی زن دون یا اکس آس مال کیمیا زن میراث اک اکس نشه زن بنه بی مال
در هر بی زن پرت اگاه آس بی سند وارث بیاک وارثا آس نه نه نه خت اولی تن حکم بی زن
بروند نه پت زن کانه هند آس تو منزه معلوم بلکه مشبه پنه برو نه به بگویند هند غرق و
بی زن زن هند آس سبب غرق یا بدم هرگاه زن هند آس سبب قتل یا سوختن هند سبب
نفس غرق خلاف هرگاه تو منزه اکس وارث آس بیس آس واته میراث تندن زننده
وارث چند تن زن زننده وارث چس تن نشه واته زننده وارثن تندن نه مال تندن
وارث چس واته تن زن وارث چند تن نشه واته اما س هرگاه کانه اکس زننده وارث
چند پرت اکند مال واته تن بیس تن نشه آتم فصل چه در میراث محوس تر قول چه میراث
نفس منزه از محوس نه آتم سبب کینتر و چه دیمت زن ببت صحیح نبیه فاسد نبین
کینتر و چه دیمت ببت صحیح نبین نه فاسد کینتر و چه دیمت صحیح نبیه فاسد بیه صحیح نبیه
نن میراث اقوی چه قول اقلی سبب فاسد چه بی زن به نکاح حرام زنوده در شرع
محمدی نه نه نه اعتقاد آس حلال بیه کینه شخصاه پنه مایه یا بینه که نکاح نه متن زنوده
شاه بیت محور نه منزه چه فاسد هم سبب هم نسب بر قول اقل هرگاه محوس مره نه باج زور
زن زنوده بهس نصیب در زن نه نصیب فی نه نه هرگاه میراث نه نه مانع چه نه چه

در میراث زن
و مرد

در میراث زن
و مرد

در میراث زن
و مرد

میراث نفوس بحیث مانع نبیه میراث نبیه چیه یتیمه کیمه محوسی مرده ته کوراه روزی زه کوره
 هنر کوره ته چیس نصیب ختر نبیه زه مانع چیه نصیب ختر دختری بابت امانه محوسی از کفار
 چیه شش نه هرگاه شمس مذہب پس منتر جانیر آیه نکاح محرمات ید تم بحکام شرع محمدی مرغه
 کرن تمن پٹ موافق کتاب الله ته سنت نبی الله پره آسن کتاب القضاء والشهادات
 یتیمه چیه ته فصل فصل اول چه در تعریف ته صفات قاضی قضایه ولایت شرعی بر حکم
 بر مصالح عامه امام سنده طرفه شرط چیه زه قاضی آیه بالغ ته عاقل عییه مرده ته مؤمن ته عادل بیه
 مستقل در فتوی ته پاک زاده پس درست چیه قاضی نابالغ ته دیوانه بیه زنانه ته کافیه
 غیر امامی بیه فارسی ته ولد الزنا ته جاهل پره زه توت آسن علم زه مکت آسن استنباط کرده
 ته کڈنس پٹ بیه از مسایل فروع فقهی شش پٹ وار دسپنه بیه آسن قوت اجتهاد ته فتوی کافی
 چیه شش فتوای علما زه تقلید کرده بی اون امام چیه قضا درست انا یله امام غائب آیه صحیح ته
 نافذ چیه قاضی رشن فقیه امامی یله صفات مذکوره آسنس واجب فتوی ته قضیه گذراو
 شش ته حکم تند چیه حکم قاضی زه از طرف امام چیه منصوب خاص مانه هرگاه مدعی بیه
 دعوی گذراو چیس قاضیس آسن ته مدعی علیه بیه پس قاضیس گذراو وید وقته کینه قاضی آسن
 از جانب امام اختیار چیه مدعیس آتا در غیبت امام هرگاه نزاع کرن اک وپه چیس فقیهس
 گذراو و بیاک وپه پس گذراو و پس اهل آیه شش گذراو و بیه چیه واجب نصب کرن
 قاضی پرت بلد س منتر ته بر مردم چیه زه قضیه پن گذراو و شش هرگاه کسشی کرن ته
 قضیه گذراو و نه شش امام کرده ته شهر کن لوکن بیت مقاتله ته کارزار بیت تان مطیع
 قاضی پنهان معزول سپینه قاضی بیه دیوانگی ته فسق بیه بیو شری بیعت ته نه فراموشیه زه
 نیان پس غالب بیه بوفات امام معاشل ته روزی قاضی زه محتاج آیه بیت
 المال منزه چیه و فقیه فصل چه در آداب قضا کینه چه مؤمنه مستحب کینه چه واجب
 ابراسته اول چیه بی زه بیت شهرس قاضی واته قصه مسجد جامع کرده زه رکعت کرده نماز

در کتاب القضاء

در کتاب القضاء

نت منزیه کیاه لیس اگاه کنه شهرس و ایه به حکم چس بیه کره از حق سبحانه تعالی طلب
توفیق نه عظمت یاری و ویم ورمیان شهر کره حکمت برابرا سیه آمد رفت مردم برو
کنش تیرکم زه مغزول قاضین بیه و نترته محضرت تسکلهای حقوق مردم بیه حجتای
مردم زورم بی زه از اهل شهر کره معلوم نیکن لوکن منکر کس کیاه چه از علم ته صلاح ته ته
سوابیه کره لوکن اعلام زه ساری در جای معین زه نشان عهد قضای پرک ته تم بوزن
پانزیم بی زه اقول کره توجه محبوسن هنزه پرشش کن زه کونه چه نظم حبسین کونه بحق شیم
بی زه نظر کره شرن ته دیوانن هندن مالن منزیه و صیثن ته وقفن منزیه یم تصرف بخلاف
شرع کرمت آسیه یا بیاقت امانت آسینه ته تنز آسین خل کرمت ضامن کرسن بی سیت نه
از عهد ضمانی نیره بر ستمس چیه بی زه کتاب محکمه تهاوه بیه مرکبان ته مترهان ته شرط چه زه
ساری آسن عادل آهم بی زه در جای فراخ کره محکمه هرگاه مسجد وسیع آسیه مباح حکم ته و موت
پشت بقبله ته کینر وجه دیت رو بقبله نومر بی زه در احسن هیئت کره گره پنه محکمه یا و قار
نکین بی شاه منبسطه فنده روی آسینه زه نزع وال کرته اعتبارش ز ربت کرمت ته آ
زه مانع پننه نزاع والن اثبات ته حجت بر پا کرسن بیه آسینه مشغول دل غضبسن ته کرسنگ
نه تشکی ته زیادتی تشادی ته نفس دادس منزد همنر بی زه حکم کره وزه کره ماثوره با علماته
نقاربت هرگاه خطها آسینه تنبیه کرسن بی زه تقلید هنر کره کله بی زه ترغیب کره خصمن در
صلح هرگاه قبول کرته حکم جنم کره بهکم بی زه گوین کره جدا جدایت تان گواهی دن تنی زه
شک ته گمان هنر گواهی منز آسیه بیه دیه پننه متن بیت اپز گواهی دننه ترا و هم بی زه یس
اکاه تنش نشه اقرار کره کنه چیزس از حد و دالله لسن به ته اقراره نشه شمانی ته تاویل کره
ته کیاه پنیرن صلی الله علیه و اله چه کرمت و قلم چه بی زه بهناوه زه خصم برابر پانز جایز
چه دونوی روزن استاده نه بی زه اک آسینه استاده بیاک بهت مگر یک اک آسینه سلطان
بیاک کافر پنل آهم بی زه در بان ته حاجب تهاونه در وقت قضا و ابیه کره پننه پانه

خریدته فروخت به دعوت خصمان گزینند شش ماه هر چه بی زه یله زه خصم تس نشین سنت چه
 زه دپه کته کرو یا دپه مدعی کرن کته کسی کن کرنه نمونه خطابه توجیه شل آهم چه بی زه
 شفاعت کرنه در استحقاق یا در ابطال دعوی بیه کرنه و دیو خصمونه اکس ضیافت آقا
 سنت چه زه بیارن کره عیادت ته بر جنازه مردگان سپنه حاضر او داهم بی زه همد که
 زه در میل قلبی ته آسبه برابر دون خصمن نسبت هرگاه ممکن آسبه کنو هم بی زه در نقد یله
 تزکیه گویند کره زه یله پیش کشیاه زه تهر نشسته چه دور در و اوجه چه اکثر ساری هنر نیکی
 بر گواه و نان و هم چه بی زه یله مدینه معدل گومت آسبه سنت چه زه تسنه عداالته بند پیروه آقا
 آداب و اجه اول چه بی زه یله لیس گاه کانه پیش زه در یله چه حاضر دعوی کره ته تس کره قاضی
 نشه در مجلس قضا طلب واجب چه حاضر کره ناو نسه ته واجب چه سپنه پانه حاضر یا وکیل
 سوزه آنا زاناه زه محذره آسبه هرگاه وکیل سوزه نه نایب قاضی کره تس نشسته ته پیش کره
 تسنه قاضی تس هرگاه خصم از مجلس قضا تفرقی کره تس پش غایبانه حکم کرن چه جایز هرگاه را
 قضایات پش چه زه تفریر کره تس تفرقی هنده سببه تفریر کره تس در محکم بی زه زه خصم یله
 آسن یاد و نوی کافر آسن در ملاحظه به بناد نس اندر سیه در تعظیم ته عدالت در حکم بر آسن
 آما جایز چه زه سلسله بناد نس در مجلس سوکن ته کافر بناد نس بن کن یار و زه کافر
 و ته نه تن یه بی زه خصمونه پیش پیشتر آو گده کره تس پیش هر یله کس آسبه قهر و ری
 یا زاناه آسبه و بی زه دیو خصمونه پیش بنیاد دعوی کره کن تهادس مگر یله و توجیه
 بنیاد دعوی کرن تله بوزه دعوی تسندی زه خصمونه تس چوین کن بهت پانتم بی زه یله
 اکاه مجلس منری ادبی کره ادب یس نری ته هرگاه هینه بختونت دیس ادب هرگاه نری
 کرش منر مصلحت آسبه تفریر کره ششکس بی زه تلقین ته تعلیم کرنه اکس دیو خصمونه زه
 ضرر آسبه بنس خصم ششم بی زه شوه یله هرگاه ربه واجب چه زه لکس دیه بهت هم
 بی زه گواهیس دینه بر گواهی حیرت ته تعلیم کره یله گواهی ششم پرسته تو بی زه یله قضیه

کره

دعوت و احوال

کلمه

فکس و اینه حکم کرده اتماستندی زه تنده بابت کرده ق همتی زه یکه کنه حکم پست زه
 کرمش آسین آگاه سپنده زه باطل چه نقصش ابطال کرده ت کهمی زه که حجت تسکین
 پست زه اقرار کرن یکه خصم تنده اتماست کرده به بهار کاغذ دن بیت المال منزه هرگاه به پیشتر
 آسند بر عتس چه همتی فی زه بهر کرده تسکین زه حکم چه تسکین کرمش بیت از حق محکوم نره
 هرگاه بهانه و نه حق ادا کرده تسکین نگر یکه مفلس آسند زه تا وقت یسار دس بهلت مسند قاضی
 سنده بابت چه زه بعلم خود کرده عمل در حقوق الله ته در حقوق الناس هرگاه عالم آسند به قضیه بابت
 منگه گواه به نطق به گمان کرن حکم مگر یکه گو بهوسیت کرده حکم هرگاه قاضی زانه گواهن زه عادل چه
 بتعدیل به ترکیه چینه احتیاج هرگاه فاسق آسن رد کرده شهادت تنزه هرگاه زانکنه واجب چینه زه
 ترکیه منگه سکوت فی کرده خصم تنده به شرط چینه زه تعدل به فرکی زه زن آسن قاضی کرده من به
 تعریف گواهان اصل به خصمین به کیا زه شاید میان گواهان اصل به مدعی آسند شرکت یا متن
 منزه مدعی علیه آسند عداوت به به تعدل به فرکی دن شهادت به صیغه زه فلانی زه گواه چه
 عدل به قبول الشهادت چه در عدالت چینه حاجت سبب بیان کرده نک در جرح چه سبب
 بیان کرن واجب بهیست زه جار حان و نن فلان کس چینه مقبول الشهادت شرب چینه
 یا زنا کرن یا بسبب عداوت نیوی یا به سو ابیه کینه تر لیم فصل در تعریف مدعی به مدعی علیه
 مدعی چه سنی زه به پیست تراون تس یاد غوای خلاف اصل به ظاهر کرده به مدعی علیه چه
 مقابلیت مثلا شخصاه کرده دعوی بر زید زه ده رویه دلیل دارک به سه شخص چه مدعی کیا به
 زه هرگاه به پیسه کرده سه پخته حاله چه جواب منگند به به دعوی تنده خلاف اصل به ظاهر کیا به
 زه اصل به ظاهر چه فی زه زید س آسند زه کانه چیز به زید زه منگه چه مدعی علیه چه کیا به زه
 هرگاه به پیسه کرده تراوند بلکه جواب حق منگن تس به کت تنزه چه موافق به ظاهر کیا به زه اصل
 به ظاهر چه فی زه تس چینه کینه ذمه او ی زه پیمبرن صلی الله علیه و آله چه فرمودست البینه علی
 المتکی والیمین علی المدعی علیه یعنی گواه چه در دعوی بر مدعی به سوگند چه بر مدعی

بابت و عداوت
 بابت و عداوت

علیه تدارا اکثر قضاچه یثا اما دعوی شش آینه سند زه امانت چسپی پروکومت
 هرگاه صاحب مانس در پیره پیرت تم زه مدعی تی در دعوی ر دچه احتیاج بگواه چسند تلس
 کینه چه سوگند قبول یثا م غبت کرن امانت رنلس منتره شرط چه زه مدعی آسبه عاقل ت
 بالغ بیه کره دعوی پنه بایث یالث اکنده بایث زه سند چه ولی یا وکیل یا وصی ته ولی چنول
 مال سند مول حاکم چیه جایز زه برای غایب کره دعوی ته سوگند گواه گذراون مگر یله مدعی
 علیه دعوی ابرایاب کره بر حاشیه چه زه یثا صورث منتره چینه باهم کیمه زه دعوی چه بیاک چینه
 یکو یله مگر یله دعوی آسبه بر منیت یا بر غایب یا بر طفل ته دیوانه حاشیه چه یثا زه در دعوی بر غایب
 ته طفل ته دیوانه چه تاثل یثا دونوی گذراون چینه یثا گذراونک زه گواه گذراون یثا بیه
 قسم ته سند شروع چه دعوی بر غایب ته گواه بوزن بیه حکم کرن تس پ و راستن یا
 نزد یک انا هرگاه در مجلس حکم آسبه حکم تس پ چینه درست مگر یله اعلام کرن تسن بیه
 بعد حکم یله غایب حاضر پنه تس اته دفع ته جرح بیه چه حکم بر غایب در حقوق الناس
 در حقوق الله سند بعد تحریر دعوی ته الناس مدعی گزیه از مدعی علیه جواب منکن هرگاه
 ژیه کرن کینه آفر مکه مقصود سند گزیه بفهم انن هرگاه ژیه کره بعناد جس گزیه
 کرن یثا تان جواب دیر هرگاه اقرار کره قاضی کره لازم تس ادا کرن حقازه اقرار
 کرن تس هرگاه انکار کره مدعی علیه مدعی سندس حق تس قاضی آسبه عالم تس دپه مدعی
 یلنه زانه گواه چه هرگاه دپه گواه چینه بوزناوه تس زه بر مدعی علیه چه سوگند هرگاه اختیار
 کره مدعی سوگند کهن مدعی علیه قاضی دینه سوگند تس بی اذن مدعی یله باذن مدعی
 علیه سوگند رتن دعوی گویا طل آوه بیه دعوی کره تس تس گواه گذراوه مجموع چینه
 یله سوگند کینه نشه مدعی علیه یثا یثا چینه شت چهره حاکم دپه تر یثا پیره هرگاه قسم کیمه نه
 کرت زه ناگل ته سوگند کره ر دپه مدعی یس هرگاه احتراز کرن ته مدعی کفو قسم ته پته کره حکم
 حکم بر مدعی علیه در هر فصل چه در بین جای سوگند چه مجلس حکم مگر یله عذراه آسبه

در مجلس

و اگر منتهی زه بیمار آید یا آید سر در زانه زه نبر چنه نیران پس حاکم دید اذن زه پنه جای کهن
 قسم شرط چنه زه توجیه کند و دعوی صحیح آید به مطابق دعوی به انکار آید اما هرگاه دوزم
 به عارف چنه دمت یا کنت چنه در جواب نه در سوگند و به تسلیم چنه به پش لازم یا دپه دادنی
 و بی چنه زه کن یا حقدار چنه کنه چیز پس به پش سوگند چنه درست به چنه درست سوگند
 اگر بنیاهای خدای تعالی مثل و الله و بالله و تالله و الرحمن نه سوگند کهن بکتایهای خدا
 به انبیاء و ائمان چنه درست سنت چنه زه سوگند مغلطه دن در حقوق نه در مال نه ز
 به مشقال طلا و ایه مغلطه سپه سوگند تریه چیزه اک بقول تپی زه دپه والله الذی لا
 اله الا هو الرحمن الرحیم الطالب الغالب الضاد النافع المدمر المهلك الذی
 یعلم من السر ما یعلم من العلانیه به به مکان تپی زه کیه سوگند در کعبه مبارکه
 یاد و مشاهد مقدسه یاد و محراب مساجد به بزمان تپی زه سوگند کیه در روز جمعه به عید بعد از
 عصر شکل تپی زه کافران یا اعتقاد خود قسم بلکه بنیاهای خدا و نش تعلیظ کرن ته کوزه
 ناون گلشن ن باشاره سوگند همیشه گزیه بر قطع نه جزم سوگند کهن مگر یک قسم کیه بیند پس
 کارس مپ کرن منتر یا پین غلام خیانت نکرن منتریت صورت منتر چه سوگند بر نفی علم شلایه
 بایت مورث به زانته فرض چس دمت یا به چنه زانان زه مین غلامن چه به خیانت کرن
 نه سوگند چنه در حد و دمت به پس اگاه دعوی کره تن مال زه کانه به نه آسند تن پش
 حکم گزیه کرن نش مدعی سنده بابت هرگاه متاز عاه آینه هرگاه ماله ته بکاه دون به ندر
 انیس منتر آیه تپرت اکیس آیه دعوی زه سوری چه مون ته گواه آینه تم دونوی چه بابت
 مالش بکس منتر اما پرت اکیس چه سوگند نش بلیس پش هرگاه اگند سی انیس منتر آیه
 نمونره نش اگند چه ته سوگند کیه تنده بابت زه انیس منتر چنه نش هرگاه انیس منتر
 آیه تریس بود و یو خمو سوا تن اگند چه زه سه تریم دپه نش مین و ایه سوگند دن
 هرگاه دون خصمن تصدیق کرن دونوی چه برابر چه بکثیر منتر پرت اکیس و ایه نش

بیس سوگند در هرگاه دو نون خصم تکذیب کرن سه مال گزیده تس تر میس اینه تهاون
 پرت اکس کت چته تس تر میس پت سوگند هرگاه زه بینه تعاض کرن ته پرت خصماه کذراوه
 بر تدعای گواه حکم کرن تنده بایست زه مال چینه تس اینه مگر یله مال آسه تس اینه گواه تندن
 گواهی بسبت موافق دعوی صاحب گواهان خارج یعنی تس خصمه سنده زه صاحب چینه مطلق
 یت محورش منتر گزیده حکم کرن تندی بایست زه مال چینه تس اینه هرگاه دو نون هنده بایست
 گواهی دن حکم چینه برای خارج هرگاه دو نون خصم صاحب یه آسن تس تس منتر حکم گزیده کرن
 پرت خصمه سنده بایست تی زه بیس خصم چینه اهن منتر هرگاه در ید ثالث آسه حکم گزیده کرن تس خصمه
 بایست زه گواه تنده چینه رته یش عادل هرگاه در عدالت گزشت برابر آسن قرعه زه تراون تس
 خصم زه قرعه نیره تنده ناوه سوگند کیمه بیس خصمه سنده بایست حکم گزیده کرن برای صاحب هرگاه
 صاحب قرعه از سوگند پت کیمه خصم تنده کیمه سوگند ته مال تیه هرگاه دو نون سوگند کهنه مال گزیده تن
 منبر با کرن نوع یت صورت منتر زه تعارض گواهان سپنه گواه پرتت خصمه سنده خواه داخل
 آستن یا خارج خواه مال در ید ثالث آستن زه یش عادل آسن یا ر مرتج چه حاشیه
 چینه تیه زه بر حج بر حج در غیر صورت زه در ید ثالث آسه محل تا مل چینه معنی گواهی بسبت
 بی زه گواهی کرده زه مال فلا نکس شامل چس همت یا میراث چس و تمت یا خانه زاد
 چس یا بخشمت چس تس زه گواه چه بر یک گواه مقدم مطلقا تعارض چینه تن منتر
 هرگاه بجای دو گواه قاضی نافذ الحکم خبر یکم خود کرده یا زه گواه عادل زه گواه تهاومت
 آسن چنس حکم پت گواهی دن مجموع چینه یا نش فصل چینه در شهادت ته یت منتر
 چینه زه مطب افل در منفات شاید شرط چینه در گواه شریک بی زه بالغ آسه
 دو نیم زه عاقل آسه تیرم زه با ایمان آسه و ورم زه عادل آسه یا نترم زه مهمم آسه
 شیم پاک زاد آسه پس نابالغن منتر گواهی چینه درست مگر یله زه و هر آسن در جرحا
 دو یه شریک بی زه پیش از شهادت آسنه جدا جدا گیمت بیاک بی زه سخن تهنه

خود

چینه

در حکم

حرام است بر امر مباح نه حرام است که چنانچه بنا بر هر طریقی بیاک شهادت آسنده اخذ کردن بیه با قول کلام
 نشان بیه گواهی دیوانه به مانند دیوانه چنانچه درست است قبول چنانچه شهادت کفار مگر شهادت
 ذمه در وصیت بمال بی شرطه زده مسلمانان عادل آسنده قبول چنانچه شهادت غیر امامی
 فرقه منزه مسلمانان هند و مسلمانان آسنده ثابت تر تو چیز و با قرار به یا گواه به بعلم
 قبول چنانچه شهادت فاسق مگر به توبه کرده به عادل آسنده به عدالت چه کیفیتا و راسخ نفس
 باعث چنانچه ملازمت تقوی به فردت به مرتبه زده کنایان بیره کرده به بر صغیر کرده اصرار به قبول چنانچه
 شهادت زده متهم آسنده بهر کینه اسباب چنانچه بی زده مت گواهی منزه آسنده بهر نفع یا دفع ضرر آسنده
 زده مورث میسر است فلان زخم بکویه زده سکره واجب الایمان زده مورث مرده و آیه امس
 بیه بیستی زده شریک کرده برای شریک خود گواهی مت چیز منزه شریک چک مت منزه بیستی زده
 دیه گواهی مت چیز منزه وصی چنانچه مت منزه بیستی زده وکیل کرده گواهی پنس موکل سنده بابت
 بیستی زده عاقله کرن گواهی زده گواهان جنایت خطا چنانچه مجروح از اسباب بهمت چنانچه شهادت دشمن
 دشمن زده عداوت نیانی آسک به مرتبه زده بسود به فرج به سپین طول به نمکین به نریان به ملا
 سپین شهادت خرم به شراک آسنده آسن زباذان اده به صفت دونون آسک کانه کسین
 است چنانچه سموع شن پس پگاه به صفت کسی منزه آسنده به طریقی گواهی چنانچه است انا عداوت
 کرده مضرت در شهادت است که گواهی عداوت برای عداوت به قرب نسب چنانچه موجب نجات قبول
 شهادت پدر برای پسر به عکس به بیه باین گواهی باینده بابت بیه زوجه برای زوج به عکس
 گواهی برای دوست ساری چه قبول قبول چنانچه شهادت گدایان زده آیه چه پرت اکس بروکن
 زکات بیه شهادت طفیل نه دینه چه دعوتن حاضر سپنان بیه چنانچه قبول شن آسنده شهادت زده
 است منگنه برو نه دیه شهادت تکلیف زده موجب نجات چه آثار حقوق الله یاد در صراط عاده
 نف قطرن به کدن پست به است به پس سموع چه منگنه برو نه قبول چنانچه شهادت و کد زده
 اول چه شهادت بنده گره پنس خواجس پدیه زده قبول چنانچه در بی مطلب چه در باقی مسائل
 است اول بی زده و چنانچه گواهی دن مگر باین آسنده مت چیز منزه گواه زده غیر از اصل الله

علیه و آله فرمودست هرگاه مثل آفتاب سه چیز زانان چه گواهی دیونته مدیو گواهی کافی چه شفا
 نون چیزن مندر نسبت ملک مطلق بیه وقف نکاح بیه موث به ولایت بیه ولایت عتق به
 رقت به مراد باستفاضه چه خبردن جماعتاه حاصل آسپه سپان ظن غالب زه بنزدیک بعلم چه
 کینتر و چه دیمت زه موجب علم سپنه به خالی از قوت پهنه قول بن بعضی استفاضه به ید به تصرف
 سه زه منتهای امکان چه پس گو هس سپنه حرم بملکیت حاصل گواهی دیه هرگاه اکاه یوتیر تو منزه آسپه
 گواهی بملکیت دت هرگاه علم حاصل سپنه به چه شکل بلکه گواهی یعنی ترن هنر اتا یله ملک کار سه
 هندس اتس منزه آسپه استفاضه کنه تت یدس بیت معارضه بلکه ید چه اقوی به مرجع بیه چه شهادت
 جایز مگر یله یاد آسپس گواهی به خالی نوشته گواهی زن پهنه جایز امن تی آسپه نه خطکه تر و یرک دویم
 شرط چه زه شهادت دت و زه کره بلفظ شهادت تلفظ به دپه انا اشهد بکذا و انا شاهد بکذا
 یعنی گواهی دوان چه پس یا به چه گواهی هرگاه دیه زانان چه پس یقین یا خبر دوان چه پس از علم به
 مسموع چه بیت شرط پس چه حاشیه زه شروط آسن شهادت یله شرط چه معلوم بیه چه
 شرط زه شهادت آسپه موافق دعوی به پرت شاید آسپس شایس موافق معنی کن به دلفظ
 چه موافقت شرط اده هرگاه شاید شهادت به زه غصب چه پس کرمت بیاک دیه گواهی به
 نون بقهر به ظلم مسموع هرگاه اکاه گواهی دیه زه کمت چه بیاک دیه کنفس کرمت چه اقرار قبول
 لای چه به جایز چه شاید شهادت پن کشتن یله عالم آسپه به گواهی دت و اتنه ضرر تنج حق هرگاه
 زبانون کنه امرس پت گواه روز به بایط واجب کفائی چه گواه سپن بیه دینه گواهی شرب
 زه انسه مگر یله تعریف کن شرب عادل چه به جایز چه نظر کن بروی زانان گواهی بایط
 بنا بر احوط در غیر حال ضرورت مستوفی به گواهی در نکاح به کنه عقدس منته چه شرط بلکه نسبت چه
 خصوصاً در نکاح به رجعت به بیع کنه در دین اتا در وقوع طلاق چه شرط بیه هرگاه ندی
 دیه چه گواه به به کره حاضر مسموع چه شاید یاد آسپس پومت یا زومت آسپه به
 چه گواه به کنه هرگاه گواه دیه گواهی چه شایه فراموش اسپس

چه

لای

کر و تزویر چه در تفصیل حقوق کینه حق چه زه ثابت سپند نگر ژون مردن هنره گواهی
 سیت سه چه لواطه تساحقه کانه حق چه زه ثابت سپند نگر گواهی سیت ژون مردن
 هنره یا ترن مردن یا دژون زنانه هنر سه چه ز نای موجب رجم اتایس ز ناموجب حد
 چه ثابت سپند سه گواهی سیت دژون مردن ته ژون زنانه هنره ته کینه حق چه زه ثابت
 سپند نگر گواهی دژو مردن سه و طی هیمه ته دزدی بیشراب چن ته رده بیه دشنام نیز
 زه قذف پس پان بیه طلاق ته رجعه بیه عده ته خلع بیه و کالت ته وصایت بیه
 نیت ته بلال بیه مینایت زه موجب قود آسره بیه عتق ته و لا بیه تدبیر ته کتابت غلام ته کینه
 بیه بلوغ ته جرح ته تعدیل بیه خفوا از قصاص ضابطه بیه زه یا از حقوق آدمیان آسره نه آسره
 مال نه آسره مقصود نیمه هنره مال کانه حق چه زه ثابت سپند گواهی سیت دژو مردن هنره یا اگر
 مردن ته دژون زنانه هنره یا اگر مردن هنره یا دژون هنره ته سوگنده سیت سه چه هنره زه
 مال آسره یا آسره مقصود نیمه هنره مال مثل قتل خطا بیه عقوۃ معاوضات مثل بیع ته اچاره ته
 نسیج ته عقود بیه مثل دیون ته قرض غصب بیه حقوق اموال مثل خیار ته اجل بیه شفیع ته وقت
 خاص بیه هرگاه حق آسره مثل برحق الله سبحانه و تعالی مثل دزدی اموال ته اسباب نبوی سپند
 ثابت بگوایان ظاهری العداله زه اثبات مال کرن اتا قطع سپند ثابت کانه حق چه زه
 ثابت سپندان چه مردن هنره گواهی سیت یا تنها زنانه هنر یا مردن سیت سه چه تی زه و شوار
 آسره مردن اطلاع ته پت غالباً مثل ولادت و از چیه زه از شکم نیره بیه زنانه هنر باطنی
 عیب رضاع کانه حق چه زه ثابت سپندان چه اگر زنانه هنره گواهی سیت سه چه وصیت مال
 نه آواز چیه زه از شکم نیره پس اگر زنانه هنره گواهی سیت سپند ثابت ربع و صیت ربع
 یلث دژون زنانه هنره نصف ترن زنانه هنره تیره ربع ژون هنره تمام سوگنده سوا
 هرگاه با گواهی دژون سوگنده بیه تمام سپند ثابت ژو زه چه در شهادت بر شهادت قبول
 بلوغ چه گواهی گواهی پت در دیون ته اموال ته تمامی حقوق الناس در حد و حقوق الله ته کافی

در تفصیل
 حقوق

چند دیو عادی و ختم بر هر شاهد اصل هرگاه زه عاقل و نون اصلی شاهدن پش شهادت کرن
مقبول چه بیه چه شهادت بر شهادت می و زه مجموع زه متذکر آیه حاضر سیمین شاهد اصل
سبب موت یا غایب آیه یا بیمار آیه به یمن به چه هرگاه شاهد اصل انکار شهادت فرع
کره پیش از حکم شهادت فرع سینه مرد و ده شهادت فرع بر فرع زه تیرم شهادت چه مجموع چه
بلکه اگر در تبه چه جانیر یا تیرم چه هرگاه گواه حکم کرنه بروی پیره گواهی نشه حکم کرنه تیرم هرگاه بعد حکم
پیره به نقض ابطال حکم زانتر کرنه بلکه گواه زه پورنت چه غرامت به تاوان کرده اما
در حد و کرنه حکم جاری هرگاه کذب تیرم و گواهان ثابت سینه به مال حکم به آیه موجود پس
صاحبس کرن رده هرگاه تلف گوشت آیه یا آیه رد کرن متذکر گواهان کذب ضامنی
هرگاه گواهان قتل بعد از قصاص دین زه بخاطر گواهی غرامت تاوان ویه کذب پنجه مال
هرگاه دین قصداً عداوت و دروغ شهادت ولی مقتول کره قصاص من یا کثیرن بمشتره به
دیگر کره ویه جنایت رد تن بعض کن هرگاه بیه کینه پیره رد کرن ویه مشر و لی قصاص پوره ویه
مثلاً تیر تو دروغ گو به مشر کره وون قصاص اثا پرت اک کیمه چه ثلث جنایت کرم
توی چه پرت اکس پش ثلث ویه پس ولیس ویه کامله هست نصف پیره کرن رد اکس
مقتول سندن وارثن نصفاه بیس مقتول سندن وارثن تیر شاهد دروغ زنده ثلث ویه
هست پیره متن وارثن رد کرن یعنی پورته هر مقتول پرت اک سندن وارثن پیره نصف
ون هرگاه گواهی ویه شخصاه رد کرنش به اتمه ثلث شش شخص قله پیره دین گواه آیه کر
تویم به رد چه بیان ویه دست آن شخص کذب به قبول چه تیرم قول شش بیس حقیقت مشر
تم واجب چه تغیر شاهد زور به دروغ به آیه کذب شش میان بازار به محله تیر پیره
قیام مشر به تغیر تیر چه برای عاکم شیم فصل چه در حد و زنه زنا چه حرام اوسمت
سارنی پیغمبر بندس شریعت ویش مشر از جمله مقاصد ختمه ضروریه چه زه سارنی پیغمبر
بندس شریعت ویش مشر چه راجه به تغیر تک چه واجب اوسمت مقاصد ختمه چه اک دین

در حد و حد

در حد و حد

بیاک نفس بیاک مال بیاک نسب بیاک عقل زه پانثرون نهر اهر چه ساری
 شریعتن ته متن پیغمبر بدن منتر آستر آنا دینچ راجه چه عبادا تو سیت زه شریعتن منتر چه
 بیان پیغمبر ته حفظ نفس چه بقصاص نه در شریعت چه آمت حفظ نسب چه نکاح ته نکاح
 تابعیت بیه باجرای حد و از جمله حد و دینه حد زنا ته حفظ مال چه شرعی عقد و سیت
 ته حرام آسنه سیت غصبت دزدی در مال مردم ته حفظ عقل چه حرام کره شراب ته باقی مسکرات
 ته جاری کره حد ته تعزیر تم چوه و نس پت ته سلس منتر چه کینه سله اول بی زه زنا
 زه موجب حد چه فی چه زه اندر ژانه انسان ذکر پن بفرج زن زه حرام چس خواه برونه
 خواه پنه بیه سواه زه در عقد شرعی آسنه ستن یا در شبه عقد ملک کی بی شرط زه بالغ ته عاقل آسنه بیه عالم حرام
 آسنه ستن بیه آسنه پنه اختیاره پس هرگاه نابالغ یا دیوانه آسنه یا عالم آسنه ته حرام آسنه یا
 اگر اه کر نس تن پت ستن سپنه بر زنا حد واجب هرگاه بیگانه زنانه تن پت مشته سپنه
 ندانسته کره و طی ستن مردس پت زه زانسته حد چنه آنا زنانه زه زانان آسنه تن پت چه
 واجب حد هرگاه دعوی کره زه یه زنانه زه و طی کر سن وجه پن چه نکاح شرعی یا شبه محمله
 کر سن و طی ساقط سپنه حد یه تک احتمال آسنه بیه زه حد و چه شبه ساقط هرگاه زنانه
 اکس زه و نه آسنه بر سن حدس منتر نکاح کره ته عالم آسنه یا بمعنی ته دخول کره حد چه واجب هرگاه
 دعوی کره زه عالم او سنده ته حرام آسنه حد چه ساقط و یه زنا سپنه ثابت اکسیت و یو
 جز و منتر با قرار یا بیه هرگاه اهل قرار ژور لیه اقرار کره بزنا حد سپنه واجب اما بیه
 یه ژور منتر عادل یا تره مرد ته زه زنانه بزنا گواهی ون ثابت سپنه هرگاه زه مرد ته ژور حجت
 زنانه گواهی ون حد رجم چنه آنا جلد سپنه ثابت معنی جلد رجم سپنه بیان بیه شهادت
 اک مرد یا زنانه چنه یه قبول بیاری زنانه آسن بیه هرگاه زنا کر گواه ژور و مرد وخته
 یا تر تو مرد و ته دو نو زنانه وخته یا دو یو مرد و ته ژور و زنانه وخته یتر کم گواهی ون ساری
 حد افرادن بیه چه شرط زه ساری آسن در شهادت متفق معاینه و چنس منتر ته
 کنه میل چه در سر مه وان ته سارن صغرن منتر چه گواهن اتفاق آسن شرط هرگاه نه

انکار کرده اقرار می کند موجب جلد چپ حد سینه ساقط است اما هرگاه موجب جرم آید
 ساقط سینه هرگاه اقرار بزننا و زور زدن کند توبه مخیر چپه امام زه حد کرده پس اگر سینه
 هرگاه گواهی دهنده بپنهان توبه کرده حد چپ واجب هرگاه بینه بر پا کرده برون توبه کرده حد چپ
 تخمیر پس زنا کرده مباحه پنهانیت یا تسلیت زه حرام چپ سب یا رضاع یا بزوج
 پدر یا ذمی کافر که مسلمان زنانه سیت یا بزور ته اکره کرده کانیسه زنانه سیت زنانه سیت
 صورت زن منکر چپ زانی واجب القتل خواه محسن آید یا نه خواه آزاد آید یا نه خواه مسلمان آید
 یا کافر اما زنا کرده و ن غیر محرمات نسبی یا رضاعی هرگاه محسن آید نه محسن چپه سبی زه تس
 آید فرج حلال بعد نیکاح دائمی یا بملک زه صحت شامس زنانه و ایتت هرگاه ببنکاح مینه
 آید موجب همان چپه بیه آید عاقل یا نه محسن هرگاه با زن عاقله بالغه زنا کرده است
 تازیانه پاره نسج ن اده رجم کردن بیه کنه محسنه زنانه زه تازیانه دهنه پنهان رجم کردن
 گاه بنده آزاد پسند زنا پنهان چپه رجم گردان زانی بنده و قته زنا کرده هرگاه محسنه زنانه
 کانیسه یا بالغ سیت زنا کرده حد کردن هرگاه با دیوانه زنا کرده رجم کردن تس هرگاه زانی
 محسن آید جلد کرده تس تازیانه سیت است کاسنس پنه شهره سوزده تس نفرت
 و پس آنا بر زن بنده چپه ست کاسنس شهر منزه اخراج کردن هرگاه بتکرار زنا کرده
 اکه حده در چپه هرگاه دومیه حده پنه زنا کرده ماره تس کثیر و چپه و پکت ترمیه حده
 پنه ماریس یقول چپه احوط زنانه پنه حکم مرد اما غلام یا کنیز زه زنا کرده حد پنه چپه
 پانزده خواه محسن آید خواه محسن آید هرگاه تم حد و پنه زنا کردن اقوی چپه آید پنه تس
 پت اجرای قتل کردن در هرگاه ذمی کافر و منزه زنا کردن حاکم و ایه بر پا کردن حد من
 پت یا سوزک هم ملتن نشه زه تم کردن حد بر پا من پت بر زن حامله چپه اقامه حدیت
 تان خلاص گزیده شر تندی پنه متنی تس نشه بیه کر ننه اقامه حد بر بیار ته مستماضه هرگاه
 مستحق رجم آید رجم کردن هرگاه مصلحت تقاضا کرده زه بیارس لاین جلد بیاره منزه

در رضاع حد شکال
 طایفه طبایع و امم

پنه

شبه است

شاخه که سیت زه تن منزه است تا زیانه حد لایس یکبارته در شدت سرمایه گرما کرنته
اقامه حدته در زمین نزویکی کتارته اعدای دین کرنته اقامه حد زه غیرت کرت سپنه ملحق
تمن زناکره و ن زه پناه نیه بحرم مکه یا بحرم حضرت مصطفی صلوات الله علیه و اله زه مدینه
چه یا بحرم ائمه مدی زه مشاهد مقدسه چه شس پٹ کرنته تمن جاین اقامه حد بلکه در طعام ته
آب کره شس تنکی بیت تان تنه نیره ته تمه پته لایس حد هرگاه تنی زنا کرمت آسن حد لاین چس
تنه جایز هرگاه جلد ته رجم و ونوی بر زانی جمع کرهن اقل لایس جلداده کرنس رجم طریق رجم چه
بھی زه مرد زانیس کن در دوله تا کر دفن ته زنا نه تابینه ته لایس لوح چه کنه پرت ظلمه بیت
دستی مرنه ته پتیس لایس تنه تیزه کنه لاین زه مره ته رجم برونه فرماون زه غسل کره ته مرنه پته
کره شس نماز ته دفن کره شس هرگاه رجم کران دوله مرنه زانی یا زانیه زله هرگاه زنا تنه چه
گو هو ثابت گو مت پهرت انه شس تنی رجم کرنس هرگاه با قرار چه ثابت گو مت ته در دوله
چه کنه آمره شس بیه و اله سنه تن منزه کده کرن گواه بنیاد رجم یه زنا گو هو سیت ثابت
گو مت هرگاه با قرار آسه ثابت گو مت امام کره برجم ابتدا را قامت جلد هرگاه تا زیانه ز
لایان زله پهرت انشت تمام لایس گو هو سیت آستن ثابت گو مت یا با قرار اما طیرق جلد
چنه بی زه مرد زانیس کن برهنه ته هت تا زیانه لایس محکم ته پتیس فرجس لایس نه هرگاه زن
زانیه آسه بیت لایس تا زیانه پتیس جا مشغولت یس در زمان ته مکان شریف زنا
کره زیاده بر صد تا زیانه لایس بیه حاکم مسلت زانه شتم فصل چه در حدود و لواط ته
ساحقه ته قیاده لواطه چه از اعظم گنا مان کبیره ته قبیح چه زناخته تکیاه زه حق سبحانه ز
و تعالان کرا که حرمته بابت امت عظیمه هلاک ته حضرت رسالتن صلی الله علیه و اله و سلم
چه فرمودت لعن الله من عمل عمل قوم لوط است نه بیت ته لواطه سپنه ثابت یه
سیت زنا سپنه ثابت اما در بنیه پرن زور مرد آسن هرگاه فاعل در مفعول ایقاب کره
یعنی ذکر پهن در در مفعول اند زانه مخیر چه امام زه ماره شس برجم یا شمشیر و یس که دن یا بیره

سیت

در حدود و دیات
در حدود و دیات
در حدود و دیات

دیس بن برت یا دس شهنش پست یا زاله شت جایز چه زه مار نه پته زالس پیدی زن
 مفعول نابایغ ته دیوانه آسه هرگاه دیوانه یا نابایغ عاقلس اکس لواطه کره دؤنون کرن
 ادب ته عاقلس کرن قتل هرگاه غلام دعوی کره زه خواجن تند کرتس سیت لواطه باکراه
 زوره حد سینه ساقط هرگاه دعوی کره قتل کرن شت هرگاه کافراه دومی مسلمانس سیت لواط
 کره قتل کرتس پیدی زن ایقاب آسینه کرمیت فاعله مفعول پیره یکو لواط مارن هرگاه
 لواطه بایقاب آسینه بلکه در میان راهای مفعول کرن هست تازیانه دس آزاد آستن
 یا بنده فاعله آستن یا مفعول هرگاه تکرار یته کنه کره ترن لطن تان لائیس ژورمه رتبه
 ماره نس هرگاه زه اجنبی ورنش تل برهنه شنگن تره تازیانه تانمخت تازیانه لائیک
 تعزیه بابت ته هرگاه تکرار شت تعزیه کره ترمیه مرتبه لائیس حد یس کاه نخوس اکس
 شهوت کن بوسه کره تعزیه کرن شت مسئله مساحقه کوتی زه زنانه که فرج پن سس
 زنانه هندس فرجس ت چه حکیم زنا هست تازیانه لائیس منزله یکه سیت زناچه ثابت
 سیمان ترمسیت سینه مساحقه ثابت ت ثابت سینه پته لاین هست تازیانه هم فاعله
 هم مفعولس آزاد آستن یا بنده هرگاه تکرار حد لائیس ژورمه مرتبه کرتس قتل یته بره
 سینه توبه سیت حد ساقط یته کنه در لواطه سینه ساقط ت گوهن همنه گواهی پته سینه
 ساقط هرگاه زه زنانه برهنه کسی ورنش تل باهم آسن دؤنون کرن تعزیه هرگاه دوه
 پیره تعزیه آسک کرمیت اده لائیک حد مسئله قواد چه شت دیان زه مردس چه
 بازن جمع کران یا مردس سینه نخوس سیت کره کیدی گری تته پته زه گواهی دؤم مرد عادل
 یا دویه مرتبه اقرار کره ثابت سینه پانتره شت تازیانه دس تهمست کالشت غریبس سوس
 خصوصاً یله ت شغل پین آسین پرو و مت اتم فصل چه در حد قذف پس کاه زه نه
 عاقل ته نابایغ آسه به نابایغ عاقل آزاد مسلمان اهل صلاح ته غفت دپه ای زنا کره ونه حد قذف
 تند لائیس شیت تازیانه آزاد آستن قاذف یا بنده هرگاه پنس نخوس نه قائل چه نه

در حدود و دیات

تشریح

نشدن بخو آسندس یا قاتل چنه اتا شرعاً چنه ملحق گومت تس پس شه چکنه بخون
 یا بپسندس بخوس دپه زه پنس بالسد بخو چکنه حد قذف پس واجب هرگاه دپه
 ای پس زانی یا زانیه حد چنه تس تس مایه میده بابت زه طلب کرن هرگاه دپه
 ای شوهر زانیه یا بزرگوار زانیه یا پس زانیه طلب کرن حد قذف تس تس اکسند حق نمنا کرن
 منسوب تس نه حق مخاطب هرگاه دپه بغلان زن چنی زنا کرت یا ظان کری بواطه شه
 زه حد قذف پس واجب اک برای فاعله بیاک برای مفعول اتا بر حاشیه حد فرماوان
 وجوب حد برای منسوب الیه چنه محل اشکال یس قول زه موجب ناخوشی مخاطب چنه
 نه بابت چنه تعزیر لازم مثلاً کانه صالحه دپه یا فارسی یا شارب الخمر یا زنا نه چنه دپه
 زه لکنه کوریه نه چنه تعزیر واجب هرگاه به نابالغ نه مشهور بترنا قذف کره یا مولد بخوس
 قذف کره هرگاه جماعه اکس قذف کره هرگاه ساری سمت حد قذف زه اذن آئی اک
 حد چنه هرگاه جدا جدا این پرت اکس کت پزه حد قذف فاه نه ثابت سپنه حد قذف قرار
 کره دوی نه عاقل نه بالغ یا گواهی دنه زه عادل هرگاه قاذف نابالغ نه مجنون آسه
 تعزیر کرش نه حد قذف سن بپیراث یتنه کنه ماسن بن اتا شوهر سن نه زنا نه چنه نه منزه میرا
 هرگاه وارثا نه عمو کره بیس کت چنه زه منگه حد با تمام هرگاه حد قذف بکر لاین زوره
 نه کرش قتل هرگاه زه زن اک اکس قذف کرن حد چنه پرت اکس نشه ساقطه و نون
 کرن تعزیر یس کاه زه سب مصطفی صلی الله علیه و اله و سلم یا اکس اندامه بدی کره قتل
 کن تس بوزه و نس چنه حلال شه مارن هرگاه از حضرت امن آسه بیه نه چنه قتل
 سنده زه و عوای نبوت کره واجب بیه کرن قتل تس اکس زه دپه زه زانان چنه
 نه مصطفی صلی الله علیه و اله و سلم چناه صادق کنه کاذب نه ساحر هرگاه مسلم
 آسه ماره نس هرگاه کافرا نه تعزیر کرش فومر فصل چه در حد مسکرات یس
 کاه چیزا چه نه بیه زه مستی کره یا فحشاء چه شیره جوشیده مثان زمنه برو منه

یا چنه زانیه
 زه

از اشکال

از اشکال جوشیده خوب حد و شیره
 از اشکال جوشیده خوب حد و شیره

کافر استن

نیز در اینجا
بجای آنکه
معمول است
نقد و تنقید
کنند

در حد و قیاس

جوش کهنه پنه اختیاره ته عالم آسینه تحریم بیه آسینه عاقل ته بالغ پنه زه حد لایس
 شیت تازیانه برشت ته دونهون پهن برینه ته برشت فرجس لایسینه ته شیار
 پنه لاین حد بنده آستن خواه آزاد آستن ته نن پاشه چیه هرگاه مکرر حد لایس زور
 لکه کرش قتل هرگاه شراب چیه حلال زانه کافره مرتد سپنه ته تغیر کرن شنه سوای شراب
 سکر اتومنه زانه حلال هرگاه بنیه قایم سپنه بیرونه توبه کره حد سپنه ساقطه بعد بنیه سپنه
 ساقط محل نائل چیه زه هرگاه بد اقرار توبه کره امام چیه بخیر زه حد لایه یا لایه ته ثابت سپنه بگوی
 دو عادل یا اقرار کرنه زویه پیره یا از اهل اقرار آسینه هرگاه سکره کبیه ته زانه زه سستی
 کره وان چیه یازانه حرام چیه حد چیه ساقط یس کاه حلال زانه تی زه اجماع چیه حرام آسینس
 پت هرگاه ته اجماعی آسینس علم آسینس مارشس هرگاه حرام زانت کبیه تغیر کرنس هرگاه کانراه
 در حدود ته تغیرات مریه بی تعصیر تویه چیه نه هرگاه معلوم سپنه زه گواه آسینس فاسق
 چیه در بیت المال در هر فصل چیه در حد سهرقه یعنی در حد دزدی شرط چیه در قطع سارق
 زه عاقل ته بالغ آسینه شبد ته شکت آسینه بیه قررن حرز ته حوز چیه مکان زه پنهان آسینه قفل
 یا بیهتن در وازه تک یا بجن مدایع زه بیه عرف هر بانه از شارع چیه بر تعیین حرز
 نصاب آمت بیه پیه شرط زه آسینه بقدر نصاب زه اکث ربع مثقال طلا چیه یعنی مثقال
 شرعی زه از ده نخود چیه قیمت تک کده حرز سپنه پانه زه پایه پاشه ته جمع سپنه ته شرایط
 زور سشش ثن زور انچه چیه سشس هرگاه بیه زور کره کیه در گهر ششس از فصل قدم گد
 تهاوشل ناخانی از اشکال چیه بکه عوط چیه زه تامیان قدم ششس هرگاه ترمیه لکه زور کره
 زندانسن لده سن همیشه آسینه تهرگاه در زندان ته زور کره قتل کرنس هرگاه مکرر زور کره
 حد دزدی سپنه هوا اک حد چیه کافی هرگاه نابالغ یا دیوانه زور کره تغیر کرن ته غلام زه شش
 خو به سن مال نه زوره اته ششس هرگاه غروب پان پان چیه یا چاره دکت یا زوج یا زوج
 یا همان زور کره اته ششس ششس جمع آسینه پنه زورن فوت چیه ششس ته صاحبسن

هرگاه زور کردن نه جایه بن گزینن نوکن بپند چته تن منر شاه مثل مسجد نه حمام الله ژن چنه
هرگاه چنده منزه نه از آستین زه بن چه هزاره بن زوره قطع چنه نه هرگاه پنهان آ
نه قطع چنه یس اگاه کفن نیه زوره اته ژنلش نه قطع کرن بایع ملوک نه از دس زه باهم کنک
ته بیه کنه هرگاه از ادس تنها کنه هرگاه قبره پرا نه کفتس نیه زوره حد کرنس هرگاه کفتس
ژورینه تعزیر کرنس هرگاه مکرزدزدی کرنه ته از سلطان سپنه حد ته تعزیرتند فوت جایز
چته قتل ته دزدی سپنه ثابت گواهی دونه زه عادل یا اقرار کرنه دویه لله یله از اهل اقرار آسه
اما در ضمان مال چنه اک اقرار کافی نه گواهی دونه اک عادل با سوگنده چنه کافی هرگاه ژورینه
قایم کرنه برونه توبه کرنه قطع ید کرن سپنه تس نشه ساقط نه بینه پنه هرگاه توبه کرنه اقرار کرنه پنه
اما مس چنه اختیاریت منزر زه حد سرقه کرنه جاری یاکرنه اما محل اشکال چنه هرگاه زه زن
اک نصاب زه قیمت تک چنه ربع دینار شرعی از طلا زوره بن قطع ید چنه مگر یله پرت
اکنند نصیب نصاب قطع واته مسئله ژورسل ته ژن چنه موقوفیت پت زه
مرافعه نه دعوی کرنه صاحب مال هرگاه کرنه امام کرنه قطع هرگاه صاحب مال عفو کرنه یا بخشه
تس چنه قطع هرگاه مرافعه برونه آسه ته هرگاه پنه آسه ساقط چنه مسئله ژوره نفلش
مال زه نصاب قطع آسه وومت واجب چنه قطع اکه دغه آستن یا بد نعانت اما هرگاه ز
صدق و حدت غنی کرنه اشکال چنه مسئله هرگاه مول از مال ولد زوره نیه ته قطع چنه
اتاه گاه ولد از مال والد ژورینه قطع چنه مسئله یدی زن اگاه دویواته منزه مثل اسل
یا کهور اته آیسنه وچین اته ژنلش هرگاه تس چین اته او سمت چنه کهور اته ژنلش
کینتر وچمه دیمت کهور کهرتند ژنلش کتم فصل چنه در حد محارب ته غیر محارب چه
تس پان زه برهنه کرنه سلاح کهور نه ناونه بایت ردله یا دله در یاس منزیادریا نیر شهرس منزیادریا
شهره نیر در محمود یادر ویران مرد آسه یا ز نانه بخیر چنه امام علیه السلام در حد محاربیت منزه قتل
کرس یا دارس لدس یا وچین اته ژنلش یا کهور کهرتند ژنلش یا از شهر کدس مگر یله کانتره آسن یا دومت

اده پزه سته مازن هرگاه تمه برونه زده محاربن بدست توبه کره حدسینه ساقط انا حقوق
 مردم دین هرگاه قدرت لبته پته تن بدست آسه توبه کره حدسینه ساقط تله شل اخراج کرن
 پرت شهرس کله امام زده کانتر اه کره معامله شل بیت ته مصاحبت کره بیت اکه شهره بیس
 شهرس گزه بیت تان توبه کره ژورس چته حکم محارب مال نشته کرن دفع هرگاه منجر بقتل
 سپنه خون چهنس بدرته هرگاه مکابره کره بر زنا ی زنی یا بر لواطه پیری بمن چته جانیر زه
 پانس نشتر کرن دفع هرگاه منجر سپنه سه شخص باره کره شل خون چهنس بدریس اگاه کانسه
 هند کره بغالب سلوکی اثره زجر کرنس هرگاه پته پته نه یه شل تلف کره از مال ته اعضا بدر چته
 ته تغزیر کرن محتالسنه هیله کرون چته بر اموال مسلمانان بکره فریب ته تزویر کتابتهاده سلطنت
 دروغ ته گواهی دروغ عقوبت کرن زده رای حاکم چته یه یقه بیل رنمت آسین روح رهنس ات
 ات کد شل سایل اول هرگاه بانج کانسه حیوانس طعی کره تغزیر کره شل اده سه حیوان ماکول
 انکم آسه حرام چته مازتند ته تند ه نسلک مازته ذبح کرنس ته زالنس اده دیه واطی قیمت
 تند مالکسن تاوان هرگاه سه حیوان کهنس منتر مشبه سپنه ته زنده زه تمیز زاننه کرت تت کهنس
 گزین زه نصف کرن اده قرعه تراون بس نصف زه قرعه آوت تت پت زه نصف کرنس
 قرعه تراون بی کرن بیت تان اکس پت قرعه پیه هرگاه هرگاه سه حیوان غیر ماکول الکم آسه شل پ
 ته استر ته خرزه عاده چنه مازتند کهنس شهر منزه کد شل بیس شهر شل کنس قیمت تند
 دن بواطی غارم بنابر قوی کینتر وچته دیمت زه مالکسن دن ته کینتر وچته دیمت زه بهاتند
 کرن صدقه کنیاه زه بهاچه مالکسن از واطی کبار نومت ته واطی حیوانات سپنان چته ثابت
 بشماوت دوعادل یا اقرار کره دویه لته ته بید چنه کافی چته یکد فعه هرگاه تغزیر واطی حیوان
 دویه لته مکرر سپنه ژورمه مرتبه کره شل قتل مسئله زنا کره ولسن لواطه کره ولسن مردن
 چته حکم زنا ته لواطه زندگان ته در حد ته احسان چته یقه عقوبت ته مسئله شل منی انه اته
 بیت تغزیر کرنس ثابت سپنان چته گواهی دوعادل یا اقرار کره یکنوبت مسئله نه

در حد و قیاس

انسان و آن زن مالیه جانیه حریه نشسته که دفع نشد اکس زده قصد تذر کرده بقدر طاقت
 به قدرت خود تبه واجب چه باسانی مرتبه مرتبه هرگاه دفع کرن برتبه آسان بقیه سپند دفع
 کرس بدشواری هرگاه برتبه قتل و آن خون چیس بد بهیم فصل چه در حد مرتبه مرتبه
 نش و پان زده اسلام نشه پیره کفرس کن سته چه زده قسم یا چه مرتبه فطری زده زانمت چه
 بر فطرت اسلام تبه پنه مرتبه پس بیه قسمه مرتبه سخته ظاهره توبه قبول بلکه در حال چه قتل واجب
 زنانه چیس مرتبه سپند که وقت پنه باین عده وفات تها و ده تها اموال مرتبه دن شدن
 وارثن باکرت دویم قسم چه بی زده کافر می نشه چه سلمان گوشت اوده سپند مرتبه اس
 چه مرتبه غیر فطری تبه مرتبه بتی و پان نش پین توبه کرن هرگاه توبه کرن تبه سلمان سپن
 خلاص گو هرگاه بوزننه باسلام پیرن ماره نش پیش از قتل چه نش توبه طلب کرن و آب
 زنانه نش از وقت رتداد عده طلاق بر اموال تها و نش حبر هرگاه توبه کرن تبه سلمان
 سپن مال چه نشدی تبه هرگاه عده زن گوشت چنده اولی چه پنه زنانه هرگاه سلمان سپند
 تبه ماره نش یا ماره مال نشد و اتن سلمان وارثن انا هرگاه زنانه مرتبه گزده قتل چه مطلقا
 فطری آستن یا غیر فطری بلکه دایم کرس حبس در اوقات نماز لایس هرگاه توبه کرن تبه
 سلمان کیه خلاص سپن تبه رده گو سلام زهن عاقلست بالفلسه بفعل مثل
 سجده کردن برای بت تبه ضم تبه آتیه تبه باقی مخلوقات تبه به صوف لاین پلیدین منتر به یس کاره
 صریح چه در استنار یا بقول یا اعتقاد یا بناد یا با استنار یا کاه اعتقاد که حلال آستنس چیزه
 زده سه حرام آستنس پش چه اجماع زانمت اجماع بی شبهه چه مرتبه سس سب خدا کرده کافر
 سپند یس کاه استنار کرده خدا سس یا تشدن آیاتن یا تشدن رسولن یا تشدن کتابن
 کافر تبه مرتبه سپند بجهه کرتن خواه بیزل سخته شخص زده سب امامان علیهم السلام که کتاب
 تصاصت ویه تبه چه کینه فصل فصل اول چه در قتل سخته چه تره قسم یا چه قتل عمد سخته کاه
 مارن قصد کرت سه ماز تک یا چه قصده پنه تبه کارک زده غالباً ماره سه کار قصد قتل تبه

در حد و قیاس

کرمت آسین یا قتل شبیه عمد سه چیه تی زه عمدا کره کار اده ته مار و کره ته کانه تراخ خطار
نه آسه سه ماره گان قصد نه آسه سه کار قاتل غایبایته کنه لایان چه تاویه بابت پس مره
مقی تاویه یا چه قتل خطای محض سه چیه تی زه خطا کرن هم در فعل هم در قصد یته کنه زه تیر لاین
پزند پس اکس انسان اکس آ و ته مورن سه اقسام جراح ته چه زه قسم ثابت سپنه قصاص
گد که قسمه بابت زه عمد چه یله بالغن ته عاقلن نشه صادر سپنه سه قتل عمد ته نفس معصومه
زه واجب آسنه او سمت شرعاً مارن زه مکافی قاتل چه اده پانه سپننن مباشر قتل
یعنی پانه کرتن کار قتل یته کنه زه سه زلشن ته دج کرس یا هت چیرس ته خفه کرس یا بتسبیب
یته کنه زه مارن تیر ته کنه لاینه بیه نور ته عصا مکرر جا و نه یا سهس نشه لاینه زه مان کدس
مین صور زن منزه چه قصاص ته داخل سپنان چه قصاص ته دید طرف در قصاص ته
یادیه نفس پرت اکاه چنه علیده ته هرگاه زخم و تنس اده مورن هرگاه متفرق چه قصاص
طرف ته کرس کرن قصاص نفس ته مثلاً زن تنده ایه ته کن ته یا ست ته انگچه زچس
اده مورن مین صور زن منزه چه قصاص طرف ته جراحت داخل در قصاص نفس هرگاه
متفرق آسنه یته زه آیه زلشن یعنی کی ضرب اده مورن داخل چه در قصاص نفس ته ز
مسئله چنه خالی از اشکال اقوی تی ته چه زه ونه آو متنس منتر هرگاه زور ته اکراه کرن شخص
اکراه ته کانه ماره قصاص چه پس شخص پ زه مورن زور ته اکراه کرونس پ چه
جس ابی بی حکم چه زه هرگاه کره شخص کس زه کانه ماره قصاص چه بر امور قاتل ته
اکرس پ زه فرمودت چن چه زندان دایمی غلام تی آسه کرس ته آمره سند بگرله
مین صور زن منتر قاتل آسه طفل یا دیوانه زه قصاص چه بگره ته آمره تکبیه زه دیوانه
چه حکم آله قتل هرگاه اک زن شخص اکس ربه بیاک مارن ته بیاک آسه نکا بهان ته ناظر
قاتل مارن شرایط قصاص تحقیق کرت رونس لدن در جس دایمی و چونس کرن کور
در هر فصل چه در شرایط قصاص ته یله پانتر شرط میان قاتل ته مقتول بهم سپننن قصاص

چند جایز اول حریت یعنی قاتل از او آسبه شرط چه آزادی مقتول هرگاه مقتول
 بنده آسبه مکاتبه مستولند به تدبیری آسبه قاتل از او چنانچه بایست بازنده بلکه
 قیمت روز قتل سپند واجب می شرط قیمت غلام گذرنه از دیه مرد آزادی به قیمت کنیز
 گذرنه از دیه زن آزادی به قیمت غلام زنی گذرنه از دیه زنی به قیمت کنیز و میته گذرنه
 از دیه و میته به آزادی مردان آزاده سنده بایست به آزادی مرد و من چنانچه قصاص از او تان
 بدهد بایست مگر زنانه بندگان و نرسیده نصف دیه مرده سندن اولیا
 هرگاه ولی زن نصف دیه با و لیاء مرد دینه یا آسبه مرد فقیر یا رسنه بلکه زنانه بندگان
 پس بایست به رسنه خون زنانه بندگان از او زنانه بندگان بایست قصاص
 واجب نه آزادی زنانه مردان آزاده سنده بایست قصاص به چنانچه زیادتی و دیه مرد
 از او لیاء زن بندگان بلکه بی قصاص چنانچه به منوس نه زنانه منزه قصاص اطراف
 جراحات پس هرگاه زنانه اگر مرده سنده و اطراف و عضو منزه مثل البته نه کبره گوش نه
 بینی نه چشم نه سوا جنایت کرمت آسبه تنی عضو چنانچه زنانه قصاص کرن رجوع
 چنانچه زیادتی بایست هرگاه مرد من زنانه بندگان بایست قصاص کرن روزیادتی و دیه
 چنانچه مگر به طرفت دیه به ثلث دیه مرد آزادی و اوقات صورت منزه چنانچه دیه اطراف زن نصف
 دیه اطراف مرد مرد من چنانچه قصاص من تنی زنانه زنانه بندگان طرفه سپند روز تفاوت
 نیز مثلاً هرگاه مرد زنانه منزه تیره انگه نه مرد من چه تیره انگه نه زنانه قصاص بایست جایز
 نمیکند زنانه به ثلث دیه مرد چنانچه و و ثلث انا هرگاه مرد زنانه منزه و انگه نه مرد من ثلث
 نه مگر به روز دیه و انگشت مرد که به حکم چنانچه زنانه منزه و انگه آسبش کی ضربه
 زخمه به هرگاه و دیه ضربه زخمه آسبش زنانه چه مقدار چنانچه زن انگه من من و پس
 یا به قصاص چهار انگشت مرد غلام من چه غلام من کنیز بندگان بایست قصاص جایز
 کنیز چه قصاص کنیز به غلام سنده بایست انا هرگاه قیمت بنده قاتل از بنده مقتول

بایست
 بایست
 بایست

زیاده آید مقتول سندس سندس چه اختیار زه قاتلس ماره ته زیاده قیامت دیشید
 فاعل یا بقدر قیمت مقتول ریه از قاتل به بندگی ته مالک چند هرگاه بنده آزاد ماره
 خیر چه ولی خون آزاد زه سندس ماره یا پنه بند کرس بنده سندس مولیس چند
 اختیار در مخالفت هرگاه بنده آزاد کرس جراحت دیه قیمت بنده برابر چه یا
 زیاده آزاد کرس و ایه زه ماره کرس بنده پنه هرگاه قیمت بنده از دیه جراحت
 زیاده آید
 بقدر دیه جراحت کره از بنده استرقاق یا

هرگاه بر مومن جراحات

بیه کفنه ته بهمانند دیه دیه جراحت ته سندس مولیس چه جای زه بقدر دیه
 جراحت دیه پنه ماله منزه ته سندس ماره هرگاه بنده سندس مولیس ماره و لیس و ایه
 زه ماره هرگاه غلام غلام سندس کرس خطا ماره قاتل سندس مولیس و ایه زه قیمت سندس
 مقتول سندس مولیس غلام کرس یا بجنس و لیس مقتول سندس مولیس هرگاه قیمت
 قاتل زیاده چه ته چه سندس مولی سند هرگاه نقصان چس مقتول سندس قیمت ختم قاتل
 سند مولی کده ضمانی نهج ته مکاتب شرط هرگاه بمولاه چیزه چند و تمت از مقاطعه آزاد
 حکم بنده صرف چس هرگاه سندس اکند کثیره آزاد آید هرگاه سندس آزاد ماره و
 قصاص چه حکم سبی کره از قیمت حصه آزادی سندس بنده سند قیمت دیه حصه ته کفن سند
 نصیب سند کی دن قیمت آن بنده حصه یا بقدر حصه آن بنده مقتول سندس قاتل
 بنده بندگی حصه منزه کرن استرقاق مثل هرگاه ثلث سند چه آزاده ثلثان سند
 چه بنده ثلث قیمت مقتول بر نصیب آزادی ته ثلثان قیمت او بر حصه بندگی پزه
 قیمت کرن هرگاه خطا مورث اسن مقتول سند ثلث قیمت چه برام زه و
 عاقله سن چه ته مولی ته ثلثان کج چه خیریت منزه حصه ثلثان بندگی دیه پنه ماله منزه
 به غلام کرس یا کره بقدر حصه بندگی تسلیم هرگاه مرد آزاد زه زنانه آزاد ماره سند
 مرد ماره و دون زنانه منده خون بابت هرگاه بنده زه از ماره پیاپی هرگاه

هرگاه بنده ماله منزه
 قصاص

برای مقتول اول گند و ادبیا و آسنه استرقاق کنند کرمت مشترک چه میان او یک
 مرد و مقتول هرگاه برای ادبیا مقتول اول حکم چه سبقت یا تموجه استرقاق کرمت چه
 داده کرن دویم قتل پس قاتل چه از آن ادبیا مقتول دویم در قتل چه اسلام
 از شرایط قصاص تیرم چه از شرایط قصاص مؤل آسن هرگاه مؤل آسنه مالس مار
 بخونده بابت بلکه واجب پنجه دیه یا کفاره تعزیرت کرن هرگاه فرزند مالس مار
 قصاص چه اتا ماج مارن فرزند مارنه بابت چه جایز و دویم عقل هرگاه دیوانه یا نابالغ
 کانس ماره قصاص پنجه بلکه از عاقله ایشان هین دیه یکماه زه عمد تهنده خطار در خطار
 چه دیه بر عاقله نه معنی عاقله پنجه بیان هرگاه بالغه نابالغ مارنه شته مارن بقصاص
 هرگاه عاقله دیوانس ماره دیه پنجه واجب نگریده شند و تهنه ین پانس نشد دفع کرده
 با قتل سپننه دفع شد تهنه تهنه صورت منزه چه شس دیوانه سند خون بدرت جنایت نابالغ
 چه حکم جنایا پانترم چه از شرایط قصاص بی زه مقتول آسنه معصوم الذم تهنه هرگاه مرتداه یا
 کاترا زه شرعن چه قتل شد مباح کرمت ماره قصاص پنجه تهنه فصل چه در اشتراک
 هرگاه شریک سپننه در قتل آزاده مسلمان مقتول سندس لیس واته زه سارن ماره تهنه
 زه پرت کس دیه زیادتی دیه مثلا هرگاه تهنه زنواگاه آسنه مورث پرت اک چه ثلث
 جنایت کرمت پهنه زه مارنه برونه دیه پرت کس زه ثلث دیه زه کاه چه وارثن
 تهنه کت هرگاه کینشن ماره نیمه مارن قدر جنایت پهنه دن وارثن تهنه زه
 مورث چمک مثلا هرگاه تهنه قاتل منزه اکس ماره بیه زه زن کرن در زه ثلث دیه
 تهنه وارثن تهنه بروی مقتول پنجه کینه هرگاه دهن زنن ماره لیس زنده چه ثلث
 دیه دیه تهنه وارثن تهنه زه ثلث دیه معنی ولی مقتول بی حکم چه در جنایت اطراف
 انصاف هرگاه زه زنانه مرداه مارن دوشون مارن تهنه دیه پنجه تهنه هرگاه زنانه دویه زه
 آسن ساری زه انزک مارت تهنه زه زیاتی دیه دن تهنه وارثن تهنه مقتول سندس

در قتل
 هرگاه
 مقتول
 دیوانه
 یا نابالغ
 یا
 عاقله
 یا
 مالس
 مار

ولیس چه جایزه نمود زنانو مستر و ماره کثیرن تهیمه زنده روزنه قدر جنایت پنن رن
هرگاه شریک سپنه مرداه ته زاناه مرداه ماره نش منتر مقتول سندس و لیس واته زده دونون
ماره ته پنه زده روزه فاضل بوشه مردو جائز چه لیس نه مردس ماره کنشی ته زاناه دیده و پنه
مردس سندوارشن ته جائز چه لیس نه زاناه ماره ته نصف دیه همه مردس هرگاه شریک سپنه
ازاداه ته بنداه آزاد ماره نش منتر مقتول سندس و لیس واته زده دونون ماره ته پنه
زه نصف دیه کره روزه بوشه آزاد بیه ته زده تهیمت بنده زده زیاده چه سندس جنایت
پش روزه بولای بنده یله از دیده آزاد گذرنه هرگاه آزادس کنشی ماره بنده سندس مول
کره نصف دیه روزه لیس نه زاده سندس وارشن یا کره تسیم من بنده بجنسیت پنن
بنده کره نش هرگاه نش بنده سندس تهیمت از نصف دیه بتجاره آسه نه زیادتی چه مال مول
بنده هرگاه بندس ماره آزاد کره روزه بولای بنده یله از نصف دیه زیاده چه هرگاه در تهیمت
عبد زیادتی از نصف دیه آسه پس هرگاه از نصف دیه آن آزاد چیزاه زیاده آسه
بنده سندس زیادتی قیمت ختمه سنه دن باولیا مقتول هرگاه شریک سپنه بنداه زاناه آزاداه
ماره نش منتر مقتول سندس و لیس چه دوشون بند قتل جائز هرگاه قیمت بنده زیاده
آسه تنده جریمه ختمه ولی کره روزه لیس بنده سندس مولاس سنه زیادتی یله از دیده آزاد نه
گذرنه ته جائز چه لیس نه کنشی زاناه ماره ته بندس ته پنه بنده کی منتر هرگاه مل تنده سندس
جرس یوت چه یا کمتر هرگاه زیاده آسه زیادتی چه مال مولای بنده ته هرگاه بندس ماره ته مل
تند چه سندس جرس یوت یا کمتر ولی مقتولس کت چه زده نصف دیه همه زاناه هرگاه
قیمت بنده از نصف دیه زیاده چه زده زنانه هتک بنده سندس نه زیادتی هرگاه چیزاه
هره مال ورته مقتول اول چه در فصل چه بیان کرنس منتر چیزاه زده قتل کره ثابت
سه چه تره چیز اول اقرار کافی چه اک اقرار در اثبات قتل یله از اهل اقرار آسه هرگاه
اقرار کرن کانتر اه ماره نش زده عهده امورم بیاگاه کره اقرار زده مه مورنه گذرک گذرک

در قصاص و دیه

در قصاص و دیه

۲۳۴

پیره پلنه اقراره نشسته صورت منزه قصاص ساقط و دیه چنانچه در بیت المال
 هرگاه آگاه اقرار کرده عداوت مورث بیاگاه کرده اقرار بخطای مورث و حق مقتول چنانچه زنه
 باور کرده پس خوش کرس نشن پس بیت چنانچه کار در حق چنانچه قتل عمد زنه موجب
 قصاص چنانچه ثابت سپنه بدو مرد عادل اتالیق قتل زنه موجب دیه چنانچه مثل شجره عید خطا
 یا جراحت زنه موجب مال چنانچه ثابت سپنه بیک گواه عادل ته سوگند یا بیک مرد عادل
 ته دوزن عادل ته تکریم چنانچه قسامه ته ثابت سپنه بالوث ته بی لوث لوث گواهی مثلاً
 زنه سه است سپنه ظن بصدق مدعی قتل ته بی زنه اک گواه عادل دیه گواهی یا
 و چک مرداه زنه سلاح تند چنانچه خونین بر سر کشته یا مارت و چک کانتراه کانیسه
 هندس گرس منتر یا بت محاسن منتر زنه جد چنانچه شهره نشسته غیر اهل محل چنانچه قت یوان ته گهران
 یا اوس بهمان کنه جملوه هند ته مارت بیک لوث چنانچه یله مظنه عداوت پرت جایه آسبه
 هرگاه دوان گامین منتر کشته و چک لوث چنانچه گامین کت زنه زرنزدیک چنانچه هرگاه
 دوان گامین منتر مسافت نشن مردستان برابر آسبه دوانوی گام چنانچه مساوی در لوث ثابت
 سپنه لوث شهادت دانه اکث و اسبق ته نابالغ ته کافر هرگاه جماعتاه فاسق منتر یا زمانو
 منتر خبر دیه حاصل سپنه ظن ته هندس صدقس ته متوجه اتفاق بر کذب کرمت لوث
 سپنه ثابت اتا هرگاه جماعتاه کافون پتر یا شرن منتر خبر دیه لوث سپنه مگر یله بخد تواتر
 زنه موجب یقین چنانچه واته هرگاه شخصاه مورث بیک در صحراء یا لشکرگاه یا در بازار
 یا در راه یا در جامع عظیم ته یا کدلس اکس پت زنه ته چنانچه تران باز و خام لوث چنانچه
 بلکه دیه چنانچه در بیت المال ته قول مقتول زنه حیات زنه دیه زنه به چس فلان مورث
 لوث چنانچه یله لوث آسبه دعوی ته اثبات شده قتل چنانچه ساری دعوان ته اتا که
 لوث آسبه مقتول سند من و لیس واته زنه اثبات دعوی کرده لوث آسبه بی زنه سه قوم
 پن بیت کهن یا نتراه سوگند هرگاه مدعیس قوم آسبه یا ر وزن پت ته سوگند گمنه

نشسته مکرر دو سوگند بد عیس پست بعد از وعظ هرگاه ندعی به سوگند کینه منکر قتل
 قوم پنهان است کهن پانزده سوگند پنهان بری آسنه هرگاه منکر س قوم آسنه نشسته
 کرن مکرر پانزده سوگند هرگاه سوگند کینه الزام دن تسل دعوی ثابت آسنه بد سوگند
 قسام ندعی کینه ثابت سینه قتل هرگاه بعد چه او سمیت واجب سینه قصاص هرگاه بشیر
 عهد یا بخطای چه او سمیت لازم سینه دینه و عهد و قسام چه پانزده سوگند در عهد و خطا
 و عهد خطا چه مثل عهد اتاد و در چند کافی آسنه پیتره در غیر عهد و قسام در اعضا زه
 بموجب دینه چه ثابت چه سنان آتا من عضون منزله دینه نفس چه تمن اندر
 مثل منی به ذکر تبه چه قسام مثل نفس پانزده سوگند هرگاه از دینه نفس کینه آسنه منی به
 نسبت کرن قسام منزله کم به سوگند س کرده حاکم منقط زمان به مکان به قولی پرت
 میس منزله پانزده فصل چه در کیفیت قصاص قتل عهد چه بموجب قصاص مکرر صلح
 بر دینه کرن به قصاص چند جایز مگر شمشیریت زه گردن دهن مورمت آسنه قاتل
 مقتول با انواع عذاب به باطل قصاص کرن ضمان سرایت مثلاً شخصه زه به کانه مند
 آسنه بموجب شرع تسل شخصه سند آسنه به تنده تقصیر سوا کرده جراحت دست سرایت مره
 س شخصه زه به تقصیر چه ضمان چند نشن به سرایت جراحت مره هرگاه مستحق قصاص
 جماعه آسنه موقوف چه قصاص هین یث پت زه ساری سمن هرگاه کینه به جماعه
 منزله دینه متکین به قاتل دینه باقی جماعه و آسنه قصاص هین به پنهان کردن بر ورثه
 قاتل ضییب تسل آسنه زه دینه رثن از قاتل یی حکم چه هرگاه جماعه منزله کینه
 ضییب پنهان عفو کرن به بخش زه باقی جماعه و آسنه قصاص کرن به پنهان ضییب
 بخشنده دن قاتل س دینه منزله هرگاه قاتل مره تنده قصاصه برو نه دینه سمن تنده زه
 منزله به چه ت صورت منزله قاتل آسنه زه به از قصاص مورمت امانت صورت
 منزله موت آسنه سوا پس خالی از اشکال چند به گاه شخصه مورن زه آسنه آسنه

بنا بر این که هرگاه در این
 صورت قصاص

منزله

بسبب قصاص ثمن یا دست موقوفه و دیه آسیب قطع کردن ثمن مقتولند پس
ولیس و اینه قصاص قاتلین کردن ثمن زه و ذکره قاتلین دیه مقتول هرگاه مقتول
مقطوع الید آسیب او سمیت در قصاص است سوا یا ثمن سوا زه دیه مقتول خود آسیب
قصاص کردن قاتلین دیه و ذکره سوا قاعده ثابت است قصاص در اطراف جراحت
اکنده بابت زه ثابت است پنهانی است قصاص در نفس مرده سنده بابت من زنا نه قصاص
کینه و سینه سوا اما زنا نه سنده بابت من مروس قصاص و به رو کردن سان یله از ثمن
گذره بینه کنه بیه پرونه بیان پس مسئله شرط چه در قصاص اطراف مناسبت است
پس صحیح است سائر من ناقص عضو بدل چینه جایز است اعضا مثل مثل زدن قصاص
عضو صحیح چه جایز اگر چه اهل خبر حکم کردن زه قطع عضو مثل کرده سرایت بملکت نفس
سینه دیه قطع عضو اجبت قطع در جراحت چه برابر است مساوت بطول نه عرض معتبر نه در
نمیه زه اعضا چه تفاوت در فربه بی نه لاغری بکه معتبر چه نام آن جراحت مثل موضع زه بیان
سینه بی غیر من منقرض نفس یا طرف چینه قصاص سینه ثابت نه قصاص چینه بی غیر من
زه تیز زهر گومت مت من مثل مامومه نه جائزه نه بید اعضا نه کنه بیان کنه بیه در فصل
و نیم مسائل مننه قصاص فی سنده بابت نه از او من مننه غلام سنده بابت نه قطع بینی نه فرت
بومیدن چس زاندر کرت سنده بابت زه بومیدن چس بیه زاندر قصاص است
کس شوا من زره کنه بابت اما ذکر میس برای ذکر عین چنه قطع هرگاه انور یک
چشم صحیح چشم سلیم کانه شخص گده مثل انور سنده من چشم میس چشم سلیم بابت
کرن قصاص یله محل مساوی آسیب هرگاه شرس اکس و ند پیرن و رستلین کردن
انتظار هرگاه دند بیاس از شش شرس هرگاه نو آسفه قصاص چه هرگاه کانه راه جند
کره نه انجانیه بکرم مکه نه بدینه شش به مقدسه در خوردن نه پوشیدن و نس تنگی بیت نه نیرو نه
نه پنه کردن قصاص هرگاه جنایت من بیه که حاین منکر کرت آسیب منی منکر کردن قصاص

مثل

مکرت

نکبه زه عمت متن جاین هند چسند بچیت هرگاه گدّه کاینه اینه ژن اوده ژچن
 بیس انگی تس اکنده بایت زه گدّه اینه تس کرن تس بیس دیه انگشت هرگاه
 گدّه ژن انگی کاینه اوده ژن اینه بیس برای صاحب انگشت کرن گدّه قصاص
 دیه برای صاحب یدقه انگی منده دیه دیه برای صاحب یدقه شکر فصل چنه
 بیان دیه نفس واجب چنه در قتل نفس هرگاه سه قتل خطایا بشیمه عهد آسه ته معنی
 شبیه عهد ته خطا چنه تی زه در اول کتاب قصاص سپن بیان ته در قتل به عهد چنه قصاص
 واجب سپنان ته دیه چنه گر رضای هر دو طرف ته دیه مرد آزاد و مسلمان چنه در قتل عهد
 اکاه از شش نوع یا صد شتر یا زه هت گاو یا زه هت حله زه پرت حله زه جامه
 از بر دینی ته یا ساس وینار از طلا ته اک شرعی وینار چنه اک شغال شرعی یاده
 ساس وینار زه یا هزاره گوسفند ته قاتل زه مجرم چنه خیر چنه دینش منتر پرت اکاه یو
 شیو منزه ته دیه شبیه عهد چنه مثل عهدیم و نومی دیه چنه در مال قاتل ته دیه عهد پرت اکس
 و در منزه دن ته دیه شبیه عهد و دن و رهن منزه ته دیه خطا چنه بر عاقله قاتل در قدر چنه
 مثل دیه عهد آتا ترن و رهن منتر پرت دن تر نومی دیه چنه و رقد بر برابر پس اختلافه
 چنه بین منتر و رقد زه مان چنه بیه در صفات سائل شتر آتا هرگاه قتل در شهر السلام
 بقوت آسه زه ذی القعدة ته ذی الحجه ته حرم چنه بیه رجب ته یا در حرم الله زه مکه چنه
 یا در حرم رسول الله زه مدینه چنه ته یا در شهید کی از انمه علیهم السلام واقع پنیمت آسه
 دیه متعلقه چنه یعنی اک دیه کار طه ته ثلث دیه سپنه واجب تعقیظ چنه در دیه اطراف ته زلله
 منده دیه چنه نصف دیه مرد و شیو نو و منزه زه بیان کی ته دیه ذمی زه یهود ته نصای ته
 محوس چنه آسه در هم فقره چنه دیه زن ذمی چنه در هم ته دیه غلام چنه مل تسند
 یتان از دیه آزاد گذرنه هرگاه گذره بقدر دیه آزاد دن زیاده دغه ته دیه کنیز چنه
 مل تسند مگر گذره از دیه زن آزاد هرگاه مگر گذره دیه زن آزاد دن ته دیه اعضای

ژن
 قصاص

در قتل
 و دیه

چنه

در قتل
 و دیه

منده

بند چه نسبت قیمت تندیس عضو او از ادس منتر چه موجب به کامل تندیس بندش
 چه واجب کران قیمت کامل تندیس مثل هرگاه غلامس اکس بان رثن غلامس دینه نام
 قیمت اتامولاس غلامس مندر چه جایز قل قیمت رثن زه رثن غلامس دینه جانس
 بحس یارش بعوض بیمه عضو ک دینه چه دینه کامله ختمه کم غلامس مندر کرن بحساب قیمت
 نه بیشتر چه اعتبار به کینه زه از ادس مندر چکنه دینه تک بیان کرنت غلامس مندر چه
 ارش نقصان قیمت تندیس جنایت بند چه تندیس رقبس متعلق نه تندیس مولاس
 اتا تندیس مولاس کت چه زه مکلاوه رثن یی زه ارش جنایت تندیس ستم
 فصل چه بیان کرش منتر قی زه موجب ضمان دینه چه ته چه زه چیز اول چه باشد
 یی زه تندیس قصد سو اسپنه تلفاه یا سپنه جنایتاه واقع یتیمی زه طبیباه کره بیمار
 اکس معالجه نه علاجه تندیس سپنه بیمار تلف یا پیه مندر زه مندر کالسه پت ته تلف سپنه
 یمن دونون صور رثن مندر سپنه دینه لازم گده صور رثن منتر از رثن خود دومه صور رثن منتر
 از عاقله بیته یتیمی زه کلس پت بیمه متاعاه ته پنه یا پیه کالسه پت ته باره رثن بانه ضمان
 کرش کینه عضو س یا زخاه دیش ضمان متاع ته جنایت کده هرگاه بیمه پیه کالسه پت ته
 مره سه ضمانی تندیس و بیچ گده هرگاه لوی رثن پت ضمانی چه رثن پت زه اوین
 هرگاه تره زن شریک سپن دیواراه والنس او پیه دیوار متوتر تو مندر کس
 پت ته مره متن دون پت سپنه تندیس دینه منتر زه ثلث واجب یس کاه در شب
 کالسه پنه جایه کده ضمان من چه رثن بیت تان ستمت جایه واته یت حکم چه کرت
 حضرت باقرن علیه السلام مگر یله ثابت سپنه پانه چه مودمت یابی چه مودمت
 دینه چه بسبب یتیمی زه کوراه کینه شخصاه بیند منس ملکس منتر ته تندیس پیه
 کانرااه ته مره یابی زه شرکاه کره ایستاده یابی زه و ته پت تراوه کنیزاه کهر واه نه
 یمن سارن منتر سپنه دینه واجب یله کانرااه تلف گهره نه موجب دینه چه نه هرگاه غلامس

در بیان
 مندر چه
 مندر چه

ملکس منکره هرگاه کانتراه کانسه نهند گره تنده اذنه گره ته منون تنده ولس زخم
سه اذن ده چنه ضامن هرگاه بی اذن گره سه صاحب خانه چنه ضامن پس
اکاه کانسه حیوانس وارسپنه ضامن چنه تش حیوانس خنایتن زه گره آهه
سیت ته گره سیت ته یله کانسه پت پیه ته تلفاه سپنه ضمان کده یتتی چنه زه هرگاه
تش حیوانس لایه ته لاینه گره حیوان کینتراه تلف هرگاه بیاکاه لایس ضمان چنه تش
بیس پت هرگاه زه زن سوارسپن ضمان چنه دونون پت برابر هرگاه مالک تش
حیوانسه همراه چنه ضمان چنه مالک نه برارکب هرگاه نگهبانی ته ضبط آن حیوان
بسوارموکول آسه هرگاه سوارس برت دیه مالک چنه ضامن هرگاه تنده
رم گره ناونه ته آسه نته چنه ضامن هرگاه مباشرت سبب جمع گره بین ضمان بره
یتتی زه اک شخصن کهن کوراه بی لوی کانتراه تت کیرس منتر ضمانتی چنه تش پت
زه لوی تم تت منتر آلام فصل چنه در دیه اعضا جنایت گره نه چنه برموی سرته
ریش تت زه بیهینه دیه کامله واجب سپنان خواه کشیف آسه خواه خفیف
خواه بدن بند آسه خواه جوانن بند هرگاه بیهینه ارش چنه ته جنایت گره تش منتر
برموی سرزنانه چنه دیه تنده هرگاه بیهینه ته هرگاه بیهینه هر امثل تنده کده
ضمان ته دونون بین منتر چنه پانتراه دینار شرعی طلا اچروالن بند من جنایتس
منتر چنه ارش بدکن بین موین منتر چنه ارش پرت اکس منتر چنه دیو اچرو منتر
نصف دیه کامله پرت اکس طارو منتر ربع دیه آسن چنه محل تا نل اتاد چشم صحیح
یک چشم چنه دیه کامله هرگاه پیدایش بی آسن یا آسنس از طرف خدا اک چشم
کان کیمتر ته در چشم معیب اغور چنه ثلث دیه ته در بینی چنه دیه کامله در نرمی بینی ته چنه
دیه کامله هرگاه بینی پنه ته فاسد گره دیه چنه دیه کامله هرگاه بی عیب سده ته ت دیناره
طلا دیه دیه هرگاه شل گره زه ثلث دیه بینی سپنه واجب ته در روزه زه دونون

چنه
دیه لوی کم وریک

دیه اراوه

دیه چنه

دیه بینی

بایس پانه

مابین چه نصف دیه چه ته پرت منخرس منخر چه نصف دیه آتا نذر حجة الاسلام دام ظلہ چه
 محل تا مل منخر چه سوراخ بینی پرت کنه بابت چه نصف دیه در بعضی از گوشش پزه
 ممکن اجزان پت حساب کرن ته در نرمه گوشش چه ثلث دیه کنس سوراخ کرین
 بلکه پاره کره نس ثلث چه ثلث دیه یہ مسئلہ چه نذر حجة الاسلام دام ظلہ محل تا مل
 و نوون و نهن منخر چه دیه کاملہ بی اشکال آتا پرت اکس منخر چه نصف دیه یا تفوات
 محل اشکال چه تکس بعضیس چه بک حساب بقسوم در زبان صحیح چه یا زبان طفل دیه
 کاملہ ہر گاہ بعضی زبان قطع کرہ بر حروف تہجی زہ آہو و ہ حرف چه پزه با کرن ہ
 با کرن پزه دیه تین حرفن پت ہر گاہ زہا ہ حرف زانہ و نت نصف دیه دیس
 ہر گاہ ثلث حرف اسنس باطل کرمت ربع دیه سپنہ واجب تہ در زبان لال چه
 ثلث دیه سارن دندان منخر چه دیه کاملہ آہو و ہو دند و منخرہ چه ب۲ مقادیم پرت
 اکس منخرہ تو منخرہ دیه یا نثرہ دینار شرعی شراہ چه تو منخرہ موخر زہ دیه پرت اکس چه
 پیترہ دینار در دندان زیادہ ارش سیاہ کر نس منخر پرت دندہاہ چه دیه زہ ثلث تین
 دندان ہندہ دیک پہا تو نس منخر تہ آراوہ نس منخر پرت دندہاہ چہینہ بیه زہ
 ثلث تین دندان ہند آتا مشکل چه تہ بعید ارش لوکندن دندان زہ و نہ آسنہ
 و آمت چه ارش یلہ ت جاہ بیه دند ایس ہر گاہ دند آسنس و ویمہ لہ آمت
 حکم ہند چه حکم آہو و ہن دندان ہند زہ برونہ سین بیان گردن پتر نس منخرہ
 دیه کاملہ مہ زہ کہہ کینہ طرفس کرنہ اتفات کرت یا بی زہ گردن کر نس تہ زہ
 متغدر سپنہ کینہ راہ بن والن دیه کاملہ چه ہر گاہ یہ جنایت زایل سپنہ مستحق و
 ارش چه دیه جبین زہ زہ استخوان چه ہنگنہ سیت اک اکس ملاقات کرت
 دیه کاملہ چه ہر گاہ دند و نشہ جدا آسہ شرن ہند یا ہتہ تہند یا ہتہ زہ دند چہنہ ہر گاہ
 با دندان آسہ زہ دیه سپنہ واجب ہر دست چه نصف دیه کاملہ شکل کر نس

منزله زه ثلث دیه دست در دست مثل چنه ثلث دیه دست سلیم ته دیه دست زاید ثلث دیه دست
 اصلی آشن مشکل بعد چنه ارش پرت انگیه بند دیه چنه شر دیه کامله پرت انگیه بند دیه
 چه مقسوم یکن ترن گندن پت اتانزک دیه چه مقسوم دون گندن پت دیه تر
 انگشت زاید چه ثلث دیه انگشت اصلی دیه انگشت مثل ته چه دیه انگشت صحیح پرت
 انگیاه مثل کره نک دیه چه زه ثلث دیه انگشت پرت نفس منزله چه ده دینار شرعی طلا
 هرگاه کینه یا کبه سیاه هرگاه سفید کبه پانتر دینار چه ته دیه شکستن پشت چه دیه کامله
 ته دیه کامله چه یلیدل کره پشت یا تهی گوسر نه بنس پت چنه قادر هرگاه صحیح پس
 ثلث دیه سپنه واجب اتایه چه نرد حجه الاسلام دام خلد محل اشکال ته هرگاه میان
 پشت پرتن ته زنگه زه قوت یکنک ته جماع کره نک زود نه زه دیه سپنه واجب
 ته ز ثلث منزله پشت چه دیه کامله ته در پستان زن چه نصف دیه تنده دیه
 سر پستان ته چه حکم دیه پستان اتا خالی از اشکال چنه هرگاه شیر خبایت منقطع گو
 یا بدشواری و سه واجب پنه ارش ته در هر دو سر پستان مرد چه دیه کامله کنیز و دیت
 چه ثلث دیه مسئله چه محل نرد ته در ذکر چه دیه کامله پیر و جوان ته کودک و سندل
 ذکر س ته خواجه سراسر چه اکی حکم ته در حشفه ته چه دیه کامله حشفه چه سز و کرت پستان زه
 برای سنت کرک قطع در ذکر عتین چه ثلث دیه ته خالی از اشکال چنه ته در عتین
 چه دیه کامله پرت خصیس منزله نصف دیه هرگاه شخصه کاره کره زه کانه بدن
 خصیتین تمیز چه زوریت دینار شرعی هرگاه نفخ تهنه آرسن ته زنگه زه زنگه زه
 گز بنس دور دو آنها و نه ته قادر آسنه بنس دیه سپنه آسنه پت دینار واجب در
 هر یکی از فرج زن چه دیه نصف دیه زن در افضای زن چه دیه تنده زه پانتر پت
 دینار چه و معنی افضای چه کنیز و دیت نخرج حیض ته غایط سپن اکی یعنی پیش و پس
 زن کنیز و چه دیت زه نخرج حیض ته بول اکی کرن یله شوهر نه نانه بالغ آسنه پنه تر

دیه

دیه

دیه

دیه

دیه

دیه

افضا کر س د یہ چہنہ بلکہ قبل از بلوغ افضا کرہ ضامن دیتہ ہر تہند چہنہ سہنہ حرام
نس پٹ حرام ابدی اتنا در حرمت ابدی چہنہ تا تل مرتس تان اکاہ تو منہ چہنہ
نفقہ زن واجب نس ہر گاہ بیگانہ افضا کرہ با اکراہ ہر تہ دیتہ سپند واجب تہ
ہر گاہ برضای زن افضا کرہ دیتہ یوت سپند واجب ہر گاہ زنانہ باکراہ افضا
کرہ باکرہ آست ارش بکارت تہ سپند لازم تہ در پایہا پرت اکاک چہنہ نصف
نہ دیتہ انگشتہای پایہا چہنہ مثل انگشتہای دستہا پرت زنگہ تہ پرت ران منہ چہنہ
نصف دیتہ کاملہ پتر نس منہ چہنہ پرت رۂ کانیاہ زہ قریب بدل چہنہ پترہ
دینار شرعی دیتہ تہ پتر نس منہ پرت رۂ کانیاہ زہ قریب ہر دو بازو چہنہ دینار
شرعی چہنہ دیتہ تہ پتر نس منہ بخصوص زہ تن استخوان بجوالی دبر چہنہ دیتہ کاملہ چہنہ
بلکہ فوت آسند ترا و نس غایطہ سفلی پتر نس عجان زہ میان دبرہ خصیہ
چہنہ زہ نہ زانہ رجعت بول نہ غایطہ نہ کرت تم دیتہ کاملہ چہنہ پرت اہرنج منہ چہنہ بلکہ
نہ گند نس بی عیب زنجہ دینار شرعی دیتہ سیس و شیزہ گی باکرہ با انگشت زہ
بہ کمنہ زہ مثانش سندس کرہ با انگشت پارہ زہ زانہ بول رجعت نس زنانہ
ہند دیتہ سپنس واجب باہر المثل سیس اکاہ کانشہ منہ زید لہ دیتہ تہ و کس
ت تان زہ حدت کرہ چنس زہیر جاس منہ زید شتر و کن بقصاص یا دیتہ
ثلث دیتہ تہ حکومت گرفتن چہنہ موجدہ پتر نس منہ کمنہ بندج اوج چہنہ دیتہ خمس دیتہ
تہ بندک ہر گاہ اصلاح کرہ پس بی عیب دیتہ چہنہ زور خمس دیتہ تہ اوجہ ہند پنک
تہ در موضہ کردن استخوان چہنہ ربع دیتہ تک پنک سہ و کس منہ چہنہ ثلث دیتہ
عضو دیتہ ہر گاہ بلو جان بی عیب زور خمس دیتہ تک و گنک چہنہ دیتہ جدا کر نس
استخوان عضوہ منہ تہ مرتبہ زہ مبطا سپند سہ عضوہ زہ ثلث دیتہ تہ عضوہ
ہر گاہ بلہ بی عیب و خمس دیتہ سہ استخوان جدا کر نک چہنہ دیتہ نوم فصل چہنہ ربنا

دیه منافع یله باطل کرنک عقل بر طرف کره نس منزه چه تمام دیه نقصان کره نس منزه عقل
 چه ارش منزه حاکم صلاح اینه هرگاه عقل بیهیه واجب چنده دیه بلکه ارش چه ثابت انا بعید
 چنده واجب آسن دیه هرگاه بحکم ابل خبره زایل گیر آسه ته عود تک آسه نهیه جدید
 خدا در ابطال سمع یعنی شنوائی یک گوش چه نصف دیه کامله یته کنه در ابطال شنوائی
 هر دو گوش چه تمام دیه هرگاه نقصان کره در شنوائی یک گوش قیاس سپه بیس
 کنس سیت ته دیه بن تمه تفاوت بنده حساب زه دونون هنزه مسافر منزه چه از
 مسافت سمع ناقصه سمع صحیح کامل هرگاه نقصان کره دونون شنوائی بن
 قیاس چه تندس هم سینه شنوائی پشتمی حساب رشن دیه هرگاه دونوی ژ
 گوش ژله ته دونوی سمع بر طرف کره دیه کامله سپن واجب زایل
 کره نس منزه روشنی هر چشمی چه نصف دیه کامله ته در نقصان روشنی یک
 چشم سپنه واجب دیه بحساب تفاوت آن چشم بیس روشن چشم سیت در
 قرب ته بعد مسافت نسبت بهر چشم هرگاه دونون اچهن نقصان گومت
 آسه بر چشمهای بینائی کرن قیاس زه هم سن آسن هرگاه یمن صور رشن منزه
 اختلاف سپنه رفع نزاع سپنه بقسامه قوت بوئیدن زایل کره نس منزه دیه
 کامله هرگاه بینی ژله ته قوت بینی ته کره زایل واجب سپن زه دیه ته در نقص
 بوئیدن سپنه ارش لازم زایل کره نس منزه قوه ذایقه چه دیه کامله ته مکس نقصان
 منزه چه ارش در ابطال قوه انزال در حال جماع چه دیه کامله در جنایت سلس البول
 چه دیه کامله ته در ابطال صوت چه دیه کامله در فصل چنه زخمین هندن
 دین منزه شجاج چه دیان تمن جراحتن زه در سر آسن بیه بر روی ت چه آیه قسم
 حارصه ته دایمه ته متلاحمه ته سمحیق ته موصحه ته باشمه ته منقله ته مامومه حارصه
 گوسی زه پوست ژله تک دیه چه اک شتر ته دایمه گوسی زه میاه و سه مازس منزه

دیه ابطال سمع
 و ابطال نقصان
 عقل

دیه ابطال سمع

دیه ابطال روشنی
 چشم

دیه حارصه

دیه گوسی

تک دیه چه زه شتر ته متلاحه چه سنی زه شاه بوسه مازس منتر تک چه تره
شتر سحاق چه سنی زه مازس منتر بوسه توت زه ت پردس واته زه براستخوان چه
تک دیه چه زور شتر ته اتا موضعه چه سنی زه نن کره سفیدی استخوان تک دیه چه
پانتر شتر ته اتا باشم چه سنی زه پیره استخوان تک دیه چه ده شتر اتا منقله
چه سنی زه استخوانن آسه بننه جایه حرکت کر مر دیه تک چه پنداه شتر ته اتا
ناموده چه سنی زه وومت آسه بام دماغ یعنی تت پردس زه مغز سر چه تت منتر
اتا پرده آسه زهنت تک دیه چه ثلث دیه کارله بیه کنه فی چه دیه جایغه زه
واته خوف بیه چه آسه اتا دیه نافذه زه در اندرون بینی چه دیه تک چه ثلث
دیه کارله هرگاه بیه تک دیه چه خمس دیه کارله هرگاه نفوذ کره اکس منتر از سوراخ
بینی توت زه باندرون پرده بینی واته تک دیه چه شتر دیه کارله ته اتا کب پها
ونس منتر ته زه دند گرهن نن واجب چه ثلث دیه کارله هرگاه بیه خمس دیه چه
لازم پرت اکس و هس منتر چه نصفاه اتا کارله نفوذ کره کنه چیزس منتر از اطراف ته
اعضا تک دیه چه هت دینار شرعی هرگاه در مرد آسه ته دیه اصل آن اعضا آسه
مکر از صد دینار اتا در نافذه زه در اعضا می زن آسه یا آسه مردس تت عضوس
دیه اصل آن عضو چه از صد دینار مکر مراعات احتیاط سپنه بصلح ته اتا دیه سرخ کردن
روی چه تها پر هسیت دود دینار ته سبز کره نس منتر چه دیه تر دینار ته سیاه کردن
منتر چه شه دینار هرگاه بیه تر صغره تغیر در بدن آسه نصف دیه تک زه در رو
چه واجب سپنه دیه شجاج سرت روی چه برابر اتا هرگاه در بدن آسه دیه تک چه
بهنبت دیه آن عضو زه جراحت چه تت منتر از دیه سرشلا در حار صد دست چه
پانتر دینار بیه کنه در سر چه ده دینار گیاه زه دیه یک دست چه نصف دیه
پرت عضوس چه برین قیاس زان در باشم ته منقله مومه ته جایغه چه قصاص

تکلیف از همتن منزه چه تغیر مقرر است چه جایز در یا شسته به منقله کرده بقدر موضعی قصاص
 به زیادتى بابت نیه دینه تس و اتیه زه قصاص کرده در موضعی بمحاق به زاید نیه تکلیف
 زه قصاص بجاییت چه ممکن به هرگاه دونوی اتفاق کرن جایز چه به مساوی چه
 مرد و زنانه در دینه به در قصاص هرگاه از ثلث دینه کمتر آسده به جنایت ثلث دینه واته
 تم زمانه چه آسان دینه زن نصف دینه مرد قاعده پس جزاه زه مرد و دس چه تن منزه
 تمام ویک مقرر زنانه کت چه تن منزه تمام دینه مقرر بیته چه دمی به انا از غلام چه تمام قیمت او
 مقرریت منزه مرد و دس چه تن منزه دینه معین مثل نصف دینه زنانه چه دمی منزه
 دینه مقرر از نصف دینه خود به ویتس بینه دیکه نسبت به غلام است کینه پندس قیمت نسبت
 هرگاه دینه مقدره معین آسده در آزاد چه ارش به حکومت مقرر به معنی ارش به
 حکومت در آزاد چه بی زه تس کرده بنده فرض هرگاه صحیح آسده به به جنایت آسده
 مثلاً ده دینار بیه به جنایت است بیه نو دینار پس واجب پس در جنایت
 از او عشر دینه آزاد پس بنده چه اصل به دار در ارش بینه کنه حر چه اصل در مقدر
 به معین دینه هرگاه مجروح بنده تنده جراحت بابت چه در آزاد دینه مقدر به
 معین تنده نقصان قیمت دینه جانی به امام ولى به وارث تنده ولى
 چه بنده یا کرده قصاص یا بیه دینه انا عفو کنه که هر فصل چه در دینه جنین هرگاه
 نطفه تراوه باج دینه منزه تک دینه چه ووه دینار به دینه علقه زه خون باره چه زجه
 دینار به دینه مضغه زه گوشت باره چه شیت دینار چه دینه بچه زه استخوان گرفته
 آسده شیت دینار چه به خلقت تنزه تمام گیر آسده به زو آسده زامت دینه تنده چه
 تنده دینار به مذکر به مؤنث چه برابر به دینه جنین دمی چه عشر تنده دس مال سنده دینه
 جنین مملوک چه تنزه یا چه بنده دیکه عشر زه مملوک آسده مذکر به مؤنث چه برابر هرگاه
 تنزه چه منزه زو آسده زامت دینه کامله سپنه واجب در مذکر به مؤنث نصف هرگاه حامله

در دیات و جراحتا

قاتلند شتر چه در عاقله محل تا تل چه ته قاتل چینه در عاقله ته زنانه ته چینه در نه
 عصبه ته عاقله ته دیوانه ته نابالغ چینه در عاقله ته عاقله دنده در قتل بعد دینه ته
 بندس ته چینه عاقله ته دینه موضعه خسته چینه کم بر عاقله ته هرگاه قاتل اقرار کرده زه
 بخطا چین مومنت یا بصلح کرن دینه مقرر بر عاقله چینه دینه لازم هرگاه انسان در
 پانس جنایت کرده یا پانس حیوانس بر عاقله چینه کینه ته بخطا اموال تلف کرنس
 منزه چینه بر عاقله کینه ته عاقله دمی چه امام هرگاه مال آتینه نکیاده زه خریه چه دیوان
 ته قسمت کرن دینه بر اقرب فالاقرب بیت تان نزد کین پت و په دورن پت
 ترا دنده ته قسمت بر عاقله چه برای امام یا تس نه اما من آتیه مومنتو بایت نصب
 کومت یله عاقله دینه دن رجوع بر جانی کرنه هرگاه از عاقله عصبه چیزه زیاده روز
 چه سه زیاده ته معتقان بین ته از موالی موالی ته هرگاه از همه عاقله زیاده روزه بر امام
 عاقله آتیه از بیت المال ته آتیه چیزه دینه چه جانی سنده ماله منزه هرگاه
 جانیس مال آتیه اما مس من فقیرس منته چیزه ذکا همه فصل چه
 در کفاره قتل هرگاه قتل عمد آتیه واجب چینه کفاره ته چونه بنده آزاد
 کرن ته شیشین مسکینن طعام دن ته دؤن رتن روزه تهاونه هرگاه
 قتل خطا آتیه کفاره بهتر تب اول بنده آزاد کرن هرگاه میت سپیده هرگاه
 میسر سپیده روزه دوماه چه هرگاه میسر سپیده شیشین مسکینن طعام
 چه یته چه تفصیلا طاب کره تت بیه جابه معلوم قل وقع الفراغ بفضل الله
 من ترجمه معاملات منهاج الصلوح فی رابعة عشر من و بیع الاول
 سنه والحمد لله رب العالمین وصلى الله على سيد المرسلین
 والواولاده اجمعین برحمتک یا ارحم الراحمین ۵۵۵

این کتاب در بیان
 احکام و عقوبات
 و جزایات است
 و در بیان
 حقوق و تکالیف
 و در بیان
 اخلاق و عادات
 و در بیان
 فروع و فروع
 و در بیان
 فروع و فروع
 و در بیان
 فروع و فروع

خاتمه

پاس فرس از زحم و قیاس معبودی را سراسر است که بقدرت کامله و حکمت شامه وجود نبی نوع انسان
 خاکی پیمان از اخلاط اربعه خلق فرموده و بمقتضای و ما خلقت الجن و الانس الا ليعبدون و عباد
 و معرفت خویش مکلف نموده تا ثمره فواید آن پیش از پیش با جوالش عاید و بیل او امر و نوای هر
 فیوضات تنهایی او بود و خیر و برکت او مومعا و معاش و قرب و منزلت بحسن سعی و تلاش طاعات
 و عبادات او سبحانه جل شأنه زاید گردد و بنابرین در هر عصر از عصا و بهر دور از ازا
 جمع عباد و هر امصار و بلاد را با رسال سل و تنزیل کتب طریق شاد نشان داده و ابواب او امر و
 نوای کجایی بر روی جهانیاں کشاده تا بر جاده تقسیم قدم نهاده طریق بندگی و آداب حق پرستی
 یا دارند و متاع زندگی خود را به جرمی نافرمانی در معرض یان نیارند بر آن تکمیل این مطلب تتم
 این مقصد باعث ایجاد رخص و سما و سبب آفرینش آدم و خوا خاتم نبوت خاتم رساله رسالت
 سرور و سراسر شافع روز جزا محمد مصطفی که درود نامحود و صلوات نامحدود بر روح پاک آن مقصود
 لولا که با دبا حسن و چه مخلوق شرق و غرب عالم را با کتاب و معجزات فرستاده و ادیان و صحایف انبیاء
 سلف منسوخ نمود و بندگان خود را با طاعت فرمانبرداری و امر فرمود بعد از قراض مان نبوت
 بلا فصل آمده اثنا عشر صلوات الله و سلامه علیهم که اول شان منظر العجائب و منظر الغرائب علی ابن ابیطالب

و آخر شان سہمی جد و جہد مہدی آخر الزمان است عجل اللہ فرجہ کی بعد دیگر خلیفہ جانشین
 قرار دادہ عالم و عالمیان از ارض و خاشاک شک و شبہ پاک ساخت و فرقہ ناجیہ را با انعام
 این نعمت عظمی و با کرام خدین مہربان بکمرے انواع انواع بنواخت فلہ الحمد ولہ الشکر چون
 زمانہ امامت منقطع گردید غیبت کبری بہر سید علما اعلام و فقہائے کرام در احکام حل
 المتین و مہربان سید المسلمین و در اثنا فتاویٰ احادیث ائمہ طہرین صلوات اللہ علیہم
 اجمعین کوشش یلغ بجان مال فرمود و تلغ احکام حقہ بعامہ عایا و کافہ برابا کما حقہ نمودند
 از بخیل و لہاے عالمیان رنگ جہالت و ضلالت بمقتلہ ہدایت زد و دزد۔ اعتنائے کہ
 بعد انقطاع زمانہ نبوت در دین حق رودادہ اگر نہ حضرات علما اعلی اللہ فی الجنتہ مقامہم در
 دفع و رفع شبہاتش جد و جہد میفرمودند صدق و کذب آن جہان و جہانیان روشن و مبہر ^{نشد}
 فخر اہم اللہ احسن الحسب کہ بار تکلیف بروش برداشتہ ہمگی ہمت والا نہمت خود ہا در رہنمائی
 مردم مبذول داشتند و تخم ہدایت و پیروی بن حق در مزرع قلوب شان بہ نیکوترین و جھے و
 زیبا ترین صورتے کاشتند۔ طرفے از اطراف و کنفے از اکفاف باقی نماندہ کہ وجودیشوای
 در ان موجود نباشد۔ قطع نظر از عرب و عجم امصار ہند و سندھ بلدے بلا ذوات بابر کا
 پیشوایان بن و ہنمایان شرع متین نماندہ سیما خطہ و لپیڈر کشمیر ہمیشہ در ازمنہ سابقہ
 و لاحقہ ارفیض و جود مسعود عاقبت محمود حضرات علما و فقہا بھرہ یاب و شرف اندوز
 بودہ۔ ہر صاحب علمی فراخ و استطاعت و استعداد علم ہدایت برافراختہ در عصر خود بمقتضا

صلاح وقت در نشر احکام شریعت غرا و محافظت ملت بیاید و جان کوشیده است
 و در پی فکر و ذکر خدمت شریعت و ترویج دین چشم از دنیا و مافیها پوشیده نورانند مضامین
 و رفع اندک فی اعلیٰ علیین در جاتهم - با اینهمه گنج شیشه های مرقع جان دین رساله از
 رسائل عملیات و مسئله از مسائل صوم و صلوة بزبان اهل بلد ریب تحریر نیافته و
 نور طبعی بر دلها بکافه مقلدین نتافته الحمد لله والمنه فی زماننا هذا بتأیید
 ربانی و توفیقات یزدانی جناب محامد انتاب تورع و تقدس الکتاب قدس
 خطاب و قدوسی آب عالم با عمل و زاهدی بدل قدوة الصالحاء و زبدة الاثقیاء
 حافظ شریعت غرا مصطفوی و ناصر ملت بیضا مرتضوی فخر الحاج جناب
 السید محمد الموسو نشر الله علی المتدینین ظل برکاته و زاد فی عمره و توفیقات
 مسائل ضروریة اصول و شروع از رسائل عملیة عربی و فارسی بطرز دلپذیر
 بزبان اهل خطه کشمیر و رسک تحریر و آورده سراج صلاح و منہاج فلاح نامیدند
 و بنظر اشرف بندگان و ایشان رسیع المکان سرکار شریعتیاد ظل الله فی العالم
 مولانا جناب آقا سید محمد کاظم صاحب طباطبائی قدس سره علیهم العالی گذرانیدند
 و در شکیاه سرکار ممدوح الشان منظور شد جمیع مقلدین بعمل نمودن آن مافزون
 فرمودند فلیند اینا بر استفادہ اهل کشمیر صرف زر کشیر و بدل مبلغ خطیر طبع فرموده
 و برادران دینی و حناء روحانی شایع نمودند پس مومنین متدینین را لازم و مستحب است

که قدر این گوهر گران بها و منزلت این در شین پراز نور و ضیا بدل جان دانسته
از تعلیم و تعلم آن بصره یاب شوند و در پی نکته چینی نروند که ارباب انصاف و
اصحاب معرازا اعتساف میدانند که جناب مؤلف بچه اندازه در تالیف

و ترتیب این کتاب کیاب خون جگر خورده است و تا چه

محنت و مشقت بکار برده اند تعالی تفضل و خوش

سایه بلند پایه اش بر مفارق هر بیکانه و خوش محمد مستدام

و ارا و وجود مسعودش از جمیع بلیات زمان

و مکروهات دوران مصون مانو

دشته بر تبه بلند رساناد

بجی من یو خیر العباد

والله الامجاد

بسیار گشته است در این کتاب
از کتب دیگر که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب
از کتب دیگر که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب
از کتب دیگر که در این کتاب

در این کتاب که در این کتاب
از کتب دیگر که در این کتاب

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____
Acc. No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for 14 days. An over - due charge will be levied at the rate of 10 Paise for each day the book is kept over - time.

[illegible]

فدکوه غیر طعین لاطیب بن غیر طعین لاطیب

بقدم غیر طعین

باعث تحریر و سبب ترقیم این رقمه
 آنست که در حال صحت و در آن
 و نباتات عصاره از جمع حوادث بشریه
 کل سرخ یار خوش نباشد بی باده ها خوش نباشد
 چرا

۲۴	۱۳۸	۳۴
۲۵	۱۳۹	۳۵
۳۹	۱۴۰	۳۶

۱۴۱

۳۵	۳۶	۳۷
۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳

السر